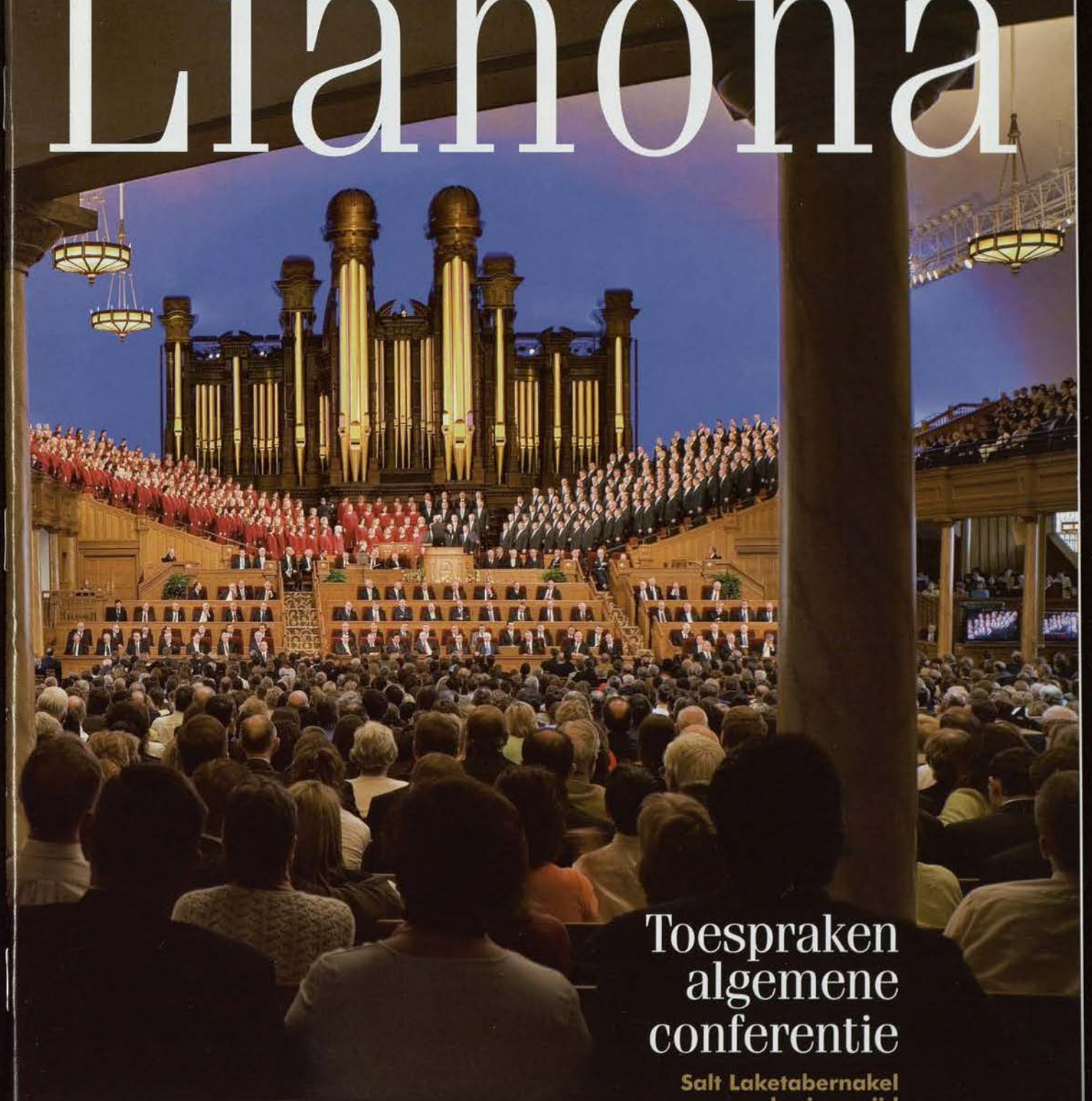
107E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2007

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Salt Laketabernakel heringewijd

© DAVID LINDSLEY, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

David Lindsley, *Christus bij Maria en Martha thuis*

De Heiland 'kwam […] in een zeker dorp [aan]. En een vrouw, Marta gebeten, ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, genaamd Maria, die, aan de voeten des Heren gezeten naar zijn woord luisterde' (Lucas 10:38–39).

107E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2007

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 177ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

4 Steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Thomas S. Monson

6 Verslag van de afdeling verificatie van de kerk over 2006
Robert W. Cantwell

7 Statistisch rapport 2006
Voorgelezen door F. Michael Watson

8 De goddelijke gave van het gebed gebruiken
Ouderling Richard G. Scott

11 De inspirerende kracht van lofzangen
Ouderling Jay E. Jensen

14 De Heer je woord geven
Ouderling John B. Dickson

16 De taal der engelen
Ouderling Jeffrey R. Holland

19 U moet wedergeboren worden
Ouderling David A. Bednar

22 Ik weet dat mijn Verlosser leeft!
President Thomas S. Monson

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

26 De Geest van de Tabernakel
President Boyd K. Packer

29 Profeten uit pioniers- en eigen tijd
Ouderling Earl C. Tingey

32 Als deze oude muren konden praten
Bishop H. David Burton

34 Dankbaarheid: het pad naar geluk
Bonnie D. Parkin

36 Denk hieraan en ga niet verloren
Ouderling Marlin K. Jensen

39 De herinwijding van de Tabernakel in Salt Lake City
President James E. Faust

41 Herinneringen aan de Tabernakel
President Thomas S. Monson

43 Een tabernakel in de wildernis
President Gordon B. Hinckley

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

45 Geleerde levenslessen
Ouderling Joseph B. Wirthlin

48 Aan de Aäronische priesterschap: je voorbereiden op het doorslaggevende decennium
Ouderling Robert D. Hales

51 Voorraad inslaan
Bisschop Keith B. McMullin

54 Boodschap aan mijn kleinzoons
President James E. Faust

57 Het priesterschap — een heilige gave
President Thomas S. Monson

60 'Ik ben schoon'
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

67 De genezende kracht van vergiffenis
President James E. Faust

70 Echtscheiding
Ouderling Dallin H. Oaks

74 Het is toch waar? Dan doet al het andere er niet toe!
Ouderling Neil L. Andersen

76 Een les uit het Boek van Mormon
Vicki F. Matsumori

78 Weet je dat?
Ouderling Glenn L. Pace

80 Het wonder van de Bijbel
Ouderling M. Russell Ballard

83 Wat ik zeker weet
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

85 De boodschap van de herstelling
Ouderling L. Tom Perry

89 Vandaag
Ouderling Henry B. Eyring

92 'Mam, zijn wij christenen?'
Ouderling Gary J. Coleman

94 Wie staat bij 's Heren vaan?
Charles W. Dahlquist II

97 Mag een mens God beroven?
Ouderling Yoshihiko Kikuchi

99 Het punt van veilige terugkeer
Ouderling Dieter F. Uchtdorf

102 Bekering en verandering
Ouderling Russell M. Nelson

105 Slotwoord
President Gordon B. Hinckley

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST

106 Dochters van onze hemelse Vader
Susan W. Tanner

109 Gedenken, bekeren en veranderen
Julie B. Beck

112 Blijf op het pad
Elaine S. Dalton

115 Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren
President Gordon B. Hinckley

64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

118 Register conferentieverhalen

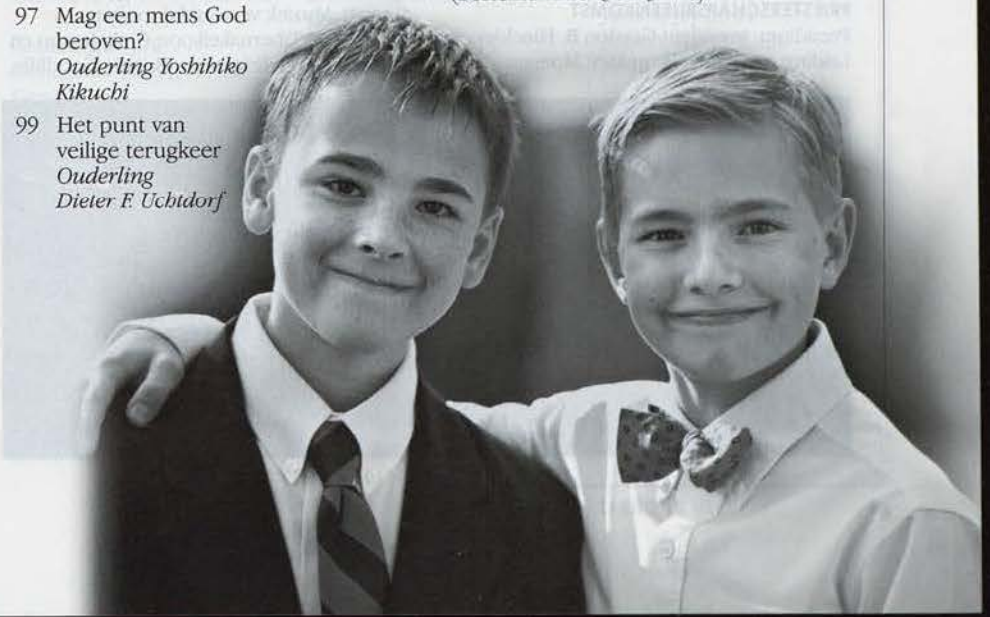
119 Leringen voor onze tijd

119 Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

122 Algemene presidiums van de hulporganisaties

122 Kerknieuws

Voor aanvullende hulp bij het gebruik van deze uitgave bij uw onderwijs — bijvoorbeeld op de gezinsavond zoals president Hinckley opperde (zie p. 105) — raadpleegt u het register op onderwerp op p. 3; het register conferentieverhalen op p. 118; en artikel 32 in Deel B van *Onderwijzen: geen grotere roeping* (bestelnummer 36123 120).

Res
Book Area
M205.5
S938 DUT
2007
May

Beknopt overzicht van de 177ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGEN, 31 MAART 2007, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Robert F. Orton. Slotgebed: ouderling Paul E. Koelliker. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Clay Christiansen, organist: 'Glory to God on High', *Hymns,* nr. 67; 'Sweet Hour of Prayer', *Hymns,* nr. 142; 'Put Your Shoulder to the Wheel', *Hymns,* nr. 252, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns,* nr. 19; 'Search, Ponder, en Pray', *Children's Songbook,* p. 109; 'Come, Thou Fount of Every Blessing', *Hymns* (1948), nr. 70, arr. Wilberg, uitg. Oxford.

ZATERDAGMIDDAG, 31 MAART 2007, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: ouderling Lowell M. Snow. Slotgebed: ouderling R. Conrad Schultz. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; John Longhurst en Richard Elliott, organisten: 'Redeemer of Israel', *Hymns,* nr. 6, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Come, Come, Ye Saints', *Hymns,* nr. 30, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'We Love Thy House, O God', *Hymns,* nr. 247; 'How Firm a Foundation', *Hymns,* nr. 85; 'This House We Dedicate to Thee', *Hymns,* nr. 245, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'The Spirit of God', *Hymns,* nr. 2, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 31 MAART 2007, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Wayne S. Peterson. Slotgebed: ouderling Paul V. Johnson. Muziek verzorgd door een priesterschapskoor van de Brigham Young University; Ronald Staheli, dirigent; John Longhurst, organist: 'Rise Up, O Men of God', *Hymns,* nr. 324, arr. Staheli, ongepubliceerd; 'Brightly Beams Our Father's Mercy', *Hymns,* nr. 335, arr. Hopkins, ongepubliceerd; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns,* nr. 3; 'I Love the Lord', muziek uit *Hymns,* nr. 124, tekst van John Sears Tanner, arr. Staheli, ongepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 1 APRIL 2007, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: ouderling Robert K. Dellenbach. Slotgebed: ouderling Won Yong Ko. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Richard Elliott en Clay Christiansen, organisten: 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns,* nr. 66; 'The Lord My Pasture Will Prepare', *Hymns,* nr. 109, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'I Am a Child of God', *Hymns,* nr. 301; 'High on the Mountain Top', *Hymns,* nr. 5; 'For He Shall Give His Angels to Watch Over Thee', Mendelssohn, ed. Jessop, ongepubliceerd; 'When Faith Endures', *Hymns,* nr. 128; 'O My Father', *Hymns,* nr. 292, arr. Gates, uitg. Jackman.

ZONDAGMIDDAG, 1 APRIL 2007, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling H. Ross Workman. Slotgebed: ouderling D. Rex Gerratt. Muziek verzorgd door het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Bonnie Goodliffe, organist: 'From All That Dwell below the Skies', *Hymns,* nr. 90, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'There Is Sunshine in My Soul Today', *Hymns,* nr. 227, arr. Wilberg, ongepubliceerd; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns,* nr. 58; 'I Need Thee Every Hour', *Hymns,* nr. 98, arr. Wilberg, ongepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 24 MAART 2007, ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: Susan W. Tanner. Openingsgebed: Hillary Olsen. Slotgebed: Rosey Bassett. Music by a Young Women choir from stakes in Provo, Utah; Merrilee Webb, dirigent; Linda Margetts, organist: 'I Am a Child of God', *Hymns,* nr. 301, arr. Perry, ongepubliceerd (waldhoorn: Mary Wood-Lampros); 'If the Savior Stood Beside Me', DeFord, arr. DeFord, ongepubliceerd; 'I Stand All Amazed', *Hymns,* nr. 193, arr. Manookin, uitg. Jackman (fluit: Kathleen Ellingson; harp: Sarah Edwards); 'As Zion's Youth in Latter Days', *Hymns,* nr. 256, arr. aangepast door Kasen, uitg. Jackman.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR
De audioweergave van de toespraken zijn in veel talen beschikbaar op www.lds.org. Doorgaans binnen twee maanden na de conferentie zijn de toespraken op dvd bij het distributiecentrum verkrijgbaar.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET
De conferentietoespraken vindt u op de officiële website van de kerk: www.lds.org. Klik op 'Gospel Library' en 'General Conference'. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG
Vooraan: foto Craig Dimond.
Achteraan: foto Welden C. Andersen.

FOTO'S CONFERENTIE
De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Christina Smith, Les Nilsson, Scott Davis, Rod Boam, Emily Leishman, Geoffrey McAllister, Mark Weinberg, en Cortney Christensen; in Brazilië door Laureni Ademar Fochetto en Adriano Carvalho Vedovi; in Canada door David Zuskind; in Guatemala door Virna Rodríguez; in Honduras door Pablo Archaga, Ruth Figueroa, Armando Rivas, en Armando Sierra; in Jamaica door Deven Rawle; in Peru door Juan Manuel Rivera Gavilano; op de Filipijnen door Danilo Soleta; en in Zweden door Mark Hedengren.

Mei 2007 107e jaargang Nummer 5
LIAHONA 00785-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi, Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave
Senior redacteur: Larry Hiller
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofdredactrice: Jenifer L. Greenwood
Mederedacteuren: Ryan Carr, Adam C. Olson
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahle Cooper, David A. Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Richard M. Romney, Jennifer Rose, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb
Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Randall J. Pixton

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling:
Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Distributie:
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890
E-mail: liahona-edl@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16.00
De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, Bad Homburg
Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00
Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente
SWIFT-CODE: DRES DE FF 523
IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haitiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2007 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op 'Languages'.

For Readers in the United States and Canada:
May 2007 Vol. 107 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

REGISTER OP ONDERWERP

Aanbidding, 11
Algemene conferentie, 41, 105
Bekering, 99, 102, 109
Bemoediging, 16
Beslissingen, 48
Bijbel, 80
Boek van Mormon, 92
Dankbaarheid, 34, 57
Deugdzaamheid, 112
Dienstbetoon, 45, 85, 89
Doelen, 45
Doop, 41, 92
Echtscheiding, 70
Eenheid, 106
Eerbied, 11
Eerlijkheid, 45, 76
Eeuwig leven, 22
Fatsoen, 112
Gebed, 8, 76, 94, 115
Gedenken, 36
Geestelijke wedergeboorte, 19
Gehoorzaamheid, 14, 45, 48, 60, 94, 97
Geloof, 8, 41, 48, 67, 74, 76, 78, 97, 109, 115
Genezing, 67, 70
Getuigenis, 32, 54, 78, 83
Gevoel van eigenwaarde, 106
Gezin, 54, 76
Gezinsavond, 105
God de Vader, 8
Goddelijke natuur, 94, 106
Godheid, 83, 92
Heilige Geest, 26, 78
Heiliging, 19
Heractivering 85, 109
Herstelling, 83, 85, 92
Hinckley, Gordon B., 29
Hoop, 102
Huwelijk, 16, 70, 105
IJver, 45, 51
Inspiratie, 26
Integriteit, 45, 60
Jezus Christus, 22, 80, 109
Jongeren, 14
Jongevrouwen, 109
Kerkgeschiedenis, 29, 32, 36, 39, 43
Keuzevrijheid, 94
Liefde, 22, 34, 106
Lofzangen, 11, 94
Mishandeling, 16
Moed, 45, 57, 78
Muziek, 11, 26
Naleving van de gedragsnormen, 57
Nederigheid, 67
Normen, 14
Openbaring, 92
Opleiding, 54
Opoffering, 80, 94, 109
Opstanding, 22
Ouderschap, 94
Priesterschap, 54, 57, 85
Prioriteiten, 74
Profeten, 29, 32, 39
Rechtschapenheid, 51, 54
Reinheid, 60
Schriften, 76, 80, 115
Schulden, 51
Smith, Joseph, 78, 80
Tabernakel, 26, 29, 32, 39, 41, 43
Tegenspoed 34, 78, 94
Tiende, 57, 97, 115
Tijdschriften van de kerk, 105
Toezegging, 14
Uitstel, 89
Verandering, 11, 19, 102
Verantwoordelijkheid, 54
Verbonden, 19, 76, 112
Vergeving, 67, 99
Verzoening 99
Voorbeeld, 106, 109
Voorbereiding, 48, 51
Vrede, 8
Vriendelijkheid, 105
Woord van wijsheid, 14
Woorden, 16
Young, Brigham, 29
Zelfredzaamheid, 51
Zelfvoldaanheid, 89
Zendingswerk, 11

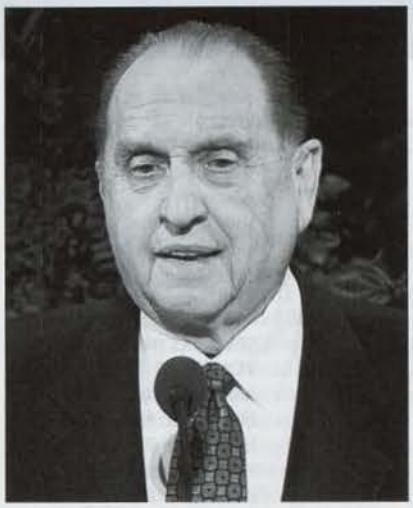
SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Andersen, Neil L., 74
Ballard, M. Russell, 80
Beck, Julie B., 109
Bednar, David A., 19
Burton, H. David, 32
Coleman, Gary J., 92
Dahlquist, Charles W., II, 94
Dalton, Elaine S., 112
Dickson, John B., 14
Eyring, Henry B., 89
Faust, James E., 39, 54, 67
Hales, Robert D., 48
Hinckley, Gordon B., 43, 60, 83, 105, 115
Holland, Jeffrey R., 16
Jensen, Jay E., 11
Jensen, Marlin K., 36
Kikuchi, Yoshihiko, 97
Matsumori, Vicki F., 76
McMullin, Keith B., 51
Monson, Thomas S., 4, 22, 41, 57
Nelson, Russell M., 102
Oaks, Dallin H., 70
Pace, Glenn L., 78
Packer, Boyd K., 26
Parkin, Bonnie D., 34
Perry, L. Tom, 85
Scott, Richard G., 8
Tanner, Susan W., 106
Tingey, Earl C., 29
Uchtdorf, Dieter F., 99
Wirthlin, Joseph B., 45

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST
Maart 31, 2007

Steunverlening aan kerkfunctionarissen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

President Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigers en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties van de kerk ter steunverlening voor te stellen. Mogen wij niet alleen ons hand opsteken, maar ons er ook in ons hart toe verbinden.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar door de hand op te steken.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf en David A. Bednar.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers met ingang van 1 mei 2007 te ontheffen: D. Allen Andersen, C. Elmer Black Jr., Ildefonso de Castro Deus, Oscar W. Chavez, Hector A. Dávalos, Carlos R. Fernandez, Carlos J. Garcia, John R. Gibson, José L. Gonzalez, Paulo Grahl, Beaver T. Ho Ching, Emmanuel A. Kissi, Erich W. Kopischke, G. Steven Laney, Barry Lee, James B. McDonald, Gerald A. Mead, Jorge Mendez, Rodrigo Myrrha, Carlos A. Perez, Richard G. Peterson, Eric B. Shumway, Joseph W. Sitati, A. Kim Smith, W. Blake Sonne, Gary M. Stewart, Michael J. Teh, Robert B. White en John W. Yardley.

Allen die met ons hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig: Enrique R. Falabella, Erich W. Kopischke, Michael J. Teh, Octaviano Tenorio en Claudio D. Zivic.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Ouderling Henry B. Eyring (links) en ouderling Jeffrey R. Holland (midden), van het Quorum der Twaalf Apostelen begroeten president Gordon B. Hinckley na afloop van een conferentiebijeenkomst.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als gebiedszeventigers: Richard K. Ahadjie, Rubén V. Alliaud, Climato C. A. Almeida, Sergio M. Anaya, Wilford W. Andersen, Fernando J. D. Araújo, Nolan D. Archibald, Carlos L. Astorga, Hector Avila, Marvin T. Brinkerhoff, M. Anthony Burns, David Cabrera, Rafael E. Castro, Gerald J. Caussé, Robert E. Chambers, Yoon Hwan Choi, Kim B. Clark, David L. Cook, Nelson D. Cordova, Gary L. Crittenden, Stephen L. Fluckiger, Jovencio A. Guanzon, Mario E. Guerra, Luis S. Hernandez, Garith C. Hill, Frederick C. Ihesiene, David H. Ingram, Tetsuji Ishii, Kapumba T. Kola, Richard K. Melchin, R. Bruce Merrell, Peter F. Meurs, Benson E. Misalucha, Enrique J. Montoya, K. Brett Nattress, Russell T. Osguthorpe, Gamaliel Osorno, Patrick H. Price, Paulo R. Puerta, Rubén L. Spitale, Natã C. Tobias, Frank V. Trythall, Terence M. Vinson, Taniela B. Wakolo, Richard W. Wheeler en Scott D. Whiting.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor Bonnie Rae Dansie Parkin, Kathleen Hurst Hughes en Anne Clark Pingree met dank en waardering te ontheffen als het algemeen ZHV-presidium. Tevens ontheffen wij alle leden van het algemeen ZHV-bestuur.

Ook stellen wij voor Julie Bangerter Beck en Elaine Schwartz Dalton te ontheffen als raadgeefsters

in het algemeen jongevrouwenpresidium.

Allen die uitdrukking willen geven aan hun waardering voor het uitstekende werk dat deze zusters hebben verricht, kunnen dit kenbaar maken.

Wij stellen voor Julie Bangerter Beck steun te verlenen als de nieuwe algemeen ZHV-presidente, met Silvia Henriquez Allred als eerste raadgeefster en Barbara Thompson als tweede raadgeefster.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Tevens stellen wij voor Elaine Schwartz Dalton als eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium en Mary Nielsen Cook als tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, maakt het ook kenbaar.

Naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend geweest, president Hinckley.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden. ■

Verslag van afdeling verificatie van de kerk over 2006

VOORGELEZEN DOOR ROBERT W. CANTWELL
Directeur afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgeschreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding de uitgaven van de kerk. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschap. Deze raad keurt de begroting goed van alle afdelingen en ondernemingen van de kerk. Na toestemming van de raad beheren de afdelingen van de kerk de goedgekeurde begrotingen en geven het geld uit in overeenstemming met het beleid en de procedures van de kerk.

De afdeling verificatie heeft daarvoor de beschikking over de nodige systemen en documenten om de bijdragen, uitgaven en middelen van de kerk te kunnen verifiëren. De afdeling verificatie van de kerk is onafhankelijk van alle andere afdelingen en ondernemingen van de kerk en bestaat uit bevoegde accountants, interne verificateurs, verificateurs van informatiesystemen en andere bekwame en gekwalificeerde vakmensen.

Gebaseerd op onze verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, uitgegeven gelden en gebruikte middelen van de kerk in het jaar 2006 zijn beheerd en geadministreerd in overeenstemming met de geldende boekhoudkundige procedures, goedgekeurde begrotingen en de beleidslijnen en werkwijzen van de kerk.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Robert W. Cantwell
Directeur ■

Statistisch rapport over 2006

VOORGELEZEN DOOR F. MICHAEL WATSON
Secretaris van het Eerste Presidium

Broeders en zusters, het Eerste Presidium heeft het volgende rapport uitgegeven over de groei en ontwikkeling van de kerk per 31 december 2006:

Aantal kerkunits

Ringen....2.745
Zendingsgebieden....344
Districten....630
Wijken en gemeenten....27.475

Ledental

Totaal aantal leden....12.868.606
Toename in ingeschreven kinderen....94.006
Bekeerlingen....272.845

Zendelingen

Aantal voltijdzendelingen....53.164

Tempels

Tempels ingewijd in 2006....2
(Sacramento [Californië], Helsinki [Finland])
Tempels heringewijd in 2006....2
(Santiago [Chili], Papeete [Tahiti])
Aantal tempels in gebruik....124

Vooraanstaande kerkleden die sinds vorig jaar april zijn overleden

Elder Devere Harris, voormalig lid van de Zeventig; *Elder Spencer H. Osborn,* voormalig lid van de Zeventig; *zuster Elisa Young Rogers Wirthlin,* echtgenote van ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen; *zuster Norma Berntson Ashton,* weduwe van ouderling Marvin J. Ashton, voormalig lid van het Quorum der Twaalf Apostelen; *zuster Dorothy Porter Holt,* voormalig raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium. ■

Leden en zendelingen van het district Linstead (Jamaica) komen bij elkaar voor de conferentie-uitzending.

De goddelijke gave van het gebed gebruiken

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het gebed is een goddelijke gave van onze Vader in de hemel aan alle mensen.

Deze conferentie is begonnen met een bijzonder ontroerende uitvoering van de klassieke lofzang 'O zoete ure van gebed' door het geweldige Mormoons Tabernakelkoor. De bekende woorden herinneren ons eraan dat het gebed een bron van troost, verlichting en bescherming is die onze dierbare, barmhartige hemelse Vader ons bereidwillig verleent.

De gave van het gebed

Het gebed is een goddelijke gave van onze Vader in de hemel aan alle mensen. Denkt u hier eens over na: het absolute Opperwezen, de alwetende, alziende en almachtige Persoon, moedigt u en mij aan, hoe onbeduidend wij ook zijn, om met Hem als onze Vader te praten. Omdat Hij weet hoe hard wij zijn leiding nodig hebben, gebiedt Hij ons: 'Dat gij zowel overluid als in uw hart zult bidden; ja, zowel ten overstaan van de wereld als in het verborgen, zowel in het openbaar als in afzondering.'[1]

Onze omstandigheden zijn niet van belang, of we nu nederig of arrogant zijn, arm of rijk, vrij of onderworpen, geleerd of onontwikkeld, geliefd of in de steek gelaten, wij kunnen ons tot Hem richten. We hebben geen afspraak nodig. Onze smeekbede kan kort zijn of alle tijd in beslag nemen die we nodig hebben. Het kan een lange uiting van liefde en dankbaarheid zijn of een dringende smeekbede om hulp. Hij heeft ontelbare heelallen met planeten geschapen, en toch kunnen u en ik persoonlijk met Hem praten. En Hij zal ons altijd antwoorden.

Hoe behoort u te bidden?

We bidden tot onze hemelse Vader in de heilige naam van zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. Het gebed is het doeltreffendst als we ernaar streven om rein en gehoorzaam te zijn, met goede motieven en de bereidheid om te doen wat Hij vraagt. Een nederig, gelovig gebed geeft richting en gemoedsrust.

Maak u geen zorgen als u uw gevoelens wat ongelukkig onder woorden brengt. Praat gewoon met uw barmhartige, begripvolle Vader. U bent zijn dierbare kind. Hij heeft u lief en wil u graag helpen. Als u bidt, weet dan dat onze Vader in de hemel nabij is en luistert.

Als we ons gebed willen verbeteren, moeten we de juiste vragen leren stellen. In plaats van te vragen wat u wilt, kunt u zich oprecht afvragen wat Hij voor u in gedachten heeft. Als we dan zijn wil leren kennen, kunnen we bidden om de kracht om zijn wil te doen.

Als u zich ooit van onze Vader verwijderd voelt, kan dat meerdere redenen hebben. Wat de reden ook is, als u om zijn hulp blijft vragen, zal Hij u leiden om datgene te doen wat uw vertrouwen in Hem zal herstellen. Bid ook als u daar geen verlangen toe voelt. Soms misdraagt u zich als kind en hebt u het gevoel dat u niet met uw probleem bij uw Vader terecht kunt. Dan hebt u het gebed juist het hardst nodig. Denk nooit dat u het bidden niet waardig bent.

Ik vraag me af of we ooit de onmetelijke kracht van het gebed kunnen begrijpen totdat we met een overweldigend, dringend probleem geconfronteerd worden dat we niet zelf kunnen oplossen. We wenden ons tot onze Vader en erkennen nederig dat we volledig van Hem afhankelijk zijn. Dan vinden we een afgelegen plek waar we zo lang en intens als nodig onze gevoelens onder woorden kunnen brengen.

Dat heb ik ook gedaan. Ik bevond me een keer in een situatie die bij mij grote spanningen veroorzaakte. Het had niets met ongehoorzaamheid of zonde te maken maar met een

belangrijke menselijke relatie. Een tijdlang stortte ik mijn hart uit in gebed. Maar wat ik ook probeerde, ik kon geen oplossing vinden, geen verlichting van het onrustige gevoel van binnen. Ik bad tot de eeuwige Vader die ik had leren kennen en die ik volledig vertrouwde, en smeekte Hem om hulp. Ik vond geen enkele manier om de gemoedsrust terug te krijgen waar ik over het algemeen mee gezegend ben. Ik viel in slaap. Toen ik wakker werd, voelde ik me helemaal rustig. Ik knielde opnieuw in gebed neer en vroeg: 'Heer, hoe is het geschied?' In mijn hart wist ik dat het antwoord zijn liefde en bezorgdheid voor mij was. Dat is de kracht van een oprecht gebed tot een barmhartige Vader.

Ik heb veel over het gebed geleerd door naar president Hinckley te luisteren als hij in onze bijeenkomsten bidt. We kunnen ook van hem leren door zorgvuldig het gebed te bestuderen dat hij aan het eind van de oktoberconferentie in 2001 uitsprak voor al Gods kinderen op aarde. Hij bad vanuit zijn hart, niet vanaf een voorbereid manuscript. (Dat gebed is gemakshalve aan het einde van deze boodschap afgedrukt.)[2]

Als u dat gebed bestudeert, zult u merken dat er geen ijdele herhalingen in voorkomen, en dat hij geen gedragen taal gebruikt om indruk op anderen te maken, zoals sommige mensen wel eens doen. Hij kiest voor eenvoudige bewoordingen. Hij bidt vol vertrouwen als een nederige zoon die zijn dierbare Vader in de hemel goed kent. Hij vertrouwt erop dat hij zeker antwoord zal krijgen als hij dat nodig heeft. Ieder gebed heeft een bepaald doel: het geeft duidelijk aan welk probleem om een oplossing vraagt, maar ook is het een uitdrukkelijke dankbetuiging voor bepaalde onderkende zegeningen. Zijn spontane gebeden zijn als geslepen edelstenen, een stille getuige van de fundamentele plek die het gebed al jarenlang in zijn leven inneemt.

Hoe worden gebeden beantwoord?

De volgende waarheden over beantwoording van gebeden kunnen u van dienst zijn.

Als we over een belangrijke zaak in gebed gaan, geeft onze hemelse Vader ons vaak voorzichtig ingevingen waardoor we gaan nadenken, geloof oefenen, werken, soms worstelen, en dan handelen. Het is een geleidelijk proces waardoor wij in staat gesteld worden om geïnspireerde antwoorden te herkennen.

Het is mij duidelijk geworden dat er, wanneer de hemelen lijken te zwijgen, van ons verlangd wordt dat we in geloof een reusachtige stap voorwaarts nemen. Zelden zult u in één keer een volledig antwoord krijgen. We krijgen het stukje bij beetje, waardoor onze vaardigheid kan groeien. Als op ieder deel van het antwoord in geloof wordt gereageerd, zullen we naar verdere delen worden geleid totdat we het volledige antwoord hebben. Maar we moeten wel ons geloof oefenen in het vermogen van onze Vader om ons antwoord te geven. Dat is soms erg moeilijk, maar leidt wel tot aanzienlijke persoonlijke groei.

Hij zal altijd naar onze gebeden luisteren en Hij zal ze steevast beantwoorden. Maar we krijgen zijn antwoorden zelden meteen als we op onze knieën bidden, ook niet als we om een onmiddellijk antwoord vragen. Hij zal ons echter wel op rustige momenten inspireren, als de Geest het beste tot ons verstand en ons hart kan doordringen. Vandaar dat u ruimte moet maken voor rustige momenten waarop u openstaat voor onderwijs en sterking. Dat is het patroon dat u groei zal brengen.

President David O. McKay heeft verklaard: 'Het is waar dat onze gebeden niet altijd meteen worden beantwoord en ook niet altijd op de manier die wij verlangen; maar er komt wel een antwoord, en op de tijd en de manier die in alle opzichten het beste zijn voor wie het gebed uitspreekt.'[3] Wees de Heer dankbaar dat God u soms lange tijd in het ongewisse laat. Uw karakter zal zich ontwikkelen en uw geloof zal toenemen. Er is een verband tussen die twee: hoe groter uw geloof, hoe sterker uw karakter; en als uw karakter sterker wordt, kunt u uw geloof beter oefenen.

Af en toe zal de Heer u antwoord geven voordat u er om gevraagd hebt. Dat kan gebeuren als u zich niet bewust bent van naderend gevaar of verkeerd handelt terwijl u denkt het goede te doen.

Het is moeilijk als uw oprecht gebed om iets dat u verlangt niet beantwoord wordt zoals u dat wilt. Het is moeilijk om te begrijpen dat u, als u groot en oprecht geloof oefent en gehoorzaam bent, niet de gewenste resultaten bereikt. De Heiland heeft gezegd: 'Wat gij de

Vader ook in mijn naam vraagt, *dat nuttig voor u is*, het zal u gegeven worden'[4]. Soms is het moeilijk om te weten wat op de lange termijn *nuttig* voor u is. Uw leven zal gemakkelijker worden als u aanvaardt dat wat God doet voor uw *eeuwig* welzijn is.

Er wordt ook van ons gevraagd dat we naar een antwoord op ons gebed *zoeken*[5]. Luister naar de raad van de Meester dat u het 'in uw gedachten moet uitvorsen'[6]. Vaak denkt u dan aan een oplossing. En als u om een bevestiging vraagt dat uw antwoord juist is, zult u hulp ontvangen. Dat kan door middel van uw gebeden komen, of als een indruk van de Heilige Geest, of door de tussenkomst van anderen.[7]

De volgende raad over het gebed die aan Oliver Cowdery was gegeven, kan ook u van nut zijn: 'Zie (...) u hebt verondersteld dat Ik het u zou geven, terwijl u niet verder dacht dan alleen Mij te vragen.

'(...) Ik zeg u dat u het in uw gedachten moet uitvorsen; daarna moet u Mij vragen of het juist is, en indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden; bijgevolg zult u *voelen* dat het juist is.'[8]

We krijgen het antwoord dus als een *gevoel* met daarbij een krachtige overtuiging. De Heiland noemt twee verschillende manieren: 'Ik zal in uw *gedachten* en in uw *hart* tot u spreken door de Heilige Geest.'[9]

De antwoorden in onze gedachten en ons hart zijn boodschappen van de Heilige Geest aan onze geest. Voor mij zijn antwoorden in mijn gedachten heel specifiek, als gedicteerde woorden, terwijl de antwoorden in ons hart zich verspreiden als een gevoel dat we meer moeten bidden.[10]

Dan verduidelijkt de Heer: 'Maar indien [wat u voorstelt] niet juist is, zult u (...) een verdoving van gedachten hebben'[11]. Dat is bij mij een verwarrend, onbehaaglijk gevoel.

Oliver Cowdery leerde op een andere manier hoe we positieve antwoorden kunnen krijgen: 'Heb Ik u daarover geen *vrede* in uw gemoed geschonken?'[12] Bij mij persoonlijk komt dat vredige gevoel het meest voor als bekrachtigend getuigenis. Als ik me over iets belangrijks zorgen maak en bang ben dat ik het niet kan oplossen, blijf ik mijn geloof oefenen. Dan krijg ik later een doordringend gevoel van vrede waardoor mijn zorgen zoals beloofd verdwijnen.

Sommige misverstanden over het gebed kunnen we oplossen door te beseffen dat er in de Schriften beginselen van effectief gebed staan, hoewel ze ons niet vertellen *wanneer* we precies antwoord zullen krijgen. Hij zal op een van de volgende *drie* manieren antwoord geven. Ten eerste kunt u de vrede, troost en verzekering voelen waardoor uw beslissing bevestigd wordt. Ten tweede kunt u dat verwarrende gevoel krijgen, die verdoving van gedachten, waaruit blijkt dat uw keuze verkeerd is. En ten derde — en dat is de moeilijkste manier — kan het zijn dat u helemaal niets voelt.

Wat doet u als u zich zorgvuldig hebt voorbereid, vurig hebt gebeden, redelijke tijd op een antwoord hebt gewacht, en nog steeds geen antwoord krijgt? Als dat gebeurt, is het misschien tijd om uw dank uit te spreken, want dat is een bewijs van uw vertrouwen in Hem. Als u goed leeft, als uw keuze in overeenstemming is met de leringen van de Heiland en als u een beslissing moet nemen, doe dat dan vol vertrouwen. Als u openstaat voor de influisteringen van de Geest zal er op de juiste tijd een van de volgende dingen gebeuren: de verdoving van gedachten, waaruit blijkt dat uw beslissing niet juist is, of het vredige gevoel, ofwel het brandende gevoel in uw boezem, als bevestiging dat uw beslissing juist is. Als u rechtschapen leeft en vol vertrouwen te werk gaat, zal God u niet te lang zonder een waarschuwing laten doorgaan als u de verkeerde beslissing hebt genomen.

Dankbaarheid voor de gave van het gebed

Een belangrijk aspect van het gebed is dankbaarheid. Jezus heeft verklaard: 'En in niets geeft de mens God aanstoot, (...) dan alleen tegen hen die niet in alle dingen zijn hand belijden en zijn geboden niet gehoorzamen.'[13] Wanneer wij nadenken over de onvergelijkelijke gave van het gebed en de onbeperkte zegeningen die daaruit voortkomen, lopen onze

gevoelens en ons hart over van dankbaarheid. Moeten wij dan niet, zo goed als we kunnen, voortdurend onze grote en mateloze dankbaarheid tegenover onze dierbare Vader uiten voor de goddelijke gave van het gebed, en voor zijn antwoorden die aan onze behoeften tegemoet komen en ons tot groei aanzetten?

Ik getuig dat onze Vader altijd uw gebeden beantwoordt op een tijdstip en wijze die het best voor zijn voor uw eeuwig welzijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

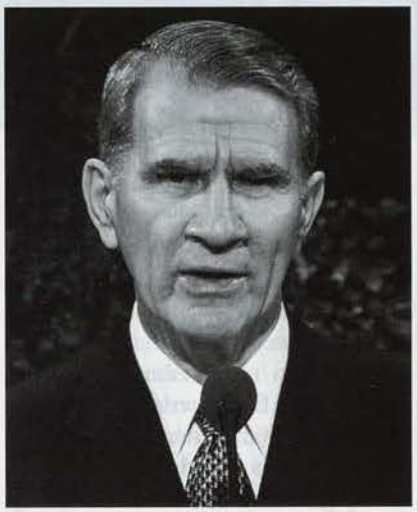
NOTEN

1. LV 19:28.
2. 'O God, onze eeuwige Vader, grote Rechter aller volken, U die het heelal bestuurt, U, onze Vader en onze God, van wie wij kinderen zijn, wij verlaten ons op U in deze donkere en ernstige tijd. Lieve Vader, zegen ons met geloof. Zegen ons met liefde. Zegen ons met naastenliefde in ons hart. Zegen ons met de geest van volharding om het afgrijselijke kwaad in deze wereld uit te roeien. Schenk bescherming en leiding aan wie actief betrokken zijn bij de strijd. Zegen hen; bewaar hun leven; behoed hen voor het kwaad en het gevaar. Neig uw oor naar hun dierbaren die bidden voor hun veiligheid. Wij bidden voor de grote democratieën van deze aarde, waarop U hebt toegezien bij de stichting van hun regeringen, waar vrede en vrijheid en democratische processen gemeengoed zijn. O Vader, zie met barmhartigheid om naar deze natie en zijn vrienden in deze tijd van nood. Spaar ons en leer ons te wandelen met geloof in U en in uw geliefde Zoon, op wiens barmhartigheid wij ons verlaten en op wie wij vertrouwen als onze Heiland en onze Heer. Zegen de zaak van vrede en herstel die weer snel aan ons, dat bidden wij U nederig. Wilt U ons onze arrogantie vergeven, wilt U aan onze zonden voorbijgaan, wilt U ons genadig zijn, dat ons hart zich in liefde tot U zal wenden. Dat bidden wij nederig in de naam van Hem die ons allen liefheeft, Jezus Christus, onze Verlosser en Heiland. Amen.' ('Tot w'u wederzien', *Liahona*, januari 2002, p. 105.)
3. Conference Report, april 1969, p. 153.
4. LV 88:64; cursivering toegevoegd; zie ook vss. 63, 65.
5. Zie LV 6:23, 36; LV 8:2–3; 10; LV 9:9.
6. LV 9:8.
7. Zie Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, Edward L. Kimball (red.), 1982, p. 252.
8. LV 9:7–8; cursivering toegevoegd.
9. Alma 8:2; cursivering toegevoegd.
10. Zie Enos 1:3–5, 9–10.
11. LV 9:9.
12. Alma 6:23; cursivering toegevoegd.
13. LV 59:21.

De inspirerende kracht van lofzangen

OUDERLING JAY E. JENSEN
van de Zeventig

Lofzangen spelen een belangrijke rol bij spiritualiteit, openbaring en bekering.

Dit magnifieke koor houdt inspirerende redevoeringen. In feite worden 'de beste redevoeringen [...] soms gehouden in de vorm van een lofzang.'[1] Mijn getuigenis en mijn bekering tot het herstelde evangelie werden sterk beïnvloed doordat ik als jongen de lofzangen van Zion zong. Ik ben opgegroeid in Mapleton (Utah). En ik ging naar de kerk in wat tegenwoordig het 'oude witte kerkje' genoemd wordt. Mijn moeder van 95 woont nog steeds in Mapleton. Als ik haar bezoek, rijd ik langs het 'oude witte kerkje' en haal allerlei fijne herinneringen op. Een van die herinneringen is aan de bekerende kracht van de lofzangen die we in de priesterschap, de zondagsschool en de avondmaalsdienst zongen. Mijn ervaringen leken op die van president Hinckley, die als diaken met zijn vader naar een priesterschapsvergadering van de ring ging. Ze zongen 'Ere de man'.[2] Later zei hij daarover: 'Ik kreeg het gevoel dat Joseph Smith echt een profeet van God was, en dat gevoel ben ik nooit meer kwijtgeraakt.'[3] Ik geloof dat veel van onze heiligen dit steeds weer meemaken. Lofzangen spelen een belangrijke rol bij spiritualiteit, openbaring en bekering.

Lofzangen nodigen de Geest uit

Lofzangen zijn 'een essentieel onderdeel van onze bijeenkomsten. [Zij] zorgen voor een sfeer waarin de Geest van de Heer aanwezig kan zijn.'[4] Dat doen ze sneller dan wat dan ook. President J. Reuben Clark jr. heeft gezegd: 'Wij komen door muziek misschien wel dichter tot de Heer dan door wat dan ook, uitgezonderd gebed.'[5]

Twee zendelingen die een ouder echtpaar bij hen thuis in Peru onderwezen, werden onderbroken door de

komst van de zoon van het echtpaar, diens vrouw en drie kinderen. De zendelingen legden uit wie ze waren en wat ze aan het doen waren. De zoon vertrouwde de zendelingen niet, wat een ongemakkelijk moment opleverde. De junior van de twee bad in stilte: 'Hemelse Vader, wat doen we nu?' Hij kreeg de ingeving om te zingen. Ze zongen: 'Ik ben een kind van God.'[6] De Geest raakte de familie van vijf in hun hart. In plaats van twee bekeerlingen werden alle zeven lid van de kerk — aanvankelijk beïnvloed door een lied.

Muziek schept in kerkdiensten en -lessen een geest van aanbidding, openbaring en getuigenis. De bisschap of het gemeentepresidium kiest de muziek voor de avondmaalsdienst of keurt die goed. Zij zorgen ervoor dat de muziek, de teksten en de muziekinstrumenten bij de gelegenheid passen en aanbidding en openbaring bevorderen. Muziek wordt een opvoering als het de aandacht naar zichzelf toetrekt. Jaren geleden was ik verantwoordelijk voor de muziek in een dienst waar een bijzonder muzikaal nummer een opvoering was. Het was een teleurstelling. Het deed af aan de geest van aanbidding.

Lofzangen nodigen uit tot openbaring

Lofzangen 'roepen een gevoel van eerbied op'.[7] De woorden *eerbied* en *openbaring* zijn als onafscheidelijke tweelingen. Als de leden van de Zeventig en de Presiderende Bisschap uitgenodigd worden voor vergaderingen met het Eerste Presidium en de Twaalf, worden we eraan herinnerd dat we vroeg moeten komen en eerbiedig naar de preludiums moeten luisteren. Daarmee nodigen we openbaring uit en bereiden we ons voor op de vergadering.

President Packer heeft ons geleerd dat een lid dat zachtjes 'een preludium uit het zangboek speelt onze gevoelens verzacht en ons ertoe brengt in gedachten de teksten door te nemen die ons de vreedzame zaken van het koninkrijk leren. Als we ernaar luisteren, leren ze ons het evangelie, want de lofzangen van de herstelling zijn in feite een leergang in de leer!'[8]

Lofzangen nodigen uit tot bekering

De lofzangen van de herstelling dragen een geest van bekering in zich. Ze kwamen voort uit opoffering. Lofzangen als 'Ere de man'[9], 'Komt, heil'gen, komt'[10], 'Gij ouderlingen Israëls'[11], 'Wij danken U, Heer, voor profeten'[12], 'Verlosser van Israël'[13] en vele andere bekrachtigen de grote waarheden van de herstelling — zoals de goddelijkheid van de Vader en de Zoon, het verlossingsplan, openbaring, hedendaagse Schriftuur, de vergadering van Israël, het heilig priesterschap, en verordeningen en verbonden. Deze inspirerende lofzangen scheppen een sfeer waarin de Geest wordt uitgenodigd, wat tot onze bekering leidt.

Wat zou de avondmaalsdienst onvolledig en kaal zijn zonder lofzangen.[14] Onder al die lofzangen zijn vooral de liederen heilig die gaan over het offer en het vergoten bloed van Jezus Christus en zijn oneindige verzoening.

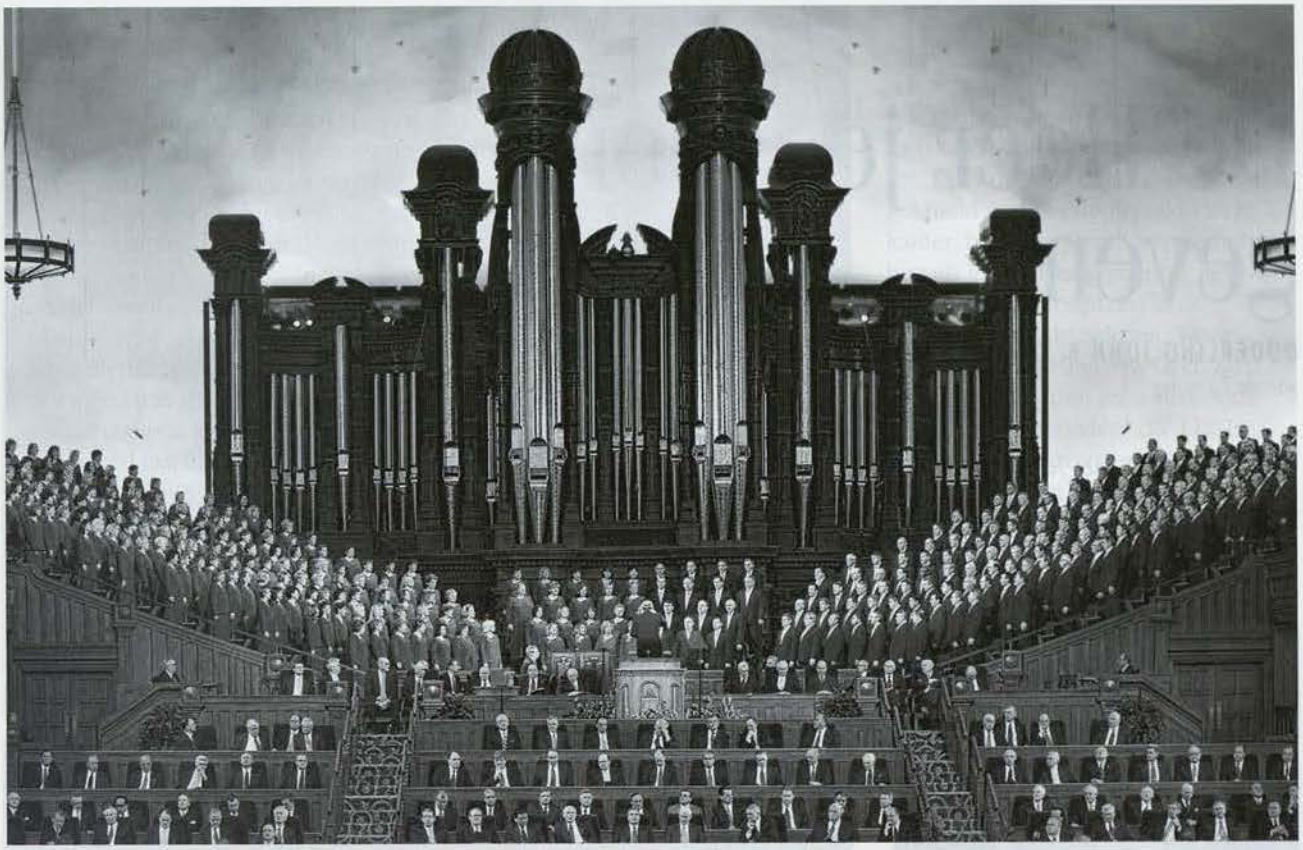
Mijn eerste herinneringen aan de genezende kracht van de Heiland hebben te maken met avondmaalslofzangen. Deze zin betekent veel voor mij: ''k Sta spraak'loos dat Christus zo'n liefde mij schenken kan, verward dat Hij mij zo genadig bedenken kan.'[15]

Mijn begrip van de leer omtrent de verzoening heeft veel te maken met de lofzangen. Dit couplet illustreert dat:

Hoe groots, hoe heerlijk, hoe volmaakt
het heilsplan, ons verleend;
genade en gerechtigheid
zijn thans in liefd' vereend.'[16]

Kinderen lofzangen leren begint thuis

Lofzangen zingen en naar gepaste muziek luisteren, begint thuis. Het Eerste Presidium heeft gezegd:

'Heiligen der laatste dagen moeten hun woning met goede muziek vullen.

'(...) We hopen dat [het] zangboek in de gezinnen van de kerk een belangrijke plaats zal innemen tussen de Schriften en andere godsdienstige boeken. De lofzangen kunnen een sfeer van vrede en verfijning in ons gezin brengen, en liefde en eenheid onder de gezinsleden opwekken.

'Leer uw kinderen van de lofzangen te houden. Zing ze op de sabbat, op de gezinsavond, bij de schriftstudie, voor het gebed. Zing terwijl u samen werkt, samen speelt en samen reist. Zing lofzangen als slaapliedjes, om zo in uw kleintjes de eerste basis van geloof en getuigenis te leggen.'[17]

Lofzangen geven onze aanbidding meer betekenis

Belangrijke lessen aangaande lofzangen die ik heb geleerd en die ik probeer toe te passen, zijn:

1. Streef ernaar om beter op tijd te komen voor bijeenkomsten. Ga rustig zitten en luister naar het preludium en voel de eerbied en de openbaring.
2. Verlaat bijeenkomsten eerbiediger en sta het postludium toe om de geest van de bijeenkomst langer vast te houden.
3. Zing lofzangen. Ik zie mensen met een zangboek die niet zingen.
4. Kies lofzangen die passen bij de bijeenkomst en de boodschap.
5. Gebruik lofzangen om schrifttekssten en evangeliewaarheden in lessen te beklemtonen.
6. Luister thuis vaker naar lofzangen om de Geest de overhand te laten krijgen.

Ik bid dat wij alle ongepaste muziek uit ons leven mogen bannen en ons mogen houden aan deze raad van het Eerste Presidium: 'Broeders en zusters, laten we de lofzangen gebruiken om de Geest des Heren uit te nodigen in onze bijeenkomsten, in ons gezin en in ons eigen leven. Laten we ze uit het hoofd leren en overdenken, citeren en zingen, en ons vergasten aan hun geestelijk voedsel. Weet dat het gezang van de rechtvaardigen een gebed is voor onze hemelse Vader, "en het zal verhoord worden met een zegen op [uw] hoofd."'[18] Van die waarheden getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Lofzangen*, p. VII.
2. Lofzang 24.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 399.
4. *Lofzangen*, p. VII.
5. Conference Report, oktober 1936, p. 111.
6. Lofzang 195.
7. *Lofzangen*, p. VII.
8. 'Reverence Invites Revelation', *Ensign*, november 1991, p. 22.
9. Lofzang 24.
10. Lofzang 15.
11. Lofzang 201.
12. Lofzang 17.
13. Lofzang 6.
14. Net zoals lofzangen onmisbaar zijn voor de sabbat en de aanbidding in het gezin, zijn lofzangen en kerstliederen onmisbaar voor de kerstviering (zie de lofzangen 137–150).
15. ''k Sta spraak'loos', lofzang 129.
16. 'Hoe groot de wijsheid', lofzang 131.
17. *Lofzangen*, p. VIII.
18. *Lofzangen*, p. VIII.

De Heer je woord geven

OUDERLING JOHN B. DICKSON
van de Zeventig

Geef de Heer nu je woord dat je zijn weg zult volgen, dan zul je het meeste maken van je proeftijd op aarde.

Goedemorgen, broeders en zusters, ik wil vanochtend graag de jongeren van de kerk raad geven zoals mijn vrouw en ik onze eigen kinderen raad zouden geven.

Het is ons bekend dat jullie een uitzonderlijk schrandere generatie jongeren zijn, die spoedig de leiding van ons zullen overnemen in het gezin, op de werkvloer, in de samenleving en in de kerk.

Jullie hemelse Vader heeft jullie allemaal lief en heeft jullie met een reden naar de aarde gestuurd. Hij heeft een plan van geluk geopenbaard dat jou, als je je erdoor laat leiden, ten slotte veilig in zijn tegenwoordigheid zal terugbrengen, ondanks de beproevingen en moeilijkheden die het leven met zich meebrengt. Als je de Heer nu je woord geeft dat je de regels zult naleven die Hij heeft gesteld, zal dat je een grote voorsprong geven als je voor morele keuzes komt te staan. De Heer je woord geven, zijn weg inslaan en daar volkomen achter staan, is van wezenlijk belang. Uit het boek Psalmen leren we: 'Wentel uw weg op de Here (...) en Hij zal het maken' (Psalmen 37:5).

Je bent in een tijd geboren waarnaar vanaf het eerste begin is uitgekeken — de tijd die voorafgaat aan de wederkomst van de Heer, waarin enerzijds het evangelie van Jezus Christus in zijn volheid is hersteld, maar waarin anderzijds grote onrust, verwarring en bandeloosheid bestaan. De wereld waarin jij geboren bent, is prachtig en heeft je veel te bieden, maar tegelijkertijd loert er overal gevaar, met name voor je ziel. Geef de Heer nu je woord dat je zijn weg zult volgen, dan zul je het meeste maken van je proeftijd op aarde. Behalve je ouders, de levende profeten en de Schriften, zal de Heilige Geest je terzijde staan, zodat je het verschil tussen goed en kwaad ziet en goede beslissingen neemt.

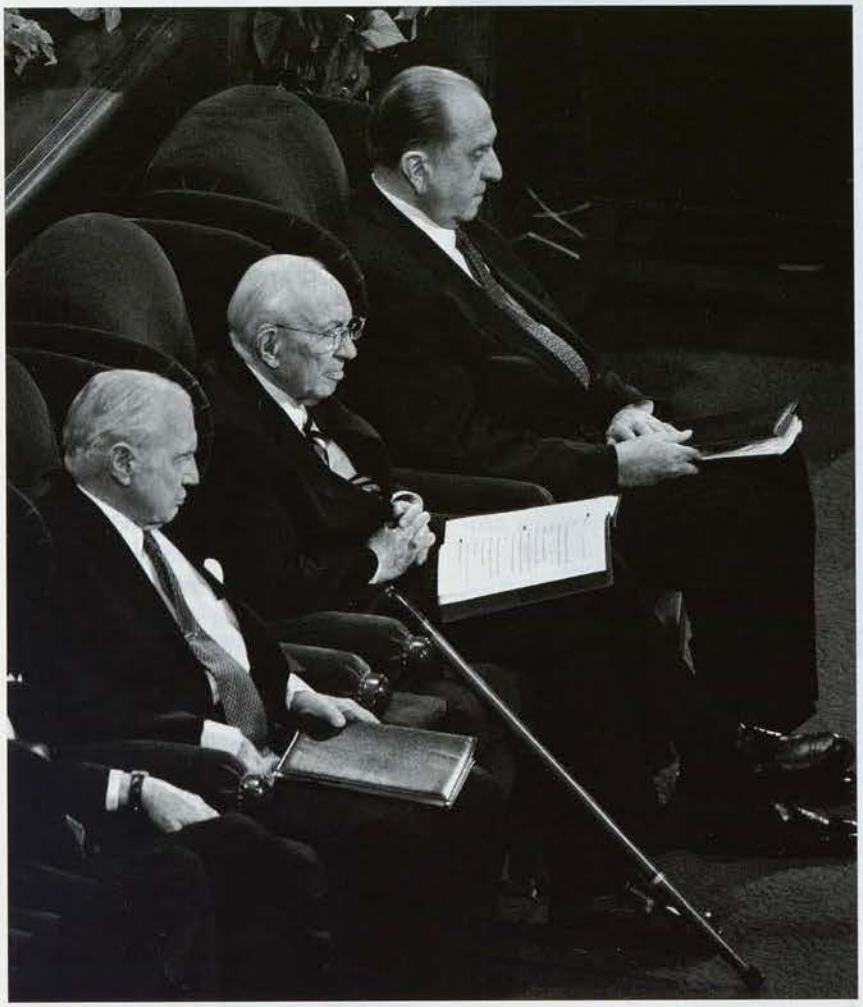
Hopelijk zul je je vaak biddend verdiepen in de brochure *Voor de kracht van de jeugd* en het zakformaat van de brochure bij je dragen. Er zal je in dit leven en in de eeuwigheid groot geluk toevloeien als je er nu voor kiest je aan de regels in die brochure te houden.

Als je je al vroeg in je leven aanleert om de Heer je woord te geven, zul je veilig zijn. Laat me je dat aan de hand van een voorbeeld van een kerkleider uitleggen. Hij besloot al vroeg in zijn leven dat hij zich altijd aan het woord van wijsheid zou houden en nooit zou gaan drinken of roken. Hij herinnert zich niet wat hem daartoe bracht, maar het was een overwinning op zichzelf, toen hij op zijn knieën ging om de Heer zijn woord te geven dat hij dat gebod altijd zou nakomen. Door de jaren heen is hem meerdere malen gevraagd of hij een drankje of een sigaret wilde, maar hij ontdekte dat 'nee, dank je' een uitstekend antwoord was. Hij hoefde geen innerlijke strijd te voeren over het woord van wijsheid, omdat hij zich jaren daarvoor al had voorgenomen die wet na te leven. Hij had de Heer zijn woord gegeven.

Als je de zegeningen van het woord van wijsheid wilt, zul je je hemelse Vader je woord moeten geven dat je nooit drugs zult gebruiken, waarvan er zoveel in omloop zijn. Waar je nooit mee in aanraking bent geweest, zal de boze je maar moeilijk mee kunnen verleiden.

De leden van de kerk hebben zich laten dopen en zich er met een verbond toe verplicht de naam van Jezus Christus op zich te nemen en zich aan Gods geboden te houden. In geval van fouten kan iemand zich dankzij het evangelie bekeren en vergiffenis krijgen. Jong of oud, je kunt vandaag een nieuwe weg inslaan en je plechtig voornemen je te bekeren en begane fouten achter je te laten.

De Heer belooft grote, eeuwige zegeningen aan zijn rechtschapen, bekeerlijke kinderen. Hij weet evenwel dat dit leven vol gevaren is. Daarom heeft Hij ons geboden 'om

Het Eerste Presidium wacht op de aanvang van een conferentiebijeenkomst: president Gordon B. Hinckley (midden); president Thomas S. Monson, eerste raadgever (rechts); president James E. Faust, tweede raadgever (links).

over [onszelf] te waken, om de woorden van eeuwig leven nauwkeurig na te komen' (LV 84:43). Hij heeft ons lief en wil ons terug. Daarom zet dit gebod 'om over [onszelf] te waken' ons ertoe aan om in alle aspecten van ons leven op te passen — met de vrienden die we kiezen, de films die we zien, de boeken die we lezen, het amusement dat we kiezen, de muziek die we beluisteren, en meer.

Het is uitermate belangrijk dat je je godsdienst al vroeg serieus neemt. Als je bijvoorbeeld de zegeningen wilt ontvangen van het betalen van tiende en giften, moet je nu in je hart zeggen: ik ga tiende van al mijn inkomsten betalen. Tiende betalen maakt ons minder zelfzuchtig en laat ons meer op onze hemelse Vader lijken, die zijn rechtschapen kinderen alles geeft wat Hij heeft. Die keuze is uitermate belangrijk. Ik vind het interessant dat elk gebod, net als dat van de tiende, erop gericht is je eeuwig gelukkig te maken en je meer op je hemelse Vader te laten lijken. Neem je nu voor om zoals Nephi te zijn, die vastbesloten was om 'om heen [te] gaan en de dingen [te] doen die de Heer heeft geboden' (1 Nephi 3:7).

Je kunt op meer vlakken je woord geven en daar de vruchten van plukken. Zou het niet geweldig zijn als jij bij jou op school, ongeacht wat anderen doen, vanaf nu bekend zou staan om je integere gedrag en je nette taalgebruik? Besluit nu om nooit te spieken, niet te vloeken, en zo lang je leeft nooit een schuine mop te vertellen. Dat kun je je Vader in de hemel, geknield in de beslotenheid van je kamer, beloven. Je zult succes hebben als je de Heer gemeend, gelovig en nederig aanroept. En in de Schriften staat de belofte: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden' (LV 112:10).

Je wilt de Heer uiteraard ook je woord geven dat je fatsoenlijk gekleed gaat en dat je je zult gedragen op een afspraakje. Het is altijd makkelijker om je aan de normen van de Heer te houden als je al weet hoe je zult reageren wanneer je in het bijzijn van een *date*, vrienden of leeftijdgenoten voor een keuze gesteld wordt. Sommigen zullen er wellicht geen begrip voor hebben, dat je de Heer je woord hebt gegeven en je je aan je beloften wilt houden, maar ze zullen je wel respecteren en bewonderen, en wensen dat ze meer op jou leken.

Andere normen die het waard zijn om in je hart te sluiten zijn: volkomen zedelijke en seksuele reinheid, sabbatheiliging, voorbereiding op een zending en de tempel, en een vast voornemen om de deelname aan het avondmaal altijd waardig te zijn.

President Hinckley houdt van de jongeren van de kerk en heeft jullie voortdurend aangeraden de regels na te leven die de Heer gesteld heeft. Gehoor geven aan het advies van een levende profeet, houdt jullie op de weg naar eeuwig of oneindig geluk.

Als je nu besluit om de wil van de Heer te doen, zal Hij je bijstaan en sterken. Jouw succes zal afhangen van hoezeer je Hem in geloof en vertrouwen wilt volgen. Ik twijfel er niet aan dat onze hemelse Vader van je houdt en dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gestuurd om je te helpen en dat je in het leven kunt slagen als je je oprecht voorneemt om Hem te volgen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De taal der engelen

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze woorden zouden net als onze daden vol geloof, hoop en naastenliefde moeten zijn.

De profeet Joseph Smith vergrootte ons begrip van de kracht van de spraak toen hij zei: *'Ieder wezen dat door geloof te werk gaat, maakt gebruik van woorden.* God zei: "Laat er licht zijn; en er was licht." Jozua sprak en de grote lichten die God had geschapen, stonden stil. Elia gebood en de hemelen bleven drie jaar en zes maanden gesloten, zodat het niet regende. (...) Dat gebeurde allemaal door geloof. *(...) Geloof is dus werken door woorden; en zo zijn en worden de grootste werken verricht.*'[1] Net als alle gaven 'van boven', zijn woorden 'heilig [...], en [...] u [moet] er behoedzaam en beteugeld door de Geest over [...] spreken.'[2]

Met dit besef van de kracht en de heilige aard van woorden wil ik waarschuwen, als dat nodig is, dat we moeten oppassen hoe we elkaar aanspreken en hoe we over onszelf spreken.

Een regel uit de apocriefe boeken drukt de ernst van de zaak beter uit dan ik dat kan. Er staat: 'Een slag met een zweep maakt een striem, maar een slag met de tong breekt botten.'[3] Met dat schrijnende voorbeeld in gedachten was ik erg onder de indruk toen ik in het boek Jakobus las dat er een manier was waarop ik 'een volmaakt man' kan worden.

Jakobus zegt: 'Want wij struikelen allen in velerlei opzicht; *wie in zijn spreken niet struikelt, is een volmaakt man,* in staat zelfs zijn gehele lichaam in toom te houden.'

Hij vervolgt de vergelijking met het in toom houden als volgt: 'Als wij paarden de toom in de bek leggen, zodat zij ons gehoorzamen, kunnen wij ook hun gehele lichaam besturen.

'Zie, ook de schepen, ofschoon zij zo groot zijn en door sterke winden voortgedreven worden, worden door een zeer klein roer gestuurd (...).'

Vervolgens zegt Jakobus: 'Zo is ook de tong een klein lid (...). Zie, hoe weinig vuur een groot bos in brand [kan steken].

'Ook de tong is een vuur (...) onder onze leden (...), iets, dat het gehele lichaam bezoedelt (...), terwijl zij zelf in vlam gezet wordt door de hel.

'Want alle soorten van wilde dieren en vogels, van kruipende dieren en zeedieren (...) zijn bedwongen door de menselijke natuur,

'maar de tong kan geen mens bedwingen. Zij is een onberekenbaar kwaad, vol dodelijk venijn.

'Met haar loven wij de Here en Vader en met haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis Gods geschapen zijn:

'uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort. Dit moet, mijn broeders, niet zo zijn.'[4]

Dát is behoorlijk duidelijk! Uiteraard bedoelt Jakobus niet dat onze tong *altijd* slecht is, noch dat *alles* wat we zeggen 'vol dodelijk venijn' is. Maar hij bedoelt wél dat wat we soms zeggen op zijn minst schadelijk is, zelfs venijnig — en dat is een schrikbarende aanklacht voor een heilige der laatste dagen! De stem die een plechtig getuigenis geeft, vurige gebeden uit en de lofzangen van Zion zingt, *kan* dezelfde stem zijn die kleineert en kritiseert, in verlegenheid brengt, kwetst en daarmee de eigen geest en die van anderen vernietigt. 'Uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort', beklaagt Jakobus zich. 'Dit moet, mijn broeders [en zusters], niet zo zijn.'

Is dit niet iets waar we allemaal wat aan zouden kunnen doen? Is dit niet iets waarin ieder van ons zou kunnen proberen om iets meer een 'volmaakte' man of vrouw te worden?

Echtgenoten, u hebt de heiligste gave toevertrouwd gekregen die God u kan geven: een vrouw, een dochter van God, de moeder van uw kinderen, die zich vrijwillig aan u heeft gegeven omwille van liefde en vreugdevol kameraadschap. Denk eens aan de vriendelijke dingen die u tegen haar zei toen u nog verkering had. Denk eens aan de zegens die u haar hebt gegeven met uw handen liefdevol op haar hoofd gelegd. Zie uzelf en haar als de god en godin waarvan u beiden het potentieel in u draagt, en denk vervolgens eens aan andere momenten die gekenmerkt worden door kille, bijtende, onbeheerste woorden. Gezien de schade die we

met onze tong kunnen toebrengen, is het begrijpelijk dat de Heiland heeft gezegd: 'Niet wat de mond binnengaat, maakt de mens onrein, maar wat de mond uitkomt dat maakt de mens onrein.'[5] Een man in wie het nooit zou opkomen om zijn vrouw te slaan, kan door de wreedheid van zijn onnadenkende of onvriendelijke woorden weliswaar niet haar botten breken, maar wel haar hart. Lichamelijke mishandeling wordt geheel en onvoorwaardelijk veroordeeld door De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Als het mogelijk is om een nog duidelijker veroordeling uit te spreken, dan zou ik zeggen dat we ons nog krachtiger uitspreken tegen elke vorm van seksueel misbruik. En nu spreek ik mij uit tegen verbale en emotionele mishandeling van wie dan ook dóór wie dan ook, maar vooral door een man van zijn vrouw. Broeders, dit moet niet zo zijn.

In diezelfde geest spreken wij ook de zusters aan, want de zonde van verbale mishandeling maakt geen onderscheid tussen de geslachten. Echtgenotes, hoe staat met de tong in *uw* mond, die u niet in toom hebt, of de kracht om goed of kwaad te doen met *uw* woorden? Hoe komt het dat zo'n lieftallige stem, die van nature zo engelachtig is, zo dichtbij de sluier, zo instinctief zachtaardig en inherent vriendelijk, ooit zo schel, zo bijtend, zo scherp en tomeloos kan zijn? De woorden van een vrouw kunnen snijdender zijn dan enige dolk die ooit gesmeed is en kunnen de mensen die zij liefhebben verder van haar afstoten dan iemand aan het begin van het gesprek ooit had kunnen dromen. Zusters, er is in die fantastische geest van u geen plaats voor scherpe of kwetsende uitingen van welke soort ook, inclusief roddels of kattige opmerkingen. Laat er nooit van ons thuis of onze wijk of onze buurt gezegd worden dat 'de tong [...] een vuur [is] onder onze leden (...), iets, dat het gehele lichaam bezoedelt, (...) in vlam gezet door de hel.'

Die raad wil ik uitbreiden naar het hele gezin. We moeten erg oppassen hoe wij kinderen toespreken. Wat wij wel of niet zeggen, hoe en wanneer we het zeggen, alles is belangrijk bij de vorming van het zelfbeeld van een kind. Maar het is zelfs nog belangrijker voor het vormen van het geloof van dat kind in ons en in God. Gebruik altijd opbouwende woorden tegenover een kind. Zeg nooit, zelfs niet in een opwelling, dat het dik of dom of lui of achterlijk is. Dat zou u natuurlijk nooit doen met een kwaadaardige bedoeling, maar hoe u het ook bedoelt, ze onthouden het en doen er misschien wel jaren over om te proberen het te vergeten — en vergeven. En probeer uw kinderen niet te vergelijken, zelfs niet als u denkt dat u daar heel goed in bent. Al zegt u op nog zo'n positieve manier 'Susan is knap en Sandra is intelligent', al wat Susan zich herinnert, is dat ze niet intelligent is, en Sandra dat ze niet knap is. Prijs ieder kind individueel om wat het is en help het om te ontkomen aan de obsessie van onze cultuur om te vergelijken, te concurreren en nooit het gevoel te krijgen dat we voldoen.

In dit alles is het, denk ik, vanzelfsprekend dat negatieve woorden zo vaak voortvloeien uit negatieve gedachten, inclusief negatieve gedachten over onszelf. We zien onze eigen fouten, we spreken — of denken, op zijn minst — kritisch over onszelf, en dan duurt het niet lang voordat we iedereen en alles in een negatief daglicht zien. Geen rozegeur, geen maneschijn, geen belofte van hoop of geluk. Het duurt niet lang voordat wijzelf en allen om ons heen ellendig zijn.

Ik vind deze uitspraak van ouderling Orson F. Whitney mooi: 'De geest van het evangelie is optimistisch; hij vertrouwt op God en ziet van alles de zonnige kant. Het tegengestelde, een pessimistische geest, haalt de mens naar beneden en keert hem af van God, kijkt naar de duistere kant, mort, klaagt en aarzelt om te gehoorzamen.'[6] Houd u aan de woorden van de Heiland, namelijk: 'Houdt goede moed.'[7] (In feite denk ik dat we ons

er vaker schuldig aan maken dát gebod te overtreden dan enig ander!) Spreek woorden van hoop. Spreek woorden van bemoediging, ook over uzelf. Probeer niet de hele tijd te klagen en te jammeren. Zoals iemand eens heeft gezegd: 'Zelfs in de gouden eeuw van de beschaving zal er ongetwijfeld wel iemand hebben gemopperd dat alles er te geel uitzag.'

Ik heb vaak gedacht dat het feit dat Nephi met koorden gebonden en met stokken geslagen werd beter te verdragen was dan het constante gemor van Laman en Lemuël.[8] Hij zal vast een keertje hebben gezegd: 'Sla me nog maar een keer. Ik kan jullie nog steeds horen.' Ja, het leven brengt problemen met zich mee. En ja, u wordt ook met negatieve zaken geconfronteerd. Maar neem alstublieft een van mijn levensmotto's over — geen enkele pech is zo groot dat erover zeuren het niet erger maakt.

Paulus heeft het openhartig, maar hoopvol gezegd. Namelijk: 'Geen liederlijk woord kome uit uw mond, maar [alleen] een goed [woord], tot opbouw, waar dit nuttig is, opdat zij, die het horen, genade ontvangen.

'En bedroeft de heilige Geest Gods niet (...).

'Alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek worde uit uw midden gebannen, evenals alle kwaadaardigheid. (...)

'Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft.'[9]

In zijn uiterst ontroerende laatste getuigenis roept Nephi ons op om 'de Zoon [van God] met een volmaakt voornemen des harten' te volgen en belooft hij ons dat 'wanneer gij (...) de doop met vuur en met de Heilige Geest hebt ontvangen, [gij] kunt spreken met een nieuwe taal, ja, namelijk met de taal der engelen, (...) En nu, hoe zoudt gij met de taal der engelen kunnen spreken, tenzij door de Heilige Geest? Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus.'[10] Ja, Christus was en is 'het Woord', aldus Johannes de geliefde,[11] vol genade en waarheid, barmhartigheid en mededogen.

Dus, broeders en zusters, mogen wij in dit lange, eeuwige streven om meer op onze Heiland te gaan lijken, proberen om 'volmaakte mannen en vrouwen' te zijn in ten minste dit ene opzicht, namelijk door geen aanstoot te geven met onze woorden, of om het positiever te zeggen, door de taal der engelen te spreken. Onze woorden zouden net als onze daden vol geloof, hoop en naastenliefde moeten zijn, de drie grote opdrachten aan christenen die we zo hard nodig hebben in de tegenwoordige wereld. Met dergelijke woorden, die onder invloed van de Geest worden uitgesproken, kunnen we tranen drogen, harten genezen, levens verheffen, hoop teruggeven en vertrouwen de overhand geven. Ik bid dat mijn woorden over dit moeilijke onderwerp u zullen bemoedigen en niet ontmoedigen, dat u in mijn stem mag horen dat ik u liefheb, want dat doe ik. En belangrijker nog: weet dat uw Vader in de hemel u liefheeft, en zijn eniggeboren Zoon ook. Als Zij tot u spreken — en dat zullen zij doen — laat het dan niet in de wind zijn, noch in de aardbeving, noch in het vuur, maar met een stille, zachte stem, een lieve, vriendelijke stem.[12] Dat is 'de taal der engelen' spreken. Mogen wij allen ons verheugen in de gedachte dat als wij opbouwende, bemoedigende woorden spreken tot onze broeders en zusters, en tot kinderen, wij ze tot God spreken.[13] In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Lectures on Faith* (1985), pp. 72–73; cursivering toegevoegd.
2. LV 63:64.
3. Wijsheid van Jezus Sirach 28:17.
4. Jakobus 3:2–10; cursivering toegevoegd.
5. Matteüs 15:11.
6. Conference Report, april 1917, p. 43.
7. Matteüs 14:27; Marcus 6:50; Johannes 16:33.
8. Zie 1 Nephi 3:28–31; 18:11–15.
9. Efeziërs 4:29–32.
10. 2 Nephi 31:13–14; 32:2–3.
11. Johannes 1:1.
12. Zie 1 Koningen 19:11–12.
13. Zie Matteüs 25:40.

U moet wedergeboren worden

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Door geloof in Christus kunnen wij geestelijk voorbereid worden en gereinigd worden van zonde, ondergedompeld in en doorweekt met zijn evangelie, gezuiverd en verzegeld door de Heilige Geest van belofte.

Het ouderlijk huis uit mijn jeugd in Californië lag relatief dicht bij grote boomgaarden vol abrikozen, kersen, perziken, peren en ander heerlijk fruit. We woonden ook vlakbij akkers vol komkommers, tomaten en allerlei andere groenten.

Als jongen keek ik altijd uit naar het inblikseizoen. Ik vond het niet leuk om jampotten af te wassen of in onze hete keuken te werken. Maar ik vond het wél leuk om met mijn moeder en vader samen te werken. En ik at maar wát graag mijn werk! Ik heb vast meer fruit gegeten dan er ooit in onze weckpotten terechtkwam.

Mijn herinneringen aan de tijd die ik met mam en pap in de keuken doorbracht, komen weer elke keer boven als ik een weckpot met kersen of perziken zie. De belangrijke les die ik met het plukken en wecken van fruit leerde over materiële zelfredzaamheid en zuinig leven, is mij de rest van mijn leven tot zegen geweest. Interessant genoeg krijgen we de belangrijkste kansen om iets te leren door eenvoudige, gewone dingen mee te maken.

Als volwassene heb ik diep nagedacht over wat ik in onze keuken zag tijdens het weckseizoen. Ik wil het vanochtend hebben over enkele geestelijke lessen die we kunnen leren van de manier waarop een augurk een zure bom wordt. Ik nodig de Heilige Geest uit om bij ons te zijn als wij nadenken over het belang van die lessen voor mij en voor u en ernaar streven om tot Christus te komen en geestelijk wedergeboren te worden.

Komkommers en augurken

Een augurk is een lid van de komkommerfamilie dat volgens een bepaald recept en procedé wordt ingemaakt. De eerste stappen in dat procedé bestaan uit het *voorbereiden* en *reinigen*. Ik herinner me dat ik vele uren op de veranda achter het huis heb doorgebracht met het verwijderen van steeltjes en vuil van de geplukte augurken. Mijn moeder was erg veeleisend op het gebied van het voorbereiden en reinigen van de augurken. Ze had hoge normen en inspecteerde mijn werk altijd om zich ervan te overtuigen dat ik die belangrijke taak goed had uitgevoerd.

De volgende stappen in het omvormingsproces waren het voor langere tijd *dompelen* en *doorweken* van de augurken in pekelnat. Voor dat pekelnat gebruikte mijn moeder een recept dat ze van haar moeder had geleerd — een recept met bijzondere ingrediënten en gedetailleerde procedures. Je kunt augurken alleen maar hun kenmerkende smaak geven door ze gedurende de voorgeschreven periode volledig in het pekelnat ondergedompeld te laten. Daardoor wijzigt de samenstelling van de augurk zich geleidelijk en krijgt hij zijn transparante uiterlijk en kenmerkende smaak. Terloops besprenkelen of onderdompelen in het pekelnat brengt niet de benodigde transformatie teweeg. Een langdurige, ononderbroken en volledige onderdompeling is nodig om de gewenste verandering tot stand te brengen.

De laatste stap in het proces is het *luchtdicht afsluiten* van de geconserveerde augurken in gesteriliseerde, gezuiverde potten. De augurken worden in weckpotten verpakt, overgoten met heet pekelnat en worden vervolgens in een weckpan gekookt. Alle onzuiverheden moeten uit de augurken en de potten verwijderd worden zodat het eindproduct beschermd en geconserveerd kan worden. Als men deze procedure

goed volgt, kan men de augurken lang opslaan en ervan genieten.

Samenvattend, een augurk ondergaat de benodigde verandering als hij wordt voorbereid en gereinigd, wordt ondergedompeld en doorweekt in pekelnat, en luchtdicht wordt verpakt in een gesteriliseerde pot. Voor die procedure is tijd nodig en dat kan men niet haasten. Bovendien kan geen van de essentiële stappen genegeerd of vermeden worden.

Een grote verandering

De bevoegde dienstknechten van de Heer onderwijzen herhaaldelijk dat een van de voornaamste doelen van ons aardse bestaan is om een geestelijke verandering en transformatie te ondergaan door de verzoening van de Heer Jezus Christus. Alma zegt:

'Verwonder u niet dat het gehele mensdom moet worden wedergeboren, ja, mannen en vrouwen, alle natiën, geslachten, talen en volken; ja, geboren uit God, veranderd van hun vleselijke en gevallen staat in een staat van rechtvaardigheid, waardoor zij, door God verlost, zijn zonen en dochters worden;

'Aldus worden zij nieuwe schepselen; en als zij dit niet doen, kunnen zij geenszins het koninkrijk Gods beërven' (Mosiah 27:25–26).

Wij krijgen de instructie om 'tot Christus' te komen, in Hem 'vervolmaakt' te worden en ons 'van alle goddeloosheid' te onthouden (Moroni 10:32), een 'nieuwe schepping' in Christus te worden (zie 2 Korintiërs 5:17), de 'natuurlijke mens' af te leggen (Mosiah 3:19) en een 'grote verandering (...) in ons hart' te ervaren 'waardoor wij niet meer geneigd zijn om kwaad te doen, maar wél om voortdurend het goede te doen' (Mosiah 5:2). Let er alstublieft op dat de ommekeer die in deze verzen beschreven wordt een grote verandering is, niet een kleine — een geestelijke wedergeboorte en fundamentele verandering van wat wij voelen en verlangen, wat wij denken en doen, en wat wij zijn. Ja, de kern van het evangelie van Jezus Christus omvat een fundamentele en permanente verandering van onze aard, die mogelijk wordt als wij vertrouwen op 'de verdiensten en de barmhartigheid en de genade van de heilige Messias' (2 Nephi 2:8). Kiezen wij ervoor om de Meester te volgen, dan kiezen wij ervoor veranderd te worden — geestelijk wedergeboren te worden.

Voorbereiden en reinigen

Net zo goed als we een augurk moeten voorbereiden en reinigen alvorens hem in te maken, kunnen u en ik ons voorbereiden met 'woorden des geloofs en der goede leer' (1 Timoteüs 4:6) en kunnen wij een eerste reiniging ondergaan door de verordeningen en verbonden die met het gezag van het Aäronisch priesterschap bediend worden.

'En het lagere priesterschap bleef, welk priesterschap de sleutel van de bediening van engelen en van het voorbereidende evangelie omvat;

'welk evangelie het evangelie is van bekering en van doop en vergeving van zonden' (LV 84:26–27).

En de Heer heeft een zeer hoge reinigingsnorm gesteld.

'Welnu, leer dit uw kinderen: dat alle mensen overal zich moeten bekeren, anders kunnen zij geenszins het koninkrijk Gods beërven, want niets wat onrein is, kan in zijn tegenwoordigheid wonen' (Mozes 6:57).

Een goede voorbereiding en reiniging zijn de eerste, fundamentele stappen op weg naar de wedergeboorte.

Onderdompelen en doorweken

Net zoals een augurk de benodigde verandering ondergaat als hij wordt ondergedompeld en doorweekt in pekelnat, worden u en ik wedergeboren als we het evangelie van Jezus Christus in ons opnemen. Als wij 'de verbonden [...] nakomen' (LV 42:13) die wij zijn aangegaan, als wij ons 'vergast[en] aan de woorden van Christus (2 Nephi 32:3), als wij 'bid[den] tot de Vader met alle kracht van [ons] hart' (Moroni 7:48) en wij God dienen 'met geheel [ons] hart, macht, verstand en kracht' (LV 4:2), dan:

'Wegens het verbond dat gij hebt gesloten, zult gij de kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochters; want zie, heden heeft Hij u geestelijk verwekt; want gij zegt dat uw hart door geloof in zijn naam is veranderd; daarom zijt gij uit Hem geboren en zijn zonen en zijn dochters geworden' (Mosiah 5:7).

De geestelijke wedergeboorte die in dit vers wordt beschreven, vindt

over het algemeen niet in één keer plaats, maar is een voortdurend proces en niet een eenmalige gebeurtenis. Regel op regel en voorschrift op voorschrift, worden onze motieven, gedachten, woorden en daden geleidelijk en bijna onmerkbaar in overeenstemming met de wil van God gebracht. Die fase van het transformatieproces vereist tijd, doorzettingsvermogen en geduld.

Een augurk wordt alleen zoals hij worden moet door onophoudelijk en volledig voor langere tijd in pekelnat ondergedompeld te blijven. Het is opmerkelijk dat zout het voornaamste ingrediënt van het recept is. Zout wordt in de Schriften vaak gebruikt als symbool voor zowel een verbond als een verbondsvolk. En net zoals zout nodig is voor het inmaken van een augurk, zijn verbonden nodig voor onze geestelijke wedergeboorte.

Wij beginnen met het proces van de wedergeboorte door geloof te oefenen in Christus, ons te bekeren van onze zonden en ons door iemand met priesterschapsgezag te laten dopen door onderdompeling voor de vergeving van zonden.

'Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen' (Romeinen 6:4).

En als wij de wateren van de doop uitkomen, moet onze ziel voortdurend doorweekt worden met de waarheid en het licht van het evangelie van de Heiland. Sporadisch en gedeeltelijk onderdompelen in de leer van Christus en deels deelnemen aan zijn herstelde kerk kan de geestelijke transformatie niet tot stand brengen die ons in nieuwheid des levens doet wandelen. In plaats daarvan zijn trouw aan de verbonden, voortdurende toewijding en overgave van onze hele ziel aan God vereist als wij de zegeningen van de eeuwigheid willen ontvangen.

'Ik [zou] willen dat gij tot Christus komt, die de Heilige Israëls is, en deelhebt aan zijn heil en de kracht van zijn verlossing. Ja, komt tot Hem en geeft Hem uw gehele ziel als een offerande, en volhardt in vasten en gebed, en blijft standvastig tot het einde; en zo waar als de Here leeft, zult gij zalig worden' (Omni 1:26).

Volledige onderdompeling in, en doorweking met, het evangelie van de Heiland zijn essentiële stappen in het proces van de wedergeboorte.

Zuiveren en verzegelen

Ingemaakte augurken worden in gesteriliseerde potten verpakt en verhit om eventuele onzuiverheden te verwijderen en de verpakking af te sluiten voor externe vervuiling. Door deze procedure, waarbij de potten zich in kokend water bevinden, kan men de augurken voor langere tijd beschermen en conserveren. Wij worden op soortgelijke wijze gezuiverd en geheiligd als u en ik gewassen worden in het bloed van het Lam, wedergeboren worden, de verordeningen ontvangen en de verbonden nakomen die door het gezag van het Melchizedeks priesterschap worden bediend.

'Niettemin vastten en baden zij dikwijls, en werden steeds sterker in hun ootmoed, en steeds onwrikbaarder in het geloof in Christus, waardoor hun ziel met vreugde en vertroosting werd vervuld, ja, zodat hun hart gereinigd en geheiligd werd, welke heiliging tot stand kwam door de overgave van hun hart aan God' (Helaman 3:35).

Het woord *verzegelen* in mijn toespraak van vandaag slaat niet uitsluitend op de verordening van het eeuwig huwelijk zoals die wordt verricht in het huis des Heren. In plaats daarvan gebruik ik dit woord zoals wordt uitgelegd in afdeling 76 van de Leer en Verbonden:

'Dit is het getuigenis van het evangelie van Christus aangaande hen die tevoorschijn zullen komen in de opstanding der rechtvaardigen —

'het zijn zij die het getuigenis van Jezus hebben ontvangen, en in zijn naam hebben geloofd, en zich hebben laten dopen naar de wijze van zijn begrafenis, doordat zij in het water zijn begraven in zijn naam, en wel volgens het gebod dat Hij heeft gegeven —

'opdat zij, door de geboden te onderhouden, konden worden gewassen en gereinigd van al hun zonden, en de Heilige Geest konden ontvangen door de handoplegging van hem die tot die macht is geordend en verzegeld;

'En door geloof overwinnen en verzegeld zijn door de Heilige Geest der belofte, die de Vader uitstort op allen, die rechtvaardig en getrouw zijn' (vss. 76:50–53).

De Heilige Geest der belofte is de bekrachtigende macht van de Heilige

Geest. Als een verordening, belofte of verbond door de Heilige Geest der belofte verzegeld wordt, is hij op aarde en in de hemel bindend. (Zie LV 132:7.) Dit 'zegel van goedkeuring' van de Heilige Geest is het gevolg van getrouwheid, integriteit en standvastigheid in het nakomen van evangelieverbonden 'na verloop van tijd' (Mozes 7:21). Deze verzegeling kan echter komen te vervallen door ongerechtigheid en overtreding.

Zuiveren en verzegelen door de Heilige Geest zijn de laatste stappen in het proces van de wedergeboorte.

'Met de kracht van mijn ziel'

Geliefde broeders en zusters, ik bid dat deze gelijkenis van de augurk ertoe mag bijdragen dat wij ons leven onder de loep nemen en het eeuwige belang van de geestelijke wedergeboorte beter gaan begrijpen. Net als Alma spreek ik 'met de kracht van mijn ziel' (Alma 5:43).

'En nu zeg ik u dat dat de orde is waarnaar ik geroepen ben, ja, om tot mijn geliefde broeders te prediken, ja, en tot eenieder die in het land woont; ja, om tot allen te prediken, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen; ja, ik spreek tot u, de bejaarden, en ook tot die van middelbare leeftijd, en tot het opkomend geslacht; ja, om hen toe te roepen dat zij zich moeten bekeren en worden wedergeboren' (Alma 5:49).

Ik getuig dat we te maken hebben met een echt bestaande en goddelijke Heiland, die ons uitnodigt om tot Hem te komen en een transformatie te ondergaan. Ik getuig dat zijn kerk en zijn priesterschapsgezag hersteld zijn door middel van de profeet Joseph Smith. Door geloof in Christus kunnen wij geestelijk voorbereid worden en gereinigd worden van zonde, ondergedompeld in en doorweekt met zijn evangelie, gezuiverd en verzegeld door de Heilige Geest van belofte, ja, wedergeboren worden. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ik weet dat mijn Verlosser leeft!

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium.

Doordat onze Heiland op Golgota is gestorven, kan de dood niemand in zijn greep houden.

Onlangs keek ik een paar fotoalbums door. Er kwamen mooie herinneringen bij mij op toen ik op de foto's dierbaren zag die ter gelegenheid van uitjes, verjaardagen, reünies en feestdagen bij elkaar waren gekomen. Een paar van die dierbare familieleden op de foto's zijn inmiddels overleden. Ik dacht aan de woorden van de Heer: 'Gij zult in liefde met elkaar leven, zodat gij zult wenen om het verlies van hen die sterven.'[1] Ik mis al mijn familieleden die ons ontvallen zijn.

Hoewel moeilijk en triest is de dood een essentieel onderdeel van ons sterfelijk bestaan. We begonnen ons leven hier toen we ons voorsterfelijk bestaan verlieten en naar deze aarde kwamen. De dichter Wordsworth verwoordde die tocht in zijn geïnspireerde ode aan de onsterfelijkheid. Hij heeft geschreven:

Geboren worden is slechts vergeten en slapen:
De ziel die met ons verrijst, onze levensster,
Werd elders geschapen,
En komt van ver.
Niet in volslagen vergetelheid,
En niet in volkomen naaktheid,
Maar in wolken van heerlijkheid,
Komen wij van God — ons thuis.
De hemel omringt ons in onze kinderjaren![2]

Het leven gaat verder. De jeugd volgt op de kindertijd en men is volwassen voordat men er erg in heeft. Wie nadenkt over het doel en de problemen van het leven, stuit vroeg of laat op de vraag over de duur van het leven en van persoonlijk, eeuwigdurend levend. Die vragen dringen zich hardnekkig op als een dierbare sterft of als iemand weet dat hij nog maar kort te leven heeft.

Dan bepeinzen we de allesbeheersende vraag, die Job eeuwen geleden verwoordde: 'Als een mens sterft, zou hij herleven?'[3]

En zoals altijd betwisten de sceptici

het woord van God. Ieder zal voor zichzelf moeten kiezen naar welke stem hij luistert. Clarence Darrow, de vermaarde strafpleiter en agnosticus, verklaarde, 'Een mensenleven is weinig waard; en (...) elk sterfgeval niet meer dan een incident."[4] Schopenhauer, de Duitse filosoof en pessimist, schreef: 'Onsterfelijk te willen zijn, is een grote vergissing eeuwig in stand willen houden.'[5] En aan hun woorden worden die van nieuwe generaties toegevoegd, van dwaze mensen die Christus opnieuw kruisigen — want ze passen zijn wonderen aan, twijfelen aan zijn goddelijkheid en verwerpen zijn opstanding.

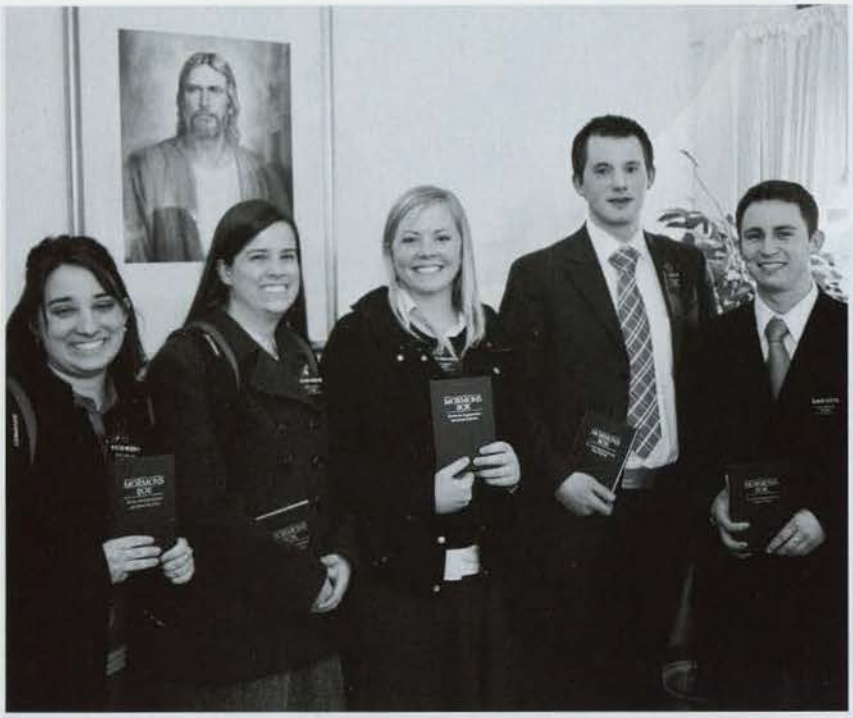
Robert Blatchford, rekende in zijn boek *God and My Neighbor* af met de algemeen aanvaarde christelijke overtuigingen, zoals God, Christus, gebed en onsterfelijkheid. Hij stelde brutaal: 'Ik heb alles wat ik wilde bewijzen zo volledig en afdoende bewezen dat geen christen, hoe nobel of onderlegd ook, mijn argumenten kan weerleggen of mijn betoog onderuit kan halen.'[6] Hij trok een muur van scepticisme om zichzelf op. Toen gebeurde er iets opmerkelijks. Zijn muur werd met de grond gelijkgemaakt. Hij stond met lege handen. Langzaam maar zeker vond hij zijn weg terug naar het geloof dat hij had bespot en gehoond. Wat had die grote verandering in hem teweeggebracht? *Zijn vrouw was overleden.* Gebroken ging hij de kamer in waar haar stoffelijk overschot zich bevond. Hij keek naar het gezicht dat hem zo dierbaar was. Toen hij uit de kamer kwam, zei hij tegen een vriend: 'Zij is het, en toch is ze het niet. Alles is veranderd. Wat er eerder wel was, is er niet meer. Zij is niet dezelfde. Wat anders dan de ziel moet haar verlaten hebben?'

Later schreef hij: 'De dood is niet wat de mensen denken dat het is. Het is als een andere kamer binnengaan. In die andere kamer bevinden zich (...) de dierbare vrouwen en mannen en lieve kinderen die we hebben liefgehad, maar die ons waren ontvallen.'[7]

Tegen de heersende twijfel jegens Christus' goddelijkheid in, gaan we op zoek naar een referentiekader, een onbetwistbare bron, naar verklaringen van ooggetuigen. De Stefanus uit bijbelse tijden, wiens lot een wrede martelaarsdood was, keek naar de hemel en riep: 'Ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods.'[8]

Wie kan het bezielende getuigenis van Paulus aan de Korintiërs naast zich neer leggen? Hij verklaarde: 'Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalven. (...) Maar,' zegt Paulus, 'het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen.'[9]

In onze bedeling is ditzelfde getuigenis ook stoutmoedig door de profeet Joseph Smith gegeven, toen

Zendelingen in Stockholm (Zweden), wachten op de aankomst van leden en belangstellenden.

Sidney Rigdon en hij getuigden: 'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van hem geven: Dat Hij leeft!'[10]

Dit is de kennis die steun geeft. Dit is de waarheid die troost geeft. Dit is de zekerheid die ontroostbaren uit de schaduw in het licht brengt.

Op de vooravond van Kerstmis 1997 leerde ik een fijn gezin kennen. Ze hadden allemaal een onwrikbaar getuigenis van de waarheid en groot geloof in de opstanding. Het gezin bestond uit een vader, moeder en vier kinderen. Alle kinderen — drie zoons en een dochter — waren gehandicapt, want ze leden alle vier vanaf de geboorte aan een zeldzame vorm van spierdystrofie. Mark, toen zestien jaar, had al een operatie aan zijn rug ondergaan om hem meer bewegingsvrijheid te geven. De andere twee jongens, Christopher van dertien en Jason van tien, zouden een paar dagen daarna naar Californië afreizen om een soortgelijke operatie te ondergaan. De enige dochter, Shanna, was toen vijf jaar — een lief meisje. Alle kinderen waren intelligent en vol geloof, en het was duidelijk dat hun ouders, Bill en Sherry, trots op ze waren. Toen we met elkaar spraken, vulden mijn kantoor en mijn hart zich met de bijzondere geest die dat gezin uitstraalde. De vader en ik gaven de twee jongens die een operatie wachtten een zegen. Toen vroegen de ouders of de kleine Shanna wat voor mij mocht zingen. Haar vader zei mij dat haar longen verzwakt waren en dat het moeilijk voor haar zou zijn, maar ze wilde het proberen. Op de tonen van een cassettebandje en met een mooie, heldere stem zong ze, zonder een noot te missen, over een stralende toekomst.

Op een mooie dag in mijn dromen
zie ik een wereld van topazen en agaat,
een weelderig oord met heldere stromen
waar de zon hoog aan de hemel staat.
Op deze koude wintermorgen
denk ik nog steeds aan schone oorden,
en wens ik dat die mooie dag
nu werkelijkheid worden mag.[11]

We waren allemaal erg ontroerd toen ze uitgezongen was. Dit bezoek was zo geestelijk dat het mijn kerst dat jaar sterk beïnvloedde.

Ik hield contact met het gezin en toen de oudste zoon, Mark, negentien werd, zorgden we ervoor dat hij een aangepaste zending op het hoofdkantoor van de kerk kon vervullen. Later waren ook de twee andere broers in de gelegenheid om een dergelijke zending te vervullen.

Iets minder dan een jaar geleden is Christopher, die toen 22 was, bezweken aan de ziekte waaraan alle kinderen leden. En in september vorig jaar liet men mij weten dat de kleine Shanna op veertienjarige leeftijd was overleden. In de rouwdienst kreeg Shanna de huldeblijken die haar toekwamen. Mark en Jason, haar nog in leven zijnde broers, vertelden, zwaar leunend op de kansel, aangrijpende ervaringen die zich in het gezin hadden voorgedaan. Shanna's moeder zong met iemand anders een ontroerend duet. Haar vader en grootvader hielden treffende toespraken. Hoewel ze aangeslagen waren, getuigden beiden krachtig en doorvoeld dat er een opstanding zou volgen en dat Shanna leefde, evenals haar broer, Christopher, in afwachting van een heerlijke hereniging met hun ouders en broers.

Toen ik het woord kreeg, vertelde ik over het bezoek dat het gezin bijna negen jaar geleden bij mij had afgelegd en over het lied dat Shanna bij die gelegenheid had gezongen. Ik besloot met de volgende gedachte: 'Doordat onze Heiland op Golgota is gestorven, kan de dood niemand in zijn greep houden. Shanna leeft, gezond en wel, en voor haar *is* de mooie dag die ze op die bijzondere kerstavond in 1997 bezong, de dag waarvan ze droomde, nu werkelijkheid geworden.'

Broeders en zusters, we lachen, we huilen, we werken, we spelen, we hebben lief, we leven. En dan sterven we. De dood is ons aller lot. De poort des doods gaat voor ieder open. De dood maakt aanspraak op bejaarden, vermoeiden en verzwakten. Hij bezoekt jongeren in de bloei van hun leven, noch ontkomen kinderen aan zijn kille greep. Paulus zei lang geleden al dat 'het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven.'[12]

En de dood zou onherroepelijk zijn, ware het niet voor die ene Mens en zijn bediening, namelijk Jezus van Nazaret. Geboren in een stal, gelegd in een kribbe, was zijn geboorte de vervulling van de geïnspireerde verkondigingen van vele profeten. Hij was uit de hemel onderwezen. Hij verschafte ons het leven, het licht en de weg. Scharen volgden Hem. Kinderen waren dol op Hem. De hooghartigen verwierpen Hem. Hij sprak in gelijkenissen. Hij gaf ons het goede voorbeeld. Hij leidde een volmaakt leven.

Hoewel de Koning der koningen en de Heer der heren was gekomen, kon er bij sommigen niet meer dan een vijandige groet, een groet voor een verrader, af. Er volgde een schijnvertoning die door sommigen een rechtszitting werd genoemd. Het 'kruisig Hem, kruisig Hem!'[13] was alom te horen. Toen begon hij aan zijn tocht naar de heuvel Golgota.

Hij werd bespot, uitgejouwd, gehoond, beschimpt en aan een kruis genageld, terwijl er werd geschreeuwd: 'Laat de Christus, de Koning van Israël, nu afkomen van het kruis, dat wij het zien en geloven.'[14] 'Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden.'[15] Zijn reactie: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'[16] 'In uw handen beveel Ik mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.'[17] Zijn lichaam werd door liefdevolle handen in een rotsgraf gelegd.

Op de eerste dag van de week gingen Maria Magdalena en Maria, de

moeder van Jakobus, en nog anderen al vroeg in de morgen naar het graf. Tot hun grote verbazing was het lichaam van hun Heer weg. Lucas heeft opgetekend dat twee mannen in een blinkend gewaad bij hen stonden, die vroegen: 'Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt.'[18]

Volgende week zal de christelijke wereld de belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis van de mens vieren. De eenvoudige verklaring: 'Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt', was de eerste bevestiging dat onze Heer en Heiland, Jezus Christus, uit het graf was herrezen. Het lege graf op die eerste paasmorgen was het geruststellende antwoord op de vraag van Job: 'Als een mens sterft, zou hij herleven?'[19]

Voor alle mensen die dierbaren hebben verloren aan de dood, willen we de vraag van Job omzetten in een antwoord: Als een mens sterft, *zal* hij herleven. Dat weten we, omdat we het licht van geopenbaarde waarheid hebben. 'Ik ben de opstanding en het leven', heeft de Meester gezegd. 'Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder die leeft, en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.'[20]

Ondanks tranen en treurnis, ondanks angst en zorgen, ondanks hartzeer en eenzaamheid is er die zekerheid dat het leven eeuwigdurend is. Onze Heer en Heiland is daarvan het levende bewijs.

Hartgrondig en zielsdiep verhef ik mijn stem om als bijzondere getuige te verklaren dat God leeft. Hij is zijn Zoon, de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Hij is onze Verlosser, Hij is onze Voorspraak bij de Vader. Hij was het die aan het kruis gestorven is om voor onze zonden te boeten. Hij werd de eersteling van de opstanding. Omdat Hij leeft, zal iedereen herleven. 'Niets dat mij zoveel vreugde geeft: ik weet dat mijn Verlosser leeft!'[21] Dat de hele wereld dit mag weten en daarnaar mag leven, bid ik nederig in de naam van Jezus Christus, de Heer en Heiland. Amen. ■

NOTEN

1. LV 42:45.
2. William Wordsworth, 'Ode: Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood'. In: *The Oxford Book of English Verse: 1250–1900*, Arthur Quiller-Couch (red., 1939), p. 628.
3. Job 14:14.
4. *The Story of My Life* (1932), hoofdstuk 47, alinea 34.
5. Arthur Schopenhauer. In: *The Home Book of Quotations*, samengesteld door Burton Stevenson (1934), p. 969.
6. *God and My Neighbor* (1914).
7. *More Things in Heaven and Earth: Adventures in Quest of a Soul*, (1925), p. 11.
8. Handelingen 7:56.
9. 1 Korintiërs 15:3–5, 8.
10. LV 76:22.
11. Naar 'The Beautiful Day', uit de film *Scrooge* (1970), muziek en Engelse tekst van Leslie Bricusse.
12. Hebreeën 9:27.
13. Lucas 23:21.
14. Marcus 15:32.
15. Marcus 15:31.
16. Lucas 23:34.
17. Lucas 23:46.
18. Lucas 24:5–6.
19. Job 14:14.
20. Johannes 11:25–26.
21. 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft', lofzang 92; zie ook Job 19:25.

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST
Maart 31, 2007

De Geest van de Tabernakel

PRESIDENT BOYD K. PACKER
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

De Tabernakel is een banier van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus.

Het is 46 jaar geleden dat ik als assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen werd geroepen en dat ik voor het eerst op dit spreekgestoelte stond. Ik was 37 jaar. Ik bevond mij onder de achtbare en wijze profeten en apostelen 'wier naam', zoals de lofzang gaat, 'om eerbied vraagt' ('Het heilig woord van liefd' en deugd', lofzang 271). Ik wist maar al te goed dat ik nog veel te leren had.

Rond die tijd had ik hier in de Tabernakel een bepalende ervaring. Ik putte er moed en vertrouwen uit.

In die tijd ging er een jeugdwerkconferentie vooraf aan de aprilconferentie. Ik kwam binnen door een van de deuren aan de zuidzijde toen een groot koor van jeugdwerkkinderen het openingslied zong. Zuster Lue S. Groesbeck, lid van het algemeen jeugdwerkbestuur, dirigeerde. Het koor zong:

Eerbiedig en rustig denken wij aan U, o Heer,
eerbiedig en rustig zingen wij U lof en eer,
eerbiedig en rustig, need'rig bidden wij,
dat uw Heil'ge Geest vandaag in ons hartje zij.
('Eerbiedig en rustig', *Kinderliedjes*, p. 11.)

De organist begreep dat uitmuntendheid nooit de boventoon voert en speelde geen solopartij onder het gezang van de kinderen. Hij liet de jonge stemmetjes vakkundig, bijna onmerkbaar, harmoniëren met een melodie van inspiratie en openbaring. Dat was het bepalende moment. Op dat moment zette zich diep en blijvend datgene vast in mijn ziel wat ik het meeste nodig zou hebben in de jaren die volgden.

Wellicht voelde ik wat de profeet Elia had gevoeld. Hij sloot de hemel in de tijd van de slechte koning Achab en vluchtte naar een grot om met de Heer te zijn:

'En zie, toen de Here juist zou voorbijgaan, was er een geweldige en sterke wind, die bergen verscheurde en rotsen verbrijzelde, (...) In de wind was de Here niet. En na de wind een aardbeving. In de aardbeving was de Here niet.

'En na de aardbeving een vuur. In het vuur was de Here niet. En na het vuur [kwam] het suizen van een zachte koelte.

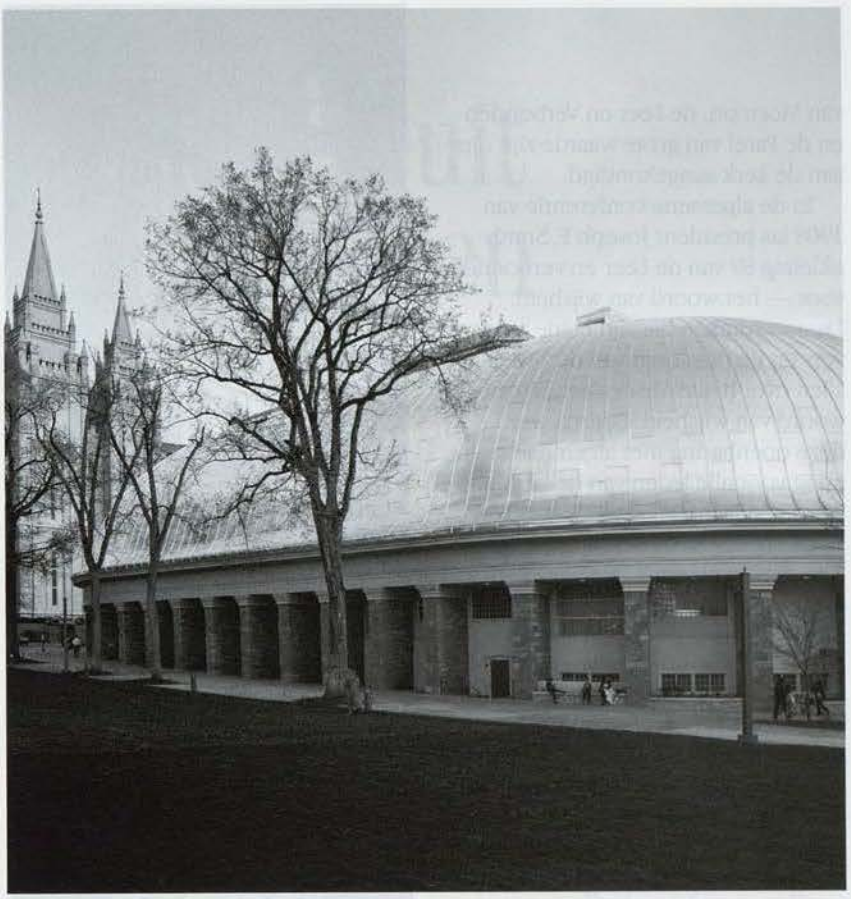
'Zodra Elia dit hoorde,' staat er geschreven, 'omwond hij zijn gelaat met zijn mantel, ging naar buiten en bleef in de ingang van de spelonk staan' — om met de Heer te spreken (1 Koningen 19:11–13).

Ik voelde mij enigszins zoals de Nephieten zich moeten hebben gevoeld toen de Heer aan ze verscheen: 'Zij [hoorden] een stem [...], die als het ware uit de hemel kwam; en zij wierpen hun blik in het rond, want zij begrepen de stem die zij hoorden niet; en het was geen scherpe stem, evenmin was het een luide stem; maar toch, en ondanks dat het een zachte stem was, doordrong zij hen die haar hoorden tot in hun binnenste, zodat er geen deel van hun lichaam was dat zij niet deed beven; ja, zij doordrong hen tot in de ziel en deed hun hart branden' (3 Nephi 11:3).

Het is deze stille, zachte stem, die door Elia en de Nephieten gevoeld werd, waarover de profeet Joseph Smith heeft geschreven: 'Aldus zegt de stille zachte stem, die door alle dingen heen fluistert en ze doordringt' (LV 85:6).

Op dat bepalende moment begreep ik dat de stille, zachte stem meer wordt gevoeld dan gehoord. Als ik er gehoor aan gaf zou het goed komen met mijn bediening.

Daarna had ik de zekerheid dat de Trooster, de Heilige Geest, er is voor eenieder die ingaat op de uitnodiging om te vragen, te zoeken en te kloppen (zie Matteüs 7:7–8; Lucas 11:9–11, 3 Nephi 14:7–8; LV 88:63).

Ik wist dat het goed zou komen. En door de jaren heen is dat ook zo geweest.

Ik leerde ook welke kracht er in muziek zit. Als muziek eerbiedig wordt uitgevoerd dan grenst zij aan openbaring. Soms, denk ik, dat zij niet van de stem des Heren, de stille, zachte stem van de Geest, gescheiden kan worden.

Gewijde muziek heeft haar plaats. En zij wordt op ontelbaar veel plaatsen gehoord. Maar de Tabernakel op Temple Square neemt daarbij een heel aparte plaats in.

Generaties lang begon het Tabernakelkoor zijn wekelijkse uitzending met deze woorden van William W. Phelps:

Stijg' ons lied nu zoet en teer
want de sabbat is er weer,
voor 's mensen rust, (...)
opdat hij dankt de Heer,
van zijn goedheid zich bewust.
('Stijg' ons lied nu zoet en teer', lofzang 101.)

Ruim honderd jaar geleden hield president Wilford Woodruff, toen 91 jaar, een toespraak op dit spreekgestoelte, wat misschien wel zijn laatste is geweest. In het publiek bevond zich de twaalfjarige LeGrand Richards. Zijn vader, George F. Richards (die later tot apostel werd geordend), nam zijn jongens mee naar de Tabernakel om naar de algemene autoriteiten te luisteren. LeGrand is die ervaring nooit vergeten.

Ik ben ruim twintig jaar zeer nauw omgegaan met ouderling LeGrand Richards. Toen hij 96 was, leefde de herinnering aan die boodschap nog steeds voort in zijn hart. Hij kon zich de woorden van president Woodruff niet meer herinneren, maar hij was nooit vergeten hoe hij zich voelde toen ze werden uitgesproken.

Zo nu en dan heb ik de tegenwoordigheid gevoeld van wie deze Tabernakel hebben gebouwd en onderhouden. Wie ons zijn voorgegaan, hebben met muziek en het gesproken woord de eenvoud van het evangelie en het getuigenis van Jezus Christus gehandhaafd. Dat getuigenis was het leidende licht in hun leven.

Er hebben in deze Tabernakel op Temple Square grote gebeurtenissen plaatsgevonden, die de kerk hebben gevormd.

Iedere president van de kerk, met uitzondering van Joseph Smith en Brigham Young, is in een plechtige samenkomst in deze tabernakel steun verleend. En op vergelijkbare wijze wordt de steunverlening jaarlijks herhaald in de algemene conferentie en gedupliceerd in elke ring, wijk en gemeente, naar de openbaring vereist.

De Heer heeft gezegd: 'Het [zal] niemand [...] worden gegeven uit te gaan om mijn evangelie te prediken, of om mijn kerk op te bouwen, tenzij hij is geordend door iemand die het gezag daartoe bezit, en het de kerk bekend is dat hij bevoegd is en door de hoofden van de kerk op de juiste wijze geordend is' (LV 42:11).

Op die manier kan geen vreemdeling onder ons komen, beweren dat hij gezag heeft en proberen de kerk tot dwaling te brengen.

In 1880 is in dit gebouw de Parel van grote waarde als een van de standaardwerken van de kerk aanvaard.

In dit gebouw zijn ook twee openbaringen aan de standaardwerken toegevoegd, opgenomen in de Leer en Verbonden, afdelingen 137 en 138. Afdeling 137 is een visioen dat de profeet Joseph Smith in de Kirtlandtempel heeft ontvangen en afdeling 138 is een visioen dat president Joseph F. Smith heeft ontvangen over het bezoek van de Heiland aan de geesten van de doden.

In 1979 is in dit gebouw, na jaren van voorbereiding, de kerkuitgave van de King James-bijbel geïntroduceerd.

De nieuwe uitgaven van het Boek

van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde zijn hier aan de kerk aangekondigd.

In de algemene conferentie van 1908 las president Joseph F. Smith afdeling 89 van de Leer en verbonden voor — het woord van wijsheid. Daarna spraken hij, zijn beide raadgevers en de president van de Twaalf allen over hetzelfde onderwerp, het woord van wijsheid. Daarna werd deze openbaring met algemene stemming voor alle leden van de kerk bindend verklaard.

Die openbaring begint als volgt: 'Ten gevolge van de listen en lagen die in de laatste dagen in het hart van samenspannende mensen bestaan en zullen bestaan, heb Ik u gewaarschuwd en waarschuw Ik u van tevoren, door u dit woord van wijsheid door openbaring te geven' (LV 89:4).

Het is een schild en bescherming voor ons, in het bijzonder voor onze jongeren. Het gaat deel uitmaken van die 'gehele wapenrusting' van God, beloofd in de openbaringen, om ze te beschermen tegen de 'brandende pijlen' van de vijand (zie LV 27:15–18).

De kerk en haar leden zijn altijd, worden nu, en zullen immer worden belegerd door de vijand. Hij zal de stille, zachte stem overstemmen, zelfs onhoorbaar maken, met luide, dissonerende muziek die doordrenkt is met teksten die niet te begrijpen zijn — of nog erger, met teksten die wel te begrijpen zijn. Hij zal ons behoedzaam op een dwaalspoor brengen met elke verleiding die hij kan bedenken.

In dit gebouw verduidelijkte de Heer de orde van het priesterschap, wat de deur opende, zodat het gebod van de Heiland om het evangelie tot 'alle natie, geslacht, taal en volk' (LV 133:37) te nemen, kon worden nagekomen en zijn kerk onder hen gevestigd kon worden.

In dit gebouw kreeg het Boek van Mormon de ondertitel: 'Eveneens een testament aangaande Jezus Christus'. Daardoor kan iedereen die het boek

open doet uit de titel opmaken waar het boek over gaat.

De leringen, de toespraken, de muziek, en de gevoelens en Geest in dit heilige gebouw gingen onverzwakt over naar het geweldige Conferentiecentrum aan de overkant, waar tienduizenden ze horen, ze in tientallen talen worden vertaald en naar de vele vergaderplaatsen over de hele wereld worden gestuurd.

Sterker nog, die Geest komt in de gezinnen van miljoenen en miljoenen heiligen der laatste dagen. In die gezinnen bidden ouders voor het welzijn van hun kinderen. Mannen en vrouwen en, zoals het Boek van Mormon belooft, zelfs kleine kinderen kunnen het getuigenis van Jezus Christus (zie Mosiah 24:22; Alma 32:23; 3 Nephi 17:25) en van de herstelling van het evangelie ontvangen.

Deze Tabernakel op Temple Square is 'een huis van gebed [...], een huis van vasten, een huis van geloof, een huis van heerlijkheid en van God, ja, [zijn] huis' (LV 109:16). Wie gevraagd wordt te spreken, of tekst, muziek of cultuur te presenteren, zijn verplicht datgene te brengen wat aan de norm voldoet.

De eer van mensen nastreven, leidt ertoe, zo waarschuwen de Schriften ons, dat we worden weggeleid van het enige pad dat we veilig kunnen volgen (zie John 12:43; 1 Nephi 13:9; 2 Nephi 26:29; Helaman 7:21; Mormon 8:38; LV 58:39). En de Schriften laten er geen twijfel over bestaan wat er gebeurt als we 'naar de eer van mensen [streven]' (LV 121:35).

Het gaat niet zozeer om wat er in toespraken gezegd wordt, als wel wat er wordt gevoeld. De Heilige Geest kan aan allen die binnen zijn invloedssfeer komen, bevestigen dat de boodschappen waar zijn, dat dit De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is.

De Tabernakel staat naast de tempel als een anker en is het symbool geworden van de herstelling. Hij is gebouwd door heel arme en heel gewone mensen. Hij is nu wereldvermaard.

Het Tabernakelkoor, vernoemd naar dit gebouw, is al jaren een stem van de kerk. Moge het nooit afdwalen of zichzelf toestaan te worden weggeleid van zijn voornaamste zending, die het al generaties lang vervult.

Generatie na generatie heeft het koor elke uitzending geopend met een inspirerende boodschap, rijk aan beginsel en verankerd in de leerstellingen van de herstelling, beginnend met 'Stijg' ons lied nu zoet en teer' (lofzang 101) en eindigend met 'Evenals de dauw des hemels' (lofzang 102).

De Tabernakel geldt in de wereld als een van de belangrijkste centra van goede muziek en cultuur. Maar bovenal geldt hij als een banier van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Dat eenvoudige getuigenis nestelde zich diep en blijvend in mij, hier in dit gebouw dankzij die eerbiedig zingende, tot openbaring inspirerende jeugdwerkkinderen.

God zegene die gewijde gebouw en alles wat hier plaatsvindt. We zijn zeer dankbaar dat het gerenoveerd en vernieuwd is zonder zijn heilige

karakter te verliezen.

Ouderling Parley P. Pratt van het Quorum der Twaalf Apostelen las deze woorden uit afdeling 121 uit de Leer en Verbonden: 'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en uw heerschappij zal een eeuwigdurende heerschappij zijn, en zonder dwang zal die u toevloeien, voor eeuwig en altijd' (LV 121:45–46).

Diep onder de indruk begon Parley P. Pratt, na te denken over een lofzang die in wezen een gebed is. Jarenlang sloot het koor zijn wekelijkse uitzending met die lofzang af:

Evenals de dauw des hemels
zacht zich op het gras verspreidt,
't doet herleven, zo vervullend
't doel van uw voorzienigheid,

Moge zo uw lering, Heiland,
nederdalen op uw kerk,
met uw zegen hier vervullen
uw gebod, uw liefdewerk!

Laat, terwijl wij hier aanbidden,
dauw des levens, naar uw woord,
nederdalen in ons midden
uit uw heilig, hemels woord.

Wil ons smeken nu verhoren,
vul de aarde met uw Geest;
dat de volk'ren U aanbidden
en eens ingaan tot uw feest!
('Evenals de dauw des hemels', lofzang 102.)

Op deze heilige dag van inwijding geef ik eveneens mijn getuigenis dat Jezus de Christus is en dat dit zijn huis is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Profeten uit pioniers- en eigen tijd

OUDERLING EARL C. TINGEY
van het Presidium der Zeventig

Zowel president Brigham Young als president Gordon B. Hinckley zijn profeten die voor de kerk inspiratie en openbaring hebben ontvangen.

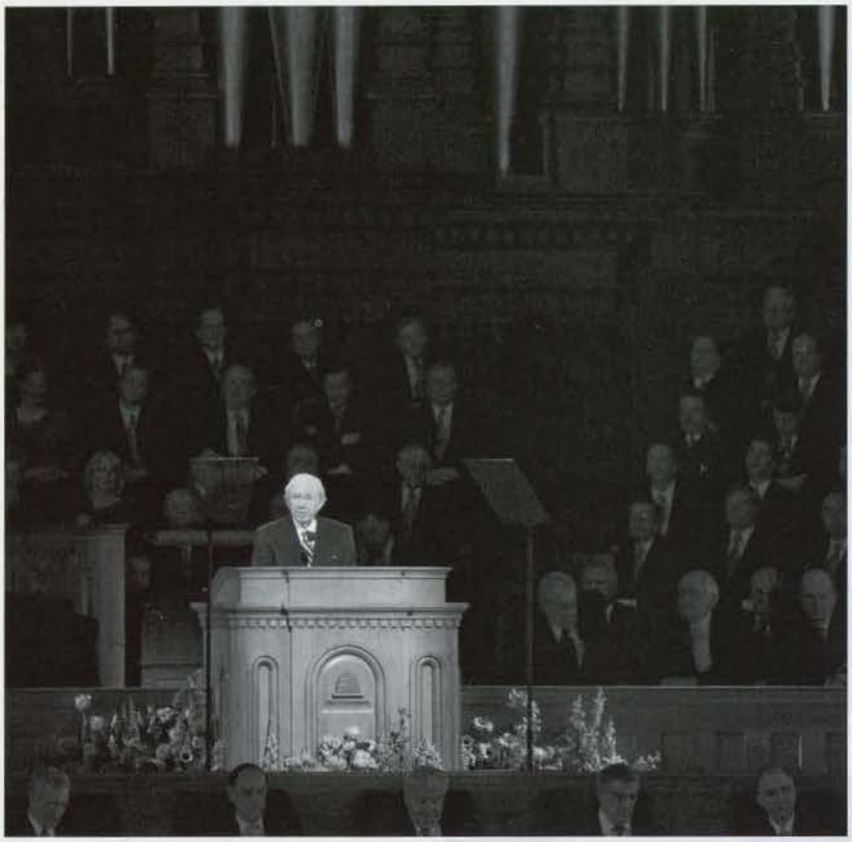
Broeders en zusters, nu ik op het spreekgestoelte van deze oude maar nieuwe Tabernakel sta, heeft zich een geschiedkundig besef van mij meester gemaakt. Met één voet in het verleden en één in de toekomst wil ik mijn dank uitspreken jegens de profeten en apostelen uit de pionierstijd en uit onze eigen tijd, die de visie hadden en hebben om dit opmerkelijke gebouw te bouwen en te verbouwen.

Ik wil twee van die visionaire mannen bespreken: Brigham Young en zijn hedendaagse opvolger.

Brigham Young was de tweede profeet van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen. Hij leidde de kerk 33 jaar lang. Hij bouwde deze tabernakel en presideerde de inwijding ten tijde van de algemene oktoberconferentie van 1875, ruim 130 jaar geleden.

Hij bracht veel andere zaken tot stand, waarvan ik er maar een paar kan noemen.

Hij was een pionier, dat wil zeggen iemand die voor anderen een weg opent of voorbereidt. Een schrijver heeft over Brigham Young gezegd: 'Hij leidde een ruw en armoedig volk, vrijwel ontdaan van alle aardse goed naar een onbekend gebied. Zijn criticasters en biografen merken op dat deze man een unieke plek inneemt in de hedendaagse geschiedenis, want alleen hij wist, zonder enige politieke en financiële steun, uit niets een ordelijke en bedrijvige gemeenschap in de woestijn op te bouwen, met niets anders dan het priesterschap en de geestelijke kracht waarmee hij zijn leringen predikte. Hij bond zijn volk aan zich door

het voortdurend aan te sporen en te onderwijzen, door het te inspireren om op goddelijk bevel het koninkrijk Gods op aarde op te bouwen.'[1]

Toen Brigham Young de eerste keer de vallei van het Grote Zoutmeer inreed, verklaarde hij: 'Hier is het.'[2] Later zei hij:

'God heeft mij laten zien dat dit de plek is waar zijn volk zich moest vestigen. Hier zullen zij voorspoedig zijn. Hij zal de weerelementen ten goede keren voor de heiligen. Hij zal de vorst en de barre grond bestraffen, het land zal vrucht geven, (...) en wij zullen op deze plek een stad en een tempel ter ere van de allerhoogste God bouwen.'[3]

Tegenwoordig kunnen we allemaal de waarheid van die profetie onderschrijven. De woestijn en de valleien van de Rocky Mountains zijn een rijk en vruchtbaar land van belofte en profetie geworden.

Hij bouwde tempels. Hij begon met de bouw van de Salt Laketempel, die veertig jaar in beslag heeft genomen. Ook begon hij met de bouw van de Manti- en Logantempels. Vier en een half jaar vóór zijn dood wijdde hij de St. Georgetempel in.

Hij was een van de grootste kolonisators van Amerika. Toen hij overleed, waren er bijna vierhonderd nederzettingen.

Hij riep het permanent emigratiefonds in het leven om steun te bieden aan hulpbehoevenden die niet genoeg geld hadden om uit Europa naar Amerika te gaan.

Hij vestigde universiteiten. De University of Deseret heet nu University of Utah. Het Latter-day Saints College heet nu LDS Business College. En uiteraard stichtte hij ook de Brigham Young University.

Hij hield van de kerk en haar leden. Brigham Young had zo zijn eigen manier om naar de kerk te verwijzen:

'God staat aan het roer. Dit is het machtige schip Zion. U blijft op het schip en geeft haar eer, en let erop dat u op goede voet staat met het schip Zion, dan hoeft u zich nergens zorgen over te maken. (...)

'(...) Hij loodst het schip veilig naar de haven. Het enige wat we hoeven te doen, is voor ons zelf te zorgen en erop toe te zien dat we goeddoen. Laten we het schip dapper bemannen en allemaal getrouw en vastberaden op onze post blijven, dan zal het elke storm doorstaan en ons veilig naar de haven van celestiaal geluk brengen.'[4]

Hij hield van de jongeren van de kerk, wat blijkt uit de ervaring van Heber J. Grant. Negen dagen na Hebers geboorte stierf zijn vader, Jedediah M. Grant, die tweede raadgever van president Brigham Young was. In de daaropvolgende 21 jaar zorgde Brigham Young voor de jonge Heber J. Grant alsof het zijn eigen zoon was.

Heber J. Grant schreef:

'Ik voelde mij net zo thuis bij president Brigham Young als bij mijn eigen moeder. Als ik trek had (...) liep ik net zo makkelijk bij hem binnen om wat te eten alsof ik bij mijn eigen moeder binnenwandelde. (...) Ontelbare keren heb ik bij hem thuis in het Lion House aan het gezinsgebed meegedaan, als kind en als jonge man.'[5]

Hij had de profeet Joseph Smith lief. Daarover zei hij:

'Wat ik van de Heer heb ontvangen, heb ik dankzij Joseph Smith ontvangen.'[6]

'Ik houd van zijn leer. (...) Altijd als ik eraan denk dat ik Joseph Smith heb gekend, wil ik halleluja roepen.'[7]

Ik houd van Brigham Young. Zijn hedendaagse opvolger is president Gordon B. Hinckley, eveneens een geliefde en geëerde profeet.

Een mooi schilderij verbeeldt president Hinckley die, met wat bouwtekeningen voor zich, de toekomst inkijkt. Op de achtergrond hangt een schilderij van Brigham Young. Het is alsof president Young over de schouder van president Hinckley heen meekijkt.

Het portret van Brigham Young op het schilderij hangt ook echt in het

kantoor van president Hinckley, en hij heeft het vaak ter sprake gebracht. In een algemene conferentie van een paar jaar geleden heeft hij gezegd:

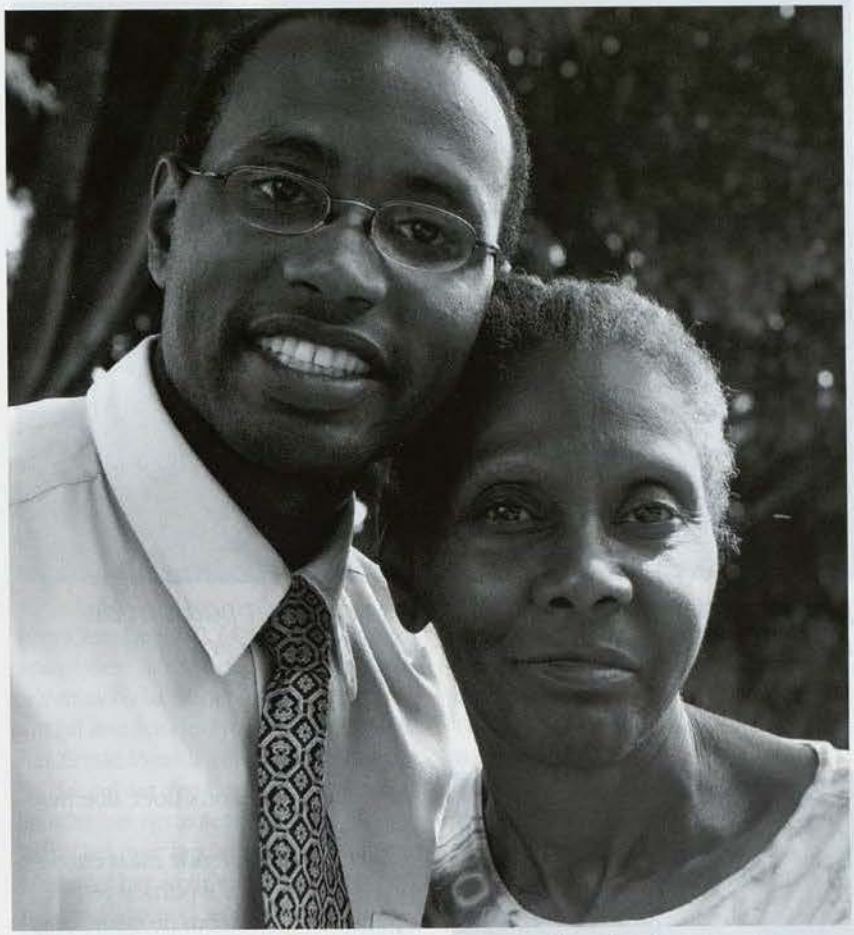
'Aan het eind van een bijzonder moeilijke dag keek ik naar het schilderij van Brigham Young dat bij mij aan de muur hangt. Ik vroeg: "Broeder Brigham, hoe moeten we het aanpakken?" Het leek net of er een glimlach op zijn gezicht verscheen en hij leek te zeggen: "We hadden in mijn tijd zo onze eigen problemen. Je moet mij niet vragen wat je moet doen. Het is nu jouw beurt. Vraag het maar aan de Heer; het is tenslotte zijn werk."'[8]

Dat wat deze twee grote profeten, president Brigham Young en president Gordon B. Hinckley, verbindt, is hun profetische visie, waarmee ze de toekomst zien en die ze in onze tijd door hun geloof trachten te verwezenlijken.

President Hinckley is, evenals Brigham Young, een pionier en een bouwer. Hij is de wereld doorgereisd en heeft koningen, koninginnen en presidenten ontmoet. Hij is wereldwijd geïnterviewd. Hij blijft de kerk 'uit het verborgene' brengen.[9] In de laatste twaalf jaar zijn er ruim 75 tempels gebouwd. En hij heeft de inspiratie gekregen om het imposante Conferentiecentrum te bouwen.

Evenals Brigham Young verbreidt president Hinckley het evangelie en hecht hij grote waarde aan scholing. Er zijn nu bijna dertien miljoen leden in 176 naties, territoriums en landen. Er zijn wereldwijd ruim 53 duizend zendelingen werkzaam. Deze conferentie wordt in 90 talen vertaald. Hij blijft zijn steun geven aan de universiteiten en het onderwijs van de kerk. Ruim 26 duizend leden doen nu hun voordeel met het permanent studiefonds.

Evenals Brigham Young houdt president Hinckley van de jongeren en alle leden van de kerk. De jongeren van de kerk in het bijzonder verlaten zich op president Hinckley voor profetische raad.

Twee leden uit São Paulo (Brazilië) bezoeken een conferentie-uitzending.

Ook president Hinckley heeft de profeet Joseph Smith lief. Een aantal jaren geleden heeft hij gezegd:

'Ik aanbid de Gods des hemels, die mijn eeuwige Vader is. Ik aanbid de Heer Jezus Christus, die mijn Heiland en Verlosser is. Ik aanbid niet de profeet Joseph Smith, maar bewonder en houd van deze grote ziener, door wie het wonder van dit evangelie is hersteld. Ik begin oud te worden en het zal geen jaren meer duren voor ik de drempel van de dood zal overstappen en voor mijn Schepper en mijn Heer zal staan om verslag te doen van mijn leven. En ik hoop dat ik in de gelegenheid zal zijn om de profeet Joseph Smith te omhelzen en hem te danken en te zeggen hoezeer ik van hem houd.'[10]

Ik geef u nederig mijn getuigenis dat zowel president Brigham Young als president Gordon B. Hinckley profeten zijn die voor de kerk inspiratie en openbaring hebben ontvangen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Hugh W. Nibley. In: Daniel H. Ludlow (red.), *Encyclopedia of Mormonism*, 5 delen (1992), deel 4, p. 1611.
2. Geciteerd door Wilford Woodruff. In: *The Utah Pioneers* (1880), p. 23.
3. Geciteerd in James R. Clark, samensteller, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 delen (1965–1975), deel 6, p. 265.
4. Geciteerd in Preston Nibley, *Brigham Young: The Man and His Work* (1936), pp. 293, 352.
5. *Gospel Standards*, samengesteld door G. Homer Durham (1941), p. 223.
6. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 345.
7. *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1954), p. 458.
8. 'Een banier voor de volken, een licht voor de wereld', *Liahona*, november 2003, p. 82.
9. LV 1:30.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 509.

Als deze oude muren konden praten

BISHOP H. DAVID BURTON
Presiderende bisschop

Ruim een eeuw lang zijn de woorden van hedendaagse profeten, zieners en openbaarders vanaf dit podium de wereld in gegaan.

President Gordon B. Hinckley heeft in oktober 2004 tijdens een persconferentie gezegd: 'Ik respecteer dit gebouw. Ik houd van dit gebouw. Ik eer dit gebouw. Ik wil dat het behouden blijft. (...) Ik wil dat de zwakke verbindingen van de originele, oude Tabernakel worden samengebonden (...) en versterkt, en dat de natuurlijke schoonheid en pracht ervan worden behouden.' Toen keek hij mij aan en zei: 'Doe niets wat u niet zou moeten doen, maar wat u ook doet, doe het goed en juist.'[1]

Met die ontroerende maar enigszins intimiderende woorden werd opdracht verleend om de oude, originele Salt Lake Tabernakel te behouden, te versterken en nieuw leven in te blazen en klaar te maken voor een nieuwe periode van dienst.

Vandaag, geliefde president, presenteren wij dit bejaarde gebouw uitgevoerd in een nieuwe afwerking die past bij zijn luisterrijke, historische elegantie — zij het een beetje comfortabeler. De Presiderende Bisschap en meer dan tweeduizend ambachtslieden geven 'de oude, originele Tabernakel' terug, samen met een garantie van honderd jaar.

President Hinckleys verzoek om 'de oude, originele Tabernakel' te herstellen, werd de norm op grond waarvan moeilijke architecturale en bouwkundige beslissingen werden genomen. Die zinsnede werd gebruikt om de essentie en het doel van het project te beschrijven. Het werd net zoiets als de banier der vrijheid van aanvoerder Moroni die 'op iedere toren' werd gehesen en 'in elke plaats'[2] waar nodig werd opgericht.

Als deze oude muren konden praten, zouden ze mede hun oprechte waardering uitspreken voor FFKR Architects, Jacobsen Construction Company, en heel belangrijk, het kerkelijk projectteam en de vele anderen die met hun vaardigheden een gecompliceerde onderneming mogelijk hebben gemaakt. Eén senior lid van het team merkte op: 'Door samen te beraadslagen, was de Heer in staat ons grotere vermogens te geven dan wij van nature bezaten.'

De leden van het projectteam hadden grote eerbied voor de schoonheid van de Tabernakel, zijn oorspronkelijke bouwers en de kwaliteit van hun werk. Zij verwonderden zich erover dat ruim een eeuw lang de woorden van hedendaagse profeten, zieners en openbaarders vanaf dit podium de wereld in waren gegaan.

Als deze oude muren konden praten, ben ik ervan overtuigd dat ze hun waardering zouden uitspreken voor hun nieuwe, stevige fundament. Deze oude muren zouden verheugd zijn over hun nieuwe stalen riem die hen recht en rechtop houdt. Deze oude muren zouden dankuwel zeggen voor het van het plafond schrapen van veertien lagen verf en het plamuren van gaten en aanbrengen van een prachtige nieuwe laag verf.

Deze oude muren zouden hun dank uitspreken voor de bescherming en de schoonheid van een glimmend nieuw aluminium dak en zouden samen met de banken genieten van de vele glimlachjes op de gezichten van gebruikers die de ietwat aangepaste zitplaatsen ontdekken en de extra beenruimte.

Nieuwe akoestische aanpassingen om de inspirerende muziek beter weer te geven, zouden ook door deze oude muren gewaardeerd worden.

We kunnen ons alleen maar indenken wat deze oude muren zich kunnen herinneren van de vele toespraken waar zij in de loop der jaren

goed naar hebben geluisterd.

Als deze oude muren konden praten, zouden ze uitroepen: 'Wij waren erbij!' toen president Joseph F. Smith in oktober 1918 ondanks langdurige ziekte opstond om een bijeenkomst van de algemene conferentie bij te wonen. Tijdens de eerste bijeenkomst zei hij, met een stem vol emotie: 'Er gaan op dit moment veel gedachten in mijn hoofd om waar ik op dit moment niet over durf te praten. Als de Heer het mij toestaat zal ik op een later tijdstip iets zeggen over wat er in mijn gedachten en mijn hart omgaat.' Hij vervolgt: 'Ik heb deze vijf maanden niet alleen doorgebracht. Ik heb ze in de geest van gebed, smeekbeden, geloof en vastberadenheid doorgebracht. En ik ben voortdurend met de Geest van de Heer in contact geweest.'[3] Wat wij later vernamen, was dat president Smith op de dag vóór de conferentie een manifestatie ontving die nu het visioen van de verlossing der doden heet en die later als afdeling 138 in de Leer en Verbonden is opgenomen.

Als deze oude muren konden praten, zouden ze ons herinneren aan de akelige, donkere dagen van de grote economische crisis. Zij zouden zich herinneren dat president Heber J. Grant in april 1936 tijdens de algemene conferentie aankondigde dat de kerk een kerkelijk zekerheidsplan zou instellen dat later bekend werd onder de naam kerkelijk welzijnsplan. Zes maanden later legde hij uit: 'Ons eerste doel was om (...) een systeem op te zetten waardoor met de vloek van werkloosheid en uitkeringen zou worden afgerekend, en waardoor onze mensen weer onafhankelijk, bedrijvig en spaarzaam zouden worden en weer zelfrespect zouden krijgen. De kerk stelt zich ten doel de mensen te helpen om zichzelf te helpen. Werken moet weer het leidende beginsel in het leven van onze leden worden.'[4]

In oktober 1964 besprak ouderling Harold B. Lee in opdracht van president David O. McKay de plichten van ouders. Deze oude muren herinneren zich dat ouderling Lee toen zei dat hij zou voorlezen uit een brief van het Eerste Presidium uit 1915. Voordat hij dat echter deed, zei hij: 'Ik neem aan dat het net zoiets is als wat Mark Twain zei over het weer: "We praten veel over het weer, maar we lijken er niet veel aan te doen."' Daarna las ouderling Lee het volgende voor uit de vijftig jaar oude brief:

'Wij adviseren en bepleiten de invoering van een "gezinsavond" in de kerk, een tijd dat de ouders met hun kinderen thuis bij elkaar komen en hen in het woord van de Heer onderwijzen.'

En daarna volgde deze belofte:

'Wij beloven grote zegeningen aan de heiligen die deze raad gehoorzamen. Dan zullen de liefde thuis en de gehoorzaamheid aan de ouders toenemen. Dan zal het geloof in het hart van de jongeren in Israël toenemen, en zullen zij de kracht krijgen om de kwade invloeden en de verleidingen te overwinnen.'[5]

Deze oude muren herinneren zich de grote stilte die er in 1985 in de Tabernakel viel toen er werd aangekondigd dat ouderling Bruce R. McConkie de conferentie zou toespreken. Deze oude muren voelden een sterk gevoel van eerbied over de aanwezigen spoelen toen ouderling McConkie zijn toespraak besloot met deze inspirerende woorden:

'En nu getuig ik met betrekking tot die volmaakte verzoening, teweeggebracht door het vergieten van Gods bloed, dat die plaatsvond in Getsemane en op Golgota. En met betrekking tot Jezus Christus getuig ik dat Hij de Zoon van de levende God is en dat Hij is gekruisigd voor de zonden van de wereld. Hij is onze Heer, onze God en onze Koning. Dit weet ik zelf, onafhankelijk van wie dan ook.

'Ik ben een van zijn getuigen en eens zal ik de tekens van de nagels in zijn handen en zijn voeten voelen en zal ik zijn voeten baden in mijn tranen.

'Maar ik zal dan niet zekerder weten dan nu dat Hij Gods almachtige Zoon is, onze Heiland en Verlosser, en dat het heil door zijn zoenbloed komt en op geen enkele andere wijze.'[6]

President Hinckley zei in 1995 tegen de vrouwen van de kerk: 'Er is zoveel wereldse wijsheid die als waarheid wordt gezien, zoveel misleiding wat betreft de waarden en normen, zoveel verlokkingen en verleidingen die de wereld langzaam maar zeker tot verval brengen, dat we vinden dat we moeten waarschuwen.' Vervolgens las hij voor:

'Wij, het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen. (...)

'Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen. "Kinderen zijn een erfdeel des Heren" (Psalmen 127:3). Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften, ze te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden. De echtgenoten — de moeders en vaders — zullen door God verantwoordelijk worden gehouden voor het nakomen van deze verplichtingen.'[7]

Ik ben dankbaar voor dit bijzondere gebouw. Het is een heilig monument ter ere van ons verleden en een schitterende banier van hoop voor de toekomst. Ik getuig van het godschap van onze Vader in de hemel en van de overvloedige liefde die de Heiland voor ieder van ons heeft. Wij zijn rijk gezegend dat wij geleid worden door een profeet van God. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Tabernacle Renovation Press Briefing—Remarks by President Gordon B. Hinckley', 1 oktober 2004; zie www.newsroom.lds.org.
2. Alma 46:36; 62:4.
3. Conference Report, oktober 1918, p. 2.
4. Conference Report, oktober 1936, p. 3.
5. Conference Report, oktober 1964, pp. 83–84.
6. 'The Purifying Power of Gethsemane', *Ensign*, mei 1985, p. 11.
7. 'Stand Strong against the Wiles of the World', *Ensign*, november 1995, pp. 100–101; zie ook 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.

Dankbaarheid: het pad naar geluk

BONNIE D. PARKIN
Onlangs ontheven algemeen ZHV-presidente

Dankbaarheid is een geestelijk beginsel. Het opent onze geest voor een wereld die door de macht van een levende God wordt bestuurd.

Ik voel me vanmiddag vereerd om de ZHV-leidsters te vertegenwoordigen die in deze Tabernakel leerstellingen van het koninkrijk hebben verkondigd, nadruk hebben gelegd op de belangrijke rol van de vrouw in het gezin, elkaar hebben aangemoedigd om liefdadigheidswerk te verrichten en hun zusters hebben herinnerd aan de vreugde die uit een rechtschapen leven voortkomt.

Vanaf dit spreekgestoelte heeft Eliza R. Snow in 1870 duizenden vrouwen een vraag gesteld die ik graag wil herhalen: 'Kent u een plek op aarde waar [een] vrouw meer vrijheid heeft en waar ze zoveel enorme voorrechten heeft als hier — als heilige der laatste dagen?'[1] Ik geef u mijn getuigenis dat de vrouwen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen enorm veel grote voorrechten hebben.

Mand met zegeningen

Ik wil graag met een verhaal beginnen. Een gezin maakte een moeilijke periode door. Het was moeilijk voor ze om zich niet op hun problemen te concentreren. De moeder schreef: 'Onze wereld was volledig ingestort, dus vroegen we onze hemelse Vader om leiding. Bijna onmiddellijk besefte we dat we omgeven waren door goedheid en van alle kanten werden aangemoedigd. We begonnen als gezin dagelijks onze dankbaarheid te uiten ten opzichte van elkaar en de Heer. Een goede vriendin zei tegen me dat onze "emmer met zegeningen" overliep. Na dat gesprek speelden mijn kinderen en ik een soort spel dat we steeds leuker vonden. Vóór het gezinsgebed bespraken we iedere avond hoe onze dag was geweest en vertelden we elkaar over de vele zegeningen die aan onze "mand met zegeningen" waren toegevoegd. Hoe meer dankbaarheid we betoonden, hoe meer er was om dankbaar voor te zijn. Naarmate we meer kansen kregen om

te groeien, voelden we duidelijk de liefde van de Heer.'[2]

Wat zou een 'mand met zegeningen' aan uw gezin kunnen bijdragen?

Een geestelijk beginsel

Dankbaarheid vereist kennis en inspanning, niet alleen om het te voelen, maar om het onder woorden te brengen. Herhaaldelijk zijn we ons de hand van de Heer niet bewust. We morren, klagen, bieden weerstand, hebben kritiek en zijn vaak ondankbaar. In het Boek van Mormon staat dat zij die morren geen kennis hebben van 'de handelwijzen van die God die hen [heeft] geschapen.'[3] De Heer raadt ons aan om niet te morren omdat het dan voor de Geest moeilijk is om ons te inspireren.

Dankbaarheid is een geestelijk beginsel. Het opent onze geest voor een wereld die door de macht van een levende God wordt bestuurd. We worden ons geestelijk bewust van het wonder van kleinigheden, die ons hart verheugen met hun boodschappen van Gods liefde. Door dit dankbare bewustzijn staan we meer open voor de leiding van God. Als we dankbaarheid kenbaar maken, kunnen we door de Geest vervuld worden en een goede relatie met onze medemens en de Heer hebben. Dankbaarheid inspireert geluk en heeft een goddelijke invloed. Amulek zegt: 'Dat gij leeft met dagelijkse dankbetuiging voor de vele barmhartigheden en zegeningen die Hij u schenkt.'[4]

Barmhartigheden en zegeningen komen in verschillende vormen voor — soms als iets moeilijks. Toch zegt de Heer: 'Gij zult de Heer, uw God, in *alle* dingen danken.'[5] 'Alle dingen' staat er duidelijk: goede dingen *en* moeilijke dingen — niet slechts enkele dingen. Hij heeft ons geboden dat wij dankbaar moeten zijn omdat Hij weet dat dankbaarheid ons gelukkig zal maken. Dat is ook een bewijs van zijn liefde voor ons.

Hoe voelt u zich als iemand u

dankbaar is? Op een zondag zat ik naast een zuster in de ZHV en leerde haar een beetje beter kennen. Een paar dagen later kreeg ik een e-mail: 'Ik wil u graag bedanken omdat u in de ZHV naast mijn dochter bent gaan zitten. U sloeg uw arm om haar heen. U hebt geen idee hoeveel dat voor haar en voor mij heeft betekend.'[6] Ik was verbaasd over de woorden van die moeder; ik voelde me gelukkig.

Hoe voelt u zich als u dankbaar bent? Ik wil graag mijn dankbaarheid uitspreken voor iemand die om mijn kleinkinderen geeft. Toen ik enkele maanden geleden in Texas op bezoek was, vroeg ik Thomas van zes of hij me iets over zijn bisschop kon vertellen. Hij zei: 'O, oma, u kent hem wel. Hij draagt een donker pak, een wit overhemd net als papa en hij heeft glimmende schoenen en een rode stropdas. Hij heeft een bril en glimlacht altijd.' Ik herkende de bisschop meteen toen ik hem zag. Mijn hart was vol dankbaarheid voor hem. Dankuwel, bisschop Goodman, en alle andere geweldige bisschoppen.

Een uitdrukking van geloof

In Lucas 17 staat de ervaring die de Heiland had toen Hij tien melaatsen had genezen. Zoals u weet, kwam slechts een van hen terug om zijn waardering uit te spreken. Is het niet opmerkelijk dat de Heer niet zei: 'Uw *dankbaarheid* heeft u behouden'? Maar Hij zei: 'Uw *geloof* heeft u behouden.'[7]

De uiting van dankbaarheid van de melaatse werd door de Heiland beschouwd als een uitdrukking van zijn geloof. Als wij bidden en onze dankbaarheid uitspreken voor een dierbare hemelse Vader, die wij niet kunnen zien, geven we ook uitdrukking aan ons geloof in Hem. Als wij dankbaar zijn, erkennen we de hand van de Heer; het is een uitdrukking van ons geloof.

Dankbaarheid bij beproevingen: verborgen zegeningen

In 1832 vond de Heer dat de kerk zich op de komende beproevingen moest voorbereiden. Beproevingen zijn beangstigend. En toch heeft de Heer gezegd: 'Weest goedsmoeds, want Ik zal u voortleiden. Van u is het koninkrijk en van u zijn de zegeningen daarvan, en van u zijn de rijkdommen der eeuwigheid.

'En wie *alle* dingen met dankbaarheid ontvangt, zal worden verheerlijkt.'[8]

De soort dankbaarheid die zelfs na beproevingen wordt geuit, vereist een gebroken hart en een verslagen geest; nederigheid om te aanvaarden wat we niet kunnen veranderen; gewilligheid om alles aan de Heer over te dragen — ook als we het niet begrijpen; dankbaarheid voor verborgen mogelijkheden die nog geopenbaard moeten worden. Dan krijgen we gemoedsrust.

Wanneer hebt u de Heer voor het laatst voor een probleem of beproeving bedankt? Door tegenspoed

worden we op onze knieën gedwongen. Doet dankbaarheid voor beproevingen dat ook?

David O. McKay heeft gezegd: 'In de bittere kou van tegenspoed schuilt de werkelijke beproeving van onze dankbaarheid (...) die (...) dieper reikt dan de oppervlakte van het leven — droevig of vreugdevol.'[9]

Tot slot

Mijn opmerkelijk getrouwe zusters in de kerk, ik dank u voor de vele manieren waarop u door dienstbetoon de liefde van de Heer aanbiedt: uw zorg voor een gezin als een dierbare overlijdt, uw zorg als huisbezoekster, uw bereidheid om het getuigenis van de kinderen in het jeugdwerk te versterken; uw tijd om de jongevrouwen op het vrouw-zijn voor te bereiden. Ik wil u bedanken voor uw toewijding. Door middel van uw getrouwheid heb ik de liefde van de Heer gevoeld. Ik ben gezegend om u te mogen dienen; mijn hart loopt over van dankbaarheid en liefde voor een ieder van u. Ik ben ook uitermate dankbaar voor de priesterschapsdragers met wie ik heb samengewerkt.

Maar ik ben vooral dankbaar voor mijn Heiland — een gehoorzame Zoon die alles deed wat zijn Vader verwachtte en voor onze zonden verzoening heeft gedaan. Als ik aan Hem denk en erken hoe goed Hij is, wil ik graag op Hem lijken. Mogen wij dagelijks gezegend worden met zijn liefde. 'Gode zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave!'[10] In zijn heilige naam, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jill C. Mulvay, 'Eliza R. Snow and the Woman Question', *Brigham Young University Studies*, winter 1976, p. 251.
2. Privé-correspondentie.
3. 1 Nephi 2:12.
4. Alma 34:38.
5. LV 59:7; cursivering toegevoegd.
6. Privé-correspondentie.
7. Lucas 17:19; cursivering toegevoegd.
8. LV 78:18–19; cursivering toegevoegd.
9. *Pathways to Happiness*, verzameld door Llewelyn R. McKay (1957), p. 318.
10. 2 Korintiërs 9:15.

Denk hieraan en ga niet verloren

OUDERLING MARLIN K. JENSEN
van de Zeventig

Gedenken op de manier die God bedoelt, is een fundamenteel en verlossend beginsel van het evangelie.

Ik voel mij vereerd dat ik na zuster Parkin spreek. Haar werken en leringen, alsmede die van haar raadgeefsters, zijn ons allemaal tot zegen geweest. Achttien en een half jaar geleden stond ik rond deze tijd bij dit spreekgestoelte te wachten tot de samenzang was afgelopen en ik mijn eerste conferentietoespraak zou houden. Het moet duidelijk zijn geweest hoe zenuwachtig ik was. Ouderling L. Tom Perry, die achter mij stond, fluisterde op zijn positieve en enthousiaste manier in mijn oor: 'Probeer je te ontspannen, er is al jaren niemand aan dit spreekgestoelte overleden!'

Die aanmoediging en de daaropvolgende minuten, toen ik voor het eerst tot de heiligen der laatste dagen over de hele wereld sprak, zijn een waardevolle herinnering. Net als u vergaar ik voortdurend herinneringen die, als ik eraan denk, een zeer nuttig en vaak prettig onderdeel van mijn bewustzijn uitmaken. En ondanks alle voornemens die ik als jongeman had om op oudere leeftijd nooit anderen te belasten met mijn herinneringen, vind ik het nu heerlijk om zo vaak mogelijk over mijn herinneringen te vertellen. Maar vandaag wil ik het hebben over een meer fundamentele rol die het geheugen in het evangelie van Jezus Christus kan spelen dan het passief genieten van informatie.

Als we goed op het gebruik van het woord *gedenken* in de Schriften letten, zullen we merken dat gedenken op de manier die God bedoelt, een fundamenteel en verlossend beginsel van het evangelie is. Dat is zo omdat profetische aanmoedigingen om te gedenken, vaak een oproep zijn om in actie te komen: luisteren, zien, gehoorzamen, doen, zich bekeren.[1] Als we op Gods manier gedenken, overwinnen we de menselijke neiging om ons eenvoudigweg op de kamp van het leven voor te bereiden en die kamp aan te gaan.

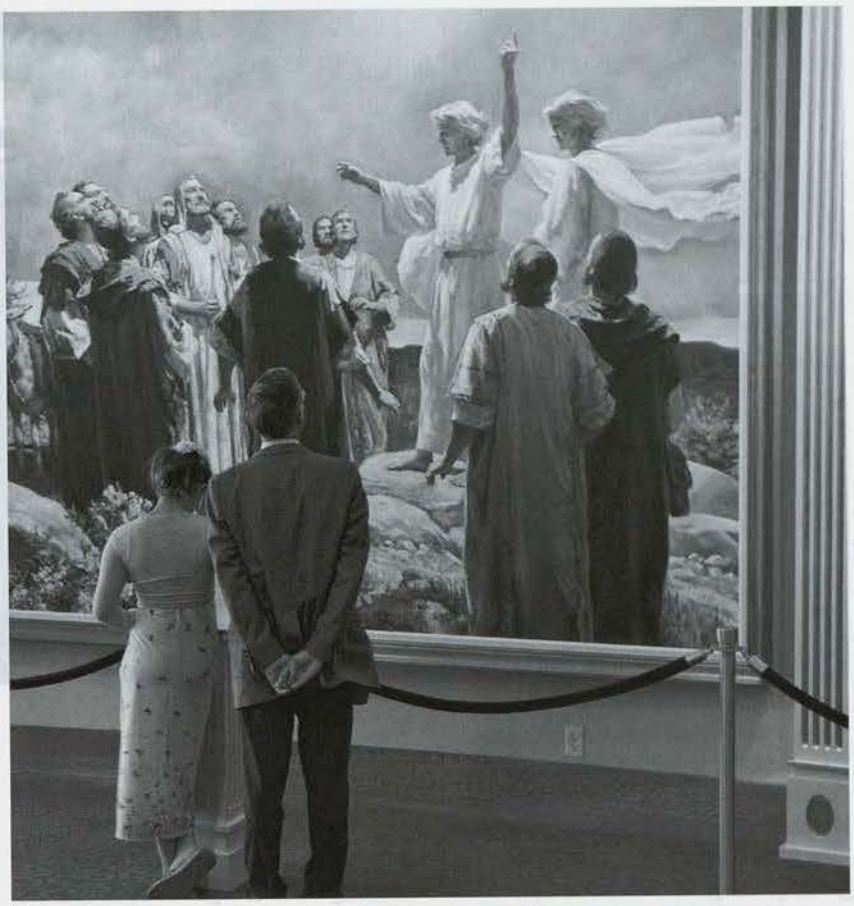
Koning Benjamin riep zijn volk op: 'En ten slotte, ik kan u niet alle manieren vertellen waarop gij zonde

kunt begaan, want er zijn allerlei wegen en wijzen, ja, zovele dat ik ze niet tellen kan.

'Maar dit kan ik u wél zeggen, dat indien gij niet op uzelf let, en op uw gedachten en op uw woorden en op uw daden, en de geboden Gods niet onderhoudt, en niet volhardt in het geloof in hetgeen gij hebt gehoord over de komst van onze Heer, ja, tot het einde van uw leven, dan moet gij verloren gaan. En nu, o mens, denk hieraan en ga niet verloren.'[2]

Wat moeten we gedenken als we eenmaal we de grote rol van gedenken erkend hebben? Nu we de herinwijding van deze historische tabernakel herdenken, wil ik opperen dat de geschiedenis van de kerk van Jezus Christus en haar leden het waard is om herdacht te worden. In de Schriften krijgt de geschiedenis van de kerk een hoge prioriteit. Eigenlijk is een groot gedeelte van de Schriften kerkgeschiedenis. Op de dag dat de kerk werd georganiseerd, zei God tegen Joseph Smith: 'Zie, er zal onder u een verslag worden bijgehouden.'[3] Joseph gaf gehoor aan die opdracht en stelde Oliver Cowdery, de tweede ouderling in de kerk en zijn hoofdassistent, aan als eerste kerkhistoricus. We houden verslagen bij om ons te helpen gedenken, en vanaf de tijd van Oliver zijn er verslagen bijgehouden over de opkomst en vooruitgang van de kerk. Deze uitzonderlijke historische verslagen herinneren ons eraan dat God opnieuw de hemelen heeft geopend en waarheden heeft geopenbaard om de mensen van onze bedeling tot actie op te roepen.

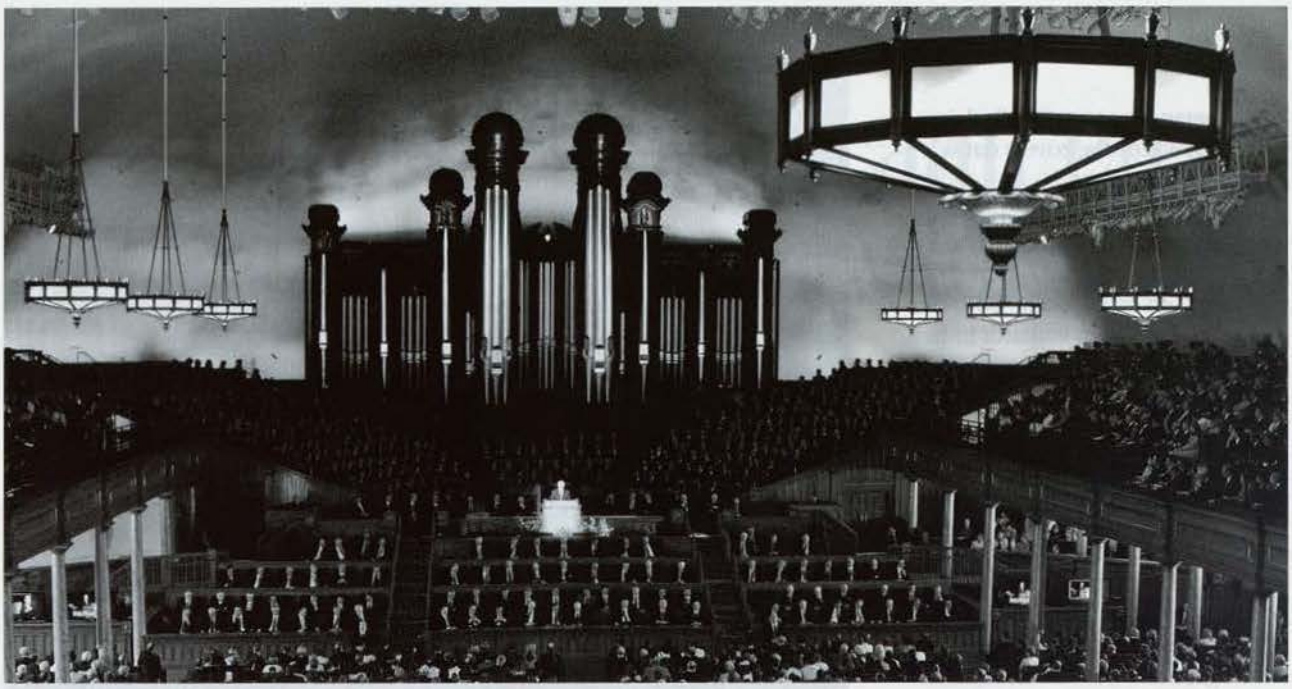
Tussen twee bijeenkomsten door bekijken een paar leden een schilderij in het bezoekerscentrum op Temple Square.

Van alles wat er in al die jaren door historici is verzameld, bewaard en opgetekend, illustreert niets beter het belang en de invloed van de kerkgeschiedenis dan het eenvoudige en eerlijke verslag dat Joseph Smith van de verschijning van God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus heeft gegeven, wat onze geschiedenisboeken het eerste visioen noemen. In woorden die generaties zendelingen uit het hoofd hebben geleerd en over de hele wereld aan onderzoekers hebben verkondigd, beschrijft Joseph de wonderbaarlijke manier waarop hij antwoord kreeg op zijn vraag welke kerk waar is:

'[Ik zag] recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.

'(...) Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'[4]

En Joseph hoorde Hem! Miljoenen hebben zijn verslag gehoord, gelezen en geloofd, en hebben het evangelie van Jezus Christus, dat hij heeft helpen herstellen, aanvaard. Ik geloof Joseph Smith en getuig dat hij een waar profeet was. Als ik aan het eerste visioen denk, word ik altijd tot grotere toewijding en daden aangezet.

Niemand heeft meer waardering voor de waarde van de kerkgeschiedenis dan president Gordon B. Hinckley. Wij houden van zijn heerlijke gevoel voor humor, maar zijn gevoel voor geschiedenis is even goed ontwikkeld. Zijn geschriften en toespraken staan vol met inspirerende verhalen en bijzonderheden uit ons verleden. Als onze hedendaagse profeet legt hij bewust nadruk op het verleden en de toekomst om ons te helpen slagen. Door zijn leringen beseffen we dat we door onze herinneringen in staat zijn om Gods hand in ons verleden te zien, net als profetieën en geloof ons verzekeren van Gods hand in de toekomst. President Hinckley herinnert ons eraan hoe gezinnen uit de begintijd van de kerk hun problemen onder ogen hebben gezien zodat wij, door de genade van God, vol vertrouwen onze eigen problemen kunnen aanpakken. Hij houdt ons verleden levend voor ons en verbindt ons op die manier met de mensen, plaatsen en gebeurtenissen die ons geestelijk erfgoed vormen. En op die manier motiveert hij ons tot meer dienstbetoon, geloof en vriendelijkheid.

Op voorbeeldige wijze vertelt president Hinckley ook openlijk uit zijn persoonlijke en familiegeschiedenis. Veel nieuwe zendelingen zijn getroost door de kennis dat president Hinckley aan het begin van zijn zending ontmoedigd raakte en dat aan zijn vader schreef. Hij heeft moedig de korte reactie van zijn vader voorgelezen: 'Lieve Gordon, ik heb je laatste brief ontvangen. Ik heb maar één suggestie voor je: denk niet aan jezelf en ga aan het werk.'[5] Ruim zeventig jaar later zijn we allemaal getuige van de manier waarop president Hinckley die raad ter harte heeft genomen. Zijn betrouwbare karakter en profetische wijsheid zijn voldoende bewijs om de geschiedenis van de kerk net zo goed te gedenken als onze eigen geschiedenis.

Er is nog veel meer te zeggen over herinneringen en gedenkingen in het evangelie van Jezus Christus. We zeggen vaak dat we onze heilige verbonden en de geboden van God indachtig moeten zijn. En we vertellen hoe belangrijk het is om, zoals Hij gevraagd heeft, onze Heiland Jezus Christus altijd indachtig te zijn, niet alleen als het ons uitkomt.[6] Wij geven aan dat we Hem altijd indachtig zijn wanneer we aan het avondmaal deelnemen. In ruil wordt ons beloofd dat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben. Opmerkelijk genoeg is dat dezelfde Geest die onze hemelse Vader heeft gestuurd om ons alles 'te binnen [te] brengen.'[7] Aldus worden we door de Geest gezegend als we goed leven en aan het avondmaal deelnemen, doordat we terechtkomen in een profijtelijk patroon van gedenken, waardoor we steeds opnieuw aan Christus en zijn verzoening denken.

Tot Christus komen en in Hem vervolmaakt worden, is volgens mij het uiteindelijke doel van al onze gedenkingen.[8] Daarom bid ik dat God ons zal zegenen om vooral zijn volmaakte Zoon altijd indachtig te zijn, zodat wij niet verloren zullen gaan. Dankbaar getuig ik van de goddelijke aard van Christus en zijn verlossende macht. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

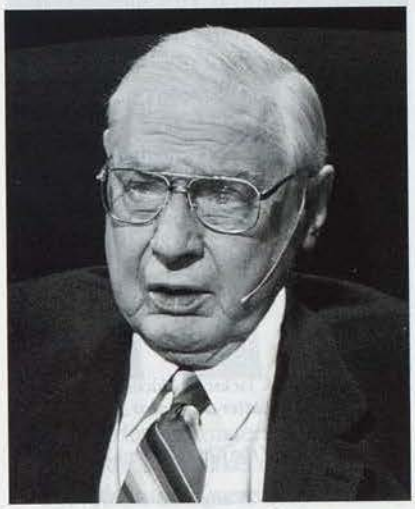
NOTEN

1. Zie 2 Nephi 1:12, Mosiah 6:3, Helaman 5:14.
2. Mosiah 4:29–30.
3. LV 21:1.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17.
5. Gordon B. Hinckley, *Faith: The Essence of True Religion*, p. 115.
6. Zie 3 Nephi 18:7, 11.
7. Johannes 14:26.
8. Zie Moroni 10:32–33.

De herinwijding van de Tabernakel in Salt Lake City

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik ben dankbaar dat dit magnifieke gebouw verstevigd en gerenoveerd is, zodat het gebruikt kan blijven worden voor onderricht aan de kinderen Gods.

Ik ben zeer vereerd dat ik de herinwijding van dit magnifieke gebouw, de Salt Laketabernakel, hier ten westen van de Salt Laketempel, mee mag maken. We spreken onze waardering uit voor iedereen die aan de renovatie van dit gebouw heeft meegewerkt. We danken in het bijzonder de Presiderende Bisschap: bisschop H. David Burton, bisschop Richard C. Edgley en bisschop Keith B. McMullin, die op een uitstekende manier leiding hebben gegeven aan de modernisering en restauratie van de Salt Laketabernakel.

Ik heb dierbare jeugdherinneringen aan deze Tabernakel. Ik ben hier gedoopt. Toen ik diaken was, heb ik hier samen met mijn vader de algemene priesterschapsbijeenkomst bijgewoond. We gingen een kwartier vroeger en konden zo gemakkelijk een plaatsje op het balkon bemachtigen.

In de beginperiode van de kerk waren de enige twee gebouwen die met name voor aanbidding waren gebouwd, de tempels in Kirtland en Nauvoo. Voor de bouw van beide was openbaring ontvangen. Het eerste eigen kerkgebouw dat in de geschiedenis wordt vermeld, deed niet alleen dienst als kerk, maar ook als school. Die blokhut werd in 1831 in Missouri gebouwd.[1]

Tegen de tijd dat de Kirtlandtempel in 1836 werd ingewijd, was hij eigenlijk al te klein voor alle heiligen die de inwijding wilden bijwonen. De profeet Joseph Smith tekende spijtig aan dat het gebouw niet meer plek bood.[2] Toen de vijandigheden tegen de heiligen en hun leiders in Kirtland escaleerden, verhuisde de kerk in 1838 naar Missouri, met achterlating van dat dierbare gebouw.

Voor de Nauvootempel werd in grote lijnen — wat de vergaderzalen op de begane grond en eerste verdieping betreft — dezelfde bouwtrant aangehouden als voor de Kirtlandtempel. Maar vóór de Nauvootempel in 1846 voltooid was, vergaderden de heiligen vaak bij de tempel om Joseph en de andere kerkleiders te horen spreken. Die bijeenkomsten werden soms door duizenden tegelijk bijgewoond.

George A. Smith merkte ooit met een feilloos gevoel voor humor op 'dat het "mormonisme" in de tijd van de profeet Joseph Smith het beste in de buitenlucht gedijde.' Dat was omdat 'wij er vóór de dood van de profeet niet in slaagden een gebouw op te trekken dat groot genoeg was om alle heiligen plaats te bieden.'[3]

Van tijd tot tijd vielen deze openluchtbijeenkomsten door slecht weer in het water en zowel de sprekers als de toehoorders leden er onder. President Joseph F. Smith, die zich nog heel goed de ongemakken van die openluchtbijeenkomsten bij de Nauvootempel kon herinneren, heeft daarover gezegd:

'Mijn eerste herinneringen aan kerkbijeenkomsten gaan terug naar Nauvoo. Die vonden plaats in een bos vlak bij de tempel. Samen met mijn moeder luisterden we daar naar mannen als Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Hyde, Parley P. Pratt, Orson Pratt, de profeet Joseph en de patriarch Hyrum. Ik weet nog goed dat ik een bijeenkomst in dat bos bijwoonde. Men had vooraan een wagen neergezet en de profeet Joseph stond in de laadbak te prediken, toen het begon te regenen. Een of twee personen stonden op en staken paraplu's op om hem uit de regen te houden. Veel mensen moesten het zonder paraplu stellen. Voor hen was het

geen pretje om daar te zitten. Maar zo klein als ik toen was, herinner me ik me nog goed dat er niemand onder zijn toespraak is weggegaan.'[4]

Kort voor zijn dood heeft de profeet Joseph opdracht gegeven voor de bouw van een zeildoeken tabernakel om de heiligen beschutting te geven gedurende grote bijeenkomsten. Toen de tempel in 1845 zijn voltooiing naderde, werd ouderling Orson Hyde, van het Quorum der Twaalf, naar het oosten van het land gestuurd om geld in te zamelen en 'ongeveer 3700 meter' zeildoek te kopen voor de bouw van 'de tent der samenkomst in Zion' zoals Brigham Young hem noemde.[5]

Broeder Orson Pratt legde in een brief van 30 augustus 1845 uit waar de zeildoeken tabernakel zou komen en hoe hij er uit zou zien:

'Het ligt in de bedoeling een tabernakel van zeildoek op te zetten, aan de westzijde grenzend aan de tempel. Deze tabernakel zal ovaal van vorm zijn. (...) Hij zal groot genoeg zijn om plaats te bieden aan acht- tot tienduizend personen; en zal oplopende rijen zitplaatsen hebben, zoals in een amfitheater.'[6]

De volgende dag begon men het terrein geschikt te maken voor de bouw van de zeildoeken tabernakel. Hevige vervolging was er de oorzaak van dat de heiligen Nauvoo verlieten, vandaar dat de zeildoeken tabernakel nooit is gebouwd. Orson Hyde 'laadde het zeildoek in 1846 op verschillende wagens en vertrok naar het westen.'[7] Naar verluidt zou 'het zeildoek een goede bestemming hebben gekregen en gebruikt zijn voor tenten, voortenten en huiven' door de heiligen die op weg waren naar de Salt Lake Valley.[8]

De Tabernakel op Temple Square in Salt Lake City heeft grofweg dezelfde afmetingen als de zeildoeken tabernakel die men voor Nauvoo in gedachte had, en evenals de beoogde tabernakel in Nauvoo bevindt hij zich ook ten westen van de tempel. Zoals bij zoveel zaken, bijvoorbeeld de grote westwaartse verhuizing, was het Joseph Smith die een grote tabernakel voor zich zag, en was het Brigham Young die het verwezenlijkte.

De tabernakel die men in Nauvoo voor ogen had maar niet heeft kunnen bouwen, is dus het prototype voor dit historische gebouw geworden. Toen ik jong was, luisterden we op de radio naar de algemene conferentie; nu verzorgen we vanuit Salt Lake City — op dit moment zelfs — met gebruik van ultramoderne apparatuur satellietuitzendingen naar gebouwen in vele landen van de wereld. Dit alles is mogelijk geworden dankzij de inspiratie die op de broeders rustte om ook in onze tijd in de behoeften van de mensen te blijven voorzien. Dat is een uitstekend voorbeeld van hoe de Heer ervoor zorgt dat de behoeften van de leden van de kerk gelenigd worden. Ik getuig dat de Heer zijn wil aan zijn profeet, Gordon B. Hinckley, zal blijven openbaren om tegemoet te komen aan de behoeften van alle leden in de kerk, hoe groot die ook wordt.

Ik ben dankbaar dat dit magnifieke gebouw verstevigd en gerenoveerd is, zodat het gebruikt kan blijven worden voor onderricht aan de kinderen Gods. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

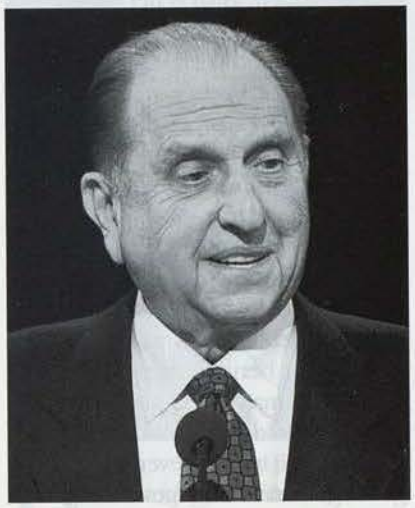
NOTEN

1. Zie Richard W. Jackson, *Places of Worship: 150 Years of Latter-day Saint Architecture* (2003), p. 16.
2. Zie *History of the Church*, deel 2, pp. 410–411.
3. *Deseret News*, 29 augustus 1855, p. 194.
4. 'The Spirit of Worship', *Improvement Era*, juni 1910, pp. 749–750.
5. Brigham Young aan de heiligen, 17 juni 1845. In: *New York Messenger*, 16 augustus 1845; zie ook *History of the Church*, deel 7, p. 427; Elden J. Watson, 'The Nauvoo Tabernacle', *Brigham Young University Studies*, lente 1979, p. 416.
6. Orson Pratt aan Reuben Hedlock, 20 augustus 1845. In: *New York Messenger*, 30 augustus 1845; zie ook *Brigham Young University Studies*, lente 1979, p. 420.
7. Glen M. Leonard, *Nauvoo: A Place of Peace, a People of Promise* (2002), pp. 479–480.
8. *Brigham Young University Studies*, lente 1979, p. 421; zie ook de bewering van William Smith in Glen M. Leonard, *Nauvoo*, p. 754, noot 86.

Herinneringen aan de Tabernakel

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Mogen wij, nu dit gebouw vandaag opnieuw wordt ingewijd, ons ook voornemen om ons leven opnieuw toe te wijden aan onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Broeders en zusters, zowel hier in de Tabernakel als u die elders in de wereld op andere manieren meeluistert, het is mij een genoegen om weer hier in dit fantastische gebouw voor u te staan. In deze omgeving kan men niet anders dan de geest van de heiligen uit de begintijd van de kerk voelen die dit prachtige gebedshuis hebben gebouwd en de geest van hen die er in de loop der jaren aan hebben gewerkt om het te behouden en te verfraaien.

Ik heb onlangs in gedachten de vele belangrijke gebeurtenissen in mijn leven de revue laten passeren die iets te maken hebben met de Salt Laketabernakel. Hoewel er veel te veel zijn om vandaag te behandelen, wil ik er toch enkele noemen.

Ik herinner me dat ik acht jaar werd en aan de doop toe was. Mijn moeder sprak met mij over bekering en over de betekenis van de doop. En toen nam ze me op een zaterdag in september 1935 met de tram mee naar de doopruimte die zich tot voor kort hier in de Tabernakel bevond. Destijds was het niet zo gewoon als nu dat een vader zijn kind doopte daar de verordening meestal op zaterdagochtend of -middag werd verricht en veel vaders dan aan het werk waren. Ik kleedde me in het wit en werd gedoopt. Ik herinner me dat als de dag van gisteren en weet nog hoe blij ik was dat die verordening was verricht.

In de loop der jaren, en zeker toen ik bisschop was, was ik getuige van nog veel meer dopen in de vont van de Tabernakel. Elke doop was een bijzondere en inspirerende gebeurtenis en herinnerde mij aan mijn eigen doop.

In april 1950 woonden mijn vrouw, Frances, en ik de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene conferentie bij, die hier in dit gebouw werd gehouden. President George Albert Smith was toen president van de kerk. In zijn slottoespraak bracht hij een inspirerende en krachtige boodschap aangaande de opstanding van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Maar voordat hij zijn toespraak besloot, gaf hij een profetische waarschuwing. Hij zei: 'Als de mensen zich niet snel bekeren, zal het niet lang meer duren voordat zij door rampen worden overvallen. Het zal niet lang meer duren voordat zij die over de hele aarde verspreid zijn, met miljoenen zullen sterven (...) door dat wat er komen gaat' (Conference Report, april 1950, p. 169). Dat waren alarmerende woorden, want ze kwamen van een profeet van God.

Twee en een halve maand na die algemene conferentie brak op 25 juni 1950 de oorlog in Korea uit — een oorlog die uiteindelijk het leven van naar schatting twee en een half miljoen mensen zou eisen. Door de inwijding moest ik denken aan de uitspraak die president Smith deed toen wij op die voorjaarsdag in dit gebouw zaten.

Ik woonde veel bijeenkomsten van de algemene conferentie in de Tabernakel bij. En ik werd altijd opgebouwd en geïnspireerd door de woorden van de algemene autoriteiten. En toen ontbood president David O. McKay mij in oktober 1963 in zijn kantoor en riep mij als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Hij vroeg of ik die heilige roeping vertrouwelijk kon houden en hem met niemand dan alleen mijn vrouw kon bespreken tot mijn naam de volgende dag aan de aanwezigen in de Tabernakel voorgelegd zou worden.

De volgende ochtend ging ik naar de Tabernakel, maar wist niet precies waar ik moest gaan zitten. Daar ik lid van het huisonderwijscomité van de priesterschap was, besloot ik dat ik bij de leden van dat comité zou gaan zitten. Ik zag een vriend van me, Hugh Smith, die ook lid van het huisonderwijscomité van de priesterschap was.

Hij gebaarde me om naast hem te komen zitten. Ik kon niets tegen hem zeggen over mijn roeping, dus ik ging gewoon zitten.

Tijdens de dienst werden de namen van de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen ter steunverlening voorgelegd en uiteraard werd mijn naam opgelezen. De afstand die ik liep van het publiek naar het podium was de langste die ik ooit aflegde in mijn leven.

Er zijn sinds die conferentie bijna 44 jaar verstreken. Tot het jaar 2000, het jaar waarin het Conferentiecentrum werd ingewijd, had ik het voorrecht om 101 conferentieboodschappen te brengen vanaf het spreekgestoelte in dit gebouw, en daarnaast hield ik hier bovendien toespraken tijdens algemene vergaderingen van hulporganisaties en andere bijeenkomsten. Met mijn toespraak van vandaag kom ik op 102. Ik heb hier in de loop der jaren zo veel geestelijke ervaringen gehad.

Tijdens de toespraak die ik tijdens de algemene oktoberconferentie van 1975 hield, kreeg ik het gevoel dat ik mijn woorden moest richten tot een klein meisje met lang, blond haar dat op het balkon van dit gebouw zat. Ik vestigde de aandacht van het publiek op haar en voelde mij zo vrij in mijn uitingen dat het een getuigenis voor mij was dat dit kleine meisje de boodschap nodig had die ik had voorbereid over het geloof van een andere jongedame.

Aan het eind van de bijeenkomst trof ik bij terugkomst in mijn kantoor een meisje, Misti White, met haar grootouders en tante aan. Toen ik hen begroette, herkende ik Misti als het meisje op het balkon tot wie ik mijn woorden had gericht. Ik vernam dat zij bij het naderen van haar achtste verjaardag was gaan twijfelen of ze zich wel wilde laten dopen. Ze had het gevoel dat ze dat wel wilde, en haar grootouders, bij wie ze woonde, wilden dat ook, maar haar minderactieve moeder was van mening dat ze de beslissing moest uitstellen tot ze achttien was geworden. Misti zei tegen haar grootouders: 'Als we naar de conferentie in Salt Lake City gaan, laat mijn hemelse Vader me dan misschien wel weten wat ik moet doen.'

Misti en haar grootouders en tante waren vanuit Californië naar Salt Lake City gereisd en het lukte ze om zitplaatsen te bemachtigen voor de zaterdagmiddagbijeenkomst. Ze zaten hier toen mijn aandacht op Misti werd gevestigd en ik besloot haar toe te spreken.

In de loop van het gesprek na de bijeenkomst zei Misti's grootmoeder tegen mij: 'Ik denk dat Misti u iets wil vertellen.' Dat lieve jonge meisje zei: 'Broeder Monson, u hebt in uw toespraak tijdens de conferentie mijn vraag beantwoord. Ik wil gedoopt worden!'

De familie keerde terug naar Californië en Misti liet zich dopen en bevestigen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Misti is het evangelie van Jezus Christus sindsdien altijd trouw gebleven. Veertien jaar geleden had ik het voorrecht om haar in de heilige tempel aan een fijne jonge man te verzegelen. Samen voeden ze vijf prachtige kinderen op en er is een zesde op komst.

Broeders en zusters, ik vind het een voorrecht om nogmaals op het spreekgestoelte van de Tabernakel te staan, dit gebouw waaraan ik zoveel fantastische herinneringen heb. De Tabernakel maakt deel uit van mijn leven — een deel dat ik koester.

Het is mij in mijn leven een genoegen en een eer geweest om mijn hand op te steken ter steunverlening aan negen kerkpresidenten. Vanochtend deed ik samen met u mee aan de steunverlening van onze geliefde profeet, president Gordon B. Hinckley. En het is een vreugde en een voorrecht om zij aan zij te werken met president Faust.

Mogen wij, nu dit gebouw vandaag opnieuw wordt ingewijd, ons ook voornemen om ons leven opnieuw toe te wijden aan onze Heer en Heiland, Jezus Christus, die zo bereidwillig zijn leven neerlegde opdat wij mochten leven. Mogen wij dagelijks in zijn voetspoor volgen. Dat bid ik nederig, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een tabernakel in de wildernis

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Dit gebouw is een unieke en prachtige plaats van samenkomst.

Deze middag, broeders en zusters, zijn we, voor het eerst in lange tijd, weer bijeengekomen in deze historische Tabernakel, waar we in het verleden zoveel conferenties hebben gehouden.

Dit gebouw is uitgebreid gerenoveerd en verbouwd om het aan te passen aan de laatste seismische normen. We hopen en bidden dat het desondanks zijn historische kenmerken heeft behouden.

Een paar van de oude banken zijn bewaard gebleven en zullen gebruikt blijven worden. Maar zoals u al hebt ondervonden, zijn de nieuwe banken net zo hard als de oude!

Het aantal uitgangen is uitgebreid om te voldoen aan de thans geldende eisen. De grote stenen pilaren, die deel uitmaken van de buitenmuren, zijn op degelijke wijze verstevigd. Het dak is verstevigd door de toevoeging van stalen gebinten, en is opnieuw bedekt.

Ik herinner u eraan dat het niet de eerste keer is dat het gebouw is aangepast. Zelfs kort na de bouw zijn er veranderingen aangebracht. Oorspronkelijk was er geen balkon, dat is later toegevoegd.

Dit gebouw is al jarenlang een unieke en prachtige plaats van samenkomst. Veel mensen hebben hier gesproken en getuigd van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Vanaf de tijd van Brigham Young tot op heden heeft elke profeet vanaf dit spreekgestoelte gesproken. Andere mensen van aanzien hebben hier gesproken, onder wie verschillende presidenten van de Verenigde Staten. Het is een vrijplaats geweest voor de kunsten en cultuur van deze gemeenschap. Het Utah Symphony heeft hier aanvankelijk opgetreden. Er zijn hier belangrijke artistieke producties uitgevoerd, zoals de *Messiah* en de Tanner Gift of Music. Hier vonden ook de rouwdiensten plaats voor prominente mensen. Het is al die jaren niet minder dan het middelpunt van deze gemeenschap geweest.

Dit is een bijzonder gebouw, op de hele wereld is er zo geen tweede te vinden. Het is bijna anderhalve eeuw geleden gebouwd toen ons volk armoede leed. Deze Tabernakel is letterlijk in de wildernis gebouwd. De tempel was bij lange na niet klaar. De bouwers van de Tabernakel hebben dat in geloof gedaan, en met hun bescheiden architecturale vaardigheden. Sceptici, waar er altijd genoeg van voorhanden zijn, voorspelden dat het dak zou instorten zodra de steigers waren weggehaald. Maar dat gebeurde niet, en het dak is al die jaren door weer en wind op zijn plaats gebleven.

Het is over heel de wereld bekend geworden als de thuishaven van het Mormoons Tabernakelkoor, dat al 75 jaar lang, sinds 1929, wekelijks een radio-uitzending verzorgt. Er is geen programma dat zo lang ononderbroken is uitgezonden.

Vanaf nu zal *Music and the Spoken Word* weer vanuit de Tabernakel, 'het kruispunt van het Westen', de wereld over gaan. Dan is het weer de thuishaven van het Mormoons Tabernakelkoor en het Orkest op Temple Square, maar het zal ook gebruikt worden voor andere producties en ondernemingen. Het gebouw zal ruimte bieden aan ring- en regionale conferenties, openbare lezingen,

concerten en ander amusement.

De *Millennial Star,* uitgegeven in Engeland, vermeldt op zaterdag, 9 oktober 1875, dat John Taylor dit gebouw, een paar jaar na de ingebruikname, met een lang en uitvoerig gebed heeft ingewijd.

Nu nodig ik u allen, broeders en zusters, tot slot uit om uw hoofd te buigen en uw ogen te sluiten voor het herinwijdingsgebed.

Inwijdingsgebed

O God, onze eeuwige Vader, met ons hoofd gebogen, komen wij eerbiedig voor uw aangezicht ter gelegenheid van deze historische gebeurtenis. We zijn vergaderd in deze grote Tabernakel, die gerenoveerd en opgeknapt is na meer dan een eeuw in gebruik te zijn geweest.

Krachtens het heilige priesterschap en in de naam van Jezus Christus wijden en herwijden wij deze Tabernakel in Salt Lake City in. Wij wijden hem toe aan U en aan uw geliefde Zoon, zodat uw volk dit gebouw in de jaren die voor ons liggen, voor velerlei redenen zal kunnen gebruiken.

We grijpen deze gebeurtenis aan om onze dank te uiten voor de profeet Joseph, die een werktuig in uw handen is geweest bij de herstelling van het eeuwige evangelie van de Heer Jezus Christus, met alle gaven en bevoegdheden en zegeningen die erbij horen.

Wij danken U voor het grote geloof van onze mensen die uit Nauvoo werden verdreven en van wie velen zwaar hebben geleden en de dood hebben gevonden, toen ze Iowa overstaken en Winter Quarters stichtten, en vervolgens de lange mars ondernamen, die hen van Winter Quarters naar deze Vallei van het grote Zoutmeer voerde.

We danken U voor het geïnspireerde leiderschap van president Brigham Young die, hoewel hij deze vallei alleen in visioen gezien had, onze mensen hier naartoe heeft geleid. Hij wist heel weinig van dit gebied. Hij was niet vertrouwd met de grond of het klimaat, het water of andere omstandigheden. In deze woestijn hebben die pioniers geploegd en gezaaid, geïrrigeerd, ontgonnen en de vruchten van hun arbeid geoogst. Zij bouwden een stad, die nu groot is geworden, met honderdduizenden inwoners.

Er was een tijd dat de heiligen der laatste dagen alleen in deze vallei en in de door hen gestichte nederzettingen in de omliggende gebieden woonden. Nu heeft uw werk zich uitgebreid en zich over de aarde verspreid, zelfs in die mate dat er meer leden buiten deze natie wonen dan erin.

Geliefde Vader, geve dat uw werk voorspoedig mag blijven, en dat uw zegen mag rusten op de aanwas en groei ervan. Moge uw zegen rusten op de mensen die hun tiende en giften betalen om de groei en verbreiding van dit werk mogelijk te maken. Moge het voortgaan totdat het de gehele aarde gevuld heeft als een steen die zonder mensenhanden is losgeraakt en doorrolt om de hele aarde te vullen. Geve dat er in de komende generaties krachtige leiders opstaan en moge uw volk zich verheugen en groot geluk vinden in uw dienst.

Dienovereenkomstig willen wij dit geheiligde gebouw opnieuw inwijden, herinwijden en toewijden, en dat doen wij en vragen wij in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Maart 31, 2007

Geleerde levenslessen

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik spoor u aan om uw leven onder de loep te nemen. Stel vast waar u zich bevindt en wat u moet doen om de persoon te worden die u wilt zijn.

Ik heb onlangs nagedacht over de vele prachtige ervaringen in mijn leven. Toen ik mijn dankbaarheid uitsprak ten opzichte van mijn hemelse Vader voor deze geweldige zegeningen en mogelijkheden, besefte ik, waarschijnlijk meer dan ooit, hoe belangrijk de vormende jaren van mijn leven zijn geweest.

Veel van de belangrijkste en meest vormende ervaringen in mijn leven situeren zich in mijn tienertijd. Die lessen hebben vervolgens mijn karakter en bestemming bepaald. Als ik die niet had gehad, zou ik nu een ander mens zijn en zou ik me nu op een andere plek bevinden. Vanavond wil ik het graag over enkele van die ervaringen hebben en wat ik daarvan heb geleerd.

Ik zal nooit een bepaalde American football-wedstrijd tegen een andere school vergeten. Ik speelde op de wingback-positie en had de opdracht om de linebacker tegen te houden of om vrij te staan zodat onze quarterback de bal naar mij kon gooien. Ik herinner me deze wedstrijd nog zo goed, omdat mijn directe tegenstander, de man die ik moest afstoppen, een boom van een kerel was.

Ik was niet bepaald de langste sportman in de wereld. Maar mijn directe tegenstander kwam er dicht bij. Ik weet nog dat ik naar hem keek en inschatte dat hij waarschijnlijk twee keer zo zwaar was als ik. Vergeet niet dat wij in die tijd nog niet met de beschermende kleding speelden die tegenwoordig gebruikt wordt. Mijn helm was van leer gemaakt en ik had geen masker.

Hoe meer ik erover nadacht, des te meer ik tot deze ontnuchterende conclusie kwam: als hij mij te pakken kreeg, zou ik mijn team de rest van het seizoen vanuit mijn ziekenhuisbed aanmoedigen.

Gelukkig was ik erg snel. En het grootste deel van de eerste helft was ik hem te vlug af.

Maar één keer lukte dat niet.

Onze quarterback had zich laten terugvallen om de bal te kunnen gooien. Ik stond vrij. Hij gooide de bal, die op mij af kwam vliegen.

Het probleem was dat ik iemand achter mij hard op me af hoorde komen. In een fractie van een seconde dacht ik dit nog: als ik die bal vang, is de kans groot dat ik mijn volgende maaltijd door een slangetje gevoed toegediend zou krijgen. Maar de bal kwam op mij af en mijn team rekende op mij. Dus stak ik mijn handen uit en (...) op het allerlaatste moment (...) keek ik op.

Daar was de bal.

Hij heeft mijn handen nog geraakt. Ik weet nog dat ik hem klemvast probeerde te krijgen. Maar toen viel de bal op de grond. Wat er daarna precies is gebeurd, weet ik niet meer, omdat die reus me zo hard tegen de grond smakte, dat ik niet meer wist op welke planeet ik me bevond. Wat ik me nog wel herinner was een diepe stem, die uit de donkere nevel tegen mij sprak: 'Dat heb je ervan als je voor het verkeerde team speelt.'

William McKinley Oswald was mijn coach. Hij was een uitstekende coach die een grote invloed op mijn leven heeft gehad. Maar ik denk dat hij zijn methode om spelers te motiveren van een drilmeester in het leger had geleerd.

In de rust herinnerde coach Oswald het hele team eraan dat ik de bal had laten vallen. Toen wees hij naar mij en zei: 'Hoe kon je dat nou doen?'

En hij sprak niet zachtjes.

'Ik wil weten waarom je die bal liet vallen.'

Ik stamelde even en besloot toen de waarheid te spreken. 'Ik keek niet naar de bal', zei ik.

De coach keek naar me en zei: 'Inderdaad, je keek niet naar de bal. Laat dat nooit meer gebeuren. Door dat soort fouten verlies je wedstrijden.'

Ik had respect voor coach Oswald en hoewel ik me verschrikkelijk

voelde, besloot ik te doen wat de coach had gezegd. Ik nam me voor om altijd mijn oog op de bal te houden, ook als dat betekende dat ik door de reus van het andere team verpletterd zou worden.

We gingen het veld op voor de tweede helft. De score ging gelijk op, en hoewel we goed speelden stonden we tegen het eind van de wedstrijd met vier punten achter.

De quarterback riep mijn nummer voor de volgende spelhervatting. Ik nam mijn positie in en weer stond ik vrij. De bal kwam op me af. Maar deze keer stond de reus voor me op een plek waar hij de bal zou kunnen vangen.

Hij strekte zijn armen uit, maar de bal vloog tussen zijn handen door. Ik sprong hoog op, bleef naar de bal kijken, greep ernaar en ving hem op voor de winnende touchdown.

Ik kan me niet veel meer herinneren van het feest erna, maar ik kan me nog wel de uitdrukking op het gezicht van coach Oswald voor de geest halen.

'Je hebt goed naar de bal gekeken', zei hij.

Ik geloof dat ik een week lang heb lopen glimlachen.

Ik heb veel grote mannen en vrouwen leren kennen. Hoewel zij verschillende achtergronden, talenten en inzichten hebben, hebben ze dit gemeen: ze werken ijverig en standvastig om hun doelen te bereiken. Het is gemakkelijk om afgeleid te worden en de belangrijke zaken in het leven uit het oog te verliezen. Ik heb geprobeerd de les die ik van coach Oswald heb geleerd niet te vergeten en prioriteiten te stellen, zodat ik de zaken die echt belangrijk zijn niet uit het oog zal verliezen.

Ik spoor u aan om uw leven onder de loep te nemen. Stel vast waar u zich bevindt en wat u moet doen om de persoon te worden die u wilt zijn. Stel inspirerende, edele en rechtschapen doelen waardoor uw voorstellingsvermogen en het enthousiasme

in uw hart worden aangewakkerd. En verlies ze dan niet uit het oog. Werk er voortdurend aan om die doelen te bereiken.

'Als iemand vol vertrouwen zijn dromen probeert te verwezenlijken,' schreef Henry David Thoreau, 'en het leven probeert te leiden wat hij zich heeft voorgesteld, zal hij buitengewoon succesvol zijn.'[1]

Met andere woorden: verlies de bal niet uit het oog.

Een andere les die ik op het voetbalveld kreeg, leerde ik onder een kluwen van maar liefste tien spelers. We speelden om het kampioenschap van de Rocky Mountain Conference en ik moest naar voren rennen om de touchdown te scoren waardoor we een voorsprong zouden krijgen. Ik ving de bal en dook naar de lijn. Ik wist dat ik dicht bij de doellijn was, maar niet precies hoe dichtbij. Hoewel ik onder een kluwen spelers lag, kon ik als ik mijn vingers uitstrekte, de lijn voelen. Die was slechts vijf centimeter bij me vandaan.

Op dat moment kwam ik in de verleiding om de bal naar voren te duwen. Dat had ik kunnen doen. En als de scheidsrechters de spelers van de stapel zouden trekken, zou ik de held zijn. Niemand zou het ooit weten.

Van jongs af aan had ik van dit moment gedroomd. En nu was de lijn zo dichtbij. Maar toen dacht ik aan de woorden van mijn moeder. Ze had zo vaak gezegd: 'Joseph, doe altijd het goede, wat de gevolgen ook zijn. Doe het goede, dan komt alles op z'n pootjes terecht.'

Ik wilde zo graag die touchdown scoren. Maar ik had een groter verlangen om een held in de ogen van mijn moeder te zijn dan in de ogen van mijn vrienden, Dus liet ik de bal liggen — vijf centimeter van de achterlijn.

Ik besefte toen nog niet wat een belangrijke ervaring dat was. Als ik de bal had verplaatst, was ik op dat moment een kampioen geweest, maar voor de beloning van tijdelijke roem had ik uiteindelijk een veel te hoge prijs moeten betalen. Dan had mijn geweten een deuk opgelopen, een litteken dat mijn verdere leven zichtbaar was geweest. Ik wist dat ik het goede moest doen.

Met het licht van Christus kunnen we goed van kwaad onderscheiden. Als we de zachte stem van ons geweten door verleidingen laten verdringen, wordt het moeilijk om beslissingen te nemen.

Mijn ouders hebben me geleerd om snel met verleidingen af te rekeningen en meteen en nadrukkelijk 'Nee!' te zeggen. Ik moedig u aan om dat ook te doen. Ga verleiding uit de weg.

Een andere les die ik heb geleerd, is de vreugde van dienstverlening. Ik heb al eens eerder verteld dat mijn vader, die bisschop van onze wijk was, mij meenam om voedsel en andere benodigdheden bij behoeftige leden af te geven. Hij was niet de enige die het verlangen had om mensen in nood te helpen.

75 jaar geleden presideerde bisschop William F. Perschon de vierde

wijk in de ring Pioneer in Salt Lake City. Hij was een Duitse immigrant, een bekeerling, en hij had een sterk accent. Hij was een goed zakenman, maar wat hem vooral onderscheidde was zijn grote liefde voor anderen.

Iedere week tijdens de priesterschapsvergadering liet bisschop Perschon de Aäronisch-priesterschapsdragers de volgende woorden opzeggen: 'Priesterschap is dienen. Als priesterschapsdrager zal ik dienen.'

Voor ons was het meer dan een slogan. Als weduwen hulp nodig hadden, stonden bisschop Perschon en de Aäronische priesterschap klaar. Toen er een kerkgebouw werd gebouwd, stonden bisschop Perschon en de Aäronische priesterschap klaar. Toen de suikerbieten en aardappelen op de welzijnsboerderij geoogst moesten worden stonden bisschop Perschon en de Aäronische priesterschap klaar om te helpen.

Later was William Perschon werkzaam in het ringpresidium, waar hij invloed had op de jonge bisschop Thomas S. Monson. In de jaren vijftig van de vorige eeuw werd bisschop Perschon geroepen om het zendingsgebied Zwitserland-Oostenrijk te presideren. Hij speelde een belangrijke rol in de bouw van de eerste tempel 'overzee', in Bern (Zwitserland).

Je kon niet aan bisschop Perschon denken zonder te denken aan zijn zorg en liefde voor anderen en zijn onvermoeibare toewijding om anderen die eigenschap bij te brengen. Van de jongemannen die hij als bisschop in de Aäronische priesterschap gepresideerd heeft, zijn 29 uiteindelijk zelf bisschop geworden. Tien zijn lid van een ringpresidium geweest. Vijf zijn zendingspresident geworden, drie tempelpresident en twee algemeen autoriteit.[2]

Dat is de kracht van een groot leider, broeders. Dat is de kracht van dienstverlening.

Hoewel ik dat toen niet volledig begreep, weet ik nu dat deze lessen

— en vele anderen die ik als jongere heb geleerd — het fundament zijn waarop de rest van mijn leven is gebouwd.

We hebben allemaal gaven van de Geest. Sommigen zijn gezegend met de gave van geloof, anderen met de gave van genezing. In de kerk zijn alle gaven van de Geest aanwezig. Een van de gaven van de Geest waar ik het meest dankbaar voor ben, is dat ik met een gehoorzame geest ben gezegend. Als ik verstandige raad van mijn ouders of kerkleiders kreeg, luisterde ik en probeerde ik die raad met mijn gedachten en daden te verweven.

Broeders van de priesterschap, ik spoor u aan om de gave van een gehoorzame geest te ontwikkelen. De Heiland heeft gezegd: 'Een ieder nu, die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man (...). En een ieder, die deze mijn woorden hoort en ze niet doet, zal gelijken op een dwaas man.'[3]

Hoe kunnen weten of we verstandig of dwaas zijn? Als we geïnspireerde raad krijgen, luisteren we ernaar. Dat is het verschil tussen verstandig en dwaas.

Wat hebben we eraan als we verstandige raad wel horen, maar die niet in praktijk brengen? Of wat hebben we aan ervaringen als we er niets van leren? Wat hebben we aan de Schriften als we die teksten niet koesteren en ze toepassen in ons leven?

President Gordon B. Hinckley heeft beloofd: '[Onze hemelse Vader] zal diegenen die zijn geboden onderhouden met zegen overladen.'[4]

Dat kan ik beamen.

Ik getuig dat Jezus de Christus is, de Heiland van alle mensen. Ik getuig dat God nabij is. Hij geeft om ons, zijn kinderen, en heeft ons lief. Profeten, zieners en openbaarders geven leiding aan de groei van de herstelde Kerk van Jezus Christus. President Gordon B. Hinckley is de hedendaagse profeet van de kerk en de wereld.

Ik ben mijn Schepper dankbaar voor dit geweldige leven, waarin wij allemaal de kans krijgen om lessen te leren die we op geen enkele andere manier volledig kunnen begrijpen.

Geliefde broeders, mogen wij rechtschapen doelen stellen en eraan werken die te bereiken, mogen wij het goede doen en mogen wij liefdevol de hand naar onze naasten uitsteken. Dit bid ik en daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Walden*, J. Lyndon Shanley (red, 1971), p. 323.
2. Brief van ouderling Glen L. Rudd aan president Thomas S. Monson, 5 februari 1987.
3. Matteüs 7:24, 26.
4. 'This Is the Work of the Master', *Ensign*, mei 1995, p. 71.

Aan de Aäronische priesterschap: je voorbereiden op het doorslaggevende decennium

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Hoe je [het] priesterschap nu draagt, zal je voorbereiden op de belangrijkste beslissingen later in je leven.

Wat een vreugd om in uw midden te zijn, broeders, u die over de hele wereld vergaderd bent. Ik moet aan de woorden van een lofzang denken: 'O ziet! Een vorst'lijk leger met zwaard en schild en vaan, marcheert ter overwinning op 's levens kampplaats aan.'[1] Jullie zijn met recht het vorstelijke leger van God, toegewijd en trouw.

Vanavond wil ik me tot de jongste rekruten van dit vorstelijke leger richten — de Aäronische priesterschap: de diakenen, leraren en priesters die 's levens kampplaats hebben betreden. Hoewel je het je niet zult herinneren, heb je lang geleden in het voorsterfelijk bestaan dienst genomen in dit leger. Daar in de raadsvergadering in de hemel, besloot je gehoorzaam te zijn aan de wil van je hemelse vader en zijn Zoon Jezus Christus. Denk eraan: je bent een zoon van God, die besloot de Heiland te volgen toen het erop aankwam. Dat maakt van jou een groot man.

Door die goddelijke beslissing waar je eeuwige vooruitgang van afhing, ontving je een lichaam, kreeg je de vrijheid om tussen goed en kwaad te kiezen en ben je je nu aan het ontwikkelen en bekwamen om je de eigenschappen van onze Redder eigen te maken. Je hebt je laten dopen en je hebt de Heilige Geest ontvangen. Je bent er achter aan het komen wie je bent, waarom je hier bent, en wat je bestemming is. En nu heb je het Aäronisch priesterschap ontvangen!

Het Aäronisch priesterschap is het voorbereidende priesterschap en voorbereiding is de reden dat het je in je jeugd verleend is. *Hoe* je dit priesterschap nu draagt, zal je *voorbereiden* op de belangrijkste beslissingen later in je leven, beslissingen zoals het krijgen van het Melchizedeks priesterschap, naar de tempel gaan, een zending vervullen, een opleiding volgen, een beroep uitkiezen, een metgezellin kiezen en in de heilige tempel voor tijd en alle eeuwigheid verzegeld worden. Elk van die beslissingen heeft zijn eigen tijd en uur. Let erop dat je je beslissingen op de juiste tijd neemt. Al deze levensbepalende beslissingen zul je nemen in een heel drukke, relatief korte periode, zo vanaf je twintigste, die ik het 'doorslaggevende decennium' noem.

Gedurende mijn opleiding tot gevechtsvlieger bereidde ik mij op dergelijke cruciale beslissingen voor in een vluchtsimulator. Zo oefende ik mij bijvoorbeeld in het juiste gebruik van de schietstoel bij brand en een onbestuurbaar geworden vliegtuig. Ik herinner mij een goede vriend die dit niet oefende. Hij wist onder de simulatietraining uit te komen en ging liever golfen of zwemmen. De noodprocedures waren aan hem niet besteed! Enkele maanden later brak er tijdens een nachtvlucht brand uit in zijn vliegtuig. Het dook onder de vijftienhonderd-metergrens en kwam al

brandend in een wervelval terecht. Zijn copiloot, die zich wel had voorbereid, zag het alarm knipperen, gebruikte zijn schietstoel op het juiste moment en wist zich met zijn parachute in veiligheid te brengen. Maar mijn vriend had zich niet op een dergelijke beslissing voorbereid, bleef zitten en kwam om bij het ongeluk.

In het decennium dat voor je ligt, zul je weinig tijd hebben voor een goede voorbereiding. Daarom, Aäronische-priesterschapsdragers, is het belangrijk dat je je nu voorbereid. Je moet je eigen reflexen ontwikkelen voor de belangrijke beslissingen die je in het volgende decennium van je leven zult nemen. Je moet weten wat je moet doen en wanneer je het moet doen als je voor de keuze komt te staan. Denk eraan dat geen beslissing nemen net zo dodelijk kan zijn als de verkeerde beslissing nemen. Veel van de beslissingen die je neemt, of niet neemt, hebben eeuwige gevolgen.

Nu is de tijd om een discipel van Jezus Christus te worden, wat inhoudt dat je ingaat op zijn uitnodiging: 'Kom hier, volg mij.'[2] Dat is de beslissing die we in ons voorsterfelijk leven hebben genomen. Nu moeten we die in dit leven weer nemen, elke dag, in elke situatie, door de naam van de Heiland op ons te nemen, zijn zoenoffer indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Daartoe hebben we ons verbonden toen we ons lieten dopen, en elke week weer zijn we gedurende het avondmaal in de gelegenheid om die verbonden te hernieuwen.

Nu is het de juiste tijd om ons te organiseren en onszelf voor te bereiden op het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest. Dat houdt in dat je doet wat je ouders en je leiders je geleerd hebben — de Schriften onderzoeken, 's morgens en 's avonds bidden, je netjes kleden en kappen, een planning volgen, doelen stellen en verwezenlijken, eerlijk zijn, je aan je woord houden,

en het priesterschap dat je draagt waardig zijn. Houd je immer en altijd aan de normen die de profeten in *Voor de kracht van de jeugd* hebben geopenbaard.

Nu is het de juiste tijd om te beslissen wie je vrienden zijn en gelijkwaardig te worden aan en je klaar te maken voor een deugdzame eeuwige metgezellin. Het is heel eenvoudig, broeders. Mijn moeder zei altijd tegen mij: 'Soort zoekt soort.' Je leeftijdgenoten kunnen je inspireren tot grootse daden of je meevoeren op vreemde en akelige paden. Ware vrienden maken het naleven van het evangelie makkelijker. Ze laten ons nooit kiezen tussen hun richting en de richting van de Heer. Met hun hulp kunnen we iemand worden die andere ware vrienden aantrekt. En ze helpen ons om de soort persoon te *worden* met wie een deugdzame metgezellin de eeuwigheid wil doorbrengen. Als je die soort vrienden wilt, vraag jezelf dan af of jij die soort vriend voor anderen bent? Ben ik de soort persoon die ik als eeuwige metgezel zou kiezen?

Nu is het de juiste tijd om je voor te bereiden op je zending. Afhankelijk van je persoonlijke omstandigheden zul je een voltijdzending kunnen vervullen. Hoewel dat belangrijk is, is het zelfs nog belangrijker om *op weg* naar je zending naar de tempel te gaan. Op zending krijg je een gouden kans om de tempelverbonden na te komen door de wet van toewijding na te leven — je kunt dan al je tijd, gaven en talenten aan de Heer geven en Hem met heel je hart, macht, verstand en sterkte dienen. Ik ben al lang van mening dat de twee jaar die je dient een tiende aan tijd is over de eerste twintig jaar van je leven. Maar zelfs als je niet in staat bent een voltijdzending te vervullen, kun je je voorbereiden op een dag in de toekomst, als de tijd rijp is, om naar de tempel te gaan en heilige verbonden te sluiten, zodat je je eeuwige zegeningen kunt ontvangen.

Nu is het de juiste tijd om je voor te bereiden op je opleiding en je beroep. Als jongeman in de Aäronische priesterschap, loop je nu stage voor je verdere leven. De ijver die je nu op school aan de dag legt, zal je in staat stellen om in de toekomst de raad van president Hinckley op te volgen: zoveel mogelijk scholing krijgen.[3] Neem je nu voor om op school en op werk je best te doen. En als er zich dan kansen aandienen, zul je er klaar voor zijn en zul je die met beide handen kunnen aangrijpen. Vergeet het volgende niet: 'Ieder mens wordt een gave geschonken.'[4] Ontwikkel je gaven en talenten. Jongemannen, ga in gebed en kies de juiste cursussen, opleidingen en banen, die je in de toekomst zicht bieden op grotere mogelijkheden en meer verantwoordelijkheid.

Nu is het de juiste tijd om gehoorzaam te zijn. In het voorsterfelijk bestaan was er niet zoiets als selectieve gehoorzaamheid. We hebben daar niet slechts een paar aspecten van het eeuwige plan uitgekozen. Ik leerde die les in de eerste nacht dat ons werd toegestaan om alleen te

vliegen. We hadden aanwijzingen gekregen om 's nachts geen acrobatische toeren uit te halen. 'Jullie zijn piloten in opleiding die nog niet op instrumenten kunnen vliegen.' Een tijdje later koos een overigens goede piloot en goede vriend ervoor dit bevel naast zich neer te leggen. Toen hij in de nachtelijke lucht boven Texas loopings en rolls aan het doen was en vanuit de cockpit naar buiten keek, dacht hij dat hij de sterren aan de hemel zag, maar wat hij werkelijk zag, waren de lichtjes van de olie-installaties op de grond. Hij was gedesoriënteerd: door de druk van de zwaartekracht die op zijn vliegtuig werd uitgeoefend, leek het alsof hij in de gewone stand vloog, terwijl hij in werkelijkheid ondersteboven vloog. Toen hij zijn stuurknuppel optrok om hoger te stijgen, dook hij naar de aarde toe en stortte neer op de lichtjes van de olievelden.

Als je onder het vliegen je positie met slechts één graad verandert, neemt je inwendige oor dat niet waar. Broeders, jong en oud, als we selectief gehoorzaam zijn, veranderen we onze positie ten opzichte van de Heer — en doorgaans met slechts één graad tegelijk. De bedrieglijke krachten van de vijand die op ons inwerken, kunnen we dan niet waarnemen, omdat we geestelijk gedesoriënteerd zijn. Hoewel het *lijkt* alsof we in de goede richting gaan, zitten we in feite op een ramkoers. In het voorsterfelijk bestaan stonden we geheel en al achter onze beslissing om de Heer te volgen. Diezelfde houding in ons sterfelijk bestaan zal ons terugbrengen bij onze hemelse Vader.

Nu is het de juiste tijd om onze tijd goed te gebruiken. 'Dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten.'[5] Ik getuig dat je tijd op aarde voldoende zal zijn als je in je jeugd leert die verstandig te gebruiken. 'O, denk eraan, mijn zoon, en leer wijsheid in uw jeugd; ja, leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden.'[6]

Nu is het de juiste tijd om je geboorterecht veilig te stellen. Aan het eind van zijn leven gaf de oudtestamentische profeet Jakob een vaderlijke zegen aan al zijn zoons. Ruben was de eerstgeborene en bezat het geboorterecht — bijzondere zegeningen die alleen voor hem waren. Maar in deze zegen voor Ruben zei zijn vader: 'Gij die opbruist als water, gij zult de voornaamste niet zijn.'[7] Denk eens wat die term, *opbruisen als water*, zou kunnen betekenen. Als water heet wordt, verdampt het. Als het koud wordt, bevriest het. Als het de vrije loop krijgt, holt het de grond uit en vernietigt het alles op zijn pad.

Als drager van het Aäronische priesterschap heb ook jij een geboorterecht. Ik geef je de uitdaging om gehoorzaam en sterk te zijn. Ik geef je de uitdaging om je voornemen niet te laten vervagen en je belofte om de Heiland te volgen niet te laten verdampen. Wees zo onwrikbaar als een rots in het evangelie. Niemand kent alle zegeningen die ons wachten. De enige manier waarop we die zegeningen kunnen kwijtraken is door ongehoorzaamheid. Geef je eeuwige erfdeel niet op voor de zaken van de wereld. Laten we gehoorzaam zijn en ons nu voorbereiden op ons glorierijke geboorterecht en het eren, veilig stellen en ontvangen.

Jongemannen, jullie zijn de onmisbare krachten in het leger van de Heer, de jonge krijgers van deze laatste dagen.[8] 'Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten.'[9] Mij bezinnend op de grote oogst die voor ons ligt, nodig ik jullie uit om na te denken hoe jullie in het komende decennium je beslissingen zullen nemen.

De wet van de oogst geeft aan hoe we het beste beslissingen kunnen nemen. Bereid de grond voor in gebed en bedenk dat je een zoon van God bent. Zaai door te rade te gaan bij hen die goede raad zullen geven; ga daarna op zoek naar de leiding van de Heilige Geest. Laat het zaad van inspiratie uitspruiten. De ontluikende ideeën hebben verzorging nodig. Ze zullen moeten rijpen. Het licht van inspiratie zal geestelijk oogst brengen als we onze hemelse Vader in gebed vragen of we de juiste beslissing hebben genomen. Wanneer we dat licht volgen, zal de duisternis wijken en zal het licht toenemen en 'steeds helderder tot de volle dag [worden]'[10] — de dag dat we in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel zullen zijn.

Ten slotte: *ga er voor.* Ieder van ons *ging er voor* in de raadsvergadering in de hemel toen we voor het grote plan van geluk kozen, dat we nu volgen. Jongemannen, als je jezelf, je ouders, je bisschop, je werkgever een belofte hebt gedaan: *ga er voor.* Als je

in de kerk of op de activiteitenavond dient te zijn of een priesterschapstaak hebt te vervullen: *ga er voor.* Als je examen moet doen voor school of een cursus: *ga er voor*. Als het tijd is om op zending te gaan: *ga er voor*. Als de jonge vrouw van wie je zielsveel houdt aan het altaar knielt in Gods heilige tempel: *ga er voor* (en niet als een getuige). Als je later bij je familie in het celestiale koninkrijk wilt zijn: *ga er voor*. Als je weet dat de Heiland op je staat te wachten om je te begroeten bij je eervolle terugkeer van deze aarde en je hemelse Vader op je staat te wachten om je voor eeuwig in de armen van zijn liefde te sluiten: *ga er voor*.

Ga na je doorslaggevende decennium voorwaarts en opwaarts. 'Verrijs, gij mannen Gods!'[11] Wees een trouwe echtgenoot en vader. Wees getrouw. Verrijs en wees de goede dochters van God waardig die ons schragen en steunen. Mogen wij hun eer brengen zoals wij de Heer eren.

Ik getuig dat je hemelse Vader weet dat je hier vanavond bent. Je maakt deel uit van zijn machtige, vorstelijke leger van 'stoere kloeke strijders, vereend, zij wijken niet. Zij volgen trouw hun Leider, en zingen 't vreugdelied: Zegepraal, zegepraal, door Hem die ons redde! Zegepraal, zegepraal, door Christus, onze Heer!'[12] Hij gaat er voor, Hij wil dat we bij Hem zijn. Hij leidt ons, en onze overwinning is in Hem. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

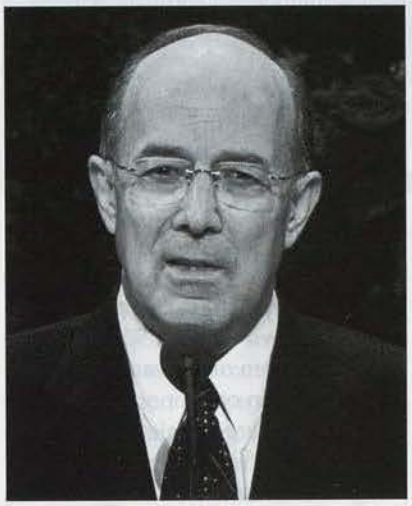
NOTEN

1. 'O ziet! Een vorst'lijk leger', *Heilige lofzangen*, nr. 118.
2. Lucas 18:22.
3. Zie 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, pp. 30–41.
4. LV 46:11.
5. Alma 34:32.
6. Alma 37:35.
7. Genesis 49:3–4.
8. Zie Alma 53.
9. LV 6:33.
10. LV 50:24.
11. *Hymns*, nr. 323.
12. *Heilige lofzangen*, nr. 118.

Voorraad inslaan

BISSCHOP KEITH B. McMULLIN
Tweede raadgever in de Presiderende Bisschap

Wij roepen de priesterschapsdragers op om voldoende in te slaan, zodat u en uw gezin de wisselvalligheden van het leven het hoofd kunt bieden.

Mijn geliefde broeders, wat zijn wij gezegend om hier vergaderd te zijn met het Eerste Presidium en de Twaalf Apostelen. Iedere priesterschapsdrager die hier aanwezig is, of hij nu 12 of 112 is, kan dankzij Jezus Christus de celestiale orde van het leven beërven 'door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.'[1] Het is fantastisch om dat te bedenken, en ik weet dat het waar is. U hebt uw wereld zelf in de hand!

Luistert u, met dat voor ogen, naar het volgende verhaal. Een jongeman die vol ambitie en energie was, schreef zich in bij een goede universiteit. Hij was destijds priester in de Aäronische priesterschap. Hij had één groot doel: hij wilde arts worden. Zijn doel was ambitieus: hij wilde rijk worden. Hij wilde bovendien American football spelen, dus nam hij contact op met de coaches en werd uiteindelijk opgenomen in het team. Nu lag de weg open naar het aanzien en de snoeverijen kenmerkend voor de universitaire sportwereld. Dat is wat hij dacht.

Maar waar hij niet aan gedacht had was dat zijn arrogante en verwaande ambities uiteindelijk omver zouden worden gehaald — want hij had er niet aan gedacht om voorraad in te slaan. Hij had het belang over het hoofd gezien van voldoende voorbereiding, de noodzaak van geregeld colleges bijwonen en gedisciplineerd studeren, en de scheikundelessen. De gevolgen dienden zich snel en meedogenloos aan. In minder dan drie maanden. Het gebeurde zo:

Op de dag dat hij met zijn lichaam van 1 meter 73 en 64 kilo in de scrimmagelijn tegenover een gigantische aanvaller van het universiteitsteam kwam te staan, wist hij dat hij de verkeerde sport gekozen had.

Hij was ook niet erg gewend aan hard studeren en zijn ogen en hersenen weigerden werk als hij korte tijd met zijn neus in de boeken had gezeten.

En het toppunt van de nederlaag was het eindexamen scheikunde. Laat ik volstaan met te zeggen dat zijn lukrake antwoorden op de meerkeuzevragen niet eens voldeden aan de eisen van de wet van kansberekening. Hij zakte jammerlijk.

Met hard werken, een zending die hem een juist perspectief op de doelen van het leven gaf en onophoudelijke voorbereiding overwon hij uiteindelijk de gevolgen van deze korte periode van dwaasheid. Maar ik heb tot op de dag van vandaag nachtmerries over die scheikundecolleges.

De Heer heeft hen ons echter laten zien hoe we dergelijke dwaasheden kunnen ontlopen. Hij heeft gezegd:

'Luister, o gij volk van mijn kerk (...). Luister, gij volk van verre; en gij, die op de eilanden der zee zijt, luistert allen. (...)

'Bereidt u voor, bereidt u voor op hetgeen zal komen, want de Heer is nabij.'[2]

De leer aangaande de wederkomst van de Messias geeft ons een van de beste motieven om ons voor te bereiden en goed te leven. Onze hemelse Vader weet dat de beloofde beloningen zijn kinderen aanmoedigen tot goede werken en dat de beloofde straffen de mensen bang maken om kwaad te doen. Dat is de uitwerking van de openbaringen aangaande de wederkomst van de Heer.[3]

In die openbaringen is sprake van tekenen en wonderen op aarde en in de hemel. Ze wijzen op roerige tijden en toekomstige gebeurtenissen die een grote en langdurige uitwerking zullen hebben. Maar het belangrijkste is dat we deze allesovertreffende beloftes krijgen:

'En ook de Here zal macht hebben over zijn heiligen en zal in hun midden regeren.'[4]

'(...) opdat door mijn voorzienigheid de kerk (...) onafhankelijk zal staan, boven alle andere schepselen onder de celestiale wereld.'[5]

En 'indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen.'[6]

Priesterschapsdragers worden er door deze beloftes toe gebracht om zichzelf en hun gezin voor te bereiden op de komst van de Heer.[7] Het is niet nodig om ons zorgen te maken over de gebeurtenissen die aan de wederkomst voorafgaan. Laten we in plaats daarvan dankbaar zijn voor ons begrip van wat er nog in het verschiet ligt. Laten we het feit waarderen dat we onze eigen wereld in de hand hebben, dat we rentmeesters van de Heer zijn die gaan over wat Hij ons heeft toevertrouwd.[8] De formule voor succes is eenvoudig: wees getrouw. Ontdoe u van lasten. Sla voorraad in.

Wees getrouw. Als priesterschapsdragers ontwikkelen wij een zachtaardige instelling en een vriendelijke manier van spreken. Wij zijn mannen die bidden, de sabbatdag heiligen en het woord Gods kennen. Wij betalen tiende en een royale vastengave. Wij houden ons aan onze verbonden en wijden ons leven aan de opbouw van Gods koninkrijk.

En, broeders, wij *slaan de nodige voorraad in!* Door dit te doen, zal 'de Here [...] macht hebben over zijn heiligen en zal in [ons] midden regeren.'[9]

Ontdoe u van lasten. Wij als mannen Gods keren ons af van uitspattingen en wenden ons tot opbouwende zaken, want 'hetgeen niet opbouwt, is niet van God.'[10] Als betrekkingen, bezigheden, activiteiten of agenda's iets afdoen aan het op de eerste plaats zetten van God, moeten we ze minderen en ons ontdoen van die lasten.[11] Als we schulden hebben, betalen we ze af en worden zo goed mogelijk schuldenvrij.

En, broeders, wij *slaan de nodige voorraad in!* Dan zal, 'door [Gods] voorzienigheid de kerk [en haar leden], ondanks de beproeving die over [ons] zal komen, onafhankelijk (...) staan, boven alle andere schepselen onder de celestiale wereld.'[12]

Sla voorraad in. Een echtgenote is hierin belangrijk, maar ze heeft een echtgenoot nodig die het voortouw neemt in de voorbereidingen van het gezin. Kinderen hebben ouders nodig die hen deze goede traditie bijbrengen. Zij zullen dan hetzelfde doen met hun eigen kinderen, en hun voorraden zullen niet op raken.

Een belangrijk beginsel van het evangelie is dat we ons moeten voorbereiden op dagen van schaarste. Werken, nijverheid en zuinigheid maken deel uit van de koninklijke orde van het leven. Laten wij denken aan deze woorden van Paulus: 'Maar indien [iemand] voor de [zijnen], en nog wel voor [zijn] huisgenoten, niet zorgt, dan heeft [hij zijn] geloof verloochend en is [...] erger dan een ongelovige.'[13]

Voor ons zitten de drie presiderende hogepriesters die het Eerste Presidium van de kerk vormen.

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Iedere vader en moeder zijn de voorraadbeheerders van het gezin. Zij dienen op te slaan wat hun gezin nodig heeft in geval van nood (...) en dan zal God ons in onze beproevingen bijstaan.'[14]

President Thomas S. Monson, eerste raadgever, heeft tot ons gezegd: 'Veel meer mensen zouden het op de golven van hun economisch stormachtige leven uithouden als ze een jaarvoorraad eten en kleding hadden (...) en geen schulden hadden. Tegenwoordig zien we dat velen deze raad precies omgekeerd gevolgd hebben: ze hebben schulden voor minstens een jaar en hebben geen eten.'[15]

President Gordon B. Hinckley, de profeet des Heren, heeft tot ons gezegd:

'De beste plek om wat voedsel opzij te zetten, is thuis. (...)

'We kunnen bescheiden beginnen. We kunnen beginnen met een voedselvoorraad van een week en die geleidelijk uitbouwen tot een maand, en daarna drie maanden. (...) Maar ik ben bang dat zovelen het gevoel hebben dat een grote voorraad buiten hun bereik is dat ze er niet eens aan beginnen.

'Begin klein (...) en bouw het geleidelijk uit naar een redelijk doel toe.'[16]

Geïnspireerde voorbereiding heeft een grondslag van geloof in Jezus Christus, gehoorzaamheid en een verstandige leefstijl. Leden moeten niet overdrijven, maar ze moeten er wel aan beginnen.

Wij roepen de priesterschapsdragers op om voldoende in te slaan, zodat u en uw gezin de wisselvalligheden van het leven het hoofd kunt bieden. Zorg er alstublieft voor dat zij die aan uw waakzame zorg zijn toevertrouwd deze brochures met de titel *Bereidt alle noodzakelijke dingen voor,* ontvangen. Spoor ze nu aan om zich voor te bereiden door een appeltje voor de dorst weg te leggen.

Priesterschapsleiders, betrek de ZHV bij het bevorderen van de zelfredzaamheid van de gezinnen. De vrouwen van de kerk hebben uw steun nodig en zullen u volgen als u hen leiding geeft.

Moedig onze leden aan om geregeld wat gezond basisvoedsel en wat houdbaar gemaakt water aan hun voorraad toe te voegen. Laat ze ook wat geld sparen, al is het maar een gering bedrag per week. Door deze eenvoudige benadering zullen ze al gauw een reserve voor enkele maanden hebben. In de loop der tijd kunnen ze deze eenvoudige voorraad uitbreiden door er benodigdheden zoals graan, peulvruchten en andere hoofdvoedselproducten aan toe te voegen waarmee ze in leven kunnen blijven als er niets anders te eten is.[17]

Als we ons uiterste best doen, kunnen we erop vertrouwen dat 'het meel in de pot [...] niet [zal] opraken, en de olie in de kruik [...] niet [zal] ontbreken.'[18] Wij krijgen dan grotere wijsheid, veiligheid, gemoedsrust en welzijn. Dan zijn we voorbereid, en omdat we zijn voorbereid, zullen we 'niet vrezen'.[19]

Tot slot wil ik u voorstellen aan het gezin van Luca en Patrizia Vaccarono. Zij wonen in een klein Italiaans plaatsje in de buurt van Rome. Onlangs schreven zij:

'Na iets wat we hadden meegemaakt, besloten we dat het belangrijk was om een voorraad aan te leggen van wat wij gebruiken. Soms moeten we onze gewoonten met betrekking tot het bereiden van bepaalde soorten voedsel aanpassen. (...)

'De gemoedsrust en het verlangen om een gebod te gehoorzamen dat de Heer bij monde van de hedendaagse profeet heeft gegeven, helpen ons om de Heilige Geest te voelen [en] om niet bang te zijn en de tekenen des tijds voor de wederkomst van de Heer als een zegen te zien en niet als iets wat we moeten vrezen. We verheugen ons erop. (...) Hierdoor zijn wij gemotiveerd om getrouw te zijn en tot het einde te volharden en het heil en het eeuwige leven te verkrijgen.'[20]

Broeder Vaccarono besluit met deze opmerking: 'Neem me mijn gebrekkige Engels niet kwalijk. Ik hoop dat u begrijpt wat ik probeerde uit te leggen.' Broeder en zuster Vaccarono, wij begrijpen het, want er staat geschreven: 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.'[21] In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geloofsartikelen 1:3.
2. LV 1:1, 12.
3. Zie Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 delen [1966–1973], deel 1, pp. 677–678.
4. LV 1:36.
5. LV 78:14.
6. LV 38:30.
7. Zie 2 Timoteüs 4:8; LV 133:50, 52.
8. Zie LV 104:13–17.
9. LV 1:36.
10. LV 50:23.
11. Zie *Doctrinal New Testament Commentary*, deel 1, pp. 675–676; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:38.
12. LV 78:14.
13. 1 Timoteüs 5:8; zie ook 1 Timoteüs 6:19; LV 29:34; 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona,* oktober 2004, p. 49; Joseph F. Smith, Conference Report, oktober 1900, p. 46; Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah: From Bethlehem to Calvary,* 4 delen (1979–1981), deel 2, p. 155.
14. 'The Responsibility for Welfare Rests with Me and My Family', *Ensign,* mei 1986, p. 22.
15. 'That Noble Gift—Love at Home,' *Church News,* 12 mei 2001, p. 7.
16. 'To Men of the Priesthood', *Ensign,* november 2002, p. 58.
17. Zie *The Teachings of Harold B. Lee*, Clyde J. Williams (red., 1996), p. 314.
18. 1 Koningen 17:14, zie ook vss. 8–16.
19. LV 38:30.
20. Brief, gedateerd 3 maart 2007.
21. Spreuken 3:5–6.

Boodschap aan mijn kleinzoons

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik hoop dat ieder van jullie een man Gods wordt. Dat word je door goede werken te doen.

Broeders, vanavond wil ik jullie toespreken zoals ik mijn kleinzoons zou toespreken. Ik hoop dat wat ik te zeggen heb, voor alle jonge priesterschapsdragers overal zal gelden. Als ik denk aan het grote aantal aanwezigen hier en aan de vele duizenden die zich per satelliet bij ons hebben gevoegd, besef ik dat het voorrecht van het priesterschap Gods slechts aan relatief weinigen onder de miljarden mensen in de hele wereld is voorbehouden. Het priesterschap mogen dragen is een grote eer. En toch kan iedere man of jongen van twaalf jaar of ouder in de kerk het ontvangen als hij goed leeft.

Het priesterschap is het gezag dat aan de mens is gedelegeerd om in Gods naam op te treden. Het is een macht die niemand op eigen initiatief op zich kan nemen. Paulus heeft gezegd: 'Niemand matigt zichzelf die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron.'[1] Dit gezag kan geen enkel mens scheppen.

Peter, een jonge priester, heeft de volgende ervaring beschreven die hem leerde dat de priesterschap echt macht heeft. Een jonge bekeerling in zijn wijk in Ontario werd ondersteund als leraar in het Aäronisch priesterschap en Peter werd gevraagd om de ordening te verrichten. Hij schrijft: 'Ik had nog nooit iemand de handen opgelegd en ik voelde me zo onbekwaam. Maar toen stelde de Geest me gerust dat ik het best kon. ...

'De te ordenen jongeman ging op de stoel zitten en ik ging pal achter hem staan. [Onze jongemannenpresident] hielp mij met het ordeningsgebed en ik herhaalde ieder woord dat hij zei. Toen we de ordening hadden verricht, zeiden we: '(...) en wij willen hierbij een zegen over je uitspreken ...', waarop [de jongemannenpresident] naar mij keek en aangaf dat ik het verder alleen moest afmaken.

'Op dat moment veranderde de betekenis die het priesterschap voor mij had volledig. Het was ineens meer dan een titel — namelijk het werkelijke gezag om in Gods naam te handelen, en ik gaf dat gezag aan iemand anders. Ik was even stil en wachtte tot de Geest mij influisterde wat ik moest zeggen. Ik vind het moeilijk om de gevoelens te beschrijven die ik die dag bij het geven van de zegen had, maar ik kan wel zeggen dat ik nu een sterker getuigenis heb dat de macht van het priesterschap echt bestaat.'[2]

Jongemannen, jullie kijken er ongetwijfeld naar uit om het hogere of Melchizedeks priesterschap te krijgen. De profeet Joseph Smith heeft over dit hogere priesterschap gezegd: 'Het is ingesteld vóórdat de Heer "de aarde grondvestte", vóórdat "de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden" en het is het hoogste en heiligste priesterschap naar de orde van de Zoon Gods.'[3]

Als priesterschapsdragers vertegenwoordigen wij de Heer. De Heer zei in 1831 het volgende over die volmacht tot de ouderlingen van de kerk in Kirtland: 'Welnu, daar gij gevolmachtigden zijt, zijt gij belast met de opdracht van de Heer; en wat gij ook doet volgens de wil des Heren, is de zaak des Heren.'[4]

President Hinckley heeft ons er vaak aan herinnerd dat zendingswerk in feite een priesterschapstaak is. Het is een grote eer en verantwoordelijkheid om geroepen te worden tot zendingswerk in dienst van de Heer. Die dienstbaarheid geeft blijvende vreugde, zelfs al kan het soms moeilijk en zelfs teleurstellend zijn. Mijn zending heeft de loop van mijn leven veranderd. Het was een van de fijnste dingen die ik ooit heb meegemaakt. Een zending bereidt ons voor op de rest van ons werk in dit leven en in de eeuwigheid.

Ik hoop dat ieder van jullie een man Gods wordt. Dat word je door goede werken te doen. Je eert je priesterschap en maakt het groot, zoals de apostel Paulus heeft gezegd: 'Jaag naar gerechtigheid, godsvrucht,

geloof, liefde, volharding en zachtzinnigheid.'[5]

Het is niet altijd makkelijk om rechtschapen te zijn en je tegelijkertijd aan de wetten van de maatschappij en de wetten van de Heer te houden. Maar op de lange duur is het volgen van de regels altijd de beste manier om alles te verkrijgen wat de Heer ons heeft beloofd.

We zijn allemaal rekenschap verschuldigd voor onze daden. Uit mijn ervaring als advocaat heb ik geleerd dat mensen die zich geregeld aan misdaden schuldig maken, vaak hun moeder of hun vader of de maatschappij de schuld geven voor hun gevangenschap. Maar het zijn zijzelf die bewust 'tegen de aard van God' hebben gehandeld, waardoor zij zich bevinden 'in een staat die in strijd is met de aard van het geluk'.[6] Sommigen beweren zelfs: 'De duivel heeft me ertoe aangezet!' Wat aan die uitspraak waar is, is dat de duivel ons verleidt om kwaad te doen.[7] Wat er níet aan klopt, is dat wij keuzevrijheid hebben. De duivel kan ons niet dwingen tot iets wat wij niet willen.[8]

Ieder van ons kan valstrikken en valkuilen tegenkomen, of we nu in onze jeugd zijn, op middelbare of op hogere leeftijd. Zoals iemand eens heeft opgemerkt: 'In onze jeugd lopen we tegen moeilijkheden aan, maar op hoge leeftijd lopen de moeilijkheden tegen ons aan!'[9] De grote toegeeflijkheid van onze maatschappij vereist van ons dat wij ons erg stevig vasthouden aan de ijzeren roede van rechtschapenheid om de zegeningen en bescherming van de Heer te ontvangen. Wie zich met de verleidingen van Satan inlaat, speelt een gevaarlijk spel. Alle dagen van ons leven moeten we ons hoeden voor alle vormen van kwaad.

Jongemannen die het priesterschap dragen, jullie hebben allemaal de plicht om respect te tonen voor vrouwen. Ga je uit met de lieftallige jongevrouwen van de kerk, dan is het je plicht om hun lichamelijke

veiligheid en deugd te beschermen. Omdat je het priesterschap draagt, heb je de grote verantwoordelijkheid om de hoge morele normen van de kerk onder alle omstandigheden in acht te nemen. Jullie weten wel beter dan de grenzen van de seksuele verleiding op te zoeken. Als je over die grenzen heengaat en je het voorplantingsvermogen misbruikt, verlies je deels datgene wat heilig aan jouzelf is. Hoe kunnen wij hopen om in tijd of eeuwigheid een grote rol te spelen als we geen zelfdiscipline hebben? Gehuwd zijn met een rechtschapen vrouw die de Heer en jou liefheeft en die het priesterschap respecteert, is een van de grootste zegeningen in dit leven en de eeuwigheid. Ik heb die les geleerd door meer dan zestig jaar huwelijk met mijn vrouw, Ruth.

Vrienden en kennissen verrijken je leven, maar die relaties kunnen tijdelijk zijn. Niemand heeft je meer lief of is bezorgder om je welzijn dan je ouders. Je kunt wat ze tegen je zeggen in twijfel trekken, maar je kunt hun liefde voor jou en hun bezorgdheid om je welzijn niet in twijfel trekken.

De tijd komt dat jullie, jongemannen, voor een vrouw en kinderen dienen te zorgen die van jullie afhankelijk zullen zijn. Als je trouwt, ben je verantwoordelijk voor het welzijn van je vrouw en uiteindelijk ook voor het welzijn van de kinderen in je gezin. Het huwelijk en het vaderschap kunnen je eeuwig geluk en vreugde geven. Zoals president Joseph F. Smith heeft gezegd: het is het gezinsleven 'waarop het bestuur van de kerk is gebaseerd en in stand wordt gehouden.'[10] Om de uiterste voldoening te vinden in het gezin, moeten beide partners volledig toegewijd zijn aan het huwelijk. President David O. McKay heeft ooit gezegd: 'Op het moment dat iemand zaken of pleziertjes voorrang geeft boven zijn gezin, begeeft hij zich op een hellend vlak en zal zijn ziel schade oplopen.'[11]

Sommigen van jullie zijn hard op weg om enkele levensdoelen te verwezenlijken. Wij zijn trots op jullie. Mijn vader heeft me eens verteld dat hij dacht het helemaal te hebben gemaakt

als hij zijn rechtenstudie voltooide. Maar hij zei dat zijn afstuderen in werkelijkheid het begin van nog grotere moeilijkheden was. In dit leven hebben we het nooit gemaakt, want we zijn nooit vrij van aardse zorgen.

Wij leven in een tijd van specialisatie. Toen ik een kleine jongen was, hadden veel mensen een T-Ford. In vergelijking met moderne auto's waren die in mechanisch opzicht relatief eenvoudig. Veel mensen konden hun eigen auto repareren door de kleppen af te vijlen, de ringen op de zuigers te vervangen, nieuwe remschijven te plaatsen en uitgebreid gebruik te maken van ijzerdraad. Tegenwoordig zijn auto's zo geavanceerd dat de gemiddelde persoon nauwelijks weet hoe hij ze moet repareren. Tegenwoordig gebruiken monteurs een computer om motorproblemen op te sporen. Ik geef dit voorbeeld om jullie, jongemannen, aan te moedigen een opleiding te volgen zodat je de ontwikkelingen bij kunt houden. Een technische opleiding is erg belangrijk, en datzelfde geldt ook voor het hoger onderwijs. Voor elke vaardigheid is een gespecialiseerde opleiding nodig.

Het kan mij niet schelen welk beroep je in dit leven kiest, als het maar een eerzaam vak is. Hoe je in het levensonderhoud van je gezin voorziet, is aan jou. Een vaardigheid aanleren is een goede manier om de rekeningen te betalen, maar je moet er ook wat persoonlijker bij betrokken zijn. Concentreer je alleen niet zo erg op de materiële zaken in het leven dat je het doel van je bestaan als mens uit het oog verliest. Misschien herinner je je Jacob Marley, het personage van Dickens dat zich beklaagde hoe geobsedeerd hij met zijn werk was geweest en uitriep: 'De zaak? (...) De mensheid was mijn zaak! Hun gemeenschappelijk welzijn was mijn zaak.'[12] Ieder van ons zou de een of andere rol moeten spelen in het sterken van de samenleving, met name

Twee jongens uit de ring Comayaguela-Torocagua (Honduras) wonen een conferentie-uitzending bij.

door Gods werk te doen.

Ik ben erachter gekomen dat voor ons, priesterschapsdragers, de beste succesformule luidt: 'Zoekt eerst [Gods] koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.'[13] Je krijgt niet meteen succes, want daar is ook voorbereiding en hard werken voor nodig. Er bestaan echt geen sluipwegen naar succes.

Ieder van ons is een unieke schepping van onze hemelse Vader. Geen twee mensen zijn precies hetzelfde. Niemand heeft precies dezelfde gaven en talenten ontvangen als u. We moeten die talenten en gaven vergroten en ze als hefboom gebruiken om onze uniekheid op te krikken. Een voorbeeld. In mijn jonge jaren was er een fijne jongeman in onze buurt die niet erg goed in leren was, maar prachtige meubelen kon maken. Hij en ik gingen op dezelfde dag in militaire dienst. Hij wist niet hoe hij zijn bed onberispelijk moest opmaken, maar hij kon uit een blok hout een prachtig kunstwerk snijden. President Howard W. Hunter heeft terecht gezegd: 'Sommige mensen hebben het idee dat talent, creativiteit, morele kracht of uitmuntendheid niet besteed zijn aan jongeren, en alleen zijn weggelegd voor ouderen. Dat is niet waar.'[14]

Jonge mannen, jullie hebben een toekomst met een grote belofte voor je. Jullie zijn de erfgenamen van kennis die de wereld nooit eerder heeft gehad. Met die kennis kun je bijdragen leveren aan de toekomst van het zakenleven, de industrie, de landbouw en andere beroepen. Misschien behoor je wel tot diegenen die een levenswijze gaan verdedigen op het slagveld. Je behoort tot diegenen die de evangeliebeginselen in de wereld verbreiden en bijdragen aan de groei van de kerk.

Geliefde kleinzoons en alle bijzondere jongemannen in mijn gehoor: ga voort. Ga voort in geloof en rechtschapenheid en volg het leiderschap van onze profeet, president Gordon B. Hinckley. Als je dat doet, zal de Heer je sterken en je grootmaken, zodat je veel zult bereiken. Ik getuig van de grote, verregaande invloed die het priesterschap op mij heeft gehad. In de vele jaren van mijn leven heb ik nooit geprobeerd te verbergen wie ik ben en wat ik geloof. Ik kan me geen enkele keer herinneren dat het mijn carrière schaadde of dat ik goede vrienden kwijtraakte door nederig toe te geven dat ik lid van deze kerk was. Daarvan getuig ik tot jullie en geef jullie mijn zegen in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

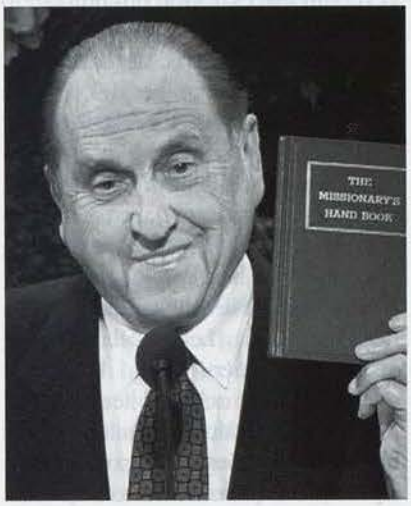
NOTEN

1. Hebreeën 5:4.
2. Peter Pomart, 'De macht is reëel' *Liahona*, juni 1997, p. 44.
3. *History of the Church*, deel 4, p. 207.
4. LV 64:29.
5. 1 Timoteüs 6:11.
6. Alma 41:11.
7. Zie Moroni 7:12.
8. Zie Jakobus 1:12–15, 4:7.
9. Josh Billings. In: Evan Esar (red.), *Dictionary of Humorous Quotations* (1962), p. 36.
10. 'Parents Should Be Consulted', *Improvement Era*, februari 1902, pp. 308–309.
11. Conference Report, april 1964, p. 5.
12. Charles Dickens, *A Christmas Carol*, in *The Best Short Stories of Charles Dickens* (1947), p. 435.
13. Matteüs 6:33.
14. *The Teachings of Howard W. Hunter*, Clyde J. Williams (red., 1997), p. 117.

Het priesterschap — een heilige gave

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wij moeten zo leven dat we het priesterschap altijd waardig zijn.

Broeders, we maken vanavond deel uit van een grote groep priesterschapsdragers, zowel hier in het Conferentiecentrum als elders in de wereld. Ik vind het een eer om u vanavond toe te spreken. Ik bid dat de Heer mijn gedachten zal leiden en mijn woorden zal inspireren.

Toen ik de afgelopen weken nadacht over wat ik vanavond wilde zeggen, dacht ik herhaaldelijk aan de zegen die wij als dragers van het heilig priesterschap van God hebben ontvangen. Als we naar de hele wereld kijken, met zo'n zes en een half miljard mensen, beseffen we dat we een kleine, uitverkoren groep zijn. Als priesterschapsdragers zijn wij volgens de apostel Petrus 'een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap.'[1]

President Joseph F. Smith heeft het priesterschap beschreven als 'de macht van God die aan de mens gedelegeerd is waardoor de mens op aarde kan optreden voor het heil van de mensheid, (...) waarbij [de mens] de wil van God mag spreken alsof de engelen hier waren om het zelf te zeggen, en waarbij de mens de bevoegdheid heeft om op aarde binden wat in de hemel gebonden zal zijn en op aarde te ontbinden wat in de hemel ontbonden zal zijn.' President Smith heeft daar aan toegevoegd: '[Het priesterschap] is heilig en moet door de mens heilig gehouden worden.'[2]

Broeders, het priesterschap is een gave die niet alleen bijzondere zegeningen voortbrengt, maar ook heilige plichten inhoudt. Het is onze verantwoordelijkheid om zo te leven dat we het priesterschap altijd waardig zijn. We leven in een tijd dat we omgeven zijn door veel zaken die ons naar paden proberen te leiden die onze ondergang kunnen betekenen. Er is vastberadenheid en moed nodig om dergelijke paden niet te betreden.

Moed is belangrijk. Dat heb ik vele jaren geleden duidelijk en indrukwekkend ervaren. Ik was in die tijd bisschop. De algemene bijeenkomst van onze ringconferentie werd in de Assembly Hall op Temple Square in Salt Lake City gehouden. We zouden een nieuw ringpresidium krijgen. De Aäronische priesterschap en de leden van de bisschappen zouden de muziek verzorgen. Toen we ons eerste lied hadden gezongen, stond president Joseph Fielding Smith, de algemeen autoriteit die onze conferentie bezocht, op en las ter steunverlening de namen van het nieuwe ringpresidium voor. Daarna merkte hij op dat Percy Fetzer, onze nieuwe ringpresident, en John Burt, de eerste raadgever — die beiden raadgever waren geweest in het vorige presidium — voorafgaand aan de conferentie op de hoogte waren gesteld van hun nieuwe roeping. Hij zei ook dat ik was geroepen als tweede raadgever in het nieuwe presidium, maar dat ik daar niets van wist totdat mijn naam bij de steunverlening werd opgelezen. Toen kondigde hij aan: 'Als broeder Monson bereid is deze roeping als raadgever in het ringpresidium te aanvaarden, zullen we nu graag naar hem luisteren.'

Toen ik achter het spreekgestoelte stond en naar al die gezichten keek, moest ik aan het lied denken dat we zojuist gezongen hadden. Het ging over het woord van wijsheid en was getiteld: 'Heb de moed, mijn jongen, om nee te zeggen.' Die dag koos ik als onderwerp voor mijn toespraak: 'Heb de moed, mijn jongen, om ja te zeggen.' We worden allemaal voortdurend aangespoord om moedig te zijn — moedig pal staan voor onze overtuiging, moedig onze taken vervullen, moedig ons priesterschap eren.

We hebben het priesterschap bij ons, waar we ons ook bevinden. Staan we op 'heilige plaatsen'?[3] President J. Reuben Clark jr., die jarenlang raadgever in het Eerste Presidium is geweest, heeft gezegd: 'Het priesterschap is geen kledingstuk dat u kunt aan- en uittrekken. (...) Afhankelijk van uzelf [is het] een eeuwige begiftiging.' Hij

zei verder: 'Als we daadwerkelijk die (...) overtuiging hadden (...) dat we [het priesterschap] niet kunnen "uittrekken" en dat God ons verantwoordelijk zal houden als we het [onteren], zal dat ons ervan weerhouden om bepaalde dingen te doen en ons op bepaalde plekken te begeven. Als we iedere keer dat we een beetje van het rechte en smalle pad afdwalen, zouden beseffen: "Ik draag het priesterschap. Zal ik dat wel doen?" zal het niet lang duren voordat we ons weer op het rechte en smalle pad bevinden.'[4]

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Er zijn geen grenzen aan de macht van het priesterschap dat u draagt. Die grens bepaalt u zelf als u niet in overeenstemming leeft met de Geest van de Heer. Dan beperkt u zichzelf in die macht.'[5]

Broeders van de priesterschap — van jong tot oud — leeft u in overeenstemming met de verwachtingen van de Heer? Bent u het priesterschap van God waardig? Zo niet, neem dan hier en nu de beslissing, raap de nodige moed bij elkaar en breng de nodige veranderingen aan zodat u zult leven zoals het hoort. Om de zeeën van het sterfelijk leven veilig te bevaren, hebben we de leiding van die eeuwige zeevaarder, de grote Jehova, nodig. Als wij in dienst van de Heer zijn, hebben we recht op de hulp van de Heer.

Gedurende mijn leven heeft Hij mij ontelbare malen geholpen. Tegen het eind van de Tweede Wereldoorlog werd ik achttien en werd ik tot ouderling geordend — een week voordat ik met de marine vertrok. Een lid van de bisschap was naar het station gekomen om afscheid van me te nemen. Vlak voordat de trein vertrok, gaf hij mij een boek dat ik u nu laat zien. De titel: *Handboek voor zendelingen*. Ik lachte en zei: 'Ik zit in de marine. Ik ga niet op zending.' Hij antwoordde: 'Neem het toch maar mee. Misschien heb je er wat aan.'

En dat was zo. Gedurende onze basistraining leerde onze commandant ons hoe we het best onze kleding in de grote plunjezak konden pakken. Hij zei toen: 'Als je een hard, rechthoekig voorwerp hebt dat je onderin je zak kunt leggen, blijven je kleren beter op hun plaats liggen' Ik dacht: waar vind ik een hard, rechthoekig voorwerp? Toen herinnerde ik me dat ik het juiste rechthoekige voorwerp had, het *Handboek voor zendelingen*. En zo deed het twaalf weken dienst als bodem van mijn plunjezak.

De avond voor onze kerstvakantie dachten we alleen maar aan thuis. Het was stil in de barakken. Plotseling merkte ik dat mijn kameraad naast me — Leland Merrill, die ook lid van de kerk was, van pijn lag te kreunen. Ik vroeg: 'Wat is er, Merrill?'

Hij antwoordde: 'Ik ben ziek. Ik ben heel erg ziek.'

Ik adviseerde hem om naar de medische hulppost te gaan, maar hij zei dat hij dan niet naar huis mocht. Ik zei tegen hem dat hij wat zachter moest kreunen, omdat hij anders iedereen in de hele barak uit hun slaap zou houden.

Naarmate de uren verstreken, begon hij steeds harder te kreunen. In wanhoop fluisterde hij: 'Monson, jij bent toch ouderling?' Dat gaf ik toe, waarop hij smeekte: 'Geef me een zegen.'

Toen bedacht ik me dat ik nog nooit iemand een zegen had gegeven. Ik had nog nooit zo'n zegen gekregen. Ik had nog nooit een zegen zien geven. Ik smeekte God om hulp. Het antwoord luidde: 'Kijk onderin je plunjezak.' Om twee uur 's nachts gooide ik mijn zak op het dek leeg. Toen hield ik dat rechthoekige voorwerp, het *Handboek voor zendelingen*, bij het nachtlampje en las hoe je een zegen behoort te geven. Terwijl er zo'n 120 nieuwsgierige zeelieden zaten toe te kijken, gaf ik hem een zegen. Voordat ik mijn spullen weer had ingepakt, lag Leland Merrill als een kind te slapen.

De volgende ochtend keek Merrill me aan en zei: 'Monson, wat ben ik blij dat je het priesterschap draagt!' Zijn blijdschap werd alleen overtroffen door mijn dankbaarheid — niet alleen voor het priesterschap, maar omdat ik de hulp verdiende die ik nodig had toen ik in een noodgeval het priesterschap moest gebruiken.

Broeders, onze Heer en Heiland zegt: 'Kom hier, volg Mij.'[6] Als wij zijn uitnodiging aanvaarden en zijn voetsporen volgen, zal Hij ons leiden.

In april 2000 voelde ik dat ik geleid werd. Ik had een telefoontje gekregen van Rosa Salas Gifford, die ik niet kende. Ze legde uit dat haar ouders uit Costa Rica een paar maanden bij haar op bezoek waren en dat bij haar vader, Bernardo Agusto Salas, een week eerder leverkanker was geconstateerd. Ze zei dat de artsen hadden gezegd dat haar vader nog maar een

paar dagen te leven had. Ze legde uit dat het de grootste wens van haar vader was om mij te ontmoeten voordat hij overleed. Ze gaf me haar adres en vroeg of ik naar haar huis in Salt Lake City kon komen om haar vader te bezoeken.

Door allerlei vergaderingen en verplichtingen kon ik pas laat van kantoor weg. In plaats van meteen naar huis te gaan, voelde ik me geïnspireerd om verder naar het zuiden te rijden en broeder Salas die avond te bezoeken. Met het adres in de hand probeerde ik het huis te vinden. Het was druk op de weg en omdat het donker begon te worden reed ik voorbij de straat waar ik moest zijn. Ik kon niets zien. Ik geef het echter niet snel op. Ik reed een rondje en kwam terug. Nog steeds niet. Ik probeerde het nog één keer, maar ik kon de straat niet vinden. Ik kreeg het gevoel dat ik alle reden had om naar huis te gaan. Ik had een eerlijke poging gewaagd maar had het adres niet kunnen vinden. Toen sprak ik een stil gebed om hulp uit. Ik kreeg de inspiratie dat ik het gebied van de andere kant moest benaderen. Ik reed iets verder en keerde, zodat ik nu aan de andere kant van de weg reed. Die kant op was er veel minder verkeer. Toen ik weer in de buurt van de straat kwam, zag ik in het schemerlicht aan de kant van de weg een straatbord liggen dat omver gereden was. Toen zag ik een bijna onzichtbaar weggetje dat naar een klein appartementencomplex en een kleine woning leidde. Toen ik naar de gebouwen reed, zwaaide er een meisje in een wit jurkje naar me en wist ik dat ik het gezin had gevonden.

Ik ging naar binnen en werd naar de kamer geleid waar broeder Salas lag. Rond het bed zaten drie dochters, een schoonzoon en zuster Salas. Behalve de schoonzoon kwamen ze allemaal uit Costa Rica. Ik kon aan broeder Salas zien dat hij er slecht aan toe was. Er lag een vochtige, rafelige

doek — geen handdoek of een washandje, maar een vochtige, rafelige doek — op zijn voorhoofd, waaraan je kon zien dat ze er financieel niet best voor stonden.

Na enig aandringen deed broeder Salas zijn ogen open en er verscheen een flauwe glimlach op zijn gezicht toen ik zijn hand beetpakte. Ik zei: 'Ik ben gekomen om u te ontmoeten.' We hadden allebei tranen in onze ogen.

Ik vroeg of hij een zegen wilde hebben. Alle familieleden reageerden daar positief op. Aangezien de schoonzoon geen priesterschapsdrager was, gaf ik hem zelf een zegen. Onder leiding van de Geest van de Heer vloeiden de woorden vrijelijk. Ik citeerde de woorden van de Heiland in Leer en Verbonden 84:88: 'Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.' Na de zegen sprak ik enkele vertroostende woorden tot de treurende familieleden. Ik sprak zorgvuldig zodat ze mijn Engels konden begrijpen. En toen zei ik in gebroken Spaans dat ik hen liefhad en dat onze hemelse Vader hen zou zegenen.

Ik vroeg naar de gezinsbijbel en liet hen 3 Johannes 1:4 lezen: 'Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen.' Ik zei tegen ze: 'Dat is wat uw echtgenoot en vader wil dat u bedenkt nu hij zich voorbereidt om dit aardse bestaan te verlaten.'

De lieve vrouw van broeder Salas vroeg toen, terwijl de tranen over

haar wangen biggelden, of ik de schriftuurplaatsen van die twee teksten wilde opschrijven, zodat de familie die opnieuw zou kunnen lezen. Omdat ik niets bij de hand had om op te schrijven, haalde zuster Salas een papiertje uit haar handtas. Toen ik het aanpakte, zag ik dat het een tiendekwitantie was. Mijn hart was ontroerd toen ik besefte dat zij ondanks hun schamele omstandigheden trouw tiende betaalden.

Na een teder afscheid liepen ze mee naar mijn auto. Toen ik naar huis reed, dacht ik na over de bijzondere geest die we hadden gevoeld. Zoals zo vaak voelde ik me ook dankbaar omdat mijn hemelse Vader het gebed van een ander bij monde van mijzelf had laten beantwoorden.

Broeders, laten we nooit vergeten dat het priesterschap van God een heilige gave is waardoor wij en de mensen die wij dienen de zegeningen van de hemel kunnen ontvangen. Mogen wij, waar we ons ook bevinden, dat priesterschap eren en beschermen. Mogen wij altijd in dienst van de Heer zijn, zodat we altijd recht op de hulp van de Heer hebben.

Er wordt oorlog gevoerd om de ziel van de mens — uw ziel en mijn ziel. Die oorlog gaat onverminderd door. Als klaroengeschal ontvangen u, ik en alle andere priesterschapsdragers over de hele wereld het woord van God: 'Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen.'[7]

Mogen wij allen de moed hebben om dat te doen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Petrus 2:9.
2. *Gospel Doctrine,* 5de druk (1939), pp. 139–140.
3. LV 45:32; 87:8; 101:22.
4. Conference Report, oktober 1951, p. 169.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball,* onder redactie van Edward L. Kimball, p. 498.
6. Lucas 18:22.
7. LV 107:99.

'Ik ben schoon'

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Zorg dat u rein bent — wat uw taal betreft, uw gedachten, uw lichaam, uw kleding.

Broeders van de priesterschap, wat is het inspirerend om in het gezicht te kunnen kijken van de 21 duizend aanwezigen in het Conferentiecentrum, in de wetenschap dat wereldwijd nog eens miljoenen vergaderd zijn in kerkgebouwen en andere zalen. Ik vind het jammer dat ik al zo oud ben, nu het leven steeds meer te bieden heeft.

Zoals u allen weet, ben ik twaalf jaar geleden tot president van de kerk geordend en aangesteld, om precies te zijn op 12 maart 1995. Ouderling Ballard heeft over die twaalf jaar een aantal statistische gegevens verzameld. Ik citeer uit zijn verklaring:

- Er zijn 387.750 zendelingen op zending gegaan, dat is bijna 40 procent van alle zendelingen die in deze bedeling een zending hebben vervuld — 40 procent in de laatste 12 van de 177 jaar dat de kerk bestaat.
- Er zijn 3.400.000 bekeerlingen tot de kerk toegetreden, dat is ruim een vierde van het totale ledental van de kerk.
- Het aantal zendingsgebieden van de kerk is gestegen van 303 naar 344, en daar komen er spoedig drie bij.
- De integratie van nieuwe leden, af te lezen aan de opkomst in de avondmaalsdienst, het aantal priesterschapsordeningen, en de tiendegetrouwheid, is aanzienlijk verbeterd.

Hoewel dit alles van groot belang is, ben ik er van overtuigd dat dit geweldige recente verleden met een beetje meer toewijding slechts de opmaat is tot een schitterende toekomst.

Laten we onze handen uit de mouw steken en niet marren, laten we onze plicht met een lied in ons hart doen. Deze heilige taak vergt arbeid, laten we niet verzaken. Steek uw handen uit de mouw zonder te marren. (Zie 'Steek uw handen uit de mouw', lofzang 169.)

Nu wil ik een andere kwestie bespreken. Ik heb daar een paar jaar geleden ook al over gesproken. Ik doe het weer, omdat sommigen onder ons dat al lang weer vergeten zijn, en anderen er ook van op de hoogte moeten zijn. Het betreft president Joseph F. Smith, die van 1901 tot 1918 president van de kerk is geweest, in totaal 17 jaar.

Joseph F. Smith was de zoon van Hyrum Smith, de broer van de profeet Joseph, met wie hij in Carthage de dood vond. Joseph F. Smith werd op 13 november 1838 geboren in Far West (Missouri). Hij was een kind toen hij Missouri verliet. Toen hij nog geen zes jaar was, hoorde hij iemand op het raam van zijn moeders huis in Nauvoo kloppen. Het was iemand die hard uit Carthage was komen rijden en zuster Smith mededeelde dat haar man die middag was gedood.

Op negenjarige leeftijd reed hij met zijn moeder een ossenkar over de prairie naar deze vallei. Op vijftienjarige leeftijd werd hij op een zending naar Hawaï geroepen. Hij reisde naar San Francisco en werkte daar in een bedrijf dat dakspanen fabriceerde, totdat hij genoeg had verdiend om de overtocht naar de eilanden te kunnen betalen.

Hawaï was in die tijd nog geen toeristencentrum. De Hawaïanen waren merendeels arm, maar ze waren vrijgevig met wat ze hadden. Hij leerde de taal spreken en ging van die mensen houden. Terwijl hij daar zendingswerk deed, had hij een opmerkelijke droom. Ik citeer een stuk uit zijn verhaal. Hij zei:

'Ik was tijdens een zending een keer zeer terneergeslagen. Ik was halfnaakt en had geen vrienden, behalve de vriendschap van een arm, onverlicht, (...) volk. Ik had het gevoel dat ik aan lager wal geraakt was, dat het mij ontbrak aan intelligentie en wijsheid, een jongen nog, zodat ik nauwelijks de moed had om [iemand] aan te kijken.

'In die toestand droomde ik [op een nacht] dat ik op reis was, en ik had sterk het gevoel dat ik mij moest haasten — zo vlug ik kon, uit angst dat ik te laat zou komen. Ik ging zo snel als ik kon op weg, en het enige waar ik mij van bewust was, dat was dat ik een klein bundeltje bij me had, dat in een zakdoek was gewikkeld. Ik wist niet wat erin zat en had ook geen tijd om erin te kijken, omdat ik heel veel haast had, maar ten slotte kwam ik bij een prachtig landhuis. (...) Iets zei mij dat dit de plaats van mijn bestemming was. Toen ik er snel op afliep, zag ik een bordje met het woord "Bad" erop. Ik sloeg vlug die richting in, stapte in het bad en waste mezelf schoon. Ik maakte het bundeltje dat ik bij me had open, en zag dat er schone, witte [kleding] in zat, iets wat ik lange tijd niet had gezien, omdat de mensen onder wie ik mij bevond het niet belangrijk vonden om alles heel schoon te houden. Maar mijn [kleding] was schoon. Ik trok [het] aan. Toen rende ik naar wat een grote opening of deur bleek te zijn. Ik klopte aan en de deur ging open. De man die daar stond, was de profeet Joseph Smith. Hij keek mij een beetje verwijtend aan en zijn eerste woorden waren: "Joseph, je bent laat." Ik herwon echter mijn zelfvertrouwen en [antwoordde]:

"'Ja, maar ik ben schoon — ik ben schoon!"

'Hij pakte mijn hand beet, trok me naar binnen en deed de grote deur dicht. Ik voelde zijn hand — zo tastbaar als iedere mensenhand. Ik kende hem, en toen ik naar binnen liep, zag ik mijn vader en Brigham [Young], Heber [C. Kimball], Willard [Richards] en andere goede mensen die ik had gekend in een rij staan. Ik keek als het ware over deze vallei heen en het leek wel of er een grote menigte mensen stond, maar op de voorgrond stonden alle mensen die ik gekend had. Mijn moeder was erbij. Zij zat met een kind op schoot; en ik kon veel mensen noemen die ik bij naam had gekend. Zij zaten daar, tussen de uitverkorenen en de verheerlijkten. (...)

'[Toen ik deze droom had] was ik alleen op een mat, hoog in de bergen van Hawaï, er was niemand bij mij. Maar in dit visioen raakte ik de profeet met mijn hand aan, waarna ik een glimlach op zijn gelaat zag komen. (...)

'Toen ik die ochtend wakker werd, was ik een man, hoewel ik [nog] een jongen was. Er was niets in de wereld waar ik [daarna] nog bang voor was. Ik kon iedere man, vrouw of kind

Twee jonge leden uit de ring Coban (Guatemala).

aankijken en in mijn binnenste voelen dat ik in alle opzichten een man was. Dat visioen, dat nachtgezicht en getuigenis, hebben me gemaakt wat ik nu ben. En als er iets goeds, reins en oprechts in mij is, dan komt dat door die droom. Die heeft mij geholpen in iedere beproeving en geschraagd door alle [moeilijkheden] heen.' (*Gospel Doctrine*, vijfde druk [1939], pp. 542–543.)

De kern van die veelzeggende droom is te vinden in het verwijt van Joseph Smith aan de jonge Joseph F. Smith. De profeet zei: 'Joseph, je bent laat.'

Joseph F. antwoordde: 'Ja, maar ik ben schoon — ik ben schoon!'

Het resultaat van die droom was dat een jongen in een man was veranderd. Zijn verklaring, 'Ik ben schoon', gaf hem het zelfvertrouwen en de moed om elke situatie tegemoet te treden. Hij ontving de kracht die voortvloeit uit een rein geweten, bestendigd door de goedkeuring van de profeet Joseph.

Deze profetische droom is van betekenis voor iedere man en jongen die hier vanavond aanwezig is. Er bestaat een oud gezegde onder ons, dat 'men niet goddelijk kan worden zonder rein te zijn'.

De profeet Jesaja heeft verklaard:

'Wast u, reinigt u, doet uw boze daden uit mijn ogen weg; houdt op kwaad te doen;

'Leert goed te doen. (...)

'Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol' (Jesaja 1:16–18).

In een hedendaagse openbaring heeft de Heer gezegd: 'Wees rein, gij die de vaten des Heren draagt' (LV 133:5).

De wereld wentelt zich in vuilheid, zorg dat u rein bent — wat uw taal betreft, uw gedachten, uw lichaam, uw kleding.

Tot u allen zeg ik: gebruik reine taal. Er is tegenwoordig zoveel smerige, grove taal. Als iemand niet in staat is zich in nette taal uit te drukken, zegt dat zo veel over zijn beperkte woordenschat. Toen de Heer op de stenen tafelen schreef, zei Hij tegen de kinderen Israëls: 'Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken, want de Here zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt' (Exodus 20:7).

De Heer heeft dat gebod aangescherpt in een hedendaagse openbaring: 'Bedenkt dat hetgeen van boven komt, heilig is, en dat u er behoedzaam en beteugeld door de Geest over moet spreken' (LV 63:64).

Wees rein in gedachten. De Heer heeft gezegd: 'Laten alle dingen in reinheid voor mijn aangezicht worden gedaan' (LV 42:41).

Een vuil binnenste uit zich in vuile en godslasterlijke taal. Een rein binnenste uit zich in taal die positief en verheffend is en in daden die geluk brengen.

Wees lichamelijk rein, kleed en gedraag je rein. Neem geen tatoeages. Als je dat doet, zul je er op een dag spijt van krijgen. Een tatoeage kan alleen met een pijnlijke en dure behandeling worden verwijderd.

Wees rein, netjes en ordelijk. Slordige kleding leiden tot slordige manieren. Het gaat mij niet om wat je draagt, als het maar netjes en schoon is. Denk aan de droom van Joseph F. Smith. Toen hij zich naar het landhuis haastte, had hij een bundeltje bij zich dat in een doek was gewikkeld. Toen hij zich gewassen had en het had losgeknoopt, zag hij dat er schone kleding in zat. Zorg dat je er tiptop uitziet als je het avondmaal bedient. Zorg dat je rein bent.

En zo, beste broeders, kan ik nog wel even doorgaan. Ik zou het met u kunnen hebben over wat er op het internet te zien is en over het gebruik van de computer, dat kan leiden tot lage gedachten en daden. Het zij voldoende te zeggen dat dit alles geheel ongepast is voor iemand die het priesterschap van God draagt. U bent zijn gekozen dienstknecht, u bent geordend tot iets heiligs en geweldigs. U kunt niet in de wereld zijn en de manieren van de wereld overnemen. Daar moet u boven staan.

Broeders, moge de Heer u zegenen. Tot de jongens zeg ik: ga door met je opleiding. Als je trouwt, heb je de plicht om voor je gezin te zorgen. Er ligt een wereld aan mogelijkheden voor je open en scholing is de sleutel die deze wereld voor je ontsluit. Het zal de deur zijn tot het landhuis waarover Joseph F. Smith droomde toen hij als jongen op een berg in Hawaï lag te slapen.

God zegene u, geliefde broeders. Spreek in gebed met de Heer. Verbeter uw relatie met Hem. Hij is de Almachtige, die de macht heeft om u te helpen en verheffen. Dat dit zo mag zijn, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

April 2007

HET EERSTE PRESIDIUM

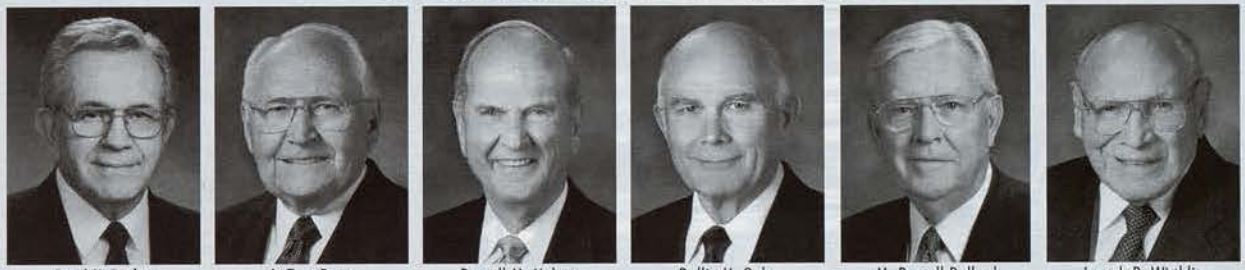

Thomas S. Monson
Eerste raadgever

Gordon B. Hinckley
President

James E. Faust
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

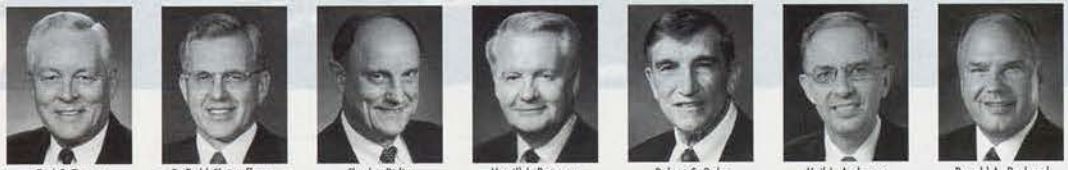

Boyd K. Packer | L. Tom Perry | Russell M. Nelson | Dallin H. Oaks | M. Russell Ballard | Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott | Robert D. Hales | Jeffrey R. Holland | Henry B. Eyring | Dieter F. Uchtdorf | David A. Bednar

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Earl C. Tingey | D. Todd Christofferson | Charles Didier | Merrill J. Bateman | Robert C. Oaks | Neil L. Andersen | Ronald A. Rasband

Earl C. Tingey | D. Todd Christofferson | Charles Didier | Merrill J. Bateman | Robert C. Oaks | Neil L. Andersen | Ronald A. Rasband

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Carlos H. Amado | David S. Baxter | Shayne M. Bowen | Monte J. Brough | Sheldon F. Child | L. Whitney Clayton | Gary J. Coleman | Spencer J. Condie | Gene R. Cook

Quentin L. Cook | Claudio R. M. Costa | Benjamín De Hoyos | Robert K. Dellenbach | John B. Dickson | David F. Evans | Enrique R. Falabella | Christoffel Golden Jr. | Walter F. González

C. Scott Grow | Bruce C. Hafen | Donald L. Hallstrom | Keith K. Hilbig | Richard G. Hinckley | Jay E. Jensen | Marlin K. Jensen | Daniel L. Johnson | Kenneth Johnson

Paul V. Johnson | W. Rolfe Kerr | Yoshihiko Kikuchi | Paul E. Koelliker | Erich W. Kopischke | John M. Madsen | Richard J. Maynes | Lynn A. Mickelsen | Marcus B. Nash

Dennis B. Neuenschwander | Glenn L. Pace | Anthony D. Perkins | Paul B. Pieper | Bruce D. Porter | Carl B. Pratt | Lynn G. Robbins | Cecil O. Samuelson Jr. | Steven E. Snow

Ulisses Soares | Michael J. Teh | Octaviano Tenorio | Francisco J. Viñas | Lance B. Wickman | Claudio D. Zivic | W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Mervyn B. Arnold | Douglas L. Callister | Craig A. Cardon | Craig C. Christensen | Shirley D. Christensen

Don R. Clarke | James M. Dunn | Keith R. Edwards | Stanley G. Ellis | Daryl H. Garn

D. Rex Gerratt | Larry W. Gibbons | Spencer V. Jones | Won Yong Ko | Gerald N. Lund

Clate W. Mask Jr. | Robert F. Orton | William W. Parmley | Wolfgang H. Paul | Wayne S. Peterson

R. Conrad Schultz | W. Douglas Shumway | Lowell M. Snow | Robert R. Steuer | Paul K. Sybrowsky

William R. Walker | Robert S. Wood | H. Ross Workman

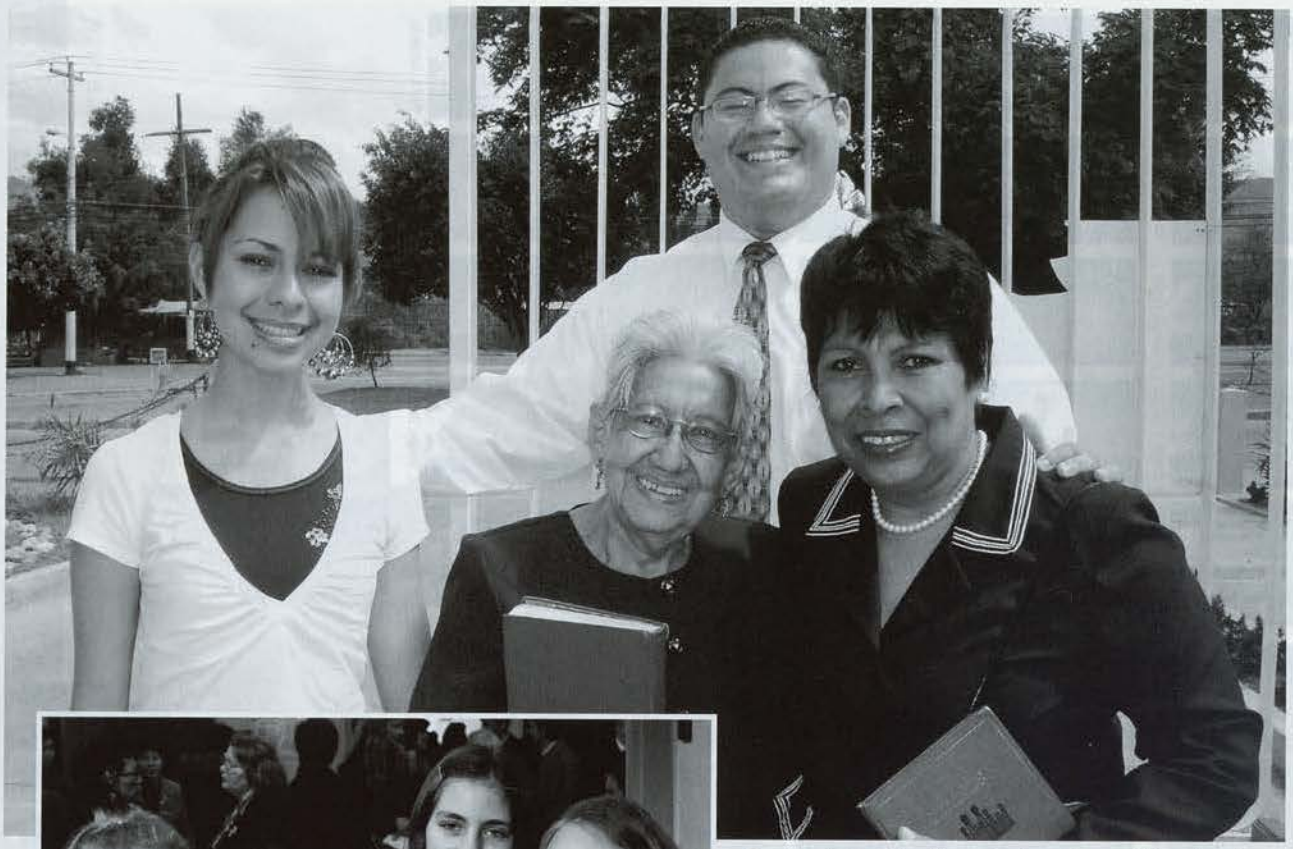
DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

Boven: In de ring Tegucigalpa-Uyuca (Honduras), wonen drie generaties heiligen der laatste dagen de conferentie gezamenlijk bij. Links: Meisjes uit Vancouver, British Columbia (Canada), samen in een conferentie-uitzending.

Boven: In São Paulo lezen kinderen in de Braziliaanse Kindervriend, *onderdeel van de* Liahona. *Links: Er arriveren leden bij een kerkgebouw op de Filipijnen om de conferentie-uitzending te volgen.*

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST
April 1, 2007

De genezende kracht van vergiffenis

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Als wij in ons hart vergiffenis kunnen vinden voor hen die ons verdriet hebben aangedaan en schade hebben toegebracht, stijgen wij naar een hoger niveau van eigenwaarde en welzijn.

Geliefde broeders, zusters en vrienden, ik begroet u in een geest van ootmoed en gebed. Ik wil het vandaag hebben over de genezende kracht van vergiffenis.

In de prachtige heuvels van Pennsylvania leidt een toegewijde groep christenen een eenvoudig leven zonder auto's, elektriciteit of moderne machines. Zij werken hard en leiden een rustig, vredig leven, in afzondering van de wereld. Het meeste voedsel komt van hun eigen boerderijen. De vrouwen naaien en breien en weven hun kleding, die zedig en eenvoudig is. Ze heten de Amish.

Een melkwagenchauffeur van 32 jaar woonde met zijn gezin in de buurt van hun gemeenschap in Nickel Mines. Hij was zelf geen Amish, maar hij moest bij veel Amish-zuivelbedrijven melk ophalen. Daar kreeg hij de bijnaam 'de stille melkman'. In oktober vorig jaar raakte hij ineens alle rede en beheersing kwijt. In zijn gekwelde gedachten gaf hij God de schuld van de dood van zijn eerste kind en enkele verwrongen herinneringen. Hij stormde zonder dat daar reden toe was de school van de Amish binnen, liet de jongens en de volwassenen gaan en bond de tien meisjes vast. Hij schoot op de meisjes, waarbij hij er vijf doodde en vijf verwondde. Daarna benam hij zich het leven.

Dit schokkende geweld veroorzaakte groot verdriet onder de Amish, maar geen woede. Er was pijn, maar geen haat. Zij vergaven onmiddellijk. Ze begonnen meteen gezamenlijk het gekwelde gezin van de melkman de hand te reiken. Toen zijn familie na zijn begrafenis in zijn woning bijeenkwam, kwam er een Amish-buurman, sloeg zijn armen om de vader van de dode schutter heen en zei: 'Wij vergeven u.'[1] Amish-leiders bezochten de vrouw en kinderen van de melkman om hun medeleven, vergiffenis, hulp en liefde te betuigen. Ongeveer de helft van de rouwenden bij de begrafenis van de melkman waren Amish. De Amish op hun beurt nodigden de familie van de melkman uit om de uitvaartdiensten voor de gedode meisjes bij te wonen. Er daalde een opmerkelijke vrede neer op de Amish toen hun geloof hen door deze crisis heen hielp.

Een welsprekende plaatselijke inwoner gaf deze samenvatting van de tragedie: 'We spreken allemaal dezelfde taal, en niet alleen Engels, maar een taal van zorgzaamheid, een taal van gemeenschapszin en een taal van dienstbetoon. En ja, een taal van vergiffenis.'[2] Het was een verbazende uitstorting van hun volledige geloof in de leringen van de Heer in de bergrede: 'Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen.'[3]

De familie van de melkman die de vijf meisjes doodde, gaf de volgende verklaring uit:

'Aan onze Amish-vrienden, buren en omwonenden:

'Onze familie wil u allen laten weten dat wij overweldigd zijn door de vergiffenis, genade en barmhartigheid die u ons hebt betoond. Uw liefde voor onze familie heeft bijgedragen tot de genezing die wij zo dringend nodig hebben. De gebeden, bloemen, kaarten en geschenken die u ons hebt geboden, hebben ons op onbeschrijflijke wijze ontroerd. Uw mededogen heeft zich uitgestrekt tot buiten ons gezin, buiten onze gemeenschap en verandert de wereld, en daar danken wij u oprecht voor.

'Weet dat ons hart gebroken is door het gebeurde. Wij voelen groot verdriet voor al onze Amish-buren die wij hebben liefgehad en nog steeds

liefhebben. Wij weten dat er nog veel moeilijke dagen in het verschiet liggen voor alle families die dierbaren zijn kwijtgeraakt, dus blijven wij op de God van alle troost hopen en vertrouwen in ons aller pogingen om ons leven weer op te pakken.'[4]

Hoe kon die hele groep Amish blijk geven van zo'n vergiffenis? Dat kwam door hun geloof in God en hun vertrouwen in zijn woord, wat diep in hun wezen geworteld is. Zij zien zichzelf als discipelen van Christus en willen zijn voorbeeld volgen.

Veel mensen die van het drama hoorden, stuurden de Amish geld voor de ziektekosten van de vijf overlevende meisjes en de begrafeniskosten van de vijf die waren gedood. Als een verder bewijs van hun discipelschap besloten de Amish een deel van het geld aan de weduwe van de melkman en haar drie kinderen te geven omdat ook zij slachtoffer van dit verschrikkelijke drama waren.

Vergiffenis komt niet altijd onmiddellijk zoals bij de Amish. Als onschuldige kinderen mishandeld of gedood worden, denken de meesten onder ons niet meteen aan vergiffenis. Onze natuurlijke reactie is boosheid. We voelen ons misschien zelfs gerechtvaardigd in onze drang om het iemand die ons of onze gezinsleden kwaad doet, 'betaald te zetten'.

Dr. Sidney Simon, een autoriteit op het gebied van waardenverwezenlijking, heeft een uitstekende definitie gegeven van vergiffenis in intermenselijke relaties:

'Vergeven betekent dat we de energie die we eens staken in het koesteren van wrok en rancune en het likken van open wonden vrijmaken en zinvoller gebruiken. Het houdt in dat we de kracht ontdekken die we al hadden en ons onbeperkte vermogen tot het begrijpen en aanvaarden van andere mensen en onszelf herontdekken.'[5]

De meesten van ons hebben tijd nodig om verdriet en verlies te verwerken. Wij kunnen allerlei redenen

bedenken om het schenken van vergiffenis uit te stellen. Een daarvan is wachten met vergeven tot de boosdoeners zich bekeren. Maar dat uitstel leidt tot het verlies van de gemoedsrust en het geluk die wij zouden kunnen voelen. De dwaasheid om telkens oude koeien uit de sloot te halen, maakt niet gelukkig.

Sommigen koesteren hun hele leven wrok, zich niet bewust van het feit dat de moed opbrengen om de mensen die ons iets misdaan hebben te vergeven uiterst gezond is en een therapeutische uitwerking heeft.

We komen makkelijker tot vergeven als we, net als de Amish, geloof in God hebben en vertrouwen op zijn woord. Dergelijk geloof 'stelt mensen in staat om het slechtste in de mens te weerstaan. Het stelt mensen ook in staat om verder te kijken dan zichzelf. En belangrijker nog: het stelt hen in staat om te vergeven.'[6]

Wij allen worden wel eens gekwetst door ervaringen waar wij het nut niet van inzien. Wij kunnen ze niet begrijpen of verklaren. We komen er misschien wel nooit achter waarom sommige dingen gebeuren. Alleen de Heer kent de reden voor een deel van ons lijden. Maar omdat het gebeurt, moeten wij het doorstaan. President Howard W. Hunter heeft ooit gezegd: 'God weet wat wij niet weten en ziet wat wij niet zien.'[7]

President Brigham Young heeft een diepzinnige uitleg gegeven die het doel van ten minste een deel van ons lijden verklaart: 'Elke ramp die sterfelijke wezens kan overkomen, zal op die uitverkorenen vallen om hen voor te bereiden op de tegenwoordigheid des Heren. (...) Elke beproeving en ervaring die u hebt doorstaan, is nodig voor uw heil.'[8]

Als wij in ons hart vergiffenis kunnen vinden voor hen die ons verdriet hebben aangedaan en schade hebben toegebracht, stijgen wij naar een hoger niveau van eigenwaarde en welzijn. Uit recente onderzoeken blijkt dat mensen die geleerd hebben om te vergeven, 'minder boos, meer hoopvol, minder depressief, minder bezorgd en minder gestrest' raken, wat leidt tot een sterker gevoel van lichamelijk welzijn.[9] Uit een ander onderzoek blijkt 'dat vergiffenis een bevrijdende gave is die mensen zichzelf kunnen geven.'[10]

De Heer heeft ons in onze tijd als volgt aangespoord: 'Daarom zeg Ik u, dat gij elkaar dient te vergeven.' En dan maakt Hij het een vereiste met de volgende woorden: 'Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven.'[11]

Een zuster die een pijnlijke echtscheiding had meegemaakt, kreeg een goed advies van haar bisschop: 'Laat in uw hart een plekje open voor vergiffenis. En als die komt, heet die dan welkom.'[12] Voor de Amish was die er al, want 'vergiffenis is een "diepgeworteld" element van [hun] godsdienst.'[13] Hun voorbeeld van vergiffenis is een verheven uiting van christelijke naastenliefde.

Hier in Salt Lake City werd bisschop Steven Christensen in 1985 buiten zijn schuld wreed en zinloos gedood door een bom, die inderdaad bedoeld was om hem te doden. Hij was de zoon van Mac en Joan Christensen, de man van Terri, en de vader van vier kinderen. Met toestemming van zijn ouders,

vertel ik wat zij ervan leerden. Na die verschrikkelijke daad werden enkele leden van de familie Christensen meedogenloos door de nieuwsmedia gevolgd. Bij een gelegenheid nam een van de familieleden dusdanig aanstoot aan inbreuk op zijn privacy dat Stevens vader, Mac, hem moest tegenhouden. Mac dacht toen: 'Dit vernietigt mijn familie als we niet vergeven.' Er komt geen einde aan de boosheid en haat als we hier niet overheen komen.' De familie kwam tot genezing en gemoedsrust toen ze de boosheid uit hun hart banden en in staat waren om de man te vergeven die hun zoon het leven had benomen.

Onlangs hadden we hier in Utah twee andere drama's waarbij blijk werd gegeven van geloof en de genezende kracht van vergiffenis. Gary Cerans vrouw en kinderen lieten op kerstavond het leven toen hun wagen werd geraakt door een vrachtwagen, maar hij sprak onmiddellijk zijn vergiffenis en bezorgdheid uit voor de bestuurder, van wie werd beweerd dat hij dronken was. Afgelopen februari botste een auto tegen de wagen van bisschop Christopher Williams, waarbij zijn zwangere vrouw en twee van zijn kinderen omkwamen. Hij moest beslissen hoe hij zou reageren, en dat was om de bestuurder die het ongeluk had veroorzaakt 'onvoorwaardelijk te vergeven' zodat het genezingsproces ongehinderd plaats kon vinden.[14]

Wat kunnen wij van dergelijke gebeurtenissen leren? Wij moeten boze gevoelens herkennen en erkennen. Dat vereist nederigheid, maar als we op onze knieën gaan en onze hemelse Vader vragen om vergevensgezindheid, zal Hij ons helpen. De Heer eist voor ons eigen welzijn van ons dat wij 'alle mensen [...] vergeven'[15] omdat 'haat geestelijke groei tegenhoudt'.[16] Alleen als wij ons van haat en verbittering kunnen ontdoen, kan de Heer ons hart troost geven, net zoals Hij deed voor de Amish en de families Christensen, Ceran en Williams.

Natuurlijk moet onze samenleving beschermd worden tegen geharde criminelen, want 'de barmhartigheid [kan] de gerechtigheid [niet] beroven.'[17] Bisschop Williams had het daar ook over toen hij zei: 'Vergiffenis is een bron van kracht. Maar het doet de gevolgen niet teniet.'[18] Als er zich tragische voorvallen voordoen, moeten we daar niet op reageren met wraakacties, maar moeten we het recht op zijn beloop laten en de kwestie vervolgens loslaten. Het is niet makkelijk om los te laten en ons hart van voortwoekerende wrok te ontdoen. De Heiland heeft ons allen door zijn verzoening een heerlijk soort gemoedsrust geboden, maar die kunnen we alleen krijgen als we bereid zijn om negatieve gevoelens van boosheid, wrok en haat opzij te zetten. Voor allen onder ons die vergeven wie 'overtredingen tegen ons hebben begaan'[19], zelfs ernstige misdaden, brengt de verzoening rust en vrede.

Laten wij eraan denken dat we moeten vergeven om vergeven te worden. Zoals het in een van mijn lievelingslofzangen staat: 'O, vergeeft, zoals ook gij wilt vergeven zijn door Mij.'[20] Ik geloof met hart en ziel in de genezende kracht die wij kunnen ontvangen als wij de raad van de Heiland volgen om 'alle mensen te vergeven'[21]. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

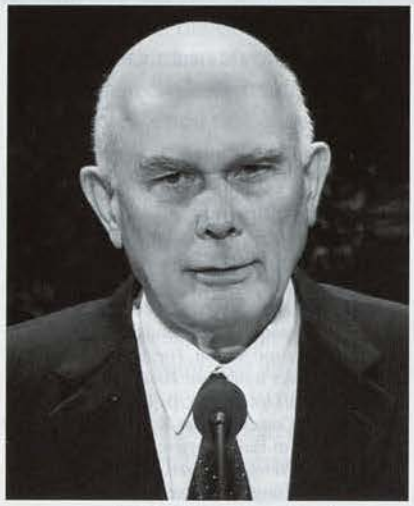
NOTEN

1. Joan Kern, 'A Community Cries', *Lancaster New Era,* 4 oktober 2006, p. A8.
2. Helen Colwell Adams, 'After That Tragic Day, a Deeper Respect among English, Amish?' *Sunday News,* 15 oktober 2006, p. A1.
3. Matteüs 5:44.
4. 'Amish Shooting Victims', www.800padutch.com/amishvictims.shtml.
5. With Suzanne Simon, *Forgiveness: How to Make Peace with Your Past and Get On with Your Life* (1990), p. 19.
6. Marjorie Cortez, 'Amish Response to Tragedy Is Lesson in Faith, Forgiveness', *Deseret Morning News,* 2 januari 2007, p. A13.
7. 'The Opening and Closing of Doors', *Ensign,* november 1987, p. 60.
8. *Discourses of Brigham Young,* samengesteld door John A. Widtsoe (1954), p. 345.
9. Fred Luskin. In: Carrie A. Moore, 'Learning to Forgive', *Deseret Morning News,* 7 oktober 2006, p. E1.
10. Jay Evensen, 'Forgiveness Is Powerful but Complex', *Deseret Morning News,* 4 februari 2007, p. G1.
11. LV 64:9, 10.
12. 'My Journey to Forgiving', *Ensign,* februari 1997, p. 43.
13. Donald Kraybill. In: Colby Itkowitz, 'Flowers, Prayers, Songs: Families Meet at Roberts' Burial', *Intelligence Journal,* 9 oktober 2006, p. A1.
14. Zie Pat Reavy, 'Crash Victim Issues a Call for Forgiveness', *Deseret Morning News,* 13 februari 2007, p. A1.
15. LV 64:10.
16. Orson F. Whitney, *Gospel Themes* (1914), p. 144.
17. Zie Alma 42:25.
18. *Deseret Morning News,* 13 februari 2007, p. A8.
19. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:13.
20. 'Reverently and Meekly Now', *Hymns,* nr. 185.
21. LV 64:10.

Echtscheiding

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er is voor een goed huwelijk geen volmaakte man of vrouw nodig. Maar het is wél nodig dat man en vrouw samen vol toewijding naar volmaking streven.

Ik voelde me geïnspireerd om het over echtscheiding te hebben. Dat is een gevoelig onderwerp, want het roept zulke sterke emoties op bij de mensen die het op verschillende manieren geraakt heeft. Sommigen zien zichzelf of hun dierbaren als *slachtoffers* van een echtscheiding. Anderen zien zichzelf als *begunstigden*. Sommigen zien echtscheiding als een bewijs van mislukking. Anderen zien het als een uitweg uit een huwelijk. Wat er ook van zij, op de een of andere manier hebben de meeste gezinnen in de kerk weleens een echtscheiding van ver of dichtbij meegemaakt.

Maar ongeacht uw standpunt, luister alstublieft terwijl ik tracht om een duidelijke uiteenzetting te geven over de gevolgen van echtscheidingen op de eeuwige familierelaties waarnaar wij volgens het evangelieplan streven. Ik spreek uit bezorgdheid, maar met hoop.

I.

Het hele concept van het huwelijk loopt in onze huidige wereld gevaar en echtscheidingen zijn heel gewoon geworden.

De gedachte dat de samenleving er groot belang bij heeft om huwelijken voor het algemeen welzijn en voor het welzijn van het echtpaar en hun kinderen in stand te houden, is voor velen vervangen door het idee dat het huwelijk niet meer is dan een privérelatie tussen volwassenen die op initiatief van een van beiden beëindigd kan worden.[1]

Landen zonder echtscheidingswet hebben er een aangenomen en de meeste landen die echtscheiding al toestonden, hebben hun wetgeving versoepeld. Helaas kan het onder de huidige echtscheidingswetten, waarbij duurzame ontwrichting voldoende is, makkelijker zijn om een huwelijksrelatie met een ongewenste partner te beëindigen dan een arbeidrelatie met een ongewenste werknemer. Sommigen noemen een eerste huwelijk zelfs een 'startershuwelijk', net als een kleine woning die men gebruikt alvorens naar iets beters te verhuizen.

De afzwakking van het idee dat een huwelijk permanent en kostbaar is, heeft verregaande gevolgen. Beïnvloed door de echtscheiding van hun eigen ouders of door de algemeen verbreide misvatting dat het huwelijk een blok aan het been is dat de persoonlijke vervulling in de weg staat, mijden sommige jonge mensen het huwelijk. Velen die huwen voelen zich niet verplicht om de ander hun volledige toewijding te geven en staan klaar om bij het eerste teken van ernstige problemen op de vlucht te slaan.

Daar staat tegenover dat hedendaagse profeten hebben gewaarschuwd dat het huwelijk zien 'als niets meer dan een contract dat men met willekeur aangaat (...) en verbreekt bij de eerste moeilijkheid die zich voordoet (...) een kwaad is dat ernstig veroordeeld dient te worden', vooral als daar kinderen onder zouden lijden.[2]

In de oudheid, en dit maakt nog steeds deel uit van de stammenwetten in sommige landen waar wij nu leden hebben, hebben mannen het recht om vanwege het minste geringste van hun vrouw te scheiden. De Heiland verwierp die onrechtvaardige verdrukking van de vrouw. Hij zei:

'Mozes heeft u met het oog op de hardheid uwer harten toegestaan uw vrouwen weg te zenden, maar van den beginne is het zo niet geweest.

'Doch Ik zeg u: Wie zijn vrouw wegzendt om een andere reden dan hoererij en een andere trouwt, pleegt echtbreuk. [En wie haar trouwt die is weggezonden, pleegt echtbreuk.]' (Matteüs 19:8–9; deels naar de King Jamesvertaling van de Bijbel.)

Voor het soort huwelijk dat nodig is voor de verhoging — dat eeuwig van duur en van goddelijke kwaliteit is — komt echtscheiding niet in aanmerking. In de tempels van de Heer worden echtparen voor de eeuwigheid in de echt verbonden. Maar sommige huwelijken groeien niet naar dat ideaal toe. Vanwege de 'hardheid [onzer] harten' dwingt de Heer momenteel niet de consequenties van de celestiale norm af. Hij

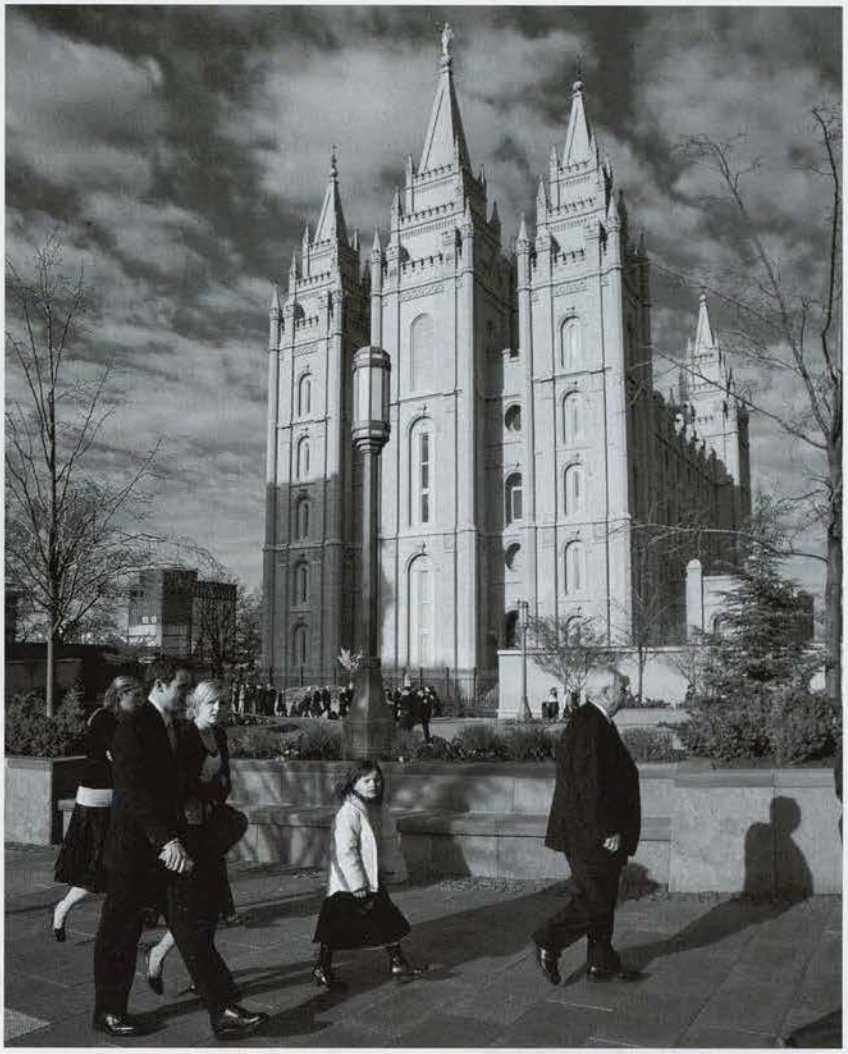
staat toe dat gescheiden personen hertrouwen zonder de eeuwige schandvlek die in de hogere wet genoemd wordt. Als een gescheiden lid geen ernstige overtredingen heeft begaan, kan hij of zij in aanmerking komen voor een tempelaanbeveling door te voldoen aan dezelfde eisen als andere leden.

II.

Veel goede kerkleden zijn gescheiden. Ik spreek eerst tot hen. Wij weten dat velen van u onschuldige slachtoffers zijn — dat uw voormalige partner voortdurend heilige verbonden heeft overtreden of voor langere tijd geweigerd heeft om de huwelijksplichten na te komen. Leden die zo slecht behandeld zijn, hebben kennis uit de eerste hand van omstandigheden die veel erger zijn dan een echtscheiding.

Als een huwelijk dood en niet meer tot leven te wekken is, dan moet er een eind aan komen. Ik zag hier voorbeelden van in de Filipijnen. Twee dagen na hun tempelhuwelijk verliet een man zijn jonge vrouw en er is al tien jaar lang niets van hem gehoord. Een gehuwde vrouw vluchtte en vroeg in een ander land een scheiding aan, maar haar man, die achterbleef, is volgens de Filipijnse wet nog steeds getrouwd. Daar er geen mogelijkheden tot echtscheiding zijn in dat land, hebben de mensen die in de steek zijn gelaten geen enkele manier om hun gehuwde status te beëindigen en hun leven weer op te pakken.

Wij weten dat sommigen terugkijken op hun echtscheiding met spijt over hun aandeel daarin, omdat die deels of grotendeels hun fout was. Allen die een echtscheiding hebben doorgemaakt, weten hoe pijnlijk dat is, en zij hebben de genezende kracht en de hoop van de verzoening nodig. Die genezende kracht en die hoop staan hen en hun kinderen ter beschikking.

III.

Nu spreek ik tot de gehuwde leden, en vooral tot hen die misschien een echtscheiding overwegen.

Ik dring er bij u en bij hen die u adviseren ernstig op aan om onder ogen te zien dat de remedie voor de meeste huwelijksproblemen niet een echtscheiding is, maar bekering. Vaak is de oorzaak niet onverenigbaarheid van karakter, maar egoïsme. De eerste stap is niet een scheiding van tafel en bed, maar verandering. Echtscheiding is geen universele oplossing en vaak heeft het langdurig verdriet tot gevolg. Een breed internationaal onderzoek naar de mate van geluk voor en na 'ingrijpende gebeurtenissen in het leven' wees uit dat de meeste mensen er veel beter in slagen om zich weer gelukkig te gaan voelen na het *overlijden* van een huwelijkspartner dan na een *echtscheiding*.[3] Huwelijkspartners die hopen dat een echtscheiding conflicten oplost, komen er vaak achter dat die er alleen maar door verergerd worden, daar de complexe gevolgen van een echtscheiding nieuwe conflicten tot gevolg hebben, vooral als er kinderen zijn.

Denk eerst aan de kinderen. Omdat de belangen van de kinderen door een echtscheiding losgekoppeld worden van de belangen van de ouders, zijn de kinderen de eerste slachtoffers. Wetenschappers die het gezinsleven bestuderen, vertellen ons dat de belangrijkste oorzaak van de huidige afname van het welzijn van

kinderen de huidige afzwakking van het huwelijk is, omdat de tijd en de moeite die ouders in kinderen investeren afnemen naargelang de instabiliteit van het gezin.[4] Wij weten dat kinderen die na een echtscheiding door een alleenstaande ouder worden opgevoed een hoger risico lopen op drugs- en alcoholgebruik, vrij seksueel verkeer, slechte schoolprestaties en allerlei andere vormen van slachtoffergedrag.

Een echtpaar dat ernstige huwelijksproblemen heeft, moet met hun bisschop praten. Aangezien hij namens de Heer als rechter optreedt, kan hij raad geven en misschien zelfs discipline toepassen die tot genezing leidt.

Bisschoppen geven leden niet de raad om te scheiden, maar ze kunnen hen wel helpen met de consequenties van hun beslissingen. In de wet van de Heer is een huwelijk net als een mensenleven een kostbaar, levend iets. Als ons lichaam ziek is, proberen we het te genezen. We geven het niet op. Zolang er enig vooruitzicht op verder leven is, blijven we voortdurend genezing zoeken. Dat zou ook moeten gelden voor ons huwelijk. En als we de Heer om hulp vragen, zal Hij ons helpen en genezen.

Huwelijkspartners die heiligen der laatste dagen zijn, zouden alles moeten doen wat in hun vermogen ligt om hun huwelijk te redden. Ze zouden zich moeten houden aan de raad die in de Boodschap van het Eerste Presidium in de *Liahona* van april 2007 voor het verdiepen van het huwelijk wordt gegeven.[5] Om de zogenaamde 'onverenigbaarheid' te vermijden, zouden ze elkaars beste vrienden moeten zijn, vriendelijk en attent op elkaars noden, en altijd erop uit om elkaar gelukkig te maken. Ze zouden de gezinsfinanciën samen moeten doen en er samen aan werken om hun verlangens naar materiële zaken in goede banen te leiden.

Natuurlijk kan het wel eens gebeuren dat een partner iets niet goed doet en de ander gekwetst en verdrietig wordt. Als dat gebeurt, moet degene die gekwetst is de huidige teleurstellingen afzetten tegen het goede uit het verleden en de betere vooruitzichten die de toekomst biedt.

Koester fouten uit het verleden niet en haal niet telkens oude koeien uit de sloot. In een huwelijksrelatie is iets dat knaagt destructief; vergeven is goddelijk (zie LV 64:9–10). Smeek om leiding van de Geest des Heren zodat u onbillijkheden kunt vergeven (zojuist zo prachtig behandeld door president Faust), fouten overwinnen en banden versterken.

Als u aan het afglijden bent naar een huwelijk dat alleen nog op papier bestaat, geef elkaar dan alstublieft de hand, kniel samen neer en bid om de hulp en de geneeskracht van de verzoening. Uw nederige, gezamenlijke smeekbeden zullen u dichter tot de Heer en tot elkaar brengen, en het zal ertoe bijdragen om weer harmonie in uw huwelijk te krijgen.

Denk eens na over deze opmerkingen van een wijze bisschop die veel ervaring heeft met het geven van raad aan leden met huwelijksproblemen. Over hen die uiteindelijk toch gingen scheiden, zei hij:

'Al die paren en personen zeiden dat ze inzagen dat een echtscheiding niet goed was, maar ze hielden allemaal vol dat hun situatie anders was.

Ze concentreerden zich allemaal op de fout van de partner en droegen weinig verantwoordelijkheid voor hun eigen gedrag. De communicatie was sterk verminderd.

'Ze keken allemaal naar het verleden en waren niet bereid om de bagage van voormalig gedrag langs de kant van de weg achter te laten en verder te gaan.

'Soms was er sprake van ernstige zonden, maar veel vaker waren ze gewoon "niet meer verliefd" en zeiden ze: "Hij voorziet niet meer in mijn behoeften", of: "Ze is veranderd".

'Ze maakten zich allemaal zorgen om de uitwerking op de kinderen, maar hun conclusie was altijd: "Het is erger als ze ons ruziemakend om hen heen hebben."'

Echter, paren die zich aan de raad van de bisschop hielden en bij elkaar bleven, kregen een sterker huwelijk dan tevoren. Dat begon met hun wederzijdse toewijding aan het onderhouden van de geboden, actief blijven in de kerk, lezen in de Schriften, bidden en aan hun tekortkomingen werken. Ze 'erkenden het belang en de kracht van de verzoening voor hun partner en henzelf' en 'waren geduldig en bereid om het telkens opnieuw te proberen.' Toen de echtparen die hij deze raad gaf zich daaraan hielden, zich bekeerden en werkten aan het redden van hun huwelijk, zag de bisschop 'in honderd procent van de gevallen dat ze tot genezing kwamen.'

Zelfs iemand die denkt dat zijn of haar partner de enige is die ergens schuld aan heeft, moet niet overhaast te werk gaan. Uit een onderzoek is gebleken dat 'er geen enkel bewijs is dat een echtscheiding of scheiding van tafel en bed volwassenen doorgaans gelukkiger maakt dan in een ongelukkige huwelijksrelatie blijven. Twee van de drie ongelukkig getrouwde volwassenen die een echtscheiding afwezen,

meldden dat ze vijf jaar later een gelukkig huwelijk hadden.'[6] Een vrouw die het vele jaren uithield in een onmogelijk huwelijk totdat de kinderen waren opgegroeid, legde uit: 'Er waren drie partijen in ons huwelijk — mijn man en ik en de Heer. Ik zei tegen mezelf dat als twee van ons het volhielden, we de relatie in stand konden houden.'

De kracht van de hoop die uit deze voorbeelden spreekt, wordt soms beloond met bekering en verbetering, maar soms ook niet. Persoonlijke omstandigheden kunnen sterk uiteenlopen. We hebben geen invloed op, en zijn niet verantwoordelijk voor de keuzen van andere mensen, zelfs als ze zo'n pijnlijke uitwerking op ons hebben. Ik ben ervan overtuigd dat de Heer echtgenoten en echtgenotes zegent als zij liefdevol proberen om hun partner te helpen met ernstige problemen zoals pornografie of ander verslavend gedrag, of met de langdurige consequenties van misbruik in de kinderjaren.

Wat de uitkomst ook is, en hoe moeilijk uw ervaringen ook zijn, u is beloofd dat de zegeningen van eeuwige familiebanden u niet ontzegd worden als u de Heer liefhebt, zijn geboden onderhoudt en gewoon uw best doet. Toen de jonge Jakob 'ellende en veel smart' doorstond door het gedrag van andere familieleden, verzekerde vader Lehi hem: 'Toch (...) kent gij de grootheid Gods; en Hij zal uw ellende tot uw welzijn heiligen' (2 Nephi 2:1–2). En zo verzekert de apostel Paulus ons dat de Heer 'alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben' (Romeinen 8:28).

IV.

Tot besluit richt ik mij nog in het kort tot hen die een huwelijk overwegen. De beste manier om een *echtscheiding* te voorkomen van een partner die ontrouw is, tot mishandeling of kleinering geneigd, of die zijn

Een echtpaar bezoekt de conferentie in Lima (Peru).

wederhelft niet steunt, is om niet met zo iemand te *trouwen*. Als u een geschikte partij wilt trouwen, zorg dan dat u zich goed informeert. Omgang met iemand door met hem of haar 'rond te hangen' of door op het internet informatie uit te wisselen, is geen basis voor een huwelijk. De kandidaten zouden met elkaar moeten uitgaan en vervolgens een voorzichtige, bedachtzame en grondige verkeringsperiode doormaken. Er zouden ruim voldoende gelegenheden moeten zijn om het gedrag van de aanstaande huwelijkspartner in een verscheidenheid aan omstandigheden mee te maken. Een verloofde zou zich ook zo uitgebreid mogelijk moeten informeren over de aanstaande schoonfamilie. Ondanks dit alles moeten we natuurlijk wel beseffen dat er voor een goed huwelijk geen volmaakte man of vrouw nodig is. Maar het is wél nodig dat man en vrouw samen vol toewijding naar volmaking streven.

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'Twee personen die aan het altaar plaatsnemen om te trouwen, moeten beseffen dat het gelukkige huwelijk waar zij op hopen (...) opoffering vereist, dat er gedeeld moet worden en dat sommige vrijheden misschien zelfs moeten worden opgegeven. Er moet lang en zwaar bezuinigd worden. Kinderen kosten veel geld, tijd en zorg; maar zij brengen ook de sterkste en liefste gevoelens.'[7]

Uit eigen ervaring getuig ik dat het huwelijk en het gezinsleven heerlijk zijn als ze overeenkomstig de proclamatie over het gezin gebaseerd zijn op toewijding aan 'de plechtige taak' die de huwelijkspartners hebben 'om van elkaar en van hun kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen' en op 'de leringen van de Heer Jezus Christus'.[8] Ik getuig van Hem als onze Heiland en bid in zijn naam voor allen die naar de allesovertreffende zegeningen van een eeuwige familie streven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

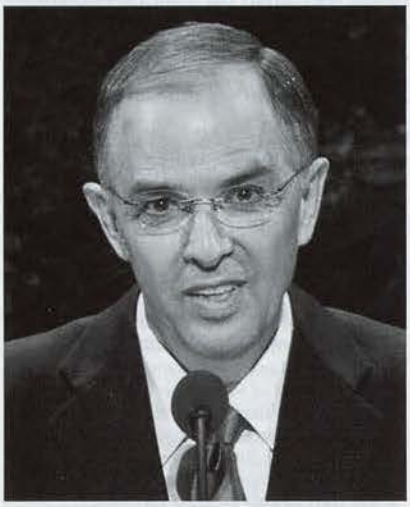
NOTEN

1. Zie Bruce C. Hafen, *Covenant Hearts* (2005), pp. 37–39; Allan Carlson, *Fractured Generations* (2005), pp. 1–13; Bryce Christensen, *Divided We Fall* (2006), pp. 44–45.
2. David O. McKay. In: Conference Report, april 1969, pp. 8–9; 'Structure of the Home Threatened by Irresponsibility and Divorce', *Improvement Era* 5, juni 1969, p. 5.
3. Richard E. Lucas, 'Adaptation and the Set-Point Model of Subjective Well-Being: Does Happiness Change after Major Life Events?' *Current Directions in Psychological Science,* april 2007, beschikbaar op www.psychologicalscience.org.
4. Zie Jean Bethke Elshtain en David Popenoe, *Marriage in America* (1995), geciteerd in Bruce C. Hafen, 'Marriage and the State's Legal Posture toward the Family', *Vital Speeches of the Day,* 15 oktober 1995, p. 18; zie ook *Marriage and the Public Good: Ten Principles* (2006), p. 24.
5. James E. Faust, 'Uw huwelijk verdiepen', *Liahona*, april 2007, pp. 2–6.
6. Linda J. Waite en anderen, *Does Divorce Make People Happy? Findings from a Study of Unhappy Marriages* (Institute for American Values, 2002), p. 6; zie ook de wetenschappelijke studies, geciteerd in *Marriage and the Law: A Statement of Principles* (Institute for American Values, 2006), p. 21.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), p. 194.
8. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' *Liahona*, oktober 2004, p. 49.

Het is toch waar? Dan doet al het andere er niet toe!

OUDERLING NEIL L. ANDERSEN
van het Presidium der Zeventig

Onze overtuiging van de Heiland en zijn hedendaagse werk wordt de krachtige lens waardoor we al het andere beoordelen.

Als onderwerp heb ik iets gekozen wat president Hinckley tijdens de algemene aprilconferentie in 1973 heeft gezegd.

Ik was net van mijn zending terug. De wereld lag voor mij open. Zou het mij lukken om consequent de juiste keuzes te maken?

Ouderling Gordon B. Hinckley zei dat hij met een jonge zeeofficier uit Azië had gesproken. De officier was geen christen, maar tijdens zijn opleiding in de Verenigde Staten had hij de kerk leren kennen en zich laten dopen. Hij bereidde zich nu voor om terug naar zijn eigen land te gaan.

President Hinckley vroeg aan de officier: 'De mensen in uw land zijn niet christelijk. Wat gebeurt er als u als christen thuiskomt, en nog wel als mormoons christen?'

Het gezicht van de officier betrok en hij antwoordde: 'Mijn familie zal teleurgesteld zijn. (...) Wat mijn toekomst en carrière betreft zullen de meeste deuren gesloten blijven.'

President Hinckley vroeg: 'Bent u bereid om zo'n hoge prijs voor het evangelie te betalen?'

Zijn donkere ogen vulden zich met tranen toen hij die vraag met een wedervraag beantwoordde: 'Het is toch waar?'

Waarop president Hinckley antwoordde: 'Ja, het is waar.'

Waarop de officier zei: 'Dan doet al het andere er niet toe.'[1]

In de loop der jaren heb ik over deze woorden nagedacht: 'Het is toch waar? Dan doet al het andere er niet toe!' Aan de hand van deze uitspraak heb ik veel moeilijke zaken in het juiste perspectief kunnen zetten.

We zijn voor een goede zaak werkzaam. We hebben respect voor de geloofsovertuiging van onze kennissen en buren. Wij zijn allemaal zoons en dochters van God. We kunnen veel van andere gelovige en goede mensen leren, zoals president Faust ons zojuist heeft geleerd.

Wij weten echter dat Jezus de Christus is. Hij is herrezen. In onze bedeling is het priesterschap van God door middel van de profeet Joseph Smith hersteld. We hebben de gave van de Heilige Geest. Het Boek van Mormon is wat we beweren dat het is. De beloften van de tempel zijn zeker. De Heer heeft zelf aangegeven wat de unieke en buitengewone zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is: 'Een licht voor de wereld te zijn' [en] 'een boodschapper (...) om voor [Hem] uit de weg te bereiden'[2] terwijl het evangelie zal 'voortrollen naar de einden der aarde.'[3]

Het is toch waar? Dan doet al het andere er niet toe!

Uiteraard zijn er voor ons allemaal zaken die er *wel* toe doen. Toen ik als 21-jarige de toespraak van president Hinckley hoorde, moest ik mijn studie ernstig nemen, moest ik een baan zoeken om mijn studie te kunnen betalen, moest ik op de een of andere manier een jonge vrouw ervan overtuigen om met mij te trouwen, en was ik bij andere goede activiteiten betrokken.

Hoe vinden we onze weg door de vele belangrijke zaken in ons leven? Wij vereenvoudigen en zuiveren ons perspectief. Sommige zaken zijn slecht en moeten gemeden worden; sommige zaken zijn leuk; sommige zaken zijn belangrijk; en sommige zaken zijn absoluut noodzakelijk. De Heiland heeft gezegd: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.'[4]

Geloof is niet alleen een gevoel, het is ook een beslissing. Met gebed, studie, gehoorzaamheid en verbonden, ontwikkelen en versterken we

ons geloof. Onze overtuiging van de Heiland en zijn hedendaagse werk wordt de krachtige lens waardoor we al het andere beoordelen. En als we ons dan in de smeltkroes van het leven bevinden, zoals ouderling Oaks heeft uitgelegd, bezitten we de kracht om de goede weg te kiezen.

President Hinckley heeft gezegd: 'Iemand die door de grote en krachtige overtuigingen van de waarheid gemotiveerd wordt, disciplineert zichzelf niet omwille van de vereisten van de kerk, maar omwille van de kennis in zijn hart.'[5]

Worden wij voldoende gemotiveerd door de 'grote en krachtige overtuiging van de waarheid'? Zijn onze keuzes een weerspiegeling van die motivatie? Worden we de persoon die we willen worden? Het is toch waar? Dan doet al het andere er niet toe!

We weten wat goed is. Enkele jaren geleden paste mijn vrouw, Kathy, op onze kleinkinderen toen hun ouders weg waren. Onze kleinzoon van vier gaf zijn broertje een harde duw. Nadat ze het huilende kind had getroost sprak mijn vrouw de vierjarige aan en vroeg: 'Waarom heb je je broertje een duw gegeven?' Hij keek zijn grootmoeder aan en antwoordde: 'Het spijt me oma, maar ik ben mijn KGW-ring kwijt en nou kan ik de goede weg niet meer kiezen.' We moeten wel oppassen: excuses kunnen onze vooruitgang belemmeren.

'De grote en krachtige overtuigingen van de waarheid'[6] vindt men in het hart van de heiligen der laatste dagen in vele landen terug. Door dit krachtige geloof wordt het koninkrijk opgebouwd.

Vele jaren geleden stonden mijn vrouw en ik een moedige zuster in Frankrijk terzijde toen haar man, die nog geen veertig was, het tijdelijke met het eeuwige verwisselde. Ze leek niet opgewassen tegen de verantwoordelijkheid om alleen haar vier jonge kinderen groot te brengen. Maar zestien jaar later zijn haar drie zoons van zending teruggekeerd en is haar dochter in de tempel verzegeld.

Ik ken een broeder in Brazilië die op zestienjarige leeftijd als enige uit het gezin lid van de kerk werd. Toen het tijd was om op zending te gaan, maakten zijn ouders bezwaar. Hij hoorde helemaal niets van ze tijdens zijn zending en na zijn thuiskomst trok hij bij de bisschop in. Maar het verhaal heeft een gelukkig einde. Hij heeft nu een prachtig gezin, hij is kaakchirurg en zijn ouders koesteren de hoop dat hij zijn broers in de kerk kan interesseren.

Ik ken een broeder in Latijns-Amerika die na zijn doop vastbesloten was om niet alleen een eerlijke tiende te betalen maar ook belasting, wat zijn concurrenten niet doen. De Heer heeft hem gezegend voor zijn eerlijkheid.

Veel offers worden in stilte gebracht: teruggekeerde zendelingen die de verantwoordelijkheid van een eeuwig huwelijk niet uit de weg gaan; rechtschapen vrouwen die graag kinderen willen en veel van hun tijd willen steken in een goede en liefdevolle opvoeding; gezinnen die thuis zorgvuldig de media en het internet indammen om schadelijke invloeden te voorkomen; echtparen die meer tijd vrijmaken om samen naar de tempel te gaan.

Ook kinderen kunnen leren om deze lens van geloof scherp te stellen. Onlangs ontmoette ik jongeren uit Seoel (Zuid-Korea) die pas 's avonds laat van school thuiskomen, maar toch vijf ochtenden per week om zes uur naar het seminarie gaan. Ik ken een achtjarige honkbalspeler, de ster van het team, die uit eigen keus aan zijn coach uitlegde dat hij de finale niet kon spelen omdat die op zondag werd gehouden.

Veel van dergelijke geloofsdaden zijn alleen bij God bekend. Maar ze worden in de hemel vastgelegd. Het is toch waar? Dan doet al het andere er niet toe!

De Heiland heeft gezegd: 'Maar zoekt eerst zijn koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.'[6]

Ik getuig dat het waar is en dat het ertoe doet. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'It's True, Isn't It?' *Tambuli,* oktober 1993, p. 4; zie 'The True Strength of the Church', *Ensign,* juli 1973, p. 48.
2. LV 45:9.
3. LV 65:2.
4. Johannes 17:3.
5. *Tambuli,* oktober 1993, p. 4.
6. Matteüs 6:33.

Een les uit het Boek van Mormon

VICKI F. MATSUMORI
Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Als eerste lid van de kerk in uw familie bent u het die begint met het onderrichten en versterken van de volgende generatie.

Ik houd van het Boek van Mormon. Er staan prachtige verhalen in voor kinderen van alle leeftijden. Maar wat nog belangrijker is, zijn de eeuwige lessen die vaak in de jeugdwerkliedjes terugkomen.

Er staat bijvoorbeeld een grote les in het lied over het leger van Helaman. We zingen 'Wij zijn als het leger van Helaman. Wij hebben 't jong al gehoord.'[1] Velen van ons hebben het gevoel: 'Net als Nephi zijn we uit goede ouders geboren.'[2]

Mijn boodschap is bestemd voor de leden die niet met het evangelie zijn opgegroeid maar die waarschijnlijk wel goede ouders hadden. In tegenstelling tot het leger van Helaman, die van 'hun moeders hadden (...) geleerd dat (...) God hen zou bevrijden' (Alma 56:47), bent u misschien te vergelijken met hun ouders, het volk van Ammon, die als ongelovigen waren opgegroeid.

Wellicht is het verstandig om terug te blikken op het verhaal van het volk van Ammon. Zij waren de Lamanieten die door Ammon, Aäron en anderen in het evangelie waren onderricht. (Zie Alma 32:1–4.) Toen ze het evangelie hadden aanvaard, werden deze Lamanieten de Anti-Nephi-Lehieten genoemd en later het volk van Ammon. (Zie Alma 23:16-17; 27:23–26.) De zoons uit dit volk van Ammon vormden het leger van Helaman die de strijd aangingen met de onbekeerlijke Lamanieten. (Zie Alma 56:3–6.)

Dus de kracht van het leger van Helaman begon eigenlijk met de ouders, het volk van Ammon. Zij waren het die eerst in de Schriften het evangelie bestudeerden. Zij waren het die de kracht van het gebed leerden kennen. En zij waren het die eerder verbonden met de Heer sloten en die naleefden. En zoals het bij hen begon, begint het ook bij u. Als eerste lid van de kerk in uw familie, bent u het die begint met het onderrichten en versterken van de volgende generatie.

De Schriften

Aäron, die een groot zendeling was, gebruikte de Schriften om de Lamanitische koning en het volk van Ammon te onderwijzen in geloof en bekering, Jezus Christus en het plan van geluk (zie Alma 22:12–14; 23:4–5). Het lezen en bestuderen van de Schriften vormt ook tegenwoordig ons geloof, helpt ons verleidingen weerstaan en stelt ons in staat om dichter bij onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus te komen.

Maar het lezen van de Schriften kan voor iedereen ook moeilijk zijn. President Boyd K. Packer heeft gesproken over zijn eerste pogingen om in zijn tienertijd het Boek van Mormon te lezen: Hij zei: 'Ik sloeg het open en las: "Ik, Nephi, ben geboren uit goede ouders" (1 Nephi 1:1). (...) Het was interessant en ik kon het volgen totdat ik bij de hoofdstukken uit Jesaja kwam. (...) Enkele maanden later besloot ik opnieuw het Boek van Mormon te lezen. Ik las: "Ik, Nephi, ben geboren uit goede ouders." Maar iedere keer strandde ik op die hoofdstukken uit Jesaja. (...) Uiteindelijk besloot ik dat ik gewoon zou doorlezen.'[3]

En uiteraard heeft president Packer ze gelezen. Volharding is de sleutel. Iedere keer dat we in de Schriften lezen, gaan onbekende woorden iets betekenen. We kunnen over helden en heldendaden lezen. We kunnen over de tedere barmhartigheden van de Heer lezen. En boven alles kunnen we de liefde van God voelen en weten dat Jezus Christus onze Heiland is.

Gebed

Het gebed is ook een middel om geloof te ontwikkelen. Toen de Lamanitische koning wilde weten wat hij moest doen om de vreugde van het evangelie te ontvangen, bad hij tot de Heer (zie Alma 22:16–17). Ook wij

hebben de belofte gekregen dat we zullen ontvangen als we erom bidden.

Stanley was een negentienjarige onderzoeker in Hongkong. Hij was enthousiast over het evangelie en wilde zich laten dopen — totdat zijn vrienden kritiek op de kerk hadden. Hij sprak met de zendelingen. Zij getuigden dat God voldoende om hem gaf om zijn gebed te beantwoorden. Zij moedigden hem aan om neer te knielen en onze hemelse Vader te vragen of de leringen waar waren. Eerst sprak de ene collega een kort gebed uit en toen de andere. Toen was Stanley aan de beurt. Na zijn nederige gebed vroegen ze hem: 'Hoe voel je je, Stanley?' Hij keek langzaam op en antwoordde bijna fluisterend: 'Doop, doop.'[4]

Verbonden

Uiteindelijk neemt ons geloof ook toe door het sluiten en nakomen van verbonden. Het volk van Ammon sloot een verbond dat 'zij liever hun eigen leven wilden geven dan het bloed van hun broeders vergieten' (Alma 24:18).

Als wij ons laten dopen, sluiten we een verbond en nemen we de naam van Christus op ons. Als we aan het avondmaal deelnemen, worden we aan die verbonden herinnerd. En als we die verbonden nakomen, kunnen we het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest hebben. Het is de Heilige Geest, de Trooster, die ons 'alles' leert (Johannes 14:26).

Een zuster in Mexico was zestien jaar toen de zendelingen bij haar aan de deur kwamen. Ze zegt dat toen zij haar met de Geest onderwezen 'het leek of zij de blinddoek van mijn ogen haalden, of de Heer mijn verstand verhelderde. (...) Door het woord van God en mijn gebeden kreeg ik de kracht voor mijn volgende beproeving: mijn vader onder ogen zien. Toen mijn familie mij verwierp omdat ik me wilde laten dopen, werd ik gesterkt door de Geest van de Heer met de fluistering: "Houd vol. Ga door. Enkele familieleden zullen lid van de kerk worden." '[5]

Niet alleen het volk van Ammon is door de Schriften, het gebed en het sluiten van verbonden geholpen, maar ook veel mensen die niet met het evangelie zijn opgegroeid — zoals ikzelf. Hoewel ik door goede ouders ben opgevoed, ben ik thuis niet in het evangelie onderwezen. Maar mijn ouders hebben me wel goede normen en waarden bijgebracht. Ik weet nog dat mijn vader me met mijn eerste toespraak in de kerk heeft geholpen, hoewel hij geen lid was. Het onderwerp was eerlijkheid, en in plaats van het dertiende geloofsartikel gebruikten we het voorbeeld van een man die 'Eerlijke Jan' werd genoemd.

Ik was voor mijn evangelieonderricht afhankelijk van jeugdwerkleerkrachten, jongevrouwenleidsters en priesterschapsleiders. Toen ik zeven was, leerde mijn jeugdwerkleerkracht ons bidden, en ik wilde bidden. Ze vertelde over de wet van tiende, en ik wilde tiende betalen. Ze vertelde ons over vasten en, omdat ik pas zeven was, wilde ik niet vasten. Maar toen ze ons over de doop vertelde, wilde ik graag gedoopt worden. Ik ben dankbaar voor goede ouders die mijn beslissing gesteund hebben en die later ook lid van de kerk zijn geworden.

Het begint met ons

Het volk van Ammon leefde het evangelie na en zij 'waren onwrikbaar in het geloof aangaande Christus, zelfs tot het einde.'[27] Het is met hen begonnen. En het begint met ons. Als eerste lid van de kerk dat een getuigenis heeft ontvangen, hebben we nu de verantwoordelijkheid om onze kinderen te onderwijzen. We moeten ze thuis en in onze klaslokalen onderwijzen. We moeten ze vanuit de Schriften in het woord van God onderrichten. We moeten ze de kracht van het gebed bijbrengen en we moeten ze laten weten welke zegeningen ze kunnen ontvangen als ze hun verbonden naleven. En als wij ze onderwijzen, zullen zij kunnen zeggen:

'Wij zijn als het leger van Helaman.
Wij hebben 't jong al gehoord.
Eens gaan wij voor de Heiland op zending
En leren de wereld zijn woord.[6]

In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

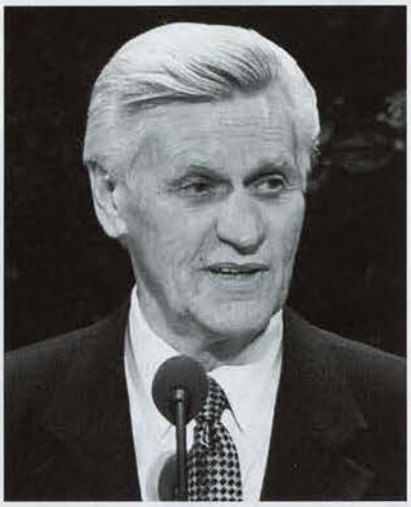
NOTEN

1. 'Wij leren de wereld zijn woord', *Kinderliedjes*, p. 92.
2. *Kinderliedjes*, p. 92.
3. 'Beginselen van onderwijzen en leren', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden*, februari 2007. In: *Liahona*, juni 2007, p. 53.
4. Privé-correspondentie.
5. Privé-correspondentie.
6. *Kinderliedjes*, p. 92.

Weet je dat?

OUDERLING GLENN L. PACE
van de Zeventig

Ik moedig jullie aan om mijn 'woorden te beproeven'. Zullen jullie het verhaal van Joseph Smith lezen en erover bidden?

Enige tijd geleden had ik een leuk gesprek met een indrukwekkende jongevrouw van zestien. Ik kwam erachter dat zij het enige lid van de kerk op haar hele school was. Ik vroeg haar: 'Wat vind je het moeilijkst als enig lid van de kerk?'

Ze dacht even na en zei toen heel scherpzinnig: 'Iets geloven dat waar is als alle anderen geloven dat het niet waar is, en weten dat iets verkeerd is terwijl alle anderen geloven dat het juist is.'

Ik stelde haar nog een vraag: 'Weet je dat Joseph Smith een profeet van God is?' Haar antwoord luidde: 'Ik denk het wel, maar ik weet het niet zeker.'

Vanochtend wil ik alle jongeren van de kerk vragen: 'Weet je dat?'

Ik was elf jaar toen ik voor het eerst besefte dat ik een getuigenis van Joseph Smith had. Ik was met mijn ouders op Temple Square in Salt Lake City.

Ik vond het leuk om alles wat gratis was te verzamelen. En daar was ik heel bedreven in. Ik vroeg dan: 'Is dit gratis?' Als het antwoord bevestigend was, stak ik mijn elfjarige hand uit en zei: 'Dankuwel. Is dat ook gratis? Dankuwel!' Soms was het antwoord: 'Nee, het spijt me, die kosten vijf cent.' Onverschrokken liet ik dan mijn hoofd zakken en zei ik heel teleurgesteld: 'O, ik wil die brochure zo graag lezen, maar ik heb geen geld. Dankuwel!' Het lukte altijd. Maar de waarheid is dat ik ze nooit las. Ik verzamelde ze alleen maar.

Maar toen ik enige tijd later alleen in onze Chevrolet uit 1948 op mijn ouders zat te wachten, verveelde ik me stierlijk. Wanhopig keek ik naast me naar alle gratis spullen die ik had verzameld. Ik pakte een brochure met de titel *Joseph Smith vertelt zijn eigen verhaal* en begon te lezen.

Het verhaal boeide me en mijn hart vulde zich met blijdschap. Toen ik het uit had, zag ik mezelf in de achteruitkijkspiegel en tot mijn verbazing huilde ik. Dat begreep ik toen nog niet, maar nu wel. Ik had de invloed van de Geest gevoeld. Mijn ouders waren er niet. Mijn zus was er niet. Mijn jeugdwerkleerkracht was er niet. Het was alleen de Heilige Geest die bij me was.

Nou, dat kan jullie ook overkomen, en waarschijnlijk is zoiets je al overkomen.

Als je met het evangelie bent opgegroeid en naar een getuigenis verlangt, ga je misschien op zoek naar een spectaculair geestelijk gevoel dat je nog nooit hebt gevoeld. Jullie hebben waarschijnlijk wel eens het getuigenis van een bekeerling gehoord en je afgevraagd of je iets mist. Een van de redenen waarom het in hun ogen zo spectaculair is, is dat het nieuw is.

Jullie hebben je hele leven dezelfde gevoelens gehad tijdens gezinsavonden, getuigenisdiensten voor jongeren, het seminarie, schriftstudie en op vele andere momenten.

Onze zendelingen leren hoe ze onderzoekers kunnen helpen herkennen wanneer ze de Geest voelen. Ik kan me veel momenten herinneren waarop ik midden in een intens, geestelijk gesprek gezegd heb: 'Laten we even pas op de plaats maken en bespreken wat je op dit moment voelt. Je hebt het gevoel dat wij je herinneren aan zaken die je bent vergeten. Je voelt dat we de waarheid spreken. Je hebt een vredig gevoel. Je voelt de Heilige Geest.'

Ik herinner me nog goed dat ik een zeer intelligente vrouw les gaf die alles verstandelijk moest kunnen beredeneren voordat ze het wilde accepteren. Maar uiteindelijk hoorden we haar zeggen: 'Ik kan deze gevoelens niet langer ontkennen.'

Ze werd lid van de kerk en was de volgende jaren erg gelukkig, maar langzamerhand kwamen haar intellectuele twijfels terug en uiteindelijk ging ze niet meer naar de kerk.

Na vijftien jaar kwam ze ons gezin bezoeken. We namen haar mee naar Temple Square. Toen we in het bezoekerscentrum naar het beeld van de Heiland liepen, bleef ze even staan en zei met tranen in haar ogen: 'Daar komt dat gevoel weer. Mijn hart verlangt naar wat mijn verstand niet kan accepteren!'

Als je het eenmaal hebt gevoeld, kun je het nooit meer vergeten.

Wie al op jonge leeftijd aan geestelijke ervaringen wordt blootgesteld, zal een geestelijk getuigenis ontvangen. Als ouders, leerkrachten en leiders kunnen we er goed voor zorgen dat jullie de regels en geboden begrijpen. Maar we moeten misschien beter ons best doen om ervoor te zorgen dat jullie een getuigenis van de beginselen en leer ontvangen. Wellicht moeten we vaker even stilstaan en jullie helpen bij het herkennen van de Geest.

Als je die gevoelens eenmaal leert herkennen, zal je geloof toenemen. Dan zul je merken dat je een geestelijk zesde zintuig hebt ontwikkeld dat niet misleid kan worden.

Toen ik elf was, wist ik dat Joseph Smith een profeet van God was. Ik heb geen stemmen gehoord, engelen gezien of iets dergelijks. Maar wat ik voelde, was veel zekerder. Mijn geestelijke zintuig was geraakt. Ik voelde me opgetogen vanuit het binnenste van mijn wezen, dat tegen alle misleidingen wordt beschermd. Dat geestelijke gevoel kan alleen door de Heilige Geest geactiveerd worden.

Wat voor gevoelens horen er bij dat geestelijke getuigenis? Het is net zo moeilijk te beschrijven als de geur van een roos, het lied van een vogel of de pracht van een landschap. Maar toch herken je het als je het voelt.

In de Schriften staan enkele voorbeelden van die gevoelens:

'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik zal u van mijn Geest meedelen, die uw verstand zal verlichten, die uw ziel met vreugde zal vervullen. Dan zult gij (...) weten' (LV 11:13–14).

Soms is het gevoel net een herinnering. We hebben het evangelie eerst in ons hemelse thuis leren kennen. We zijn met een sluier van vergetelheid naar deze aarde gekomen. En toch zijn die sluimerende herinneringen in onze geest aanwezig. De Heilige Geest kan de sluier voor ons opendoen en die herinneringen ophalen. Mijn reactie op een schijnbaar nieuwe waarheid is vaak: 'O ja, dat herinner ik mij!'

'De Trooster, de Heilige Geest, (...) zal u alles (...) te binnen brengen' (Johannes 14:26).

Mijn jonge broeders en zusters, ik moedig jullie aan om mijn 'woorden te beproeven' (Alma 32:27). Zullen jullie het verhaal van Joseph Smith lezen en erover bidden?

Het is geweldig om te weten dat het waar is, want dan weet je ook dat God de Vader en Jezus Christus leven en aan het hoofd van deze kerk staan. Ik weet dat sinds ik elf was, en nu sta ik voor jullie als geordende getuige van Jezus Christus en getuig ik van de waarheid. Ik getuig ook dat de Heer wil dat jullie weten dat het waar is en Hij zal 'de waarheid ervan aan [jullie] openbaren door de macht van de Heilige Geest' (Moroni 10:4). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Het wonder van de Bijbel

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij geloven oprecht en volkomen in de Heer Jezus Christus en in zijn geopenbaarde woord in de Bijbel.

Broeders en zusters, de Bijbel is een wonder! Het is een wonder dat vierduizend jaar aan geestelijke en wereldlijke geschiedenis in de Bijbel door profeten, apostelen en geïnspireerde geestelijken is vastgelegd en behouden.

Het is een wonder dat we de krachtige leerstellingen, beginselen, poëzie en verhalen in de Bijbel hebben. Maar het is vooral een wonder dat we een relaas van het leven, de bediening en de leringen van Jezus tot onze beschikking hebben, dat ondanks de duistere Middeleeuwen en ontelbare oorlogen in verschillende tijdperken is behouden.

Het is een wonder dat de Bijbel letterlijk de bekerende en genezende Geest van Christus bevat, die eeuwenlang het hart van mensen heeft aangeraakt en ze ertoe geleid heeft om te bidden, de goede weg te kiezen en hun Heiland te vinden.

De heilige Schrift is een goede betiteling. Het boek is heilig omdat het waarheden verkondigt, omdat de geest ervan ons ontroert, omdat het ons leert dat wij God moeten kennen en zijn omgang met de mens moeten begrijpen, en omdat het door het hele boek heen van de Heer Jezus Christus getuigt.

Abraham Lincoln heeft over de Bijbel gezegd: 'Dit geweldige boek (...) is de beste gave die God de mens heeft gegeven. Al het goede dat de Heiland de wereld heeft gegeven, is door middel van dat boek kenbaar gemaakt. Maar zonder de Bijbel zouden we het goede niet van het kwade kunnen onderscheiden' (*Speeches and Writings, 1859–1865* [1989], p. 628).

Het is geen toeval dat we de Bijbel hebben. Rechtschapen mensen zijn door de Geest geïnspireerd om zowel de heilige gebeurtenissen op te schrijven die ze hadden gezien als de geïnspireerde woorden die ze hadden gehoord en gesproken. Andere toegewijde mensen zijn geïnspireerd om deze verslagen te *beschermen*. Mannen als John Wycliffe, de moedige William Tyndale en Johannes Gutenberg werden ondanks veel tegenwerking geïnspireerd om de Bijbel te *vertalen* in een taal die de mensen konden verstaan en te publiceren in een boek dat de mensen konden lezen. Ik geloof dat zelfs de geleerden van koning James I bij hun vertaalwerk geïnspireerd zijn.

De Middeleeuwen waren duister omdat het licht van het evangelie voor de mensen verborgen was. Ze hadden geen apostelen of profeten, en ze hadden geen toegang tot de Bijbel. De geestelijken hielden de Schriften geheim en hielden ze bij de mensen weg. We zijn veel dank verschuldigd aan moedige martelaars en hervormers als Maarten Luther, Johannes Calvijn en Johannes Hus die godsdienstvrijheid en toegang tot heilige boeken eisten.

William Tyndale gaf zijn leven omdat hij in de kracht van de Bijbel geloofde. Hij zei: 'Het ligt in de aard van Gods woord dat wie het ook leest of hoort, onmiddellijk van dag tot dag beter begint te worden totdat hij een volmaakt mens is' (S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale—Martyr, Father of the English Bible* [2004], p. XV).

Als we de Bijbel oprecht en ijverig bestuderen, worden we betere mensen. En we mogen nooit de talrijke martelaars vergeten die de kracht ervan kenden en hun leven ervoor gaven, zodat wij door de woorden het pad naar eeuwige zegen en vrede in het koninkrijk van onze hemelse Vader kunnen vinden.

Hoewel deze christelijke hervormers in veel zaken dezelfde mening deelden, verschilden ze uiteindelijk van mening over veel leerstellige kwesties. Dat resulteerde in de organisatie van veel christelijke kerkgenootschappen. Roger Williams, een voorvechter van godsdienstvrijheid, kwam tot de slotsom dat 'er geen officieel gevestigde kerk van Christus op aarde is, noch is iemand bevoegd om

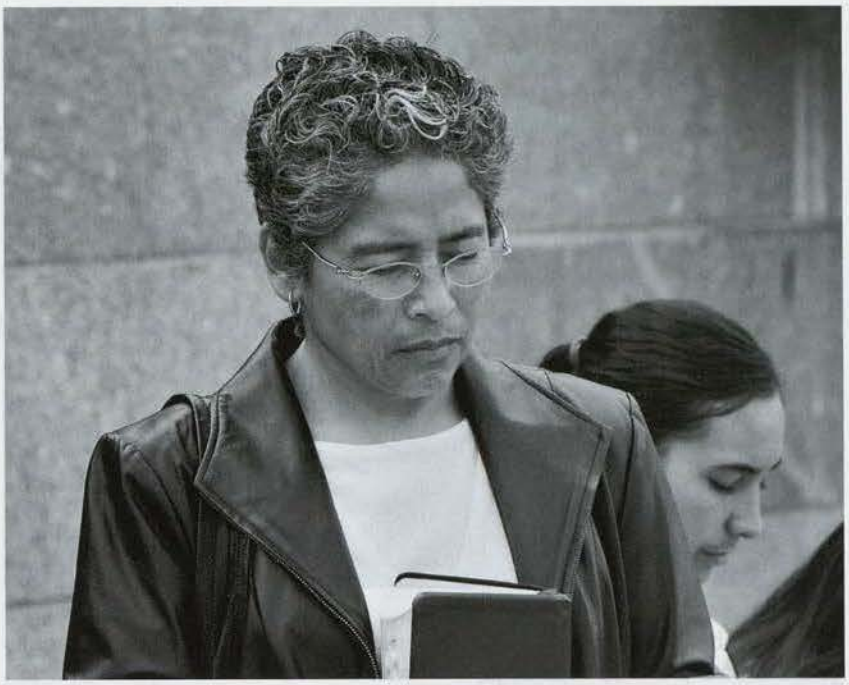
enige kerkelijke verordening te bedienen, noch is dat mogelijk totdat er nieuwe apostelen worden gestuurd door het grote Hoofd van de kerk naar wiens komst ik uitzie.' (Zie William Cullen Bryant, red., *Picturesque America; or, the Land We Live In,* 2 delen [1872–1874], deel 1, p. 502).

Tientallen miljoenen mensen zijn in God en Jezus Christus gaan geloven, en zijn in de Bijbel op zoek gegaan naar waarheid. Velen van hen hadden niets anders dan *alleen* de Bijbel om hun geloof te voeden en te leiden.

Door de inspanningen van de hervormers is 'de Bijbel een algemeen bezit geworden. Het woord van God werd bij de open haard van de armen en de rijken gelezen.' (John A. Widtsoe, Conference Report, april 1939, p. 20.)

Miljoenen gezinnen zijn bij elkaar gekomen om door middel van hun bijbelstudie de kerk van Jezus Christus te vinden. Een van die gezinnen in het begin van de negentiende eeuw was het gezin van Joseph Smith sr., in de staat New York. Een van zijn zoons was Joseph Smith jr., die de Bijbel bestudeerde omdat hij wilde weten welke van de vele kerkgenootschappen georganiseerd was zoals Jezus Christus zijn kerk had georganiseerd. Door enkele woorden in de Bijbel werd hij ertoe bewogen om aan God meer geestelijk licht en kennis te vragen. Vastbesloten om de wijsheid te vinden die in de heilige Schriften werd beloofd, knielde Joseph in het voorjaar van 1820 nederig neer. Wat een licht en waarheid kreeg hij die dag, toen hij het prachtige visioen van God de Vader en de Heer Jezus Christus ontving. Opnieuw had God een profeet geroepen, zoals hij in de tijd van Noach, Abraham en Mozes had gedaan.

Wij moeten heel dankbaar zijn voor de Bijbel. We leren daarin niet alleen over het leven, de beginselen en de leringen van Christus, maar ook

over zijn kerk en zijn priesterschap, en over de organisatie die Hij heeft gevestigd in het midden des tijds en die Hij De Kerk van Jezus Christus noemde. Wij geloven in die kerk, en wij geloven dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen diezelfde kerk is, volledig op aarde hersteld, met dezelfde organisatie en hetzelfde priesterschap.

Zonder de Bijbel zouden we niet van zijn kerk hebben afgeweten, en zouden we nu niet de volheid van zijn evangelie hebben.

Ik houd van de Bijbel, van de leringen, de lessen en de geest daarin. Ik houd van de boeiende, diepzinnige verhalen en van de grote profeten die van de komst van Christus getuigen. Ik houd van de apostolische reizen, de wonderen en de brieven van Paulus. Bovenal houd ik van de ooggetuigenverslagen van de woorden, het voorbeeld en de verzoening van onze Heiland Jezus Christus. Ik houd van het perspectief en de gemoedsrust die van het lezen van de Bijbel uitgaat.

Broeders en zusters, ik weet zeker dat velen van u andere mensen hebben horen zeggen dat 'mormonen geen christenen zijn omdat ze hun eigen Bijbel hebben, het Boek van Mormon.' Tegen een ieder die dit misverstand gelooft, zeggen we dat we in de Heer Jezus Christus geloven als onze Heiland, als de oorzaak van ons eeuwig heil, en dat wij de Bijbel geloven, respecteren en liefhebben. We hebben nog meer heilige Schrift, zoals het Boek van Mormon, dat de Bijbel wel bevestigt maar die nooit verdringt of vervangt.

Jezus heeft gezegd: 'Onderzoekt de Schriften, want (...) deze zijn het, welke van Mij getuigen.' (Johannes 5:39.) Deze woorden geven inzicht en inspiratie aan iedereen die oprecht de waarheid over Jezus Christus wil weten en begrijpen. De Schriften staan vol met geschiedenis, leerstellingen, verhalen, toespraken en getuigenissen, die uiteindelijk allemaal zijn gericht op de eeuwige Christus en zijn stoffelijke en geestelijke zending voor de kinderen van onze hemelse Vader.

Leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geloven dat 'elk van God ingegeven schriftwoord (...) nuttig' is (2 Timoteüs 3:16). Wij houden van de Bijbel en de andere Schriften. Dat is wellicht verrassend voor de mensen die niet weten dat wij in de Bijbel als

het geopenbaarde woord van God geloven. De Bijbel is een van de pijlers van onze godsdienst, een krachtig getuigenis van de Heiland en de zich voortzettende invloed in het leven van hen die Hem aanbidden en volgen. Hoe meer we de Bijbel lezen en bestuderen, hoe beter we de leerstellige fundering van het herstelde evangelie van Jezus Christus begrijpen. We gaan houden van de Schriften waar we tijd aan besteden. Misschien moeten we meer balans in onze studie aanbrengen zodat we alle Schriftuur liefhebben en begrijpen.

Ik wil vooral de jonge mensen aanmoedigen om de Bijbel niet met een korreltje zout te nemen. Het is het heilige verslag van het leven van de Heiland. De Bijbel heeft honderden bladzijden meer dan al onze andere Schriften bij elkaar. Het boek is het fundament van het christendom. We kritiseren of kleineren het geloof van anderen niet. Als christenen is het onze verantwoordelijkheid om alles wat God heeft geopenbaard bekend te maken aan al zijn zoons en dochters.

Wie lid van deze kerk worden, geven hun geloof in de Bijbel niet op — zij bekrachtigen het. Het Boek van Mormon verzwakt, verkleint of bagatelliseert de Bijbel niet. Daarentegen verheft, vergroot en prijst het de Bijbel. Het Boek van Mormon getuigt van de Bijbel en samen getuigen ze van Christus.

Het eerste testament van Christus is het Oude Testament in de Bijbel, waarin de komst van de Heiland, zijn volmaakte leven en zijn verlossende verzoening geprofeteerd worden.

Het tweede testament van Christus is het Nieuwe Testament in de Bijbel, met daarin zijn geboorte, zijn leven, zijn bediening, zijn evangelie, zijn kerk, zijn verzoening, zijn opstanding en de getuigenissen van zijn apostelen.

Het derde testament van Christus is het Boek van Mormon, waarin ook de komst van Christus wordt voorzegd, waarin het verslag in de Bijbel van zijn verzoening wordt bevestigd, en waarin de Heer het westelijke halfrond van de aarde bezoekt. De ondertitel van het Boek van Mormon, de verduidelijkende verklaring die op de kaft van ieder exemplaar staat, luidt: 'Eveneens een testament aangaande Jezus Christus.'

Al deze drie testamenten maken deel uit van het grote ondeelbare geheel van het geopenbaarde woord van de Heer aan zijn kinderen. Ze bevatten de woorden van Christus waaraan wij ons behoren te vergasten om voor het eeuwige leven in aanmerking te komen. (Zie 2 Nephi 31:20.) Wie denkt dat één deel belangrijker is of meer waarheid bevat dan de andere delen, loopt gedeelten van de schoonheid en volheid van de oude Schriften mis.

En wie denkt dat de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet in Jezus Christus of de Bijbel geloven, moet de tijd nemen om de kerk, de betekenis van haar naam en de kracht van haar boodschap te leren begrijpen.

Ik ben verbaasd over de mensen die vraagtekens plaatsen bij ons geloof in de Bijbel en onze positie als christenen. De naam van de kerk is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Gedurende onze laatste algemene conferentie, die in dit gebouw werd gehouden, hebben onze kerkleiders bijna tweehonderd keer uit de Bijbel geciteerd. Deze kerk is georganiseerd en functioneert als de kerk die Christus en zijn apostelen in het Nieuwe Testament hebben gevestigd. Hier op het podium zitten de profeet en de apostelen van de Heer Jezus Christus.

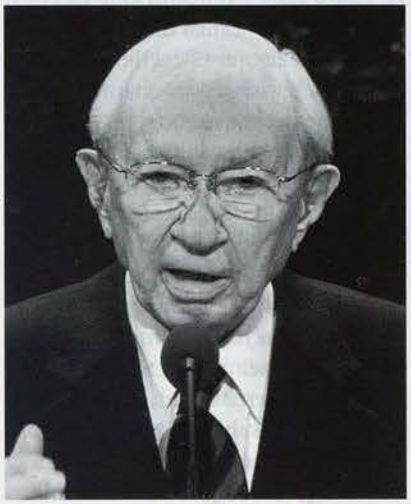
Ik getuig plechtig dat wij oprecht en volkomen in de Heer Jezus Christus geloven en in zijn geopenbaarde woord in de Bijbel. Wij geloven niet alleen in de Bijbel — we streven er ook naar om de leringen erin na te leven en de boodschap erin te verkondigen. De boodschap van onze zendelingen is Christus, zijn evangelie en zijn verzoening. En die boodschap staat in de Schriften. We zeggen tegen alle mensen: 'Wij bieden u onze liefde aan en nodigen u van harte uit. Laten we elkaar deelgenoot maken van alles wat God heeft geopenbaard.

Broeders en zusters, we moeten iedereen, ook onze eigen leden, leren welke kracht er van de Bijbel uitgaat. De Bijbel is heilige Schrift die ons en alle mensen ertoe brengt om Jezus Christus als onze Heiland aan te nemen. Moge God ons geven dat we zijn leringen zullen aanvaarden en naleven. Dat bid ik in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

Wat ik zeker weet

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik wil u graag mijn getuigenis geven van de fundamentele waarheden van dit werk.

Geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat ik tot u mag spreken. Ik dank u allen dat u voor mij bidt. Dat waardeer ik zeer. In mijn 49 jaar als algemeen autoriteit heb ik al meer dan tweehonderd keer in de algemene conferentie gesproken. Ik ben nu 96 jaar. De wind waait en ik heb het gevoel dat ik het laatste blad aan de boom ben.

Maar mijn gezondheid is eigenlijk vrij goed, ondanks alle geruchten. Vakkundige artsen en verpleegkundigen houden mij staande. Wellicht zullen sommigen van u eerder gaan dan ik. Maar met mijn leeftijd in gedachten wil ik u graag mijn getuigenis geven van de fundamentele waarheden van dit werk.

Ik geef toe dat ik niet alles weet, maar sommige dingen weet ik zeker. Vandaag wil ik spreken over wat ik met zekerheid weet.

Toen keizer Constantijn tot het christendom werd bekeerd, werd hij zich bewust van de verdeeldheid onder de geestelijken over de aard van de Godheid. In een poging om dat probleem uit de wereld te helpen, riep hij in het jaar 325 de vooraanstaande geestelijken van zijn tijd in Nicea bij elkaar. Ze kregen allemaal de kans om hun mening te uiten. Maar de onenigheid nam alleen maar toe. Toen ze het niet eens konden worden, werd er een compromis gesloten. Dat werd de Geloofsbelijdenis van Nicea, en de grondbeginselen ervan worden door de meeste christelijke aanhangers aanvaard.

Dat kan ik niet begrijpen. Voor mij is die geloofsbelijdenis verwarrend.

Wat ben ik dankbaar dat wij in deze kerk niet afhankelijk zijn van menselijke uiteenzettingen over de aard van de Godheid. Onze kennis is rechtstreeks afkomstig van de persoonlijke ervaring van Joseph Smith, die als jongeman met God de eeuwige Vader en zijn geliefde Zoon, de herrezen Heer, sprak. Hij knielde in hun aanwezigheid neer. Hij hoorde hun stem en gaf daar gehoor aan. Allebei waren Ze een afzonderlijk persoon. Het was niet zo vreemd dat hij tegen zijn moeder zei dat hij erachter was gekomen dat haar kerk niet waar was. Aldus is ons geloof in God, de eeuwige Vader, een van de belangrijkste leerstellingen van deze kerk. Hij is een echt, individueel wezen. Hij is de grote Heerser van het heelal, maar Hij is ook onze Vader, en wij zijn zijn kinderen.

Wij bidden tot Hem. Zulke gebeden zijn gesprekken tussen God en de mens. Ik ben ervan overtuigd dat Hij onze gebeden hoort en verhoort. Dat kan ik niet ontkennen. Hij heeft zoveel van mijn gebeden beantwoord.

Alma zei tegen zijn zoon Helaman: 'Raadpleeg de Heer bij al uw handelingen, en Hij zal u ten goede leiden; ja, wanneer gij u des nachts neerlegt, leg u dan neer in de hoede des Heren, opdat Hij over u zal waken in uw slaap; en wanneer gij des ochtends opstaat, laat uw hart dan vol dankbaarheid zijn jegens God; en indien gij die dingen doet, zult gij ten laatsten dage worden verhoogd' (Alma 37:37).

Mijn tweede grote zekerheid is ook terug te voeren tot dat visioen van de profeet Joseph Smith, namelijk dat Jezus leeft. Hij is de levende Christus. Hij is de Jehova van het Oude Testament en de Messias van het Nieuwe Testament. Onder leiding van zijn Vader heeft Hij de aarde geschapen. Het evangelie van Johannes begint met deze opmerkelijke woorden: 'In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

'Dit was in den beginne bij God.

'Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is' (Johannes 1:1–3).

Let vooral op het laatste vers: 'Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is.'

Hij was de grote Schepper. Het was zijn vinger die de geboden op de berg schreef. Hij was het die zijn koninklijk paleis in de hemel achterliet om naar de aarde te komen en onder erbarmelijke omstandigheden geboren te worden. Gedurende zijn korte zending genas Hij de zieken, liet Hij de blinden zien, wekte Hij de doden op en berispte Hij de schriftgeleerden en Farizeeën. Hij was de enige volmaakte persoon die ooit op aarde is geweest.

Dit alles maakt deel uit van het plan van zijn Vader. In de hof van Getsemane was zijn leed zo groot dat Hij bloeddruppels zweette toen Hij met zijn Vader sprak. Maar dat alles maakte deel uit van zijn grote zoenoffer. Hij werd gevangengenomen en voor Pilatus gebracht, waar de menigte om zijn dood riep. Hij droeg zijn eigen moordwapen — het kruis. Op Golgota gaf Hij zijn leven en riep Hij uit: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34).

Zijn lichaam werd voorzichtig in het graf van Jozef van Arimatea gelegd. Maar drie dagen later, op die eerste Paasmorgen, was het graf leeg. Maria van Magdala sprak tot Hem, en Hij sprak tot haar. Hij verscheen aan zijn apostelen. Hij liep met twee discipelen op de weg naar Emmaüs. En er wordt gezegd dat Hij door zo'n vijfhonderd anderen gezien werd (zie 1 Korintiërs 15:6).

Hij had gezegd: 'Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder' (Johannes 10:16). Dienovereenkomstig verscheen Hij aan de mensen die zich in het land Overvloed op het westelijk halfrond hadden verzameld. Daar onderwees Hij de mensen zoals Hij in de Oude Wereld had gedaan. Dat staat allemaal in het Boek van Mormon opgetekend, wat eveneens een testament aangaande de goddelijke aard van onze Heer is.

Kort samengevat zijn Hij en zijn Vader aan de jonge Joseph verschenen, waarbij de Vader zijn Zoon introduceerde met de woorden: 'Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.)

Het volgende waar ik zeker van ben, en waarvan ik mijn getuigenis geef, is de verzoening van de Heer Jezus Christus. Zonder die verzoening is het leven zinloos. Zij is de sluitsteen in de boog van ons bestaan. Het bevestigt dat we leefden voordat we op aarde geboren werden. Het sterfelijk leven is slechts een springplank naar een glorierijker bestaan hierna. Het verdriet over de dood wordt verzacht door de belofte van de opstanding. We zouden geen Kerstmis hebben als er geen Pasen was.

Nu wil ik het hebben over de grote zekerheden die we door de herstelling van het evangelie van Jezus Christus hebben ontvangen. Zoals de herstelling van het priesterschap, ofwel het gezag van de mens om in de naam van God te spreken. Het priesterschap bestaat uit twee onderdelen. Het lagere, ofwel het Aäronisch priesterschap, is door Johannes de Doper hersteld. Het hogere, ofwel het Melchizedeks priesterschap, is door Petrus, Jakobus en Johannes hersteld.

Toen het Aäronisch priesterschap werd hersteld, legde de herrezen Johannes de Doper zijn handen op het hoofd van Joseph Smith en Oliver Cowdery en zei: 'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik, in naam van de Messias, het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden' (LV 13:1).

President Wilford Woodruff heeft op hoge leeftijd tegen de jongemannen van de kerk gezegd: 'Ik wil heel duidelijk stellen dat het niets uitmaakt of iemand nu priester of apostel is, zolang hij zijn roeping grootmaakt. Een priester heeft de sleutels van de bediening van engelen. Ik heb in mijn hele leven, als apostel, als zeventiger, of als ouderling, nooit meer bescherming van de Heer genoten dan toen ik het ambt van priester droeg' (*Millennial Star,* 5 oktober 1891, p. 629).

Het Melchizedeks of hogere priesterschap stelt mannen in staat om anderen de handen op te leggen en een zegen te geven. Zij zalven de zieken. Jakobus heeft in het Nieuwe Testament gezegd: 'Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der

gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren' (Jakobus 5:14).

Tot slot wil ik de zegeningen van het huis des Heren noemen, die uit de herstelling van het oude evangelie zijn voortgekomen.

Deze tempels, waarvan we er de afgelopen jaren veel hebben gebouwd, bieden zegeningen die nergens anders te verkrijgen zijn. Alles wat in die heilige gebouwen plaatsvindt, heeft met de eeuwige aard van de mens te maken. Mannen, vrouwen en kinderen worden voor eeuwig als gezin aan elkaar verzegeld. Het huwelijk is niet 'tot de dood ons scheidt.' Het is voor eeuwig, als de betrokkenen die zegen waardig zijn. Het meest opmerkelijke is de bevoegdheid om plaatsvervangend werk in het huis des Heren te verrichten. Er worden verordeningen verricht voor de doden die tijdens hun leven niet de kans hebben gehad om ze te ontvangen.

Ik hoorde onlangs het volgende over een weduwe in Idaho Falls. In een periode van vijftien jaar heeft ze in de Idaho Fallstempel plaatsvervangend werk voor twintigduizend mensen gedaan. Op een vrijdag had ze de twintigduizendste begiftiging voltooid, en op zaterdag deed ze er weer vijf. Een week later overleed ze.

Kijk eens wat deze vrouw heeft gedaan. Ze heeft plaatsvervangend tempelwerk verricht voor net zoveel mensen als hier vanmorgen in het Conferentiecentrum zitten. Bedenk eens hoe zij aan de andere kant is ontvangen.

Dat is mijn getuigenis, broeders en zusters, dat ik u plechtig geef.

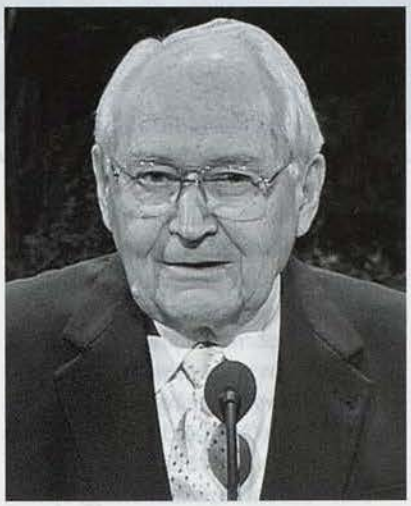
Ik bid dat God elk van u, trouwe heiligen der laatste dagen, zal zegenen. Het is mijn nederig gebed dat u thuis vrede en liefde zult hebben, en door geloof en gebed geleid zult worden bij alles wat u onderneemt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST
April 1, 2007

De boodschap van de herstelling

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij verkondigen aan de wereld dat de volheid van het evangelie van Jezus Christus op aarde is hersteld.

Toen ik in de Salt Lake Valley een ringconferentie bezocht, nodigde ik een jonge quorumpresident diakenen uit om met me over de sleutels van het priesterschap te praten. Ik wilde dat hij begreep dat hij een bijzonder ambt had, met de sleutels om een priesterschapsquorum te presideren. We bespraken wat een grote verantwoordelijkheid het is om die sleutels te dragen en hoe bijzonder het is om lid van een quorum te zijn. Aan het eind van ons gesprek vroeg ik hem uit hoeveel leden zijn quorum bestond. Zijn antwoord was veertien.

Toen vroeg ik: 'Hoeveel zijn daarvan actief?'

Hij antwoordde: 'Twaalf.'

Waarop ik vroeg: 'En die andere twee?'

Zijn antwoord luidde: 'Ik moet aan de slag en ervoor zorgen dat ook zij actief aan het quorum deelnemen.'

Ik vroeg hem hoeveel tijd hij daarvoor nodig dacht te hebben. Hij dacht zo'n drie maanden. Ik moedigde hem aan om dat ook echt te doen.

Drie maanden later, bijna tot op de dag, kreeg ik een brief van hem waarin hij schreef dat alle leden van zijn quorum nu actief waren. Hij zei dat hij vriendschap met hen had gesloten en dat de ene nu naar het diakenenquorum kwam en dat de andere door de bisschop tot leraar was geordend. Ik was onder de indruk van zijn brief. Wat een voorbeeld van iemand die zijn priesterschap eert en de sleutels van het priesterschap gebruikt om een opdracht van de Heer te vervullen. Ik stond even stil bij het wondervolle plan van de Heer om met gebruik van de macht van het priesterschap zijn werk op aarde te besturen.

Deze jongeman, die nog geen veertien jaar oud was, wordt opgeleid tot een dienend leven. Ziet u hem over vijf of zes jaar zijn dienst voortzetten met een naamplaatje op zijn jasje ten teken dat hij twee jaar van zijn leven geeft om voor De Kerk van

Zendelingzusters van het zendingsgebied Salt Lake City Temple Square (Utah) begroeten de conferentiegangers.

Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op zending te gaan?

Naast de ervaring die hij opdoet wanneer hij met zijn priesterschap anderen dient, omvat de voorbereiding van deze jongeman ook een grondige kennis van de herstelling — de boodschap die duizenden zendelingen over de hele wereld verkondigen. Het is de boodschap dat in onze bedeling, de bedeling van de volheid der tijden, het evangelie is hersteld ten behoeve van iedereen die wil luisteren en gehoorzamen.

Het eerste visioen

De bedeling van de volheid der tijden werd voorafgegaan door een heel bijzonder visioen dat een jongeman van nog geen vijftien jaar ontving. Hij ging naar het bos om te bidden en antwoord op zijn vragen over godsdienst te ontvangen. Joseph Smith beschrijft het prachtige visioen dat hij kreeg met de volgende woorden:

'[Ik zag] recht boven mijn hoofd een lichtkolom, de helderheid van de zon overtreffend, die geleidelijk neerdaalde tot zij op mij viel.

'(...) Toen het licht op mij rustte, zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17.)

Het visioen heeft aan ons geopenbaard dat God, onze Vader, en Jezus Christus, zijn geliefde Zoon, twee verschillende personen zijn. Ze hebben ieder een lichaam van vlees en beenderen dat is verheerlijkt en vervolmaakt. Daarmee is het eeuwenoude misverstand over het wezen van God uit de wereld geholpen. Geen wonder dat Joseph Smith, toen hij de geloofsartikelen schreef, in de eerste verklaarde: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.' (Geloofsartikelen 1:1.)

Het Boek van Mormon

Omdat Hij wist dat het verslag van de profeet over het eerste visioen op veel twijfel, ongeloof en verkeerde informatie onthaald zou worden, bracht de Heer het Boek van Mormon voort, eveneens een testament aangaande onze Heer, Jezus Christus. Dit gewijde boek gaat hand in hand met de Bijbel, en bevat de volheid van het eeuwige evangelie van Jezus Christus. Het is ook een overtuigend bewijs voor de wereld dat Joseph Smith werkelijk een profeet van God was. In de Leer en Verbonden staat de volgende verklaring over het tevoorschijn komen van het Boek van Mormon:

'[God] gaf [Joseph Smith] geboden die hem inspireerden;

'en gaf hem macht uit den hoge, door de middelen die van tevoren waren bereid, om het Boek van Mormon te vertalen;

'dat een kroniek bevat van een gevallen volk, en de volheid van het evangelie van Jezus Christus voor de andere volken en ook voor de Joden;

'dat door inspiratie is gegeven, en door de bediening van engelen aan anderen wordt bevestigd en door hen aan de wereld wordt verkondigd —

'de wereld bewijzende dat de heilige Schriften waar zijn, en dat God

inderdaad mensen inspireert en hen tot zijn heilige werk roept, zowel in deze tijd en in dit geslacht als in de geslachten vanouds' (LV 20:7–11).

De vertaling van het Boek van Mormon is op zich en een bewijs van de goddelijke oorsprong van het boek. Toen Oliver Cowdery op 5 april 1829 in Harmony (Pennsylvania) aankwam om dienst te doen als schrijver van de profeet, waren er pas enkele bladzijden vertaald. Die avond spraken Joseph en Oliver tot diep in de nacht over de ervaringen van de profeet. Twee dagen later, op 7 april, begonnen ze aan de vertaling van het werk. De volgende drie maanden vertaalde Joseph in hoog tempo — zo'n vijfhonderd gedrukte bladzijden in zestig werkdagen.

Oliver heeft over die opmerkelijke ervaring het volgende geschreven: 'Dat waren dagen om nooit te vergeten — te zitten binnen het bereik van een stem die door inspiratie uit de hemel werd bevolen te spreken, wekte de allergrootste dankbaarheid op van dit hart! Dag in dag uit ging ik zonder onderbreking verder om de woorden uit zijn mond op te schrijven, terwijl hij met de Urim en Tummim (...) de geschiedenis of kroniek vertaalde die het "Boek van Mormon" heet.' (Messenger and Advocate, oktober 1834, p. 14; zie ook Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, noot.)

Het priesterschap

Toen ze aan het werk gingen werden Joseph en Oliver gegrepen door de leerstellingen in dit boek. Ze waren vooral onder de indruk van de leer over de doop, die de herrezen Heiland gedurende zijn bezoek aan de bewoners van het westelijk halfrond had verkondigd. Het werd hun duidelijk hoe belangrijk de leer van de doop is. Ze besloten dat ze de Heer in gebed moesten aanroepen om erachter te komen hoe zij de zegen van de doop konden ontvangen.

Op 15 mei 1829 gingen ze naar het bos bij de Susquehanna en knielden ze in gebed neer. Oliver beschrijft wat er toen gebeurde: 'Plotseling, als uit het midden der eeuwigheid, schonk de stem van de Verlosser ons vrede in ons gemoed, terwijl de sluier werd geopend en de engel Gods, met heerlijkheid bekleed, naar beneden kwam en de boodschap bracht waarnaar wij zo verlangend hadden uitgezien, alsmede de sleutels van het evangelie van bekering. Welk een vreugde! Welk een wonder! Welk een verbazing! Terwijl de wereld gekweld en verbijsterd was — terwijl miljoenen als blinden naar de muur tastten en terwijl het hele mensdom, als geheel genomen, op onzekerheid steunde, zagen onze ogen en hoorden onze oren.' (*Messenger and Advocate,* oktober 1834, p. 15; zie ook Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, noot.)

De engel stelde zichzelf voor als Johannes, dezelfde die in het Nieuwe Testament Johannes de Doper wordt genoemd. Hij legde zijn handen op het hoofd van Joseph en Oliver en zei:

'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; en dit zal nooit meer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi de Heer wederom een offer offeren in gerechtigheid.

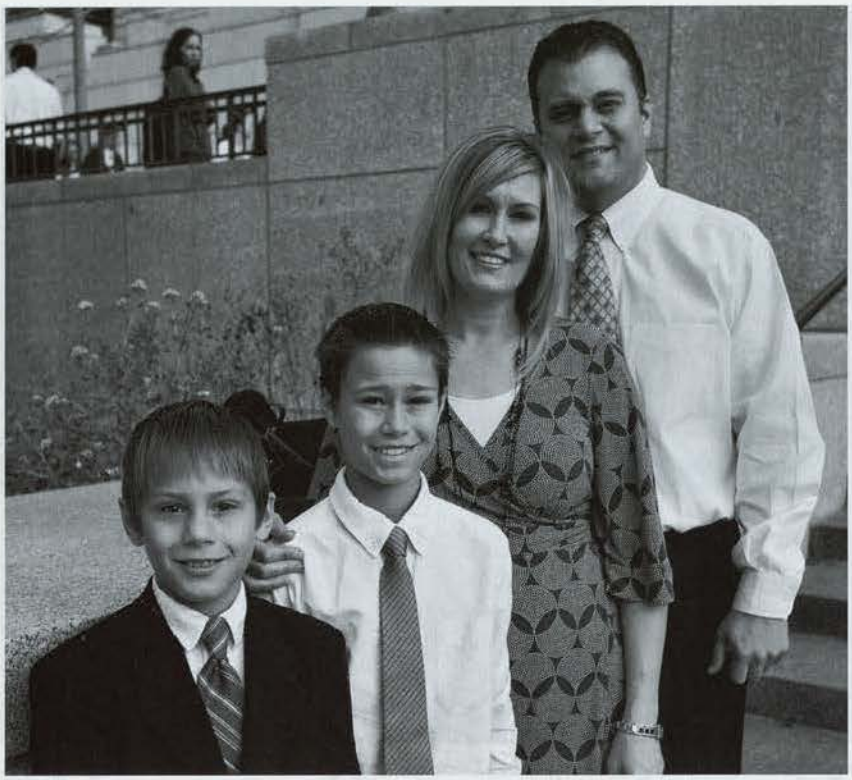
'Hij zei dat dit Aäronisch priesterschap niet het gezag omvatte van de oplegging der handen voor de gave van de Heilige Geest, maar dat dit later op ons zou worden bevestigd. Hij gebood ons om ons te laten dopen en gaf de aanwijzing dat ik Oliver Cowdery moest dopen en dat hij daarna mij moest dopen.

'Dienovereenkomstig gingen wij heen en lieten ons dopen. Ik doopte hem eerst en daarna doopte hij mij — waarna ik mijn handen op zijn hoofd legde en hem ordende tot het Aäronisch priesterschap, en daarna legde hij mij de handen op en ordende mij tot hetzelfde priesterschap, want zo was het ons geboden' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:69–71).

Korte tijd later verschenen de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes. Zij legden hun handen op het hoofd van deze twee mededienstknechten en verleenden hun het Melchizedeks priesterschap.

De Kerk van Jezus Christus

Toen de bevoegdheid om in Gods naam te handelen weer op aarde was, kreeg Joseph de opdracht om de kerk formeel te organiseren. Op 6 april 1830, in het huis van Peter Whitmer sr. in Fayette (New York), stemden zes mannen die al gedoopt

waren unaniem om, volgens de geboden van God, De Kerk van Jezus Christus te stichten. Gedurende die bijeenkomst werd de volgende openbaring ontvangen:

'Zie, er zal onder u een verslag worden bijgehouden; en daarin zult gij ziener worden genoemd, vertaler, profeet, apostel van Jezus Christus en ouderling van de kerk door de wil van God de Vader en de genade van uw Here Jezus Christus,

'geïnspireerd door de Heilige Geest om het fundament daarvan te leggen en haar op te bouwen tot het allerheiligst geloof.

'Welke kerk is georganiseerd en gesticht in het jaar van uw Heer achttienhonderddertig, in de vierde maand, en op de zesde dag van de maand die april heet.

'Welnu, gij, namelijk de kerk, zult acht slaan op al zijn woorden en geboden die hij u zal geven wanneer hij ze ontvangt, wandelend in alle heiligheid voor mijn aangezicht;

'want zijn woord zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond, in alle geduld en geloof' (LV 21:1–5).

Aldus was De Kerk van Jezus Christus weer op aarde om het mensdom met de leerstellingen en beginselen van de Heiland tot zegen te zijn. Deze kerk is georganiseerd volgens het plan dat de Heer in vroeger dagen heeft vastgelegd.

In de Bijbel, in het boek Efeziërs, heeft Paulus verklaard:

'En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars,

'om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus,

'totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus.

'Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt,

'maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus' (Efeziërs 4:11–15).

En president Hinckley heeft over de herstelling gezegd: 'Nadat vele generaties op aarde hadden geleefd — vele in strijd, haat, duister en kwaad — kwam de grote nieuwe tijd van de herstelling. Die heerlijke tijd werd ingeluid met de verschijning van de Vader en de Zoon aan de jonge Joseph. Het ochtendgloren van de bedeling van de volheid der tijden brak aan voor de wereld. Al het goede, mooie en goddelijke uit alle vorige bedelingen werd hersteld in die uiterst opmerkelijke tijd.' ('In glorie rijst die schone dag', *Liahona*, mei 2004, p. 83.)

Onze boodschap is uniek. Wij verkondigen aan de wereld dat de volheid van het evangelie van Jezus Christus op aarde is hersteld. Wij verklaren stoutmoedig dat de sleutels van het priesterschap aan de mens zijn gegeven, met de bevoegdheid om op aarde en in de hemel te verzegelen. De verlossende verordeningen waarvan de Heer heeft aangegeven dat ze vereisten zijn om het eeuwige leven bij Hem te verwerven, kunnen nu verleend worden door hen die op de juiste wijze de macht van zijn heilige priesterschap uitoefenen. Wij verklaren aan de wereld dat dit de tijd is die door de profeten uit de Bijbel de laatste dagen genoemd worden. Het zijn de laatste dagen, voordat Jezus Christus terugkeert om op aarde te heersen en te regeren.

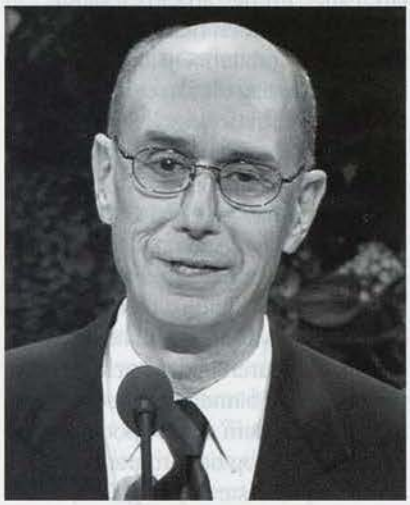
Wij nodigen iedereen uit om naar onze boodschap van het herstelde evangelie van Jezus Christus te luisteren. Dan kunt u die heerlijke boodschap vergelijken met andere die u hoort en daarna zelf uitmaken welke boodschap van God afkomstig is en welke van de mens.

Ik getuig tot u dat dit de Kerk van Jezus Christus is, hersteld in de laatste dagen. In de naam van onze Heer en Heiland, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

Vandaag

OUDERLING HENRY B. EYRING
van het Quorum der Twaalf Apostelen

We hebben allemaal zijn hulp nodig om te voorkomen dat we uitstellen wat we hier en nu moeten doen om het eeuwige leven te beërven.

Er schuilt een gevaar in het woord *ooit*, als men er 'nu nog niet' mee wil zeggen. 'Ooit zal ik mij bekeren.' 'Ooit zal ik hem vergeven.' 'Ooit zal ik met mijn vrienden over de kerk praten.' 'Ooit zal ik tiende gaan betalen.' 'Ooit zal ik weer naar de tempel gaan.' 'Ooit...'

De Schriften maken het gevaar van uitstel duidelijk. En dat is dat we opeens beseffen dat we geen tijd meer hebben. De God die ons elke keer weer een nieuwe dag vol belofte schenkt, zal ons verantwoordelijk houden. Wij zullen treuren, en ook Hij zal treuren, als we ooit van plan waren geweest om ons te bekeren en Hem te dienen, maar het op de lange baan hebben geschoven en zo onze kansen vergooid hebben. 'Vandaag' is een waardevol geschenk van God. De gedachte 'ooit zal ik' kan een dief blijken te zijn die ons berooft van mogelijkheden in dit leven en zegeningen in de eeuwigheid.

In het Boek van Mormon staat een plechtige waarschuwing en raad:

'En nu, zoals ik u reeds heb gezegd, daar gij zovele getuigenissen hebt ontvangen, smeek ik u dus de dag van uw bekering niet tot het einde uit te stellen; want na de dag van dit leven — die ons is gegeven om ons op de eeuwigheid voor te bereiden — zie, indien wij onze tijd in dit leven niet nuttig besteden, dan komt de nacht van duisternis, waarin geen arbeid kan worden verricht.

'Wanneer gij tot dat vreselijke punt zijt gebracht, kunt gij niet zeggen: ik zal mij bekeren, ik zal tot mijn God terugkeren. Neen, dat kunt gij niet zeggen, want diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten.'[1]

Vervolgens waarschuwt Amulek dat uitstel van bekering en opschorting van hulp ertoe kan leiden dat de Heer afstand van u neemt.

Maar na die waarschuwing biedt hij hoop: 'En ik weet dat, omdat de Heer heeft gezegd dat Hij niet in onheilige tempels woont, maar woont in het hart der rechtvaardigen; ja, en Hij heeft eveneens gezegd dat de rechtvaardigen zullen aanzitten in zijn koninkrijk om er niet meer uit te gaan; immers hun klederen zullen wit worden gemaakt door het bloed des Lams.'[2]

De Schriften staan vol met voorbeelden van wijze dienaren Gods die elke dag koesterden en ervoor kozen om alles te doen wat reiniging teweeg kon brengen. Jozua was er een van: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult' zei hij, 'Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen.'[3]

Als we Hem dienen, wil de Heilige Geest bij ons zijn. En de Heilige Geest reinigt ons van zonde.

Zelfs de Heiland, die zondeloos was, heeft aangegeven hoe belangrijk het is om niet uit te stellen. Hij zei:

'Wij moeten werken de werken desgenen, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht, waarin niemand werken kan.

'Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht der wereld.'[4]

De herrezen Heiland is vandaag en voor eeuwig het licht van de wereld. Hij is het die ons uitnodigt om zonder uitstel tot Hem te komen en Hem te dienen. Hij moedigt u en mij als volgt aan: 'Ik heb lief wie mij liefhebben, wie mij ijverig zoeken, zullen mij vinden.'[5]

Dat geldt net zozeer voor een dag als voor een heel leven. In alle vroegte bidden en studeren in de Schriften om te weten te komen wat we voor de Heer kunnen doen, bepaalt de koers voor de rest van die dag. Van alle taken die we kunnen kiezen, kunnen we achterhalen welke er voor God het meest toedoet, en derhalve ook voor ons. Ik weet uit ervaring dat zulke gebeden altijd worden verhoord als we met kinderlijke overgave vragen en nadenken, klaar om zonder uitstel zelfs de kleinste dienst te verrichten.

Vaak zal het belangrijkste doen niet gemakkelijk zijn. Dat hoort het ook niet te zijn. God schiep de aarde zodat wij ons konden bewijzen. Het plan is ons in de geestenwereld vóór onze geboorte uitgelegd. We waren daar zo kloekmoedig dat ons vergund

werd om hier te leren kiezen tegen verleiding en ons zo voor te bereiden op het eeuwige leven, de grootste van alle gaven Gods. We jubelden toen we hoorden dat de toets uit strikte gehoorzaamheid bestond, zelfs als dat niet eenvoudig was: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'[6]

Hoewel we wisten dat het een moeilijke toets was, waren we verheugd, omdat we erop vertrouwden dat we die konden doorstaan. We vertrouwden op Jezus Christus, want we wisten dat Hij in de wereld zou komen om ons te redden. Hij zou de dood overwinnen. Wij konden dankzij Hem van zonde gereinigd worden, op voorwaarde dat we ons overgaven aan de kracht van de verzoening.

Ook waren ons bepaalde geruststellende feiten bekend over wat er aan onze reiniging vooraf moest gaan. Alles wat aan die reiniging voorafgaat — de juiste doop, ontvangst van de Heilige Geest door handoplegging van bevoegde priesterschapsdragers, Hem indachtig zijn zodat zijn Geest bij ons kan zijn, en daarna gebodsbetrachting — dat alles zou mogelijk zijn voor de nederigsten onder ons. Het vergde geen superieure intelligentie, geen rijkdom en evenmin een lang leven. En we wisten dat de Heiland ons dichter bij Hem zou brengen en dat Hij de macht zou hebben om ons te hulp te komen als de toets moeilijk zou worden en de verleiding tot uitstel groot. De grote profeet Alma heeft uitgelegd hoe het kan dat Christus daartoe in staat is:

'En Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoekingen doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden des doods, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden.'[7]

We hebben allemaal zijn hulp nodig om te voorkomen dat we datgene uitstellen wat we hier en nu moeten doen om het eeuwige leven te beërven. Voor de meesten van ons komt de verleiding tot uitstel voort uit een of twee gevoelens. Het zijn elkaars tegenpolen: zelfingenomenheid en ontmoediging. De een is dat we vinden dat we genoeg gedaan hebben; en de andere is dat we vinden dat we onmogelijk meer kunnen doen.

Zelfingenomenheid is voor iedereen een gevaar. Naïeve jongeren hebben er last van wanneer ze denken dat ze straks nog genoeg tijd hebben voor geestelijke zaken. Misschien denken ze dat ze al genoeg gedaan hebben in de korte tijd dat ze leven. Ik weet uit ervaring dat de Heer zo zijn manieren heeft om die jongeren te laten inzien dat hij of zij nú middenin het geestelijke leven staat. Hij zal je laten inzien dat je klasgenoten op je letten. Hij zal je laten inzien dat hun eeuwige toekomst mede gevormd wordt door wat zij jou wel of niet zien doen. Jouw eenvoudige bedankje voor hun goede invloed kan hen meer opbouwen dan je je kunt voorstellen. Als je het aan God vraagt, kan en zal Hij het je laten zien en voelen, waarmee je anderen voor Hem van dienst kunt zijn. Hij heeft hen al op jonge leeftijd op jouw pad gezet.

Zelfs de meest ervaren volwassene kan last hebben van zelfingenomenheid. Hoe langer en harder u in de kerk werkzaam bent, des te gemakkelijker zal de verleider de volgende leugen in uw gemoed willen leggen: 'U bent toe aan rust.' Wellicht bent u twee keer jeugdwerkpresidente in uw kleine gemeente geweest. Of u hebt op uw zending lang en hard gewerkt en u zoveel opoffering getroost. Of misschien was u wel de pionier in de kerk waar u woont. Misschien denkt u wel: 'Nu moet het werk maar door de nieuwe leden gedaan worden. Ik heb mijn deel gedaan.' U kunt dan in de verleiding komen om te denken dat u 'ooit' weer aan de slag zult gaan.

De Heer zal u laten inzien hoe gevaarlijk het is om op uw lauweren te rusten, omdat u vindt dat u genoeg hebt gedaan. Hij liet het mij inzien toen ik een gesprek had met een van zijn dienstknechten op leeftijd. Hij was broos, zijn lichaam verzwakt door jarenlange ijverige arbeid en ziekte. Zijn artsen hadden hem verboden zijn huis te verlaten. Op zijn verzoek bracht ik verslag uit van een reis die ik voor de Heer naar verschillende landen had gemaakt, waarop ik tientallen bijeenkomsten had bezocht, vele gesprekken had gevoerd en hulp aan personen en gezinnen had geboden. Ik vertelde hem dat ik hem uit naam van velen moest laten weten hoe dankbaar ze waren voor al het werk dat hij al die jaren had verricht. Toen vroeg hij of ik binnenkort weer op reis moest. Ik zei hem dat er spoedig weer een lange reis op het programma stond. Hij verraste mij en gaf mij een dosis tegengif tegen zelfingenomenheid die naar ik hoop nooit uitgewerkt zal zijn, toen hij mij bij de arm greep en vroeg: 'Kan ik niet met je mee?'

Het is moeilijk te zeggen of we genoeg hebben gedaan om de verzoening die verandering in onze natuur te laten aanbrengen die ons het eeuwige leven oplevert. En we weten niet hoeveel dagen we nog hebben om te doen wat nodig is om die grote verandering te laten plaatsvinden. Maar we weten dat we dagen genoeg hebben als we ze maar niet verspillen. Hier is het goede nieuws:

'En de dagen der mensenkinderen werden verlengd, naar de wil van God, opdat zij zich zouden kunnen bekeren tijdens hun bestaan in het vlees; daarom werd hun staat een proeftijd, en hun tijd werd verlengd overeenkomstig de geboden die de

Here God de mensenkinderen gaf.'[8]

Die geruststelling van de Meester kan diegenen helpen voor wie het allemaal te veel dreigt te worden. Zelfs gebukt onder de moeilijkste beproeving kunt u, als u ten minste de kracht hebt om te bidden, een liefdevolle God vragen: 'Zegen mij dat ik vandaag iemand kan dienen. Het maakt mij niet uit hoe weinig ik voor U kan doen, maar laat me weten wat ik *kan* doen. Daar zal ik vandaag gehoorzaam aan zijn. Ik weet dat ik het aankan, met uw hulp.'

Die stille wenk aan u kan zoiets eenvoudigs zijn als iemand vergeven door wie u beledigd bent. Dat kunt u vanuit uw ziekenhuisbed doen. Het kan zijn dat u een hongerige moet gaan helpen. Misschien bent u zelf ook arm en heeft u heel veel te doen. Maar als u besluit om niet te wachten tot u meer kracht en meer geld hebt, en als u om de Heilige Geest als metgezel bidt, zult u bij aankomst weten wat u moet doen en hoe u iemand kunt helpen die nog armer is dan u. Want als u daar aankomt, kan het zijn dat hij aan het bidden was en iemand zoals u uit naam van de Heer verwachtte.

Wie ontmoedigd zijn door de omstandigheden en daarom in de verleiding zijn om te denken dat ze de Heer vandaag niet kunnen dienen, doe ik twee beloften. Hoe moeilijk de zaken er vandaag ook voor staan, het zal er morgen beter uitzien als u er voor kiest vandaag met uw gehele hart te dienen. Misschien dat uw omstandigheden zich niet zo zullen verbeteren als u gewild had. Maar u zult nieuwe kracht krijgen om uw lasten te dragen en hernieuwd vertrouwen dat de Heer voor wie u op pad bent gegaan, zal dragen wat u niet kunt dragen, wanneer uw last u te zwaar wordt. Hij weet hoe Hij dat moet doen. Hij heeft Zich daar lang geleden in bekwaamd. Hij heeft uw ziekten en smarten op zich genomen toen Hij op aarde was, zodat Hij zou weten

hoe Hij u bijstand kon verlenen.

De andere belofte die ik u doe is dat als u er vandaag voor kiest Hem te dienen, u zijn liefde zult voelen en Hem meer zult gaan liefhebben. Misschien herinnert u zich deze tekst:

'Ik zeg u, ik wil dat gij eraan denkt de naam altijd in uw hart gegrift te houden, opdat (...) gij de stem waarmee gij zult worden aangeduid, hoort en kent, en ook de naam waarmee Hij u zal aanduiden.

'Want hoe kent iemand de meester, die hij niet heeft gediend, en die voor hem een vreemdeling is, en verre is van de gedachten en voornemens van zijn hart?'[9]

Door Hem vandaag te dienen, zult u Hem beter leren kennen. U zult zijn liefde en waardering voelen. Die zegen zult u niet voor u uit willen schuiven. En als u zijn liefde voelt, zult u Hem meer willen dienen, en daarmee zowel zelfingenomenheid als ontmoediging teniet kunnen doen.

Als u Hem dient zult u de stem waarmee u zult worden aangeduid, duidelijker herkennen. Als u zich aan het eind van de dag ter ruste legt, zullen wellicht de volgende woorden bij u opkomen: 'Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest.'[10] Ik bid om die zegen vandaag, elke dag en ons verdere leven.

Ik weet dat onze hemelse Vader leeft en onze gebeden verhoort. Ik weet dat Jezus de levende Christus is, de Redder van de wereld, en dat we ervoor kunnen kiezen om vandaag vreugde en vrede in zijn dienst te voelen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

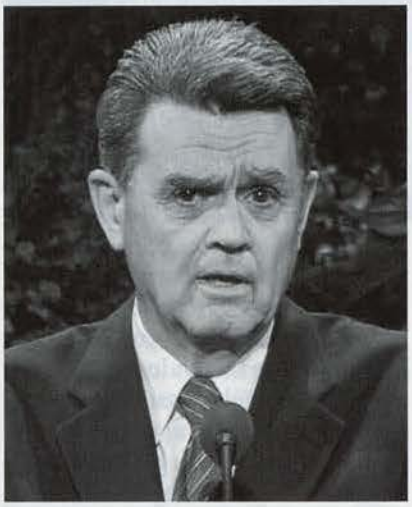
NOTEN

1. Alma 34:33-34.
2. Alma 34:36.
3. Jozua 24:15.
4. Johannes 9:4–5.
5. Spreuken 8:17.
6. Abraham 3:25.
7. Alma 7:11–12.
8. 2 Nephi 2:21.
9. Mosiah 5:12–13.
10. Matteüs 25:21; zie ook vs. 23.

‘Mam, zijn wij christenen?’

OUDERLING GARY J. COLEMAN
van de Zeventig

Ik ben een toegewijd christen die uitermate gelukkig is met de grote kennis van de ware ‘leer van Christus’ sinds ik lid van de herstelde kerk ben geworden.

Het christendom viert het leven en de bediening van Jezus de Christus, de eniggeboren Zoon van God, de eeuwige Vader. Over de hele wereld vinden we christelijke kerken met verschillende leerstellingen. Toen de veertienjarige Cortnee, dochter van een zendingspresident, naar een nieuwe school ging, vroeg een klasgenootje aan haar of ze christen was. Ze lachten haar uit toen ze zei dat ze mormoon was, zoals leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vaak genoemd worden. Toen ze thuiskwam, vroeg ze aan haar moeder: ‘Mam, zijn wij christenen?’

Toen ik opgroeide, waren we trouwe leden van een andere christelijke kerk. Vlak na mijn geboorte ben ik in die kerk gedoopt. We gingen iedere week naar de kerk. Mijn broers en ik hielpen jarenlang de pastoors tijdens de mis. Ik leerde hoe belangrijk het gezinsgebed was, want we baden dagelijks als gezin. Ik dacht zelfs dat ik op een dag pastoor in die kerk zou worden. Het leed geen twijfel dat wij onszelf toegewijde christenen vonden.

Maar toen ik naar de universiteit ging, kwam ik in aanraking met de leden en leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, een christelijke godsdienst die op de Heiland is gericht. Ik hoorde over de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in deze laatste dagen. Ik leerde waarheden kennen waar ik nog nooit van gehoord had, die mijn leven en mijn kijk op het evangelie veranderden. Na veel studie, gebed en geloof koos ik ervoor om de prachtige, herstelde waarheden te aanvaarden die alleen in deze kerk zijn te vinden.

De eerste herstelde waarheid die ik leerde betreft het wezen van de Godheid. De ware christelijke leer dat de Godheid uit drie afzonderlijke personen bestaat, was al in de tijd van de Bijbel bekend. God getuigde verscheidene malen van Jezus, zijn eniggeboren Zoon. Bij de doop van Jezus zei Hij: ‘Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.’[1] Jezus getuigde van God, zijn Vader, toen Hij zei: ‘Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.’[2] Na de dood en opstanding van Jezus staat er geschreven: ‘Maar [Stefanus], vol van de Heilige Geest, sloeg de ogen ten hemel en zag de heerlijkheid Gods en Jezus, staande ter rechterhand Gods. En hij zeide: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande ter rechterhand Gods.’[3] Wat een aangrijpend getuigenis van de Godheid had die discipel van Christus.

Na de dood van Christus en zijn apostelen ging de kennis dat God, zijn Zoon en de Heilige Geest drie afzonderlijke wezens zijn, verloren. De Geloofsbelijdenis van Nicea en de raden van Konstantinopel waren de oorzaak van de ontstane verwarring en valse leerstellingen over de Godheid. Daar werd besloten dat de Godheid niet uit drie afzonderlijke personen bestond, maar uit drie personen in één

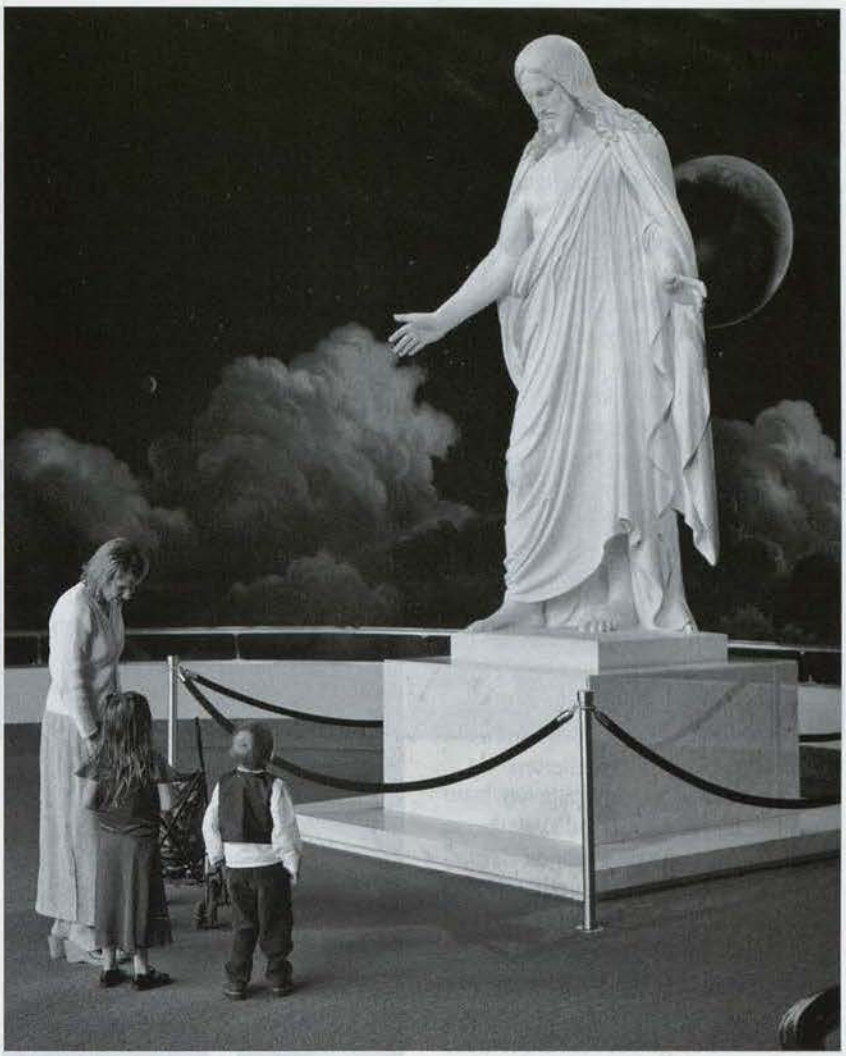

God, ofwel de Drie-eenheid. Net als de christelijke, protestantse hervormers had ik moeite met deze geloofsbelijdenis. De leringen over de Drie-eenheid, die ik in mijn jeugd had geleerd, vond ik onbegrijpelijk.

Maar toen ik van de prachtige waarheden van het eerste visioen van Joseph Smith hoorde, was het een ongelofelijke bewustwording voor mij om eindelijk de ware aard van God de eeuwige Vader en zijn eniggeboren Zoon te leren kennen. Joseph zei: '[Ik zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'[4] Met dit hemelse visioen werd de prachtige, eenvoudige en waardevolle kennis van God en zijn Zoon op aarde hersteld, reden genoeg om de leerstellingen die ik over de Drie-eenheid had geleerd, opzij te zetten.

Ik weet dat de verkeerde leerstellingen van mensen over de Godheid zijn vervangen door hemelse openbaring. Ik weet dat God onze hemelse Vader is. Zijn Zoon, Jezus Christus, is mijn Heiland. De Heilige Geest getuigt van de Vader en de Zoon. Ik ben God bijzonder dankbaar dat Hij de herrezen Heiland Jezus Christus in deze laatste dagen aan de mens heeft voorgesteld. De Heiland leeft, Hij is verschenen, Hij heeft gesproken, Hij leidt het werk van zijn kerk door middel van apostelen en profeten. Als de goede Herder die voor zijn schapen zorgt, heeft Hij deze indrukwekkende waarheden verkondigd.

De tweede waarheid die ik als onderzoeker van de kerk leerde, was dat er aanvullende Schriftuur en openbaring is. De profeet Jesaja zag in een visioen een boek dat volgens hem deel uitmaakte van een werk dat 'wonderlijk en wonderbaar'[5] is. Ik getuig dat het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus, dat boek is. Het is een

heilig verslag dat profeten van God hebben geschreven om alle mensen te overtuigen tot Christus te komen, en het is een hulpmiddel om het evangelie van Jezus Christus in zijn volheid te openbaren. Het Boek van Mormon gaat over profeten en andere getrouwe leden van de kerk die de naam van Christus op zich hebben genomen, zelfs vóór de geboorte van de Heiland.[6] Het boek gaat over de herrezen Christus die de mensen leert wat zij moeten doen om gemoedsrust in dit leven en eeuwig heil in de komende wereld te verkrijgen. Wat is christelijker dan zijn naam op ons te nemen en zijn raad op te volgen, zodat we meer op Hem kunnen gaan lijken?

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik begrijp niet waarom de christelijke wereld dit boek niet accepteert.'[7] Ik las het Boek van Mormon voor het eerst toen ik 21 was. Toen heb ik God gevraagd of het waar is. De waarheid ervan is me door de troostende kracht van de Heilige Geest bekendgemaakt.[8] Ik weet dat het Boek van Mormon eveneens een testament aangaande Jezus Christus is. Evenals de profeten uit dit heilige boek getuig ik: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus.'[9] Ik ben bijzonder dankbaar voor alle woorden die Hij heeft gesproken, en voor alle woorden die Hij nog zal spreken om onze dorst naar levend water te lessen.

Een andere herstelde waarheid van het evangelie die ik leerde, was de

herstelling van het priesterschap, ofwel de bevoegdheid om in Gods naam te handelen. Voormalige profeten en apostelen, zoals Elia, Mozes, Johannes de Doper, Petrus, Jakobus en Johannes, zijn in onze bedeling door God en Christus naar de aarde gestuurd om het heilig priesterschap van God te herstellen. Iedere priesterschapsdrager in deze kerk kan zijn priesterschapsgezag rechtstreeks op Jezus Christus terugvoeren. De mens bezit nu de sleutels om de kerk te vestigen, zodat we tot Christus kunnen komen en aan zijn eeuwige, verlossende verordeningen kunnen deelnemen.[10] Ik getuig dat dit De Kerk van Jezus Christus is — de enige kerk die bevoegd is om met het gezag van het priesterschap de sleutels van het eeuwig heil te gebruiken en heilige verordeningen te bedienen.

Cortnee vroeg: 'Mam, zijn wij christenen?' Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bent u een christen, en ik ook. Ik ben een toegewijd christen die uitermate gelukkig is met de grote kennis van de ware 'leer van Christus'[11] sinds ik lid van de herstelde kerk ben geworden. Door deze waarheden bezit de kerk de volheid van het evangelie van Jezus Christus. Net als andere leden van de kerk begrijp ik nu de ware aard van de Godheid. Ik heb toegang tot aanvullende Schriften en openbaringen, en ik kan deel hebben aan de zegeningen van het gezag van het priesterschap. Ja Cortnee, wij zijn christenen. Van deze waarheden getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 3:17.
2. Johannes 17:3.
3. Handelingen 7:55–56.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
5. Zie Jesaja 29:14; zie ook vss. 11–12, 18.
6. Zie Alma 46:14–16.
7. 'Het wonderbaarlijke fundament van ons geloof', *Liahona,* november 2002, p. 81.
8. Zie Moroni 10:4–5.
9. 2 Nephi 25:26.
10. Zie LV 2; 13; 110; 112:32.
11. 2 Nephi 31:2; zie ook 3 Nephi 11:31–36.

Wie staat bij 's Heren vaan?

CHARLES W. DAHLQUIST II
Algemeen jongemannenpresident

Als je aan de kant van de Heer blijft, kan de tegenstander daar niet komen om je te verleiden.

Geliefde broeders en zusters, ik ben dankbaar dat er in deze tijd apostelen en profeten op aarde zijn die ons inspireren en leiden. Ik getuig dat president Hinckley werkelijk een profeet van God is — net als Mozes, Abraham en alle andere profeten sinds de schepping van de wereld. Ik ben dankbaar voor de raad die hij ons vanmorgen heeft gegeven en de kans die we hebben om aan het eind van de conferentie weer naar hem te luisteren.

Ik wil me vooral tot de jongemannen en jongevrouwen van de kerk richten, maar ook tot hun ouders en jeugdleiders. Ik richt me eveneens tot de jongvolwassenen, die zo veel talenten, vaardigheden en mogelijkheden hebben om in het koninkrijk te dienen.

President Hinckley heeft over deze generatie gezegd: 'Er is nog nooit een tijd zoals deze geweest. Wat een geweldig tijdperk in de geschiedenis van de wereld! Er is nog nooit zo'n generatie jongeren geweest. (...) Jullie zijn een "uitverkoren generatie."' (*Way to Be!* [2002], p. 3.)

Jullie hebben als jeugd van Zion veel werk te verzetten — en jullie hebben allemaal de talenten en mogelijkheden om nauwgezet te doen wat onze hemelse Vader van je verwacht, ongeacht waar je woont. Ik bid dat mijn toespraak jullie daarbij zal helpen.

In februari 1852 liet de jonge vrouw Hannah Last Cornaby zich in Yarmouth (Engeland) dopen. Het was echter niet de rustige, eerbiedige ervaring die de meeste mensen hebben. Zij beschrijft die als volgt: 'We zagen dat het huis door een bende was omsingeld. We konden er met moeite doorheen komen. (...) Toen we bij het water kwamen, stond de hele horde om ons heen. Mijn man doopte mij terwijl we met stenen werden bekogeld en werden uitgescholden. (...) En hoewel de stenen ons om het hoofd vlogen, werden we niet geraakt. We kwamen veilig thuis en dankten God voor onze

wonderbaarlijke redding' (Hannah Cornaby, *Autobiography and Poems* [1881], pp. 24–25).

Haar verdere leven was niet gemakkelijk. Jaren later schreef ze de volgende woorden:

Wie staat bij 's Heren vaan?
Daar komt het thans op aan!
Wij vragen onbevreesd:
Wie staat bij 's Heren vaan?
'Wie staat bij 's Heren vaan?',
Heilige lofzangen, nr. 154.

Hoewel dit woorden zijn uit een lied dat we niet vaak zingen, is het een van mijn lievelingslofzangen vanwege de toewijding aan waarheid en recht die eruit spreekt. Het is eigenlijk een vraag die alle jongemannen en jongevrouwen over de hele wereld zich moeten stellen: 'Wie staat bij 's Heren vaan?' En ons onmiskenbare antwoord moet zijn: 'Ik!'

Dat was ook de vraag waar Nephi aan dacht toen de Heer hem en zijn broers, door middel van zijn vader Lehi, de opdracht gaf om terug naar Jeruzalem te gaan en de koperen platen op te halen. Toen Laman en Lemuël morden, stelde Nephi zich de vraag: 'Wie staat bij 's Heren vaan?' Waarop hij 'ik' antwoordde met de volgende woorden: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt' (1 Nephi 3:7).

Dat was ook het geval met de jonge David in het Oude Testament. Zoals jullie weten bezocht hij als jonge herder zijn broers aan het front. Daar hoorde hij de spottende opmerkingen van de reusachtige Filistijn Goliat, die de Israëlieten uitdaagde. En alle Israëlitische strijders waren bang om de reus tegemoet te treden. Hun reactie op de vraag 'Wie staat bij 's Heren vaan?' was niet 'Ik!', maar veeleer 'Wie ... Ik?'

Maar niet de jonge David. Hij nam enkele stenen en een eenvoudige slinger en zei tegen de reus: 'Gij treedt mij tegemoet met zwaard en speer en werpspies, maar ik treed u tegemoet in de naam van de Here der heerscharen (...).

'Deze dag zal de Here u in mijn macht overleveren (...), opdat de gehele aarde wete, dat Israël een God heeft' (1 Samuël 17:45–46). En toen liep David niet angstig, maar *rende* hij naar de reus toe. En door Davids geloof in God doodde hij Goliat en was Israël de overwinnaar.

Jonge broeders en zusters, waar ik ook kom, ontmoet ik edele jongeren zoals jullie. Ook zij hebben te maken met hedendaagse Goliats in de vorm van verleidingen, die hen ertoe kunnen aanzetten om de verbonden en de normen van de Heer te schenden. De verleiding wordt nog sterker als je dagelijks geconfronteerd wordt met godslastering, maatschappelijk aanvaarde onzedelijkheid, onfatsoenlijkheid, pornografie en ander ongepast materiaal in de media, bijvoorbeeld op televisie en internet, en alcohol en drugs, die overal te krijgen zijn. Kortom, er gaat geen dag voorbij waarop ons niet op de een of andere manier gevraagd wordt: 'Wie staat bij 's Heren vaan?' Ik heb twee eenvoudige tips waarmee je je op die vraag kunt voorbereiden.

Ten eerste, vergeet nooit wie je bent. Die eenvoudige waarheid is te

vinden in de kinderlofzang die velen van ons in het jeugdwerk hebben geleerd: 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195). En onze wijze en dierbare Vader in de hemel heeft ons niet naar deze aarde gestuurd om ons aan ons lot over te laten. Hij heeft ons specifieke richtsnoeren gegeven, zodat wij aan zijn verwachtingen kunnen voldoen. Hij heeft ons een thuis gegeven waar wij kunnen helpen, liefhebben en leren. Hij heeft ons hedendaagse profeten tot leiding gegeven. Door middel van het Eerste Presidium heeft Hij ons de normen in de brochure *Voor de kracht van de jeugd* gegeven, met daarin deze belofte: 'Dit beloven we je: als je je aan deze regels houdt en de waarheden in de Schriften naleeft, zul je je levenswerk met meer wijsheid en bekwaamheid doen. Ook zul je beproevingen moediger doorstaan. Je zult hulp krijgen van de Heilige Geest.' ([2001], pp. 2–3.)

Ik heb altijd de kleine versie van die brochure bij me — *altijd!* Ik moedig jullie aan om dat ook te doen. Als je dan bijvoorbeeld op de bus staat te wachten of even niets te doen hebt, haal hem tevoorschijn, lees hem en neem jezelf opnieuw voor dat je de normen in die brochure zult naleven. Ik beloof je dat als je dat doet, geluk, gemoedsrust en diepe gevoelens van moed en eigenwaarde niet zullen uitblijven.

Als je je keuzevrijheid gebruikt, moet je niet denken dat je er alleen voor staat. Naast een dierbare en wijze hemelse Vader zijn er ook anderen die voor je bidden dat je verstandige beslissingen zult nemen. Als ik vroeger met een meisje uit was geweest of met vrienden was gaan stappen, liet ik altijd mijn ouders weten dat ik weer thuis was. Meestal klopte ik op hun deur en zei: 'Ik ben thuis.' En dan ging ik naar bed. Toen ik op een avond thuiskwam, klopte ik zoals gebruikelijk en opende de deur. Toen ik dat deed, viel het ganglicht op mijn lieve moeder die in gebed was geknield.

Toen ik haar daar zag zitten, wist ik voor wie ze bad. Ik ben dat nooit vergeten. Ik weet dat mijn moeder nog steeds voor mij bidt. Daardoor word ik eraan herinnerd wie ik ben en dat ik er niet alleen voor sta.

Ten tweede: Leer je gedachten beheersen. Een van de facetten van het geluksplan van onze hemelse Vader is dat we hier zijn om getoetst te worden. Daarom zullen er altijd verleidingen zijn. Als heiligen der laatste dagen behoren we de geboden van God te onderhouden, ondanks de verleidingen van Satan. Ik heb gemerkt dat dat veel gemakkelijker is wanneer we onze gedachten onder controle houden — en vooral als we lofzangen, schriftuurplaatsen en goede gedichten uit het hoofd hebben geleerd om slechte gedachten te vervangen.

President Boyd K. Packer heeft ons de raad gegeven om een lofzang uit het hoofd te leren zodat we die kunnen zingen of neuriën als er een ongepaste gedachte bij ons opkomt. Een vriend van mij die deze raad opvolgde, heeft daarover gezegd: 'Op een dag liep ik mijn kantoor uit om te lunchen. Nadat ik twee blokken had gelopen, merkte ik dat ik "mijn liedje" liep te neuriën: 'Ik ben een kind van God.' Toen ik in gedachten terugging, besefte ik dat ik vlak naast mijn kantoor een jonge vrouw had gezien die ongepast gekleed was. Onmiddellijk was ik in mijn hoofd onbewust de woorden en de muziek van "Ik ben een kind van God" gaan zingen — om de ongepaste gedachten te verdrijven.' Die dag leerde mijn vriend een belangrijke les over gedachten in bedwang houden.

'President George Albert Smith heeft de volgende goede raad in dit verband gegeven: 'Er is een duidelijke scheidingslijn tussen het gebied van de Heer en het gebied van de duivel. Als je aan de kant van de Heer blijft, kan de tegenstander daar niet komen om je te verleiden. (...) Maar (...) als je je naar de kant van de duivel begeeft, kom je op zijn gebied (...) en zal hij je ertoe willen brengen om zover mogelijk bij die lijn weg te gaan, want hij weet dat hij je alleen kapot kan krijgen als hij je bij het veilige gebied vandaan kan houden' (Conference Report, oktober 1945, p. 118).

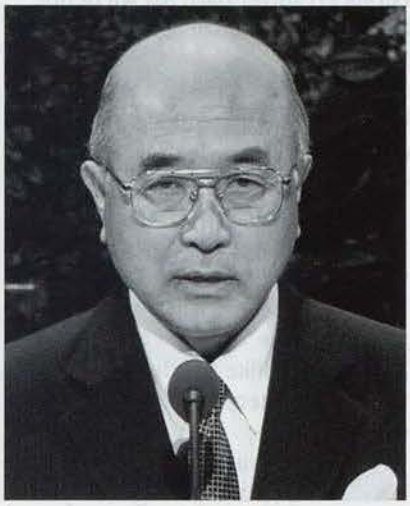
Het thema voor de wekelijkse activiteitenavonden in 2007 bevat een belofte voor hen die deze wijze raad opvolgen: 'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; (...) [en dan zal] de Heilige Geest uw constante metgezel zijn' (LV 121:45–46).

Ik getuig dat God leeft. Ik weet dat wij zijn kinderen zijn, dat Hij ons bij naam kent en dat we er niet alleen voor staan als we belangrijke beslissingen nemen. Iedere dag zul je keuzes maken, en die zullen je aan de ene of de andere kant van die scheidingslijn brengen. En daarom moedig ik alle jongeren die mijn stem kunnen horen aan — alle jongeren van het edele geslacht over de hele wereld: Leef zo dat als je voor de keuze tussen goed en kwaad komt te staan, en je diep van binnen de vraag 'Wie staat bij 's Heren vaan?' kunt horen, je in staat zult zijn om met al je kracht te antwoorden: *'Ik!'* In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Mag een mens God beroven?

OUDERLING YOSHIHIKO KIKUCHI
van de Zeventig

Als u en ik de Heer een eerlijke tiende betalen, zal de Heer de vensters van de hemel openen.

Ik wil het graag over de wet van tiende hebben. In het boek Maleachi vraagt de Heer:

'Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing.

'Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel.

'Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijze zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten.'[1]

Tiende is zo'n belangrijk gebod dat de Heer, toen Hij na zijn opstanding op het westelijk halfrond verscheen, deze woorden letterlijk herhaalde.[2] En in onze bedeling zegt de Heer: 'Zij die aldus zijn vertiend, [zullen] jaarlijks een tiende deel van al hun opbrengsten betalen.'[3]

In het boek Leviticus zegt de Heer drie keer dat tiende 'De Here heilig'[4] is.

De Heer zegt: 'Beproeft Mij toch daarmede, (...) of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen.'[5] Velen van ons beproeven de Heer op de juiste manier, maar sommigen van ons doen dat niet.

Neem nu eens, bijvoorbeeld, tien appels. Al die tien appels zijn van de Heer, maar Hij vraagt slechts een tiende deel, één appel, van ons terug.

Wat geeft u Hem terug? Een appel waar een hap uit is, hoewel u negentig procent mag houden? Bent u bereid de Heer slechts tien procent terug te geven?

Schaamt u zich en probeert u de hap uit de appel af te dekken en hem zo aan de Heer terug te geven?

Wij willen dat onze offers volledig en eerlijk zijn. Ons is geleerd: 'Zie, de Heer verlangt het hart en een gewillige geest; en de gewilligen en de gehoorzamen zullen in deze laatste dagen het goede van het land Zion eten.'[6]

Enkele jaren geleden kreeg ik de opdracht om de ring Carey in Idaho te reorganiseren. Ons vliegtuig landde in Twin Falls en president Roy Hubert, die een goede ringpresident was geweest, haalde me op en reed me naar zijn huis. Onderweg vroeg ik: 'Is er iets wat ik voor u en de heiligen hier kan doen?'

Hij zei: 'We hebben de afgelopen jaren heel weinig regen gehad. Dit jaar is het ergste jaar van alle. Veel boeren hebben de stad verlaten om elders werk te zoeken.'

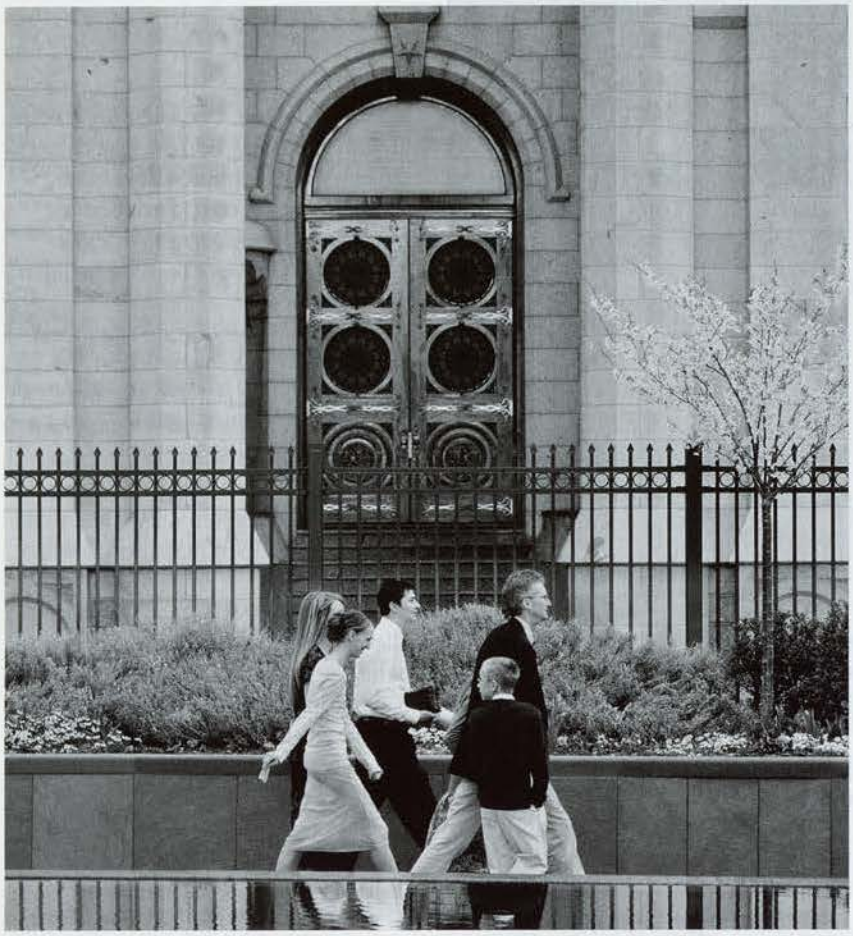
Ik maakte me ernstig zorgen over onze getrouwe leden die de Heer en de kerk liefhadden maar hun boerderij kwijtraakten.

Een jonge bisschop, R. Spence Ellsworth, werd als nieuwe ringpresident geroepen. Tijdens de algemene bijeenkomst op zondag maakte ik me nog steeds grote zorgen over die droogte. Tijdens mijn toespraak voelde ik mij zeer geïnspireerd. Ik vroeg hun om het volgende te doen:

1. Jong en oud, betaal trouw uw tiende.
2. Bid geregeld, persoonlijk en als gezin.
3. Bestudeer getrouw iedere dag de Schriften, persoonlijk en als gezin.
4. Heilig de sabbat met een dankbaar hart.
5. Ga geregeld naar de tempel om de Heer uw dank te betonen.
6. Verleen steun aan en volg de nieuwe leiders.
7. Vast met de gehele ring en met iedereen in de getroffen plaatsen die wil meedoen.

De volgende dagen na de ringconferentie plantten veel leden vol geloof hun gewassen, hoewel er geen regen verwacht werd.

Op aanwijzing van president Ellsworth vastte de hele ring op woensdag. Diezelfde week gingen veel leden, leiders en hun echtgenoten naar de Boisetempel om dankgebeden uit te spreken. Toen deze trouwe heiligen in de tempel waren,

begon het in het hele gebied te regenen, hoewel de weersverwachting was dat er in de eerste paar weken geen regen zou vallen. Op de zaterdag die volgde begon het weer te regenen en het bleef een paar dagen regenen. Dat gebeurde aan het eind van de maand april. Er viel ook voldoende sneeuw in de bergen. In Dietrich en Richfield was het waterreservoir nog maar dertig procent vol, maar na het vasten was het reservoir bijna helemaal vol. De watervoorraad in Carey nam toe van zo'n 44 procent tot ruim 100 procent. Gedurende het groeiseizoen nam het geloof van de leden in de ring Carey toe. Ze vastten nog enkele malen, betaalden een eerlijke tiende en gingen vaker naar de tempel. Daarom hoorde en verhoorde de Heer hun gebeden. Dat jaar begon het later te vriezen zodat de boeren zonder problemen hun graan, suikerbieten, alfalfa, aardappelen en andere gewassen konden oogsten. Vanaf die tijd spreken ze ieder jaar hun dankgebeden uit en, 'wegens (...) zijn tedere barmhartigheden'[7], blijft de Heer hen zegenen.

In het boek Kronieken zegt de Heer: 'En mijn volk waarover mijn naam is uitgeroepen, verootmoedigt zich en zij bidden en zoeken mijn aangezicht en bekeren zich van hun boze wegen, dan zal Ik uit de hemel horen, en hun zonde vergeven en hun land herstellen.'[8]

Als we een volledige en eerlijke tiende betalen, worden we naar de tempel geleid. Ik ben van mening dat tiende een van president Hinckleys profetische prioriteiten is.

Vorige week nog heeft president Hinckley in de bijeenkomst voor de jongevrouwen gezegd: 'Hoewel tiende het betalen van geld is, is het veel belangrijker dat het in geloof betaald wordt.'[9]

Bij een andere gelegenheid zei Hij: 'Tiende is geen geldzaak maar een geloofskwestie. (...) Ik verzoek u dringend (...) een ieder van u, om de Heer daarin op zijn woord te geloven.'[10]

Het is een kwestie van toewijding. De aarde behoort de Heer toe, evenals ons leven. We mogen *alles* op aarde van Hem gebruiken. Hij vraagt slechts een tiende deel terug. Tiende is een symbool van dankbaarheid, gehoorzaamheid, dankbetuiging — een symbool van onze gewilligheid en toewijding. Als we bereidwillig tiende betalen, ontwikkelen we een eerlijk en zuiver hart. Als wij tiende betalen, neemt onze liefde voor de Heer toe.

De Heer heeft gezegd: 'Het is voorwaar een dag van offerande en een dag voor de vertiending van mijn volk.'[11]

Broeders en zusters, laten wij uiting aan ons geloof geven. Laten we bereidwillig en gehoorzaam zijn. Ik beloof u in de naam van de Heer Jezus Christus, dat als u en ik de Heer een eerlijke tiende betalen, de Heer de vensters van de hemel zal openen.

Ik weet dat onze hemelse Vader leeft. Daarom zal Hij u zegenen. Jezus Christus is de Heiland. Joseph Smith heeft onze hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus gezien. Dit is zijn kerk. President Gordon B. Hinckley is de levende profeet van God. Hij heeft u gevraagd vaak naar de tempel te gaan. Dat is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Maleachi 3:8–10.
2. Zie 3 Nephi 24:8–10.
3. LV 119:4.
4. Zie Leviticus 27:30; zie ook vss. 32–33.
5. 3 Nephi 24:10.
6. LV 64:34.
7. Ether 6:12.
8. 2 Kronieken 7:14.
9. "Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren', *Liahona,* mei 2007, p. 116.
10. 'Let Us Move This Work Forward', *Ensign,* november 1985, p. 85.
11. LV 64:23.

Het punt van veilige terugkeer

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De gave van de verzoening van Jezus Christus verleent ons altijd en overal de zegeningen van bekering en vergeving.

Tijdens mijn opleiding tot piloot leerde ik hoe je een vliegtuig op lange afstanden moet navigeren. Als je over grote oceanen, woestijnen en werelddelen vliegt, moet je wel zorgvuldig plannen om er zeker van te zijn dat je veilig je bestemming bereikt. Die non-stopvluchten kunnen wel zestien uur duren, waarbij een slordige vijftienduizend kilometer wordt afgelegd.

Er is tijdens die lange vluchten een belangrijk beslissingspunt, wat over het algemeen het *punt van veilige terugkeer* wordt genoemd. Tot op dat punt heeft het vliegtuig voldoende brandstof om veilig naar de luchthaven van vertrek terug te keren. Zodra dat punt voorbij is, is die keuze niet meer mogelijk en moet de piloot doorvliegen. Daarom wordt dat punt vaak het *punt van geen terugkeer* genoemd.

Zijn er punten van geen terugkeer in ons leven?

Satan, 'de vader van alle leugen' (2 Nephi 2:18), 'de vader van twisten' (3 Nephi 11:29), 'de aanstichter van alle zonde' (Helaman 6:30) en de 'vijand van God' (Moroni 7:12), gebruikt de machten van het kwaad om ons ervan te overtuigen dat we het punt van geen terugkeer voorbij zijn als we gezondigd hebben. In de Schriften wordt hij de 'aanklager' genoemd, omdat hij ons wil wijsmaken dat er geen vergiffenis mogelijk is (zie Openbaring 12:10). Satan wil ons wijsmaken dat we de 'keergrens' voorbij zijn als we gezondigd hebben, dat het te laat is om onze koers te veranderen. In onze prachtige maar roerige wereld is het bedroevend dat deze houding een bron van groot verdriet, leed en angst is voor gezinnen, huwelijken en personen.

Satan probeert het werk van God te vervalsen; daarmee zou hij veel mensen kunnen misleiden. Hij wil ons de hoop ontnemen, hij wil dat wij net zo ellendig zijn als hij en hij wil ons doen geloven dat we geen vergeving kunnen ontvangen. Daarom maakt Satan misbruik van woorden uit de Schriften die nadruk op de gerechtigheid van God leggen om te suggereren dat er geen genade is.

Welk plan heeft de Heer voor onze veilige terugkeer?

Het evangelie van Jezus Christus beschermt ons tegen de invloed van de duivel. Het is het goede nieuws dat Jezus Christus een volmaakte verzoening voor de mens tot stand heeft gebracht. Het is de boodschap van liefde, hoop en genade, en dat er een verzoening tussen de mens en God mogelijk is.

Een zonde is de moedwillige overtreding van een goddelijke wet. De verzoening van Jezus Christus is de gave van God aan zijn kinderen om de gevolgen van zonde recht te zetten en te overwinnen. God heeft al zijn kinderen lief en Hij zal altijd van ons houden en de hoop nooit opgeven. Het plan van onze hemelse Vader is duidelijk en zijn beloften zijn buitengewoon: 'Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld (...) behouden worde' (Johannes 3:17).

Christus is op aarde gekomen om ons te verlossen. Als wij het verkeerde pad hebben gekozen, kan de verzoening van Jezus Christus ons ervan verzekeren dat we het punt van geen terugkeer *niet* voorbij zijn. Als we Gods plan voor ons heil volgen, kunnen we veilig terugkeren.

Wij hebben dit plan van de hoogste autoriteit in het heelal ontvangen — van God, onze hemelse Vader. Dat plan was al vóór de grondlegging van de wereld bereid. Het is een plan van geluk, een plan van genade, een plan van verlossing, een plan van eeuwig heil. Dankzij dat plan ervaren we wat het inhoudt om een lichaam te hebben, sterfelijk te zijn, een proeftijd door te maken, en in de tegenwoordigheid van God terug te keren en in

eeuwige gelukzaligheid en heerlijkheid te leven. Dat wordt uitgelegd in de leerstellingen van het herstelde evangelie van Jezus Christus.

Als we dat plan volgen, zijn er prachtige eeuwige gevolgen aan verbonden — voor ons, ons gezin, toekomstige generaties en zelfs generaties in het verleden. Het plan omvat goddelijke verzoening en vergeving.

Hoe wordt goddelijke vergeving mogelijk gemaakt?

Wij erkennen dat 'allen hebben gezondigd en [...] de heerlijkheid Gods [derven]' (Romeinen 3:23), maar we verkondigen ook stellig dat bekering en vergeving even werkelijk kan zijn als zonde.

Door de verzoening van Jezus Christus is iedereen verantwoordelijk voor zijn of haar zonden. Wij kunnen de gevolgen van onze zonden overwinnen door aanspraak te maken op de zegeningen en gunsten van de verzoening.

President David O. McKay heeft gezegd: 'Alle beginselen en verordeningen van het evangelie van Jezus Christus zijn waardevol en belangrijk (...), maar geen daarvan is belangrijker voor het eeuwig heil van de mens dan het goddelijke en eeuwige beginsel [van] bekering.' (*Gospel Ideals* [1953], p. 13.)

'Want [niemand zal enige] redding ten deel vallen, tenzij door bekering en geloof in de Heer Jezus Christus' (Mosiah 3:12).

Het is niet de bekering als zodanig die de mens redt. Het is het bloed van Jezus Christus dat ons redt. We worden niet alleen gered door onze oprechte en eerlijke gedragsverandering, maar 'na alles wat wij kunnen doen' worden wij 'door de genade' gered (2 Nephi 25:23). Ware bekering is echter de vereiste waardoor wij vergeving van God kunnen ontvangen. 'Ware bekering maakt van de donkerste nacht een heldere dag.' (Spencer W. Kimball, *The Miracle of Forgiveness* [1969], p. 362.)

Waaruit bestaat ware bekering?

We hebben groot geloof in Christus nodig om ons te kunnen bekeren. Ons geloof moet 'een juist begrip van [Gods] karakter, volmaaktheden en eigenschappen omvatten.' (*Lectures on Faith* [1985], p. 38.) Als we geloven dat God alwetend, liefdevol en barmhartig is, zullen we wat ons eeuwig heil betreft onomstotelijk op Hem vertrouwen. Geloof in Christus zal onze gedachten, overtuigingen en gedragingen die niet met de wil van God overeenkomen, veranderen.

Door ware bekering keren we terug op de goede weg. Als we ons oprecht bekeren, moeten we onze zonden erkennen, berouw en droefheid naar Gods wil hebben en onze zonden aan God belijden. Als onze zonden ernstig zijn, moeten we ze ook aan onze bevoegde priesterschapsleider belijden. We moeten God om vergeving vragen en ons uiterste best doen om goed te maken wat we door ons gedrag hebben veroorzaakt. Bekering betekent een verandering van verstand en hart — we doen geen verkeerde dingen meer en we gaan het goede doen. Dan krijgen we een nieuwe houding ten opzichte van God, onszelf en het leven in het algemeen.

Wat zijn de vruchten van vergeving?

Ware bekering brengt ons de gunsten van de verzoening: we voelen Gods vergeving en gemoedsrust, onze schuldgevoelens en ons verdriet worden weggenomen, we voelen de invloed van de Geest in overvloed en we zijn beter voorbereid om bij onze hemelse Vader te leven.

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'De essentie van het wonder van vergeving is dat de voorheen verontruste, rusteloze, gefrustreerde en misschien zelfs gekwelde ziel gemoedsrust krijgt. (...) God zal hun tranen van smart, berouw, (...) vrees en schuldgevoel wegvegen.' (*The Miracle of Forgiveness*, pp. 363, 368.)

Jezus beloofde: 'Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u. (...) Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27).

De profeet Alma, die door de vergeving van God vanuit zonde tot geluk

was herwonnen, zei: 'Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend' (Alma 41:10). Hij was getuige geweest van de bittere pijn van zonde, maar hij sprak enthousiast over het geluk dat gepaard gaat met ware bekering en vergeving: 'Ja, ik zeg u, (...) dat niets zo uitzonderlijk en zoet kon zijn als mijn vreugde' (Alma 36:21). Alma besloot met deze krachtige en wijze raad aan alle mensen die vergeving willen ontvangen: 'En nu (...) wens ik dat gij u niet meer door deze dingen laat verontrusten, en u alleen door uw zonden laat verontrusten met die onrust die u tot bekering zal verootmoedigen' (Alma 42:29).

Hoe kunnen we weten dat God ons heeft vergeven?

President Harold B. Lee heeft gezegd: 'Als we al het mogelijke hebben gedaan om onze fouten te overwinnen, en ons vast hebben voorgenomen om ze nooit meer te begaan, zullen we gewetensrust [ontvangen] waardoor we zullen weten dat onze zonden zijn vergeven.' ('Law of Chastity Vital, Girls Told', *Church News*, 2 september 1972, p. 7.)

Als we ons eenmaal oprecht hebben bekeerd, zal Christus de schuldenlast van onze zonden wegnemen. Dan kunnen we te weten komen dat we vergeven en gezuiverd zijn. De Heilige Geest zal dat aan ons openbaren, want Hij is de Heiligmaker. Er is geen groter getuigenis van vergeving te vinden.

De Heer heeft gezegd: 'Hij die zich bekeert en *de geboden des Heren doet*, zal vergeving ontvangen' (LV 1:32; cursivering toegevoegd). En Hij heeft gezegd: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28). 'Wees getrouw en nauwgezet (...) en Ik zal u in de armen van mijn liefde sluiten' (LV 6:20).

Ook heeft Hij verklaard: 'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan' (LV 58:42).

Satan probeert ons ervan te overtuigen dat onze zonden niet vergeven zijn, omdat we ze ons nog kunnen herinneren. Satan is een leugenaar; hij probeert ons inzicht te vervagen en ons weg te leiden van het pad van bekering en vergeving. God heeft niet beloofd dat we ons onze zonden niet meer zullen herinneren. Als we ze ons herinneren, zullen we dezelfde fouten niet snel meer maken. Maar als we trouw blijven, zal de herinnering aan onze zonden in de loop der tijd wel minder worden. Dat maakt deel uit van het noodzakelijke genezings- en heiligingsproces. Alma heeft getuigd dat toen hij Jezus om barmhartigheid had gevraagd, hij zich zijn zonden nog wel kon herinneren, maar dat de herinnering aan zijn zonden hem niet meer verscheurde en pijnigde, omdat hij wist dat hij vergeving had ontvangen. (Zie Alma 37:17–19.)

Het is onze verantwoordelijkheid om alles te ontlopen wat oude zondige herinneringen terugbrengt. Als wij een 'gebroken hart en een verslagen geest' (3 Nephi 12:19) blijven hebben, kunnen we erop vertrouwen dat God niet meer aan onze zonden zal denken.

Hoe kan het schenken van vergeving bijdragen aan het ontvangen van Gods vergeving?

Jezus heeft ons eeuwige waarheden bijgebracht toen Hij ons leerde bidden: 'Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren. (...) Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij (...) niet vergeeft, zal uw Vader u evenmin (...) vergeven' (3 Nephi 13:11, 14–15).

Daarom is het vergeven van anderen een eerste vereiste om vergeving te ontvangen.

Wij hebben, voor ons eigen bestwil, de morele moed nodig om te vergeven en om vergeving te vragen. De ziel is het edelst en moedigst als we vergeven. En dat houdt ook in dat we onszelf vergeven.

Een ieder van ons heeft de goddelijke plicht om elkaar genadiglijk en barmhartig te vergeven. Er is veel behoefte aan deze christelijke eigenschap bij ons thuis, in ons huwelijk, in onze wijk en gemeente, in onze gemeenschap en in alle landen.

We ontvangen de vreugde van vergeving als we bereid zijn die vreugde vrijelijk aan anderen te bieden. Lippendienst is niet genoeg. Wij moeten ons hart en onze verstand zuiveren van bittere gevoelens en gedachten, en het licht en de liefde van Christus binnenlaten. Dan zal de Geest van de Heer onze ziel vervullen met de vreugde die bij goddelijke gewetensrust hoort. (Zie Mosiah 4:2–3.)

Geliefde broeders en zusters, geliefde jonge vrienden, als de gezagvoerder van een vliegtuig op een langeafstandsvlucht het punt van geen terugkeer voorbij is, en de kopwind te sterk is of de vlieghoogte te laag, kan hij ertoe gedwongen worden om op een andere luchthaven te landen dan hij gepland had. Dat geldt niet voor onze terugreis naar ons hemelse thuis. Waar je je ook mag bevinden op je levensreis, wat de moeilijkheden ook mogen zijn, er is altijd een punt van veilige terugkeer; er is altijd hoop. Jij bent de gezagvoerder van je leven. God heeft een plan gemaakt om je veilig bij Hem terug te brengen, op je eeuwige bestemming.

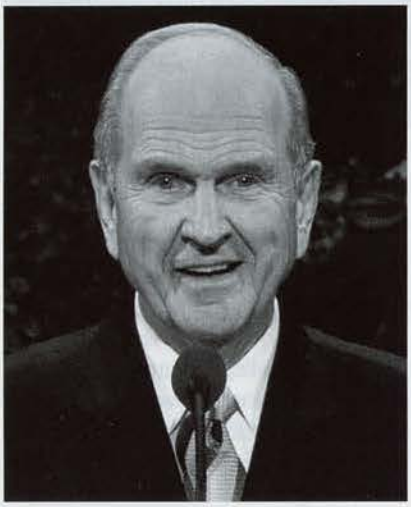
De gave van de verzoening van Jezus Christus verleent ons altijd en overal de zegeningen van bekering en vergiffenis. Door deze gave hebben wij allemaal de kans om veilig terug te keren van de rampzalige koers van zonde.

Daarvoor dank ik onze hemelse Vader en daarvan getuig ik met heel mijn hart en ziel in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Bekering en verandering

OUDERLING RUSSELL M. NELSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een bekeerlijke ziel is een veranderde ziel en een veranderde ziel is een bekeerlijke ziel.

Toen ouderling David S. Baxter en ik vorig jaar naar een ringconferentie reden, stopten we bij een restaurant. Toen we later naar onze auto terugliepen, werden we door een vrouw aangesproken. We schrokken een beetje van haar uiterlijk. Haar persoonlijke verzorging (of het gebrek daaraan) zal ik beleefd 'extreem' noemen. Ze vroeg of wij ouderlingen van de kerk waren. We zeiden ja. Bijna zonder gêne vertelde ze ons het verhaal van haar tragische leven, vol zonde. Nu, op 28-jarige leeftijd, was ze er slecht aan toe. Ze voelde zich waardeloos en had niets om voor te leven. Terwijl ze sprak, konden we merken dat ze een lief karakter had. Met tranen in haar ogen vroeg ze of er enige hoop voor haar was, een weg uit haar hopeloze situatie.

We zeiden: 'Ja, er is hoop. Hoop en bekering gaan hand in hand. Je kunt veranderen. Je kunt "tot Christus komen en in Hem vervolmaakt worden."[1] We moedigden haar aan om haar bekering niet uit te stellen.[2] Ze huilde deemoedig en bedankte ons oprecht.

Toen ouderling Baxter en ik weer op weg waren, dachten we verder over die situatie na. We dachten aan de raad die Aäron een hopeloze ziel gaf: 'Indien gij u bekeert van al uw zonden, en u neerbuigt voor God en zijn naam in geloof aanroept, (...) dan zult gij de hoop ontvangen waarnaar gij verlangt.'[3]

Tegen het eind van deze conferentie wil ook ik het graag over bekering hebben. Dat doe ik omdat de Heer zijn dienstknechten heeft geboden om alle mensen tot bekering te roepen.[4] De Meester heeft zijn evangelie hersteld om zijn kinderen vreugde te brengen, en bekering is een essentieel onderdeel van dat evangelie.[5]

De leer van bekering is al zo oud als het evangelie zelf. Al in de boeken Genesis[6] tot en met Openbaring[7] in de Bijbel wordt over bekering gesproken. Jezus Christus heeft tijdens zijn aardse zending de volgende waarschuwingen gegeven: 'Het koninkrijk Gods is nabij gekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie.'[8] En: 'Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen.'[9]

In het Boek van Mormon wordt nog veel meer over bekering gezegd.[10] De Heer gaf de mensen in het oude Amerika dit gebod: 'En wederom zeg Ik u, gij moet u bekeren, en u laten dopen in mijn naam, en worden als een klein kind, anders kunt gij het koninkrijk Gods geenszins beërven.'[11]

Met de herstelling van het evangelie heeft onze Heiland opnieuw nadruk op deze leer gelegd. Het woord *bekeren* komt in de een of andere vorm in 47 van de 138 afdelingen van de Leer en Verbonden voor![12]

Bekering van zonde

Wat houdt bekering in? In het woordenboek staat dat bekering 'tot inkeer komen, spijt en berouw over zonde voelen'[13] is. Zich van zonde bekeren, is niet makkelijk. Maar het resultaat is zeker de moeite waard. Bekering vindt stap voor stap plaats. Nederig gebed zal iedere stap vergemakkelijken. Als voorwaarden voor vergeving[14] moet er eerst erkenning, spijt en dan een belijdenis zijn. 'Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken.'[15] We moeten belijden tegenover de persoon die we iets hebben aangedaan. De belijdenis moet oprecht zijn en niet slechts het toegeven van schuld nadat er overtuigende bewijzen zijn gevonden. Als er veel mensen zijn geschaad, moeten we tegenover alle betrokken partijen belijden. Als onze zonde invloed heeft op onze positie in de kerk of ons recht op de voorrechten ervan, moeten we onze zonde onmiddellijk aan de bisschop belijden, want de Heer heeft hem tot plaatselijk rechter in Israël geroepen.[16]

De volgende stap is, zo mogelijk, schadeloosstelling — de schade herstellen. Dan komt de stap waarbij wij ons voornemen om beter ons best te doen en de zonde te verzaken — om ons 'met een volmaakt voornemen des harten'[17] te bekeren. Dankzij de losprijs die door de verzoening van Jezus Christus is betaald, kan de zondaar die zich bekeert en zich verder van de zonde onthoudt, volledige vergeving ontvangen.[18] Jesaja heeft tegen de boetvaardige ziel gezegd: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.'[19]

De gebiedende nadruk die de Heer op bekering legt wordt in de negentiende afdeling van de Leer en Verbonden duidelijk: 'Daarom gebied Ik u zich te bekeren — bekeer u, opdat Ik u niet sla met de roede van mijn mond, en met mijn verbolgenheid, en met mijn toorn, en uw lijden hevig zij — hoe hevig weet u niet, hoe intens weet u niet, ja, hoe zwaar te dragen weet u niet.

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren;

'Maar als zij zich niet bekeren, moeten zij lijden zoals Ik.'[20]

Hoewel de Heer op onze bekering aandringt, vinden de meeste mensen dat niet zo belangrijk.[21] Zij rekenen zich onder de mensen die het goede proberen te doen. Zij hebben geen kwade bedoeling.[22] Toch is de boodschap van de Heer duidelijk dat *iedereen* zich moet bekeren — niet alleen van zondige *daden*, maar ook van de zonde van *verzuim*. Dat kunnen we lezen in zijn waarschuwing aan de ouders: 'Voor zoverre ouders kinderen hebben in Zion, (...) en hun *niet* de leer van bekering en geloof in Christus, de Zoon van de levende God, leren begrijpen, en van de doop en de gave van de Heilige Geest (...) zal de zonde op het hoofd van de ouders rusten.'[23]

Bredere betekenis van het woord *bekeren*

De leer van bekering is veel breder dan een definitie uit het woordenboek. Toen Jezus 'bekeren' zei, schreven zijn discipelen in het Grieks het werkwoord *metanoeo*[24] op. Dit krachtige woord heeft veel betekenis. Het voorvoegsel *meta* betekent 'veranderen'[25]. Het achtervoegsel heeft betrekking op vier belangrijke Griekse begrippen: *nous*, wat 'het verstand'[26] betekent; *gnosis*, wat 'kennis'[27] betekent; *pneuma*, wat 'geest'[28] betekent; en *pnoe* wat 'adem'[29] betekent.

Dus toen Jezus het woord 'bekeren' gebruikte, vroeg Hij ons om te veranderen — om ons verstand, onze kennis, onze geest en zelfs onze adem te veranderen. Een profeet heeft uitgelegd dat zo'n verandering van adem inhoudt dat we dankbaar Hem erkennen die ons iedere adem geeft. Koning Benjamin heeft gezegd: 'Indien gij Hem zoudt dienen die u (...) heeft geschapen, en u van dag tot dag bewaart door u adem te verlenen (...) van het ene moment op het andere (...) ik zeg u, zelfs indien gij Hem met uw gehele ziel zoudt dienen, dan nog zoudt gij onnutte dienstknechten zijn.'[30]

Ja, de Heer heeft ons geboden ons te bekeren, ons leven te veranderen, tot Hem te komen en meer op Hem te gaan lijken.[31] Daar is een volledige verandering voor nodig. Dat heeft Alma zijn zoon bijgebracht: 'Leer wijsheid in uw jeugd', zei hij. 'Leer in uw jeugd de geboden Gods te onderhouden. (...) Laten al uw gedachten tot de Heer uitgaan; ja, laten de gevoelens van uw hart voor eeuwig op de Heer zijn gericht.'[32]

Volledige bekering houdt in dat wij ons volledig aan de Heer Jezus Christus en zijn heilige werk overgeven. Alma onderwees daarin door het stellen van de volgende vragen: 'Ik vraag u, mijn broeders der kerk: zijt gij geestelijk uit God geboren? Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen? Hebt gij die machtige verandering in uw hart ondervonden?'[33] Die verandering vindt plaats als wij zijn 'wedergeboren', zijn bekeerd en wij ons richten op onze reis naar het koninkrijk van God.[34]

Vruchten van bekering

De vruchten van bekering zijn zoet. Berouwvolle bekeerlingen merken dat de waarheden van het herstelde evangelie hun gedachten en daden leiden, hun gewoonten vormen en hun karakter smeden. Zij zijn veerkrachtiger en beter in staat om zich van alle goddeloosheid te onthouden.[35] Bovendien nemen onbeheerste begeerten,[36] verslavingen aan pornografie en drugs,[37] tomeloze hartstochten,[38] zinnelijke verlangens[39] en onrechtvaardige hoogmoed[40] af als ze zich volledig tot de Heer bekeren en besluiten om Hem te dienen en zijn voorbeeld te volgen.[41] Deugd siert hun gedachten en hun zelfvertrouwen neemt toe.[42] Tiende wordt als een vreugdevolle en beschermende zegen gezien, niet als een verplichting of opofferring.[43] De waarheid en prijzenswaardige zaken worden aantrekkelijker.[44]

Bekering is het veranderingsproces waardoor de Heer ons geestelijk tot bloei laat komen. Koning Benjamin heeft uitgelegd: 'De natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat vanaf de val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'[45] Bekering is verandering! Een bekeerlijke ziel is een veranderde ziel en een veranderde ziel is een bekeerlijke ziel.

Bekering voor hen die zijn overleden

Iedere levende persoon kan zich bekeren. Maar hoe zit het met de mensen die zijn overleden? Zij hebben ook mogelijkheden om zich te bekeren. In de Schriften staat dat 'de getrouwe ouderlingen uit deze bedeling, wanneer zij het sterfelijke leven verlaten, hun arbeid van de prediking van het evangelie van bekering en van verlossing (...) voortzetten onder hen die zich in de duisternis bevinden en in de slavernij der zonde in de grote wereld van de geesten der doden.'

'De doden die zich bekeren, zullen worden verlost door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis van God,

'en wanneer zij de prijs voor hun overtredingen hebben betaald en rein gewassen zijn, zullen zij loon ontvangen naar hun werken.'[46]

De profeet Joseph Smith heeft geopenbaard 'dat de aarde met een banvloek zal worden getroffen, tenzij er een of andere verbindende schakel is tussen de vaderen en de kinderen. (...) Want zonder [onze doden] kunnen wij niet tot volmaking komen; evenmin kunnen zij zonder ons tot volmaking komen. (...) De bedeling die nu wordt ingeluid [is] een volledige en volmaakte eenwording en versmelting van bedelingen en sleutels en machten en heerlijkheden.'[47]

'Jezus wil graag dat [wij] een zonnestraaltje zijn?'[48] Ja! En u ook! Hij wil ook dat wij een soort smid zijn en celestiale schakels smeden om de versplintering van de familie tegen te gaan.[49] De aarde is geschapen en er zijn tempels gebouwd zodat gezinnen voor eeuwig samen kunnen zijn.[50] Velen, zo niet de meesten, van ons kunnen zich bekeren en meer familiehistorisch en tempelwerk voor onze voorouders verrichten. Daarom is onze bekering zo belangrijk en essentieel voor hun bekering.

Voor al onze dierbare voorouders, voor de 28-jarige vrouw in het moeras van zonde, en voor een ieder van ons, verklaar ik dat de genoegzame zegen van bekering mogelijk is. En dat is mogelijk door volledige bekering tot de Heer en zijn heilig werk.

Ik weet dat God leeft. Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk. Zijn profeet in deze tijd is president Gordon B. Hinckley. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

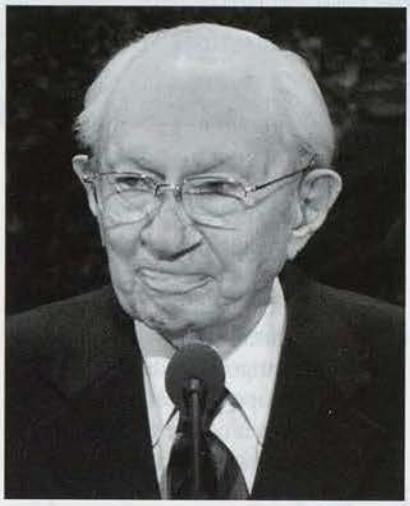
1. Moroni 10:32.
2. Zie Alma 13:27; 34:33. President Spencer W. Kimball heeft uitstel beschreven als 'een gebrek aan bereidheid om *meteen* je verantwoordelijkheid te aanvaarden.' (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* [2006], p. 4.)
3. Alma 22:16. We denken ook aan de zondige mensen onder de zorg van hun leider, Mormon. Hij schreef: 'Ik was zonder hoop, want ik kende de oordelen des Heren die over hen zouden komen; want zij bekeerden zich niet van hun ongerechtigheden, maar vochten voor hun leven zonder het Wezen aan te roepen dat hen geschapen had' (Mormon 5:2).
4. Vooral in deze laatste dagen; zie LV 18:11–12, 14; 19:21; 34:5–6; 43:20; 133:16–17.
5. 'De eerste beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Heer Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; ten vierde, handoplegging voor de gave van de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:4). Zie ook LV 39:6; 84:27; 138:19.
6. Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 4:8.
7. Zie openbaring 2:16.
8. Marcus 1:15; zie ook Matteüs 4:17.
9. Lucas 13:3.
10. Het woord *bekeren* (om de leer van bekering te verkondigen) komt in zijn verschillende vormen vele keren in de Bijbel voor, en 68 keer in de Bijbelvertaling van Joseph Smith. In het Boek van Mormon komt het woord *bekeren* in zijn verschillende vormen 360 keer voor.
11. 3 Nephi 11:38. Een ander voorbeeld is: 'Ik heb u de wet en de geboden van mijn Vader gegeven, namelijk dat gij in Mij zult geloven en u bekeren van uw zonden en tot Mij komen met een gebroken hart en een verslagen geest' (3 Nephi 12:19).
12. Zie LV1; 3; 5–6; 10–11; 13–16; 18–20; 29; 33–36; 39; 42–45; 49–50; 53–56; 58; 63–64; 66; 68; 75; 84; 90; 93; 98; 104; 107; 109; 117; 124; 133; 136; 138.
13. *Webster's Ninth New Collegiate Dictionary* (1987), 'repent', p. 999.
14. Zie 1 Johannes 1:9; Mosiah 26:29; LV 61:2; 64:7.
15. LV 58:43. Als niemand anders is geschaad, moet de belijdenis onder gebed tot God gericht worden. Hij die in het verborgene luistert, kan in het openbaar belonen. (Zie Matteüs 6:4, 6, 18; 3 Nephi 13:4, 6, 18.)
16. Zie LV 107:73–74.
17. 2 Nephi 31:13; zie ook Jakob 6:5; Mosiah 7:33; 3 Nephi 10:6; 12:24; 18:32.
18. Zie Mosiah 4:2–3.
19. Jesaja 1:18.
20. LV 19:15–17.

21. Sommige mensen denken dat het woord *bekeren* ook 'straf' betekent. Als ze niet aan een strafbaar feit schuldig zijn, denken ze wellicht dat ze zich niet hoeven te bekeren.
22. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'En zo is er ook een gangbaar, misschien onbewust, gevoel dat de Heer bekering alleen maar bedacht heeft voor hen die zich aan moord, overspel of andere ernstige zonden bezondigen. Maar dat is natuurlijk niet zo. Als wij nederig zijn en het evangelie na willen leven, zullen we bekering gaan zien als iets dat van toepassing is op alles wat wij in het leven doen, of het nu geestelijk of materieel van aard is. Bekering is voor iedere ziel die nog niet tot volmaking is gekomen' (*Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball*, p. 37). Zie ook 1 Johannes 1:8; Mosiah 4:29-30.
23. LV 68:25; cursivering toegevoegd.
24. Metanoeo, μετανοεω, werd in de Griekse tekst gebruikt voor de verklaringen van de Heer in Matteüs 4:17; Marcus 1:15 en Lucas 13:3. Petrus gebruikte hetzelfde woord in Handelingen 2:38; 3:19 en 8:22.
25. In Matteüs 17:2 en Marcus 9:2 is *gedaante veranderde* de vertaling van *metamorphoo*, wat verandering van vorm betekent.
26. In Efeziërs 4:23 is *geest* de vertaling van het Griekse woord *nous*.
27. In Lucas 1:77; Romeinen 2:20 en 2 Korintiërs 6:6 is *kennis* de vertaling van *gnos* of *gnosis*. Als *Gnos* wordt voorafgegaan door de negatieve aanduiding *a-*, betekent dat 'gebrek aan kennis', zoals in *agnostisch*. In Handelingen 17:23, is *onbekende* de vertaling van *agnostos*, en *zonder te kennen* is de vertaling van *agnoeo*.
28. In Matteüs 12:18 en Romeinen 8:5 is *geest* de vertaling van het Griekse woord *pneuma*.
29. In Handelingen 17:25 is *adem* de vertaling van het Griekse woord *pnoe*.
30. Mosiah 2:21.
31. Zie 3 Nephi 27:21, 27.
32. Alma 37:35–36.
33. Alma 5:14.
34. Zie Johannes 3:3, 7; Mosiah 27:25; Alma 5:49; 7:14; Mozes 6:59.
35. Zie Moroni 10:32.
36. Zie Galaten 6:7–8.
37. Zie Richteren 13:17; Lucas 1:15; LV 89:5, 7–9.
38. Zie Matteüs 5:27–28; Alma 38:12; 3 Nephi 12:27-28; LV 42:23.
39. Zie Romeinen 8:5–6.
40. Zie Alma 38:11; LV 121:37.
41. Zie Johannes 13:15; 1 Timoteüs 4:12; 1 Petrus 2:21; 2 Nephi 31:16; 3 Nephi 18:16; Mormon 7:10.
42. Zie LV 121:45.
43. Zie LV 85:3.
44. Zie Filippenzen 4:8; Geloofsartikelen 1:13.
45. Mosiah 3:19.
46. LV 138:57–59; zie ook vss. 30–34.
47. LV 128:18.
48. *Kinderliedjes*, p. 38.
49. Zie LV 27:9; 110:14–15; 128:18; 138:48.
50. Zie LV 2:2–3; 132:19, 138:47–48; Geschiedenis van Joseph Smith 1:39.

Slotwoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Iedere spreker of spreekster heeft met een gebed in het hart de kennis willen overbrengen die ons zal inspireren.

Broeders en zusters, we hebben een fijne conferentie achter de rug. Na een grote renovatie hebben we de Salt Laketabernakel opnieuw ingewijd. Het Conferentiecentrum was elke bijeenkomst tot op de laatste plaats bezet. Onze woorden zijn naar de leden van de kerk over de hele wereld uitgezonden.

Nu gaan we weer naar huis. Wij dringen er op aan om voorzichtig te rijden. Laat de sfeer van deze geweldig conferentie niet bederven door een ongeluk.

We hopen dat u de *Liahona* van mei zult gebruiken om er onderwerpen voor de gezinsavond uit te halen, om te bestuderen wat er in deze conferentie is gepredikt. Iedere spreker of spreekster heeft met een gebed in het hart de kennis willen overbrengen die ons zal inspireren en ons ertoe zal aanzetten om hoger te reiken en een beter mens te worden.

Moge er vrede en eensgezindheid in uw gezin zijn. Mannen, heb uw vrouw lief en koester haar. Zij is uw waardevolste bezit. Vrouwen, moedig uw man aan en bid voor hem. Hij heeft alle hulp nodig die hij kan krijgen. Ouders, wees aardig voor uw kinderen. Zij zijn de komende generatie die uw naam eer zal brengen.

Nu wij weer voor een tijdje uit elkaar gaan, bid ik dat God u zal zegenen, geliefde deelgenoten. En ik groet u in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST
Maart 24, 2007

Dochters van onze hemelse Vader

SUSAN W. TANNER
Algemeen jongevrouwenpresidente

Je hemelse Vader kent je en houdt van je. Jullie zijn bijzondere dochters van Hem. Hij heeft een plan voor jullie.

Onze schoonzoon zei tegen zijn driejarige dochter Eliza dat ze tijdens de gezinsavond een les over een bijzonder onderwerp zouden hebben. Er verscheen een grote glimlach op haar gezicht en ze probeerde het onderwerp te raden. 'Dan gaat de les vast over *mij*,' zei ze, 'want ik ben heel bijzonder!' Eliza weet wie ze is — een heel bijzonder kind van God. Dat heeft ze van haar moeder geleerd, die al vanaf haar geboorte onze openingslofzang, 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195), als slaapliedje voor haar zingt.

Over de hele wereld en in bijna iedere taal verklaren jongevrouwen van twaalf tot achttien hetzelfde: 'Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem' (Jongevrouwenthema', *Jongevrouwen — persoonlijke vooruitgang* [boekje, 2001], p. 5). Maar als zij ouder worden is die zekere kennis van de driejarige Eliza dat ze heel bijzonder zijn, opeens niet meer zo zeker. Jongeren hebben vaak een 'identiteitscrisis'. Ze vragen zich af wie ze eigenlijk zijn. De tienerjaren zijn ook een periode van wat ik 'identiteitsroof' noem, waarin wereldse denkbeelden, opvattingen en misleidingen vat op ons willen krijgen en ons in verwarring willen brengen, en ons willen beroven van de kennis van wie we werkelijk zijn.

Een hele goede jongevrouw heeft ooit tegen me gezegd: 'Soms weet ik niet zeker wie ik ben. Ik voel de liefde van onze hemelse Vader niet. Mijn leven is zo zwaar. Het gaat gewoon niet zoals ik had gewild, gehoopt en gedroomd.' Wat ik toen tegen haar zei, wil ik ook tegen jullie zeggen: 'Ik weet heel zeker dat je een dochter van God bent. Hij kent je, Hij heeft je lief en Hij heeft een plan voor je.' Ik weet dat ik die boodschap van onze hemelse Vader aan jullie moet doorgeven.

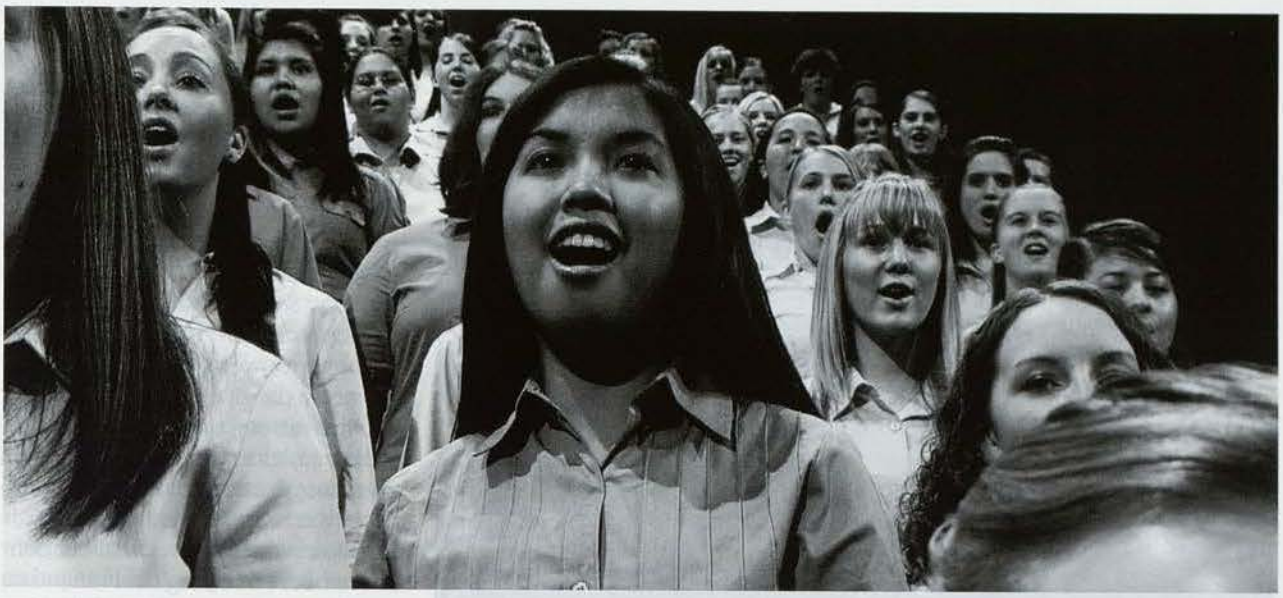
Hedendaagse profeten en apostelen getuigen van onze goddelijke aard. In de proclamatie aan de wereld staat: 'Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming' (*Liahona,* oktober 2004, p. 49). En president Gordon B. Hinckley heeft gezegd:

'Jullie doen voor niemand onder. Jullie zijn dochters van God.

'Als geboorterecht hebben jullie iets meegekregen dat prachtig, heilig en goddelijk is. Vergeet dat nooit. Onze eeuwige Vader is de grote Meester van het heelal. Hij bestuurt alles, maar Hij wil graag de gebeden van zijn dochters horen en naar je luisteren als je met Hem spreekt. Hij zal jullie gebeden beantwoorden. Hij zal je niet in de steek laten' ('Blijf op het rechte pad', *Liahona,* mei 2004, p. 112).

Als je de kennis dat je een dochter van God bent diep in je ziel laat doordringen, zul je getroost worden, zal je geloof versterkt worden en zal je gedrag worden beïnvloed. Als je deze deugdzame waarheid onophoudelijk in gedachten houdt, zul je vertrouwen in de tegenwoordigheid van God hebben, zoals de tekst van ons thema voor de wekelijkse activiteitenavond belooft (zie LV 121:45).

Hoe kunnen wij weten en voelen dat we een dochter van onze hemelse Vader zijn? Als we geboren worden, is er een sluier tussen hemel en aarde, een 'slaap en een vergeten' (William Wordsworth, 'Ode on Intimations of Immortality from Recollections of Early Childhood', strofe 5, regel 58). Dat is noodzakelijk om 'aardse ervaringen [op te doen en] vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk [onze] goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken' (*Liahona*, oktober 2004, p. 49). Onze hemelse Vader heeft ons lief en wil dat wij Hem indachtig zijn. Daarom geeft Hij ons inkijkjes in de eeuwigheid. De apostel Paulus leerde dat 'die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn' (Romeinen 8:16). De Geest geeft ons kijk op wie wij in werkelijkheid zijn. De Geest spreekt vaak tot ons als

wij bidden, de Schriften bestuderen, over onze zegeningen, nadenken over de barmhartigheden jegens ons, een priesterschapszegen ontvangen, anderen helpen of door anderen geliefd en bemoedigd worden.

Mozes leerde door een intense geestelijke ervaring wie hij was. Hij sprak van aangezicht tot aangezicht met God en kreeg te horen dat hij een zoon van God was, met een bijzondere zending. Na deze ervaring werd Mozes door Satan verzocht. Maar omdat Mozes de heerlijkheid van God had gevoeld, herkende hij dat Satan geen heerlijkheid had. Omdat Mozes wist dat hij een zoon van Gods was, en omdat God een opdracht voor hem had, had hij de kracht en het vermogen om Satan te weerstaan, goede beslissingen te nemen, God om kracht te vragen en zijn Geest bij zich te houden (zie Mozes 1).

Datzelfde geldt voor ons. Als wij te weten komen en voelen wie we werkelijk zijn, kunnen we het verschil tussen goed en kwaad herkennen en de kracht krijgen om verleidingen te weerstaan. Onze patriarchale zegen is een van de manieren waarop we te weten kunnen komen wat voor goddelijke zending de Heer voor ons in petto heeft. Dat zijn specifieke, persoonlijke boodschappen die we krachtens het priesterschap kunnen ontvangen.

Een andere manier om geestelijk kijk te krijgen op onze eeuwige aard, is van ouders of leiders, die ons aan de hand van geïnspireerde ingevingen kunnen geruststellen over wie wij werkelijk zijn. De Geest heeft mij zo nu en dan heel specifiek ingefluisterd wie mijn kinderen werkelijk zijn. Ik kan me nog herinneren dat ik een dag voor de geboorte van een van onze kinderen duidelijk de indruk kreeg dat deze baby een grote vriend en hulp voor onze andere kinderen zou zijn. Dat is volledig uitgekomen. En toen een van onze tieners erg terneergeslagen was vanwege een autoongeluk, hoorde ik duidelijk deze woorden in mijn gedachten: 'Ik houd van dit kind en Ik zal hem leiden.' En dat heeft Hij gedaan. Dergelijke indrukken heb ik steeds opnieuw gekregen. Als ze aangemoedigd moesten worden, ben ik gezegend met inzicht in de grote en edele eeuwige geest van mijn kinderen.

Als je de deur uitgaat, zeggen je ouders dan ooit: 'Vergeet niet wie je bent'? Wat bedoelen ze daarmee? 'Vergeet niet dat je deel van dit gezin uitmaakt en de goede naam in stand moet houden?' En zelfs nog belangrijker: 'Vergeet niet dat je een kind van God bent en je overeenkomstig moet gedragen?' Zendelingen dragen een naamplaatje, dat hun er constant aan herinnert dat ze De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen vertegenwoordigen. Dat herinnert zendelingen eraan dat ze zich fatsoenlijk en netjes moeten kleden, dat ze beleefd tegen andere mensen moeten zijn en dat ze ernaar moeten streven om Christus' beeld in hun gelaat te ontvangen. Dat moeten ze doen omdat ze dat naamplaatje dragen, dat uiterlijke teken van hun identiteit. Door middel van een verbond hebben ook wij de naam van Christus op ons genomen. Zijn naam moet in ons hart gegrift staan. Evenzo wordt er van ons verwacht dat we ons als kinderen van onze hemelse Vader gedragen. Want Hij heeft ons, in ieder geval figuurlijk, met de volgende woorden naar de aarde gestuurd: 'Vergeet niet wie je bent!'

Toen ik werd geroepen om jullie, de jongevrouwen van de kerk, te dienen, wist ik dat ik me goed moest gedragen. Een van mijn dochters kreeg op een keer een bekeuring vanwege een verlopen registratiesticker. Ik liet het er niet bij zitten en ging naar het gemeentehuis om uit te leggen dat de nieuwe registratiesticker was aangevraagd, maar waarschijnlijk te laat in behandeling was genomen. Toen ik vastberaden het gemeentehuis

binnenstapte, zei iemand tegen me: 'Ik weet wie u bent.' Dat zette mij aan het denken en ik bedacht dat ook ik moet bedenken wie ik ben — niet alleen de algemeen jongevrouwenpresidente, maar vooral een dochter van God.

In relaties moeten we bedenken dat anderen ook kinderen van onze hemelse Vader zijn. In het begin van ons huwelijk zei mijn man geregeld: 'Ik ben niet met je getrouwd om je uiterlijk.' Uiteindelijk zei ik plagend tegen hem dat ik dat eigenlijk geen compliment vond. Hij vertelde me wat ik eigenlijk al wist, dat het het beste compliment was dat hij me kon geven. Hij zei: 'Ik houd van je om wie je van binnen en voor eeuwig bent.' De Heer heeft gezegd: 'Let niet op zijn voorkomen noch op zijn rijzige gestalte (...). Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan' (1 Samuël 16:7). Gezinnen, vriendschappen, verkering en huwelijk draaien niet zozeer om schoonheid en glanzende carrières, maar om karakter, goede normen en de goddelijke afkomst van de betrokkenen.

In een ring in Chili deden de jongevrouwen dat tijdens een kamp door een boek over elkaars goede eigenschappen bij te houden. Iedere dag leerden ze elkaar beter kennen en schreven ze het wezenlijk goede op dat ze over elkaar te weten kwamen. Aan het eind van het kamp vertelden ze wat ze hadden opgeschreven waardoor ze meer over hun eigen goddelijke aard leerden. De leidster zei: 'We koesterden ons letterlijk in de behaaglijke warmte van vriendelijkheid en hartelijkheid. Ik kan oprecht zeggen dat ik de meisjes nog nooit heb horen klagen! Ze bloeiden op in een sfeer van onderlinge aanvaarding, die niet vaak onder tieners aanwezig is. Er was geen concurrentie of onenigheid. Ons kamp was een stukje hemel op aarde geworden' (persoonlijke correspondentie). De meisjes herkenden en bevestigden elkaars goddelijke aard, en de Geest was duidelijk in het kamp aanwezig toen ze deze deugdzame gedachten onder woorden brachten.

C. S. Lewis heeft wijselijk gezegd: 'Het is een ernstige aangelegenheid om in een samenleving met mogelijke goden en godinnen te leven, om te bedenken dat de saaiste en meest oninteressante persoon met wie je kunt praten, op een dag een wezen zal zijn dat je dan zou kunnen aanbidden. (...) Er zijn geen gewone mensen. (...) Uw naaste is het heiligste voorwerp dat uw zintuigen kunnen waarnemen.' (C. S. Lewis, 'The Weight of Glory,' *Screwtape Proposes a Toast and Other Pieces*, 1974, pp. 109–110.)

Jongevrouwen over de hele wereld die weten dat zij en anderen een dochter van een dierbare hemelse Vader zijn, tonen hun liefde voor Hem door deugdzaam, dienstbaar en voorbeeldig te leven. Ik was onder de indruk van de jongevrouwen die zich in een heet en vochtig deel van Brazilië toch fatsoenlijk kleedden. Ze zeiden: 'Fatsoen heeft niets met het klimaat te maken. Het gaat om het hart.' Deze jongevrouwen wisten dat ze een dochter van God waren.

Ik was ontroerd toen ik te horen kreeg hoe goed de vijf jonge studenten uit Idaho waren die door een verschrikkelijk ongeluk zijn verdronken. Volgens hun leeftijdgenoten en hun gemeenschap leefden zij hoge normen na en waren ze een zuiver voorbeeld van deugdzaamheid en goedheid. Deze jongeren wisten dat ze zoons en dochters van God waren.

Ik krijg een warm gevoel van binnen door het voorbeeld van een jongevrouw van wie de ouders gescheiden zijn. Ze wil niet dat haar broertje en zusjes het gevoel krijgen dat ze niet geliefd worden, dus gaat ze iedere avond met hen in gebed en vertelt ze dat ze van hen houdt. Deze jongevrouw weet dat ze een dochter van onze hemelse Vader is, die van haar houdt, en zij van Hem door van haar broertje en zusjes te houden.

Ik ben ook erg onder de indruk geraakt van enkele jongevrouwen in een arm en politiek onderdrukt gebied in de wereld. Ondanks hun moeilijkheden kwamen deze jongevrouwen tijdens een kamp bij elkaar om manieren te bedenken om anderen te helpen. Ze maakten hygiënepakketten voor vrouwen die dat

nodig hadden. Ze deden ook vrijwilligerswerk in de gemeenschap, in ziekenhuizen en in tehuizen. We weten dat deze jongevrouwen begrijpen wat hun identiteit als dochter van God is. Mijn hart loopt over van liefde voor deze jongevrouwen en alle jongevrouwen over de hele wereld. Ik weet dat jullie een dochter van God zijn, die van jullie houdt.

Tot slot wil ik jullie graag over een ervaring vertellen, die mij zeer raakt en mij zelfs heilig is. Toen ik pas als algemeen jongevrouwenpresidente was geroepen, voelde ik me bang en ongeschikt. Ik lag vele nachten wakker. Ik maakte me zorgen, ik bekeerde me en ik huilde veel. Na verscheidene van die nachten had ik een ontroerende ervaring. Ik begon na te denken over mijn nichtjes die jongevrouw waren, toen over de jongevrouwen uit mijn wijk, en vervolgens over de jongevrouwen die ik geregeld op school zag. En uiteindelijk stelde ik me de jongevrouwen van de kerk over de hele wereld voor, ruim een half miljoen. Ik kreeg een intens warm gevoel van binnen dat zich door mijn hele lichaam verspreidde. Ik voelde zoveel liefde voor de jongevrouwen over de hele wereld, voor een ieder van jullie, en ik wist dat mijn gevoel de liefde van onze hemelse Vader voor jullie was. Het was een krachtig en allesoverheersend gevoel. Voor het eerst voelde ik vrede in mijn hart omdat ik wist dat ik kon doen wat onze hemelse Vader van mij verwachtte. Hij wilde dat ik tot jullie zou getuigen van zijn grote liefde voor jullie. En daarom getuig ik opnieuw dat ik zonder twijfel weet dat onze hemelse Vader jullie kent en liefheeft. Jullie zijn bijzondere dochters van Hem. Hij heeft een plan voor jullie, en Hij zal er altijd zijn om jullie te leiden, te begeleiden en te vergezellen (Zie 'Ik ben een kind van God'). Ik bid oprecht dat jullie dat zullen weten en voelen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Gedenken, bekeren en veranderen

JULIE B. BECK
Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

De gemakkelijkste en snelste weg tot geluk en gemoedsrust is die van bekering en verandering, en wel zo snel mogelijk.

Ik ben dankbaar voor onze Heiland en voor de uitnodiging die wij allemaal hebben gekregen: 'Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem.'[1] Ik wil jullie laten delen in mijn gedachten en gevoelens over hoe Hem te gedenken, je te bekeren en je te veranderen. Ik denk dat ik de gevoelens in mijn hart het best onder woorden kan brengen door jullie over drie vrouwen te vertellen en uit te leggen wat ik van hun ervaringen heb geleerd.

Ik begin met Ruth May Fox, die jaren geleden algemeen jongevrouwenpresidente was. Ze vervulde die taak totdat ze 84 jaar oud was. Zuster Fox was in Engeland geboren. Toen ze dertien was, liep ze met een groep pioniers bijna de hele weg naar de Salt Lake Valley. Haar moeder was overleden toen ze nog een baby was, vandaar dat ze de eerste twaalf jaar van haar leven bij verschillende gezinnen verbleef. Ze moet een onhandelbaar kind zijn geweest, want haar grootmoeder noemde haar een 'slechte meid' en weigerde voor haar te zorgen.[2]

Uiteindelijk trouwde Ruth. Ze kreeg twaalf kinderen. Ze liet haar kinderen in haar sterke getuigenis delen, onderwees ze in het evangelie en werkte met ze samen. Maar ze gaf toe dat ze haar oudere kinderen soms hard aanpakte, omdat ze een opvliegend karakter had en niet altijd eerst 'tot tien telde'[3] als ze boos werd. Ze deed haar best om deze zwakte te overwinnen en stond bekend om haar lieve hart en hulp aan anderen.

Zuster Fox is 104 jaar oud geworden. In haar lange leven heeft ze veel vreugde en grote moeilijkheden gekend. Ze zei: 'Het leven is soms een moeilijke les. De stevigste planten groeien niet onder glas en een flink karakter ontwikkel je niet door problemen uit de weg te gaan.'[4]

Vorig jaar heb ik de Independence Rock in Wyoming beklommen, waarin zuster Fox als dertienjarig meisje op weg naar de Salt Lake Valley haar naam had gekerfd. Door het weer van de afgelopen 140 jaar was die nauwelijks meer te lezen: 'Ruth May 1867.' Ik wilde meer te weten komen over deze grote leidster en volgeling van Jezus Christus, die zich haar hele leven had ingespannen om zich te verbeteren. Haar motto was: 'Het koninkrijk van God of niets!'[5]

Het volgende verhaal gaat over een vrouw die ik Mary zal noemen. Zij was de dochter van gelovige pioniers die veel voor het evangelie hadden opgeofferd. Ze was in de tempel getrouwd en schonk het leven aan tien kinderen. Ze was getalenteerd en leerde haar kinderen bidden, hard werken en elkaar liefhebben. Ze betaalde haar tiende en op zondag reed het gezin met hun huifkar naar de kerk.

Hoewel ze wist dat het in strijd met het woord van wijsheid was, was ze gewoon om koffie te drinken. Ze had altijd een pot koffie op het fornuis staan. Ze beweerde: 'De Heer zal me heus niet vanwege een kopje koffie de toegang tot de hemel ontzeggen.' Maar vanwege dat kopje koffie kreeg ze geen tempelaanbeveling, noch haar kinderen die ook koffie dronken. Hoewel ze vrij oud is geworden en uiteindelijk weer toegang kreeg tot de tempel, is slechts een van haar tien kinderen in de tempel getrouwd. Veel van haar nakomelingen, nu van de vijfde generatie, ontberen de zegeningen van het herstelde evangelie, waar zij in geloofde en waar haar voorouders zoveel voor opgeofferd hebben.

Het laatste verhaal gaat over Christina (naam veranderd), die zich als jong meisje had laten dopen en aan de andere gezinsleden was verzegeld. Maar na verloop van tijd leefde het gezin niet meer de beginselen van het evangelie na. Nu bevond ze zich in haar tienerjaren. Ze had verkeerde keuzes gemaakt en was erg ongelukkig.

Op een dag gaf ik haar het boekje *Persoonlijke vooruitgang* en zei: 'Met behulp van dit boekje kun je christelijke eigenschappen ontwikkelen zodat je de gewenste veranderingen in je leven kunt aanbrengen. Ik moedig je aan om vandaag nog met het boekje aan de slag te gaan en het vanavond mee te nemen naar de haardvuuravond. Dan kun je me vertellen wat je hebt geleerd.' Die avond zei ze met tranen in haar ogen: 'Vandaag ben ik aan *mijn* persoonlijke vooruitgang begonnen.' Ze heeft me sinds die dag nog enkele malen geschreven. Ze ging weer naar de kerk, de wekelijkse activiteitenavond en het seminarie toe. Binnen enkele weken gingen haar zus en haar moeder met haar mee naar de kerk. Later ging de vader met ze mee, en nu is het hele gezin samen in de tempel geweest.

Wat voor lessen heb ik uit deze verhalen geleerd over gedenken, zich bekeren en veranderen?

De eerste les is dat iedereen fouten maakt.[6] Nog niet zo lang geleden bracht ik op de dag van haar doop wat tijd door met een achtjarig meisje. Aan het eind van de dag zei ze vol vertrouwen: 'Ik ben nu al een hele dag gedoopt en ik heb nog niet gezondigd!' Maar haar volmaakte dag duurde niet lang, en ik weet zeker dat ze nu leert, zoals wij allemaal, dat hoe hard we ook ons best doen, we niet altijd alle slechte situaties, alle verkeerde beslissingen kunnen mijden of onszelf altijd in de hand hebben. Ik hoor vaak over de uitverkoren, koninklijke generatie in deze bedeling, maar ik heb nog nooit gehoord dat het de volmaakte generatie wordt genoemd. Tieners zijn vooral kwetsbaar omdat Satan veel macht heeft en omdat ze voor het eerst zelf belangrijke beslissingen nemen. Daarom maken ze ook hun eerste grote fouten.

Dat overkwam ook Corianton in het Boek van Mormon. Van Corianton

werd verwacht dat hij getrouw een zending zou vervullen, maar hij dacht dat hij sterk en slim genoeg was om met gevaarlijke situaties en slecht gezelschap om te gaan. Hij kwam ernstig in de problemen en zondigde zwaar toen hij naar verkeerde plekken ging, met verkeerde mensen omging en verkeerde dingen deed.[7]

Mijn tweede les is dat bekering niet vrijblijvend is. Ons is geboden ons te bekeren.[8] De Heiland heeft gezegd dat als we ons niet bekeren en als een klein kind worden, we het koninkrijk van God niet kunnen beërven.[9] We mogen ons leven niet laten ontsporen door een enkel kopje koffie of een enkele slechte gewoonte, verkeerde keuze of verkeerde beslissing.

Soms zijn mensen erg achteloos over bekering. Ik heb mensen weleens horen zeggen dat bekering te moeilijk is. Anderen zeggen dat ze moe zijn van de schuldgevoelens of verontwaardigd over een leider die hen behulpzaam was bij hun bekering. Soms geven mensen de moed op als ze een fout hebben gemaakt. Ze geloven dat er geen hoop voor hen is. Sommige mensen denken dat ze zich beter zullen voelen als ze het herstelde evangelie de rug toekeren en wegblijven.

Het is Satan die wanhopige gedachten plaatst in het hart van mensen die fouten hebben gemaakt. Maar de Heer Jezus Christus geeft ons altijd hoop. Hij zegt:

'Gij werdt gekozen om het werk des Heren te doen, maar wegens overtreding zult gij, indien gij niet waakzaam zijt, vallen.

Maar bedenk dat God barmhartig is; daarom, bekeer u van hetgeen gij hebt gedaan dat in tegenstrijd is met het gebod dat Ik u heb gegeven, en dan zijt gij nog steeds gekozen, en zijt wederom tot het werk geroepen.'[10]

De gemakkelijkste en snelste weg tot geluk en gemoedsrust is die van bekering en verandering, en wel zo snel mogelijk.

In Brazilië wonen jonge zusters de algemene jongevrouwenbijeenkomst bij.

Les drie is dat we er niet alleen voor staan. Het is niet mogelijk om helemaal alleen grote veranderingen aan te brengen. Onze eigen kracht en goede bedoelingen zijn niet voldoende. Als we fouten begaan of verkeerde keuzes doen, hebben we de hulp van de Heer nodig om op het rechte pad terug te keren. We nemen wekelijks aan het avondmaal deel om te laten zien dat wij vertrouwen op zijn kracht om ons te veranderen. Wij belijden onze zonden en beloven ze te verzaken.[11]

En als onze beste inspanningen niet voldoende zijn, ontvangen we door zijn genade de kracht om ons best te blijven doen.[12] De Heer heeft gezegd: 'Indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden.'[13]

Als wij de hulp van de Heer inroepen om ons te veranderen, krijgen we deze belofte: 'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.'[14] De Heer geeft de moed niet op. Hij zegt: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.'[15] De vreugde en gemoedsrust die wij ontvangen als we weten dat we vergeving hebben ontvangen, is een zegen van God. Die gemoedsrust krijgen we op de tijd en wijze van de Heer, maar komen doet ze.

Mijn laatste les is dat we kunnen veranderen. Iedere dag is een nieuwe gelegenheid om onze Heiland te gedenken en zijn voorbeeld te volgen. Zonder bekering kunnen we geen vooruitgang maken.[16] Daarom is bekering het tweede beginsel van het evangelie.[17]

In plaats van excuses voor onze zwakheden te bedenken, werken we iedere dag aan de ontwikkeling van goede gewoonten en christelijke eigenschappen. President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'De ontwikkeling van christelijke eigenschappen is een veeleisende en voortdurende opdracht — niet geschikt voor de seizoenarbeider of voor mensen die zich niet steeds opnieuw willen inspannen,'[18] Ik heb van Christina geleerd dat het ontwikkelen van christelijke eigenschappen een teken is dat we veranderen.

Omdat we allemaal sterfelijk zijn, maken we allemaal fouten. Bekering is niet vrijblijvend, maar we staan er niet alleen voor. We krijgen hulp van de Heiland. Als wij zijn eigenschappen ontwikkelen, weten we dat we de veranderingen aanbrengen waardoor we dichter bij Hem komen.

Zuster Fox heeft gezegd dat het evangelie haar 'beschermende mantel tegen verleiding is, [haar] troost in tijden van verdriet, [haar] vreugde en geluk en [haar] hoop op het eeuwige leven.'[19] Als motto heeft ze gekozen: 'Het koninkrijk van God of niets', omdat ze wist dat als ze het evangelie met heel haar hart aanvaardde, ze deze belofte van de Heiland aan ons allen zou ontvangen: 'Wie zich bekeert en zich in mijn naam laat dopen, zal worden vervuld; en indien hij tot het einde volhardt, zie, hem zal Ik onschuldig houden voor het aangezicht van mijn Vader ten dage dat Ik zal staan om de wereld te oordelen.'[20]

Door bekering heb ik de Heiland leren kennen, en mijn geloof in en afhankelijkheid van Hem nemen toe als ik zijn hulp inroep om mij te veranderen. Ik getuig van deze werkelijkheid en kracht, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Moroni 10:32.
2. Zie Janet Peterson en LaRene Gaunt, *Keepers of the Flame: Presidents of the Young Women* (1993), pp. 33–34.
3. Zie *Keepers of the Flame*, p. 38.
4. *Keepers of the Flame*, p. 41.
5. *Keepers of the Flame*, p. 49.
6. Zie 'Repentance', Bible Dictionary, p. 761.
7. Zie Alma 39:1–9.
8. Zie LV 19:15.
9. 3 Nephi 11:38.
10. LV 3:9–10.
11. Zie LV 58:43.
12. Zie 'Grace', Bible Dictionary, p. 697.
13. Ether 12:27.
14. Zie LV 58:42.
15. Matteüs 11:28.
16. Zie 'Repentance', Bible Dictionary, pp. 760–761.
17. Zie Geloofsartikelen 1:4.
18. 'Privileges and Responsibilities of Sisters', *Ensign*, november 1978, p. 105.
19. *Keepers of the Flame*, p. 49.
20. 3 Nephi 27:16.

Blijf op het pad

ELAINE S. DALTON
Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Soms denken we dat we ons op de rand van de afgrond kunnen begeven en toch onze deugdzaamheid kunnen behouden. Maar dat is riskant.

Op een van de paden in een ravijn bij mijn huis staat een bord met de woorden: Blijf op het pad. Als je dat pad opgaat, merk je al snel dat het verstandig is om op het pad te blijven. Er zijn heuvels, bochten en diepe hellingen. Hier en daar ligt de grond naast het pad los en in bepaalde jaargetijden zie je af en toe een ratelslang. Mijn boodschap voor jullie allemaal is hetzelfde als op dat bord: 'Blijf op het pad.'

Verscheidene jaren geleden maakte ik met een groep jongevrouwen een wandeltocht in het Tetongebergte. Het was een moeilijke tocht en op de tweede dag kwamen we op het gevaarlijkste gedeelte terecht. We zouden door de Hurricanepas gaan — een toepasselijke naam vanwege de sterke winden die daar bijna altijd waaien. We hadden van een boswachter het advies gekregen om op het midden van het pad te blijven, zo laag mogelijk op dat deel van het pad te blijven, alles veilig in onze rugzak op te bergen en stevig door te lopen. Het was geen plek om foto's te nemen of rond te hangen. Ik was blij en opgelucht toen alle jongevrouwen dat punt veilig voorbij waren. En weet je, niet een van hen vroeg hoe dicht ze bij de rand mochten komen!

Op ons levenspad willen we soms op gevaarlijke plekken rondhangen, omdat we denken dat het leuk en opwindend is en dat we alles in de hand hebben. Soms denken we dat we ons op de rand van de afgrond kunnen begeven en toch onze deugdzaamheid kunnen behouden. Maar dat is riskant. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Geluk is het doel van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel worden, als wij het pad volgen dat erheen leidt, het pad van deugd' (*History of the Church,* deel 5, pp. 134–35).

Het advies van de Heer aan Emma Smith in Leer en Verbonden 25 is zijn advies aan al zijn dierbare dochters. Daarin staat een gedragscode en het advies om 'op de paden der deugd' te wandelen (vs. 2). Deugd is 'een denk- of gedragspatroon dat op hoge zedelijke normen is gebaseerd.' (*Predik mijn evangelie* [2004], p. 118.) Wat zijn dan de hoge zedelijke normen die tot deugdzaamheid leiden?

Deugdzaamheid omvat fatsoen —

in gedachten, taal, kleding en gedrag. En fatsoen is het fundament van kuisheid. Net als iemand niet blootsvoets op een pad zal gaan lopen waar veel ratelslangen komen, is het in deze wereld van essentieel belang voor onze veiligheid om fatsoenlijk te zijn. Als we fatsoenlijk zijn, laten we aan anderen zien dat we onze relatie tot onze Vader in de hemel goed begrijpen. We laten zien dat we Hem liefhebben en dat we altijd en overal van Hem zullen getuigen. Door ons fatsoenlijk te kleden laten we anderen weten dat we een 'rein gemoed' hebben ('Dierb're kind'ren, God is met u, lofzang 61). Fatsoen is geen zaak van 'modern' zijn. Het is een zaak van het hart en van heilig zijn. Het is geen zaak van modieus zijn. Het gaat om getrouw zijn. Het is geen zaak van *cool* zijn. Het gaat erom dat wij kuis zijn en onze verbonden naleven. Het gaat er niet om dat we populair zijn, maar dat we rein zijn. Fatsoen heeft alles te maken met stevig het pad van kuisheid en deugdzaamheid bewandelen. Het is duidelijk dat deugdzaamheid een vereiste voor de verhoging is. Mormon maakt duidelijk dat zowel deugdzaamheid als kuisheid 'het liefst en het kostbaarst boven alles' zijn (Moroni 9:9.) We kunnen eenvoudigweg niet onachtzaam zijn of te dicht bij de afgrond komen. Dat is voor alle dochters van God te gevaarlijk.

In Leer en Verbonden 25 staat dat we onze verbonden moeten *aankleven* (zie vers 13). *Aankleven* betekent gehecht of verknocht zijn, trouw blijven en vasthouden aan de beloften die we de Heer hebben gedaan. Uit onze verbonden putten we de kracht om verleidingen te weerstaan. Als we onze verbonden nakomen, zal dat ons op het pad der deugd houden. Als we de verbonden nakomen die we bij de doop hebben gesloten, zullen we op het midden van het pad blijven. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft het volgende gezegd:

'Op de weg naar het eeuwige leven, die we bij onze doop zijn opgegaan, sluiten wij verbonden en blijven we op die weg door die verbonden na te komen. (...)

'(...) De influisteringen van de Heilige Geest zullen ons altijd begeleiden als we op de verbondsweg blijven. Onze weg is bijna altijd opwaarts, maar de hulp die we bij de klim krijgen is letterlijk goddelijk. Er zijn drie leden van de Godheid — de Vader, de Zoon en de Heilige Geest — die ons zullen helpen vanwege de verbonden die we hebben gesloten.

'We nemen wekelijks deel aan het avondmaal om ons aan die verbonden te herinneren. In het gebed voor het brood "betuigen [wij] voor U, o God, eeuwige Vader, dat [wij] gewillig zijn de naam van uw Zoon op [ons] te nemen, Hem altijd indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden, die Hij [ons] heeft gegeven, opdat [wij] zijn Geest altijd bij [ons] mogen hebben" (LV 20:77).' ('Wat ieder nieuw lid dient te weten — en ieder ander lid nooit mag vergeten', *Liahona*, oktober 2006, pp. 11–12.)

Als je door de Geest geleid wordt, zul je zelfverzekerd en gelukkig zijn en zal deugd onophoudelijk je gedachten sieren. In het Boek van Mormon staat beschreven wat er gebeurt als een hele samenleving zich aan de verbonden houdt en rein en deugdzaam leeft: 'Er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand Gods waren geschapen' (4 Nephi 1:16). Geleid door de Heilige Geest zul je ook een rechtschapen invloed op anderen hebben.

Ik heb in mijn kantoor foto's van enkele generaties vrouwen in mijn familie hangen — mijn overgrootmoeder, mijn grootmoeder, mijn moeder en mijn dochter Emi. Door hun toegewijde en gelovige leven hebben ze mij

geholpen om hoger te klimmen en verder te gaan. Als ik naar die foto's kijk, zie ik duidelijk hoe belangrijk het is om deugdzaam te leven. Tegenwoordig heb ik niet alleen één dochter, maar vijf schoondochters en vijf kleindochters. Ik voel dat ik de heilige plicht heb een deugdzaam, heilig en voorbeeldig leven te leiden. Zelfs als je het eerste lid van de kerk in je familie bent, ben je verantwoordelijk voor de mensen die na jou komen.

Onlangs heb ik dezelfde wandeltocht door het Tetongebergte gemaakt, maar nu met mijn man en een groep vrienden van onze leeftijd. Toen we aan de tocht begonnen, was het spannend en gemakkelijk, maar voordat we op onze bestemming aankwamen waren we uitgeput en wist ik dat ik in de problemen was. Ik was niet zo goed op de wandeltocht voorbereid als toen ik jaren eerder met de jongevrouwen op pad ging. Ik had mijn spullen niet zorgvuldig gepakt en had veel te veel meegenomen. Door het gewicht van mijn rugzak werd ik moe en stond ik op het punt om het op te geven. De anderen voelden ook de ongemakken van de hoogte, het steile terrein en de zware rugzakken. Mijn man had dat in de gaten en haastte zich vooruit. Ik voelde me in de steek gelaten. Maar ongeveer een uur later zag ik mijn man aan de andere kant van de vallei het pad afdalen. Hij kwam naar me toe rennen. Toen hij bij me was, nam hij mijn rugzak over, droogde mijn tranen en leidde me naar onze bestemming — een glashelder meer met hoge pijnbomen eromheen. Toen draaide hij zich om, ging weer het pad af en deed hetzelfde nog vier keer voor de andere wandelaars. Toen ik naar hem keek, voelde ik me schuldig dat ik zo onvoorbereid was en vooral omdat ik zoveel spullen in mijn rugzak had die hij nu voor me moest dragen. Maar ik was zo dankbaar voor zijn kracht, zijn onzelfzuchtigheid, zijn voorbereiding en zijn liefde.

Als je de bergen van het leven beklimt, blijf dan op het pad der deugd. Er zijn anderen om je te helpen — je ouders, familieleden, bisschop, adviseuses en goede vriendinnen en vrienden van alle leeftijden. En als je vermoeid bent of een verkeerde afslag hebt genomen, verander dan van richting en ga terug naar het pad der deugd. Vergeet niet dat de Heiland altijd voor je klaarstaat. Hij zal je de kans geven om je te bekeren, Hij zal je versterken, je lasten verlichten, je tranen drogen, je troosten en je hulp bieden, zodat je op het pad kunt blijven.

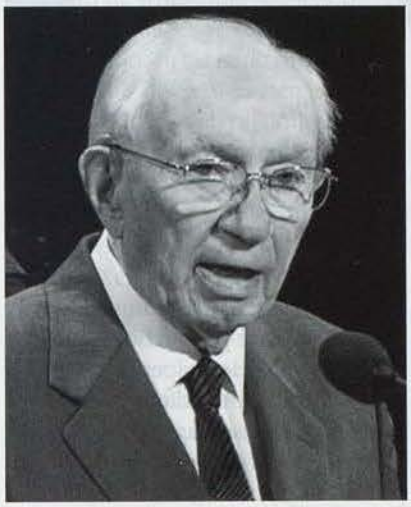
De Heiland is het volmaakte voorbeeld van deugdzaamheid. Toen Jezus over de wegen van het Heilige Land liep, ging Hij 'rond [...], weldoende' (Handelingen 10:38). Hij genas de zieken en de blinden en Hij wekte de doden op. 'Hij verkondigde eeuwige waarheden over ons vooraardse bestaan, het doel van ons leven op aarde en onze mogelijkheden als dochters van God in het hiernamaals' (Zie 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, pp. 2–3). Een van mijn lievelingsteksten luidt: 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal hij uw paden recht maken' (Spreuken 3:5–6).

Ik getuig dat dat waar is. Hij heeft niet alleen de weg aangegeven, maar Hij heeft me zelfs af en toe aan de hand geleid. 'Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna' (Zie 'De levende Christus', *Liahona*, april 2000, p. 3.) Ik geef jullie mijn getuigenis dat Hij leeft! Hij zal je gebeden horen en je leiden. Jezus Christus is ons voorbeeld en onze gids. Blijf op het pad! Wees fatsoenlijk. Houd je vast aan je verbonden en wees het gezelschap van de Heilige Geest waardig. De Heer belooft ons: 'Weest goedsmoeds, want Ik zal u voortleiden. Van u is het koninkrijk en van u zijn de zegeningen daarvan, en van u zijn de rijkdommen der eeuwigheid' (LV 78:18). Ik sta waarlijk sprakeloos dat 'zijn leven onvergelijkbaar was en dat zijn grote zoenoffer *oneindige kracht* bezit' ('De levende Christus', *Liahona*, april 2000, pp. 2; cursivering toegevoegd). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Je potentieel is oneindig. Als je je leven in eigen hand neemt, is de toekomst vol kansen en blijdschap.

Geliefde jongevrouwen, wat is het geweldig om jullie in deze grote zaal te zien. Jullie worden vergezeld door jullie moeders, grootmoeders en leerkrachten. En ver buiten dit Conferentiecentrum zijn honderdduizenden anderen vergaderd over de hele wereld. Zij horen ons in talloze talen. Onze toespraken worden vertolkt in hun moedertaal. De gelegenheid om tot jullie te spreken is een overweldigende verantwoordelijkheid. Maar het is tevens een fijne kans. Ik bid om de leiding van de Heilige Geest bij wat ik wil zeggen.

Anderen hebben het thema van vanavond al op welsprekende wijze behandeld. Ik haal het nog even aan. Het is het geopenbaarde woord van de Heer in afdeling 121 van de Leer en Verbonden. Dat gaat als volgt:

'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en uw heerschappij zal een eeuwigdurende heerschappij zijn, en zonder dwang zal die u toevloeien, voor eeuwig en altijd' (vss. 45–46).

Is er een grotere belofte te bedenken dan deze opmerkelijke woorden geopenbaard door de Heer? Dit zijn de woorden van God, in een openbaring gegeven aan de profeet Joseph. Zij dragen een fantastische belofte in zich aan allen die onophoudelijk hun gedachten door deugd laten sieren.

Jullie, jongevrouwen, staan op de drempel van het leven. Jullie zijn oud genoeg om gedoopt te zijn. Jullie zijn jong genoeg om de toekomstige wereld waar je van droomt nog voor je te hebben liggen. Jullie zijn allemaal kinderen van God. Ieder van jullie is een schepping van de Godheid. Jullie zijn letterlijk dochters van de Almachtige. Je potentieel is oneindig. Als je je leven in eigen hand neemt, is de toekomst vol kansen en blijdschap. Je kunt je niet veroorloven je talenten of tijd te verspillen. Er liggen grote kansen in het verschiet.

Nu wil ik jullie een eenvoudig recept bieden dat je geluk verzekert als je je eraan houdt. Het is een eenvoudig vierstappenplan, dat luidt: (1) bid; (2) studeer; (3) betaal je tiende; en (4) woon je bijeenkomsten bij.

Wat dat eerste punt betreft — persoonlijk gebed: je bent een dochter van je hemelse Vader. Hij is je hemelse Ouder. Praat met Hem. Ga elke avond en elke ochtend op je knieën en spreek de verlangens van je hart tegenover Hem uit. Bespreek welke zegeningen je verlangt en nodig hebt. Vergeet nooit dat deze kerk is begonnen met het ootmoedige gebed dat de jonge Joseph Smith uitsprak in het bos bij zijn vaders boerderij. Uit die bijzondere ervaring, die we het eerste visioen noemen, is dit werk gegroeid, dat inmiddels gevestigd is in 160 landen, met meer dan twaalf miljoen leden. Het is de vervulling van Daniëls visioen over een steen die zonder handen uit de berg is gehouwen en voortrolt om de hele aarde te vervullen (zie Daniël 2:44–45).

En je kunt niet alleen je eigen gebeden zeggen, je kunt ook je ouders aanmoedigen om gezinsgebed te houden, zo zij dat al niet doen. Gebed is de brug naar onze Vader in de hemel. Het kost niets. Het vereist alleen maar geloof en inzet. Er is niets lonender dan knielen in nederig gebed. Het is een uiting van liefde voor de Godheid als de Gever van al wat goed is. Het is een uiting van zelfrespect. Niets kan het vervangen. Het is persoonlijke communicatie met God.

Het tweede punt op mijn lijst is 'studeer'. Wat houdt dit eenvoudige woord van zeven letters in? Ten eerste betekent het studie van de Schriften.

Je leest misschien alleen maar delen van het Oude Testament, maar daar leer je grote lessen uit. Het Nieuwe Testament is een goudmijn. Het bevat de vier evangeliën — Matteüs, Marcus, Lucas en Johannes — en bovendien de Handelingen der apostelen, en andere geschriften. Probeer gewoon eens een van de evangeliën te lezen, bijvoorbeeld het boek Johannes. En als je daarmee klaar bent, pak dan het Boek van Mormon.

Twee jaar geleden gaf ik de hele kerk de uitdaging om vóór het eind van het jaar het Boek van Mormon te lezen. Het is verbazend hoeveel mensen die uitdaging aannamen. Iedereen die dat deed, werd voor zijn of haar inspanning gezegend. Van hen die zich verdiepten in deze aanvullende getuige van onze Verlosser, werd het hart verlevendigd en de geest geraakt. Sommigen onder jullie zijn te jong om het toen te hebben gelezen, maar je bent niet te jong om het nu te gaan lezen.

En naast godsdienstige studie is er ook de uitdaging om een opleiding te volgen. Besluit nu je nog jong bent dat je alle mogelijk scholing zult volgen. We leven in een tijd dat de concurrentie genadeloos is en dat zal alleen maar toenemen. Onderwijs is de sleutel die veel deuren voor je zal openen.

Misschien ben je van plan om te trouwen, misschien hoop je daarop, maar ben je niet zeker of het wel zal gebeuren. Maar ook als je trouwt, zul je nog altijd veel aan je opleiding hebben. Neem geen afwachtende houding aan door de dagen te laten komen en gaan zonder iets te verbeteren in je leven. De Heer zal je zegenen als je moeite doet. Je leven wordt verrijkt en je perspectief vergroot als je je verstand verruimt met nieuwe inzichten en kennis.

Het volgende punt is het betalen van tiende. De Heer doet een heerlijke belofte aan hen die hun tiende betalen. In hedendaagse openbaring zegt Hij dat zij 'niet worden verbrand' (zie LV 64:23).

Zijn grote belofte is te vinden in de woorden van Maleachi. Hij zegt: 'Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij U? In de tienden en de heffing. (...)

'Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, opdat er spijze zij in mijn huis; beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten' (Maleachi 3:8, 10).

En dan zegt Hij iets heel interessants. Luister maar:

'En Ik zal de afvreter om uwentwil

berispen en hij zal de vrucht van uw land niet verderven; noch zal uw wijnstok zijn vrucht verliezen voor de oogsttijd op het veld, zegt de Heer der heerscharen.

'En alle natiën zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een aangenaam land zult zijn' (Maleachi 3:11–12).

Hoewel tiende het betalen van geld is, is het veel belangrijker dat het in geloof betaald wordt. Ik heb nog nooit een eerlijke tiendebetaler ontmoet die zich erover beklaagde. In plaats daarvan vertrouwden zij op de Heer en de Heer liet hen nooit in de steek.

Toen ik nog een kleine jongen was, nam mijn vader ons allemaal voor de tiendevereffening mee naar de overkant van de straat, waar bisschop Duncan woonde. De bisschop had geen kantoor in de kerk, dus moest hij het thuis doen. We zaten allemaal in zijn huiskamer en hij nodigde ons een voor een uit in zijn eetkamer. Onze tiende was misschien maar vijfentwintig of vijftig cent, maar het was een volledige tiende. Hij schreef een kwitantie en noteerde het bedrag in de boeken van de kerk. Het bedrag was misschien wel zo klein dat het inboeken meer kostte dan het waard was. Maar het vormde een gewoonte die alle jaren daarna standhield. Met het betalen van tiende zijn er ontelbare zegeningen gekomen, zoals de Heer heeft beloofd.

Ik trouwde tijdens de economische crisis, toen geld schaars was. Maar we betaalden wel onze tiende en op de een of andere manier hoefden we nooit honger te lijden en kwamen we nooit iets tekort.

Het vierde punt — woon je bijeenkomsten bij, je avondmaalsdiensten. Er is geen vervanging voor deelname aan het avondmaal van de Heer. Het is een plechtige, heilige en geweldige onderneming om te nemen van het brood en het water, ter gedachtenis aan het lichaam en het bloed van de Heiland van alle mensen.

Er is geen enkele gebeurtenis in de geschiedenis van de mens belangrijker dan het zoenoffer van onze goddelijke Verlosser. Niets is er mee te vergelijken. Zonder dat zou het leven geen zin hebben. Het zou een reis over een doodlopende weg zijn.

Met de verzoening zijn wij verzekerd van het eeuwige leven. De dood is niet het einde, maar een overgang naar een heerlijker bestaan.

Van dat alles is onze deelname aan het avondmaal een symbool. Alle andere onderdelen van onze bijeenkomsten zijn minder belangrijk, vergeleken met de bediening van de symbolen van het offer van onze Heer.

Als je deze vier dingen doet, beloof ik dat je leven vruchtbaar zal zijn, dat je geluk groot zal zijn, dat je prestaties geweldig zullen zijn en dat je in elk opzicht voldoening zult hebben.

Moge de Heer jullie zegenen, geliefde jonge zusters; mogen zijn zegeningen je altijd en overal vergezellen. We houden van jullie. We bidden voor jullie. Mag er glimlachend uit de hemel naar jullie gekeken worden, dat bid ik nederig in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

REGISTER CONFERENTIEVERHALEN

Hieronder volgt een lijst met verhalen die in de algemene conferentie zijn verteld. Ze kunnen van pas komen bij uw studie, de gezinsavond en ander onderwijs. (De nummers verwijzen naar de pagina waarop de toespraak begint.)

Spreker	Verhaal	Leerstellingen of beginselen
President Gordon B. Hinckley	de jonge Joseph F. Smith ontmoet profeten in een droom, 60	reinheid, gehoorzaamheid
	de jonge Gordon woont tiendevereffening bij, 115	tiende, geloof
President Thomas S. Monson	vier kinderen met spierdystrofie, 22	liefde, eeuwig leven
	meisje dat in de conferentie wordt aangesproken, laat zich dopen, 41	geloof, doop
	zegent zieke vriend in de marine, 57	dankbaarheid, kracht van priesterschap
	zegent een stervende vader op verzoek van de familie, 57	tiende, kracht van priesterschap
President James E. Faust	jonge priester ordent een leraar, 54	getuigenis, kracht van priesterschap
	families schenken vergiffenis en vinden daarin vrede, 67	vergiffenis, nederigheid
President Boyd K. Packer	ontvangt gemoedsrust na een lied van een jeugdwerkkoor, 26	inspiratie, muziek
Ouderling L. Tom Perry	quorumpresident diakenen heractiveert jongens, 85	heractivering, dienen, priesterschapssleutels
Ouderling Russell M. Nelson	in zonde levende vrouw zoekt vergiffenis, 102	bekering, hoop
Ouderling M. Russell Ballard	dankbaarheid voor bewaarders van Bijbel, 80	schriften, offerande
Ouderling Joseph B. Wirthlin	leert het oog op de bal te houden, 45	gehoorzaamheid, ijver
	besluit niet oneerlijk te zijn, 45	eerlijkheid, moed
Ouderling Robert D. Hales	piloot weigert te oefenen, 48	gehoorzaamheid, voorbereiding
	gedesoriënteerde piloot stort 's nachts neer, 48	gehoorzaamheid, geloof
Ouderling David A. Bednar	gelijkenis van de augurken en geestelijke verandering, 19	geestelijk wedergeboorte, heiliging
Ouderling Jay E. Jensen	zang van zendelingen opent weg naar bekering, 11	zendingswerk, muziek
Ouderling John B. Dickson	jongeman neemt zich voor het woord van wijsheid na te leven, 14	woord van wijsheid, gehoorzaamheid
Bonnie D. Parkin	zegeningenmand, 34	dankbaarheid, tegenspoed
	dank van ZHV-zuster, 34	dankbaarheid, liefde
Bisschop Keith B. McMullin	mislukking op school en in sport, 51	voorbereiding, ijver
Vicki F. Matsumori	onderzoeker bidt over doop, 76	gebed, geloof
	hulp van haar vader bij kerktoespraak, 76	gezin, eerlijkheid
Ouderling Glenn L. Pace	jongevrouw is enige lid bij haar op school, 78	tegenspoed, moed
	krijgt al jong een getuigenis, 78	getuigenis, geloof
Ouderling Gary J. Coleman	bekering als student, 92	openbaring, doop
Charles W. Dahlquist II	doop van pionier ondanks tegenwerking, 94	tegenspoed, opoffering
	zijn moeder bidt voor hem, 94	gebed, ouderschap
Ouderling Yoshihiko Kikuchi	de Heer beëindigt droogte voor heiligen die hun tiende betalen, 97	tiende, geloof, gehoorzaamheid
Susan W. Tanner	jongevrouwen op kamp herkennen deugdzame eigenschappen, 106	voorbeeld, eendracht
	getuigt dat hemelse Vader elk kind kent, 106	goddelijke natuur, liefde
Julie B. Beck	geloof van Ruth May Fox, 109	offer, voorbeeld
	jongevrouw werkt aan *Persoonlijke vooruitgang*, 109	geloof, heractivering

Delen met anderen

Heeft u of uw gezin een goede ervaring met de toespraken van de algemene conferentie? Laat het ons weten. Noem uw inzending (maximaal 400 woorden) 'Learning from Conference' en stuur die per e-mail naar liahona@ldschurch.org of per post naar *Liahona*, Room 2420, 50 E. North Temple Street, UT 84150–3220, USA.

Leringen voor onze tijd

Leringen voor onze tijd' vormt het lesmateriaal voor de vierde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. Elke les kan worden gedestilleerd uit een of meer toespraken uit de recentste algemene conferentie. Het is aan de ring- of districtspresident om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Leidinggevenden dienen te beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liahona* door te nemen en mee naar de les te nemen.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. Wellicht bent u in de verleiding om ander materiaal te gebruiken, maar de conferentietoespraken zijn het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.

Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in deze waarheden kunt onderwijzen.

Maak een lesschema aan de hand waarvan u de beginselen en leerstellingen behandelt. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:

- Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraken.
- Na te denken over de betekenis.
- Over eigen ervaringen, ideeën en getuigenissen te vertellen.
- Deze beginselen en leerstellingen toe te passen. ■

Maanden	Lesmateriaal vierde zondag
Mei 2007–oktober 2007	Toespraken verschenen in de *Liahona* van mei 2007*
November 2007–april 2008	Toespraken verschenen in de *Liahona* van november 2007*

*De toespraken zijn (in veel talen) online op www.lds.org beschikbaar.

Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen in *Aäronische priesterschap 2* en *Jongevrouwen 2*, niet als vervanging. Aan sommige activiteiten voor *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* kan in de les worden gewerkt, of u kunt het quorum of de klas aanmoedigen die thuis te bestuderen.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Kerstmis. Als u een kerstles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en lofzangen over de Heiland.

Deze bronnenlijst staat ook op www.lds.org. Ga naar deze site, klik bovenaan op 'Languages' en kies een taal. Klik op *Liahona*, vervolgens op de uitgave van mei 2007. De Engelse versie van de bronnenlijsten vindt u op www.lds.org. Klik 'Gospel Library' aan. In de rechterkolom staan links naar de Engelstalige bronnenlijsten.

Jongevrouwen 2

Les 26: Het avondmaal

L. Tom Perry, 'Nu wij aan het avondmaal deelnemen', *Liahona*, mei 2006, 39. Overweeg het verhaal over Pam te vervangen met ouderling Perry's verhaal over vakantie.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde geloof: ervaringen', nr. 4.

Les 27: Je getuigenis versterken door gehoorzaamheid

Henry B. Eyring, 'Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent', *Liahona*, november 2005, p. 37. Bespreek ouderling Eyrings vier situaties en hoe gehoorzaamheid ons getuigenis kan versterken.

Les 28: De vrije wil

Robert D. Hales, 'Naar eigen inzicht handelen: de gave en zegeningen van keuzevrijheid', *Liahona*, mei 2006, 4. Overweeg het verhaal van president Tanner te vervangen met de zes fundamentele keuzes die ouderling Hales noemt.

Wolfgang H. Paul, 'De gave van keuzevrijheid', *Liahona*, mei 2006, 34. Ter aanvulling op het citaat van president Smith bespreekt u de redenen die ouderling Paul noemt voor keuzevrijheid.

Les 29: Verhoging

James E. Faust, 'Welk standpunt neem ik in?', *Liahona*, november 2004, 18. Gebruik het advies van president Faust om aan te geven dat een standpunt innemen ons de kracht geeft om tot het einde te volharden.

David A. Bednar, 'Opdat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben', *Liahona*, mei 2006, 28. Gebruik de tekst onder 'De doop: verordening en verbond' om het belang van verordeningen en verbonden te bespreken.

Les 30: Je getuigenis versterken door dienstbetoon

Thomas S. Monson, 'O, vast als een rotssteen', *Liahona*, november 2006, 62. Vertel het verhaal van de jongevrouwenklas in plaats van een van de drie verhalen in de paragraaf 'Waar dienstbetoon brengt vreugde'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goede werken: ervaringen', nrs. 1, 2, 5 en 6.

Les 31: De wetten van het land

Russell M. Nelson, 'Zalig de vredestichters', *Liahona*, november 2002, 39. Gebruik de paragraaf 'Burgerplichten' van dit artikel wanneer u liefde voor het vaderland bespreekt.

Les 32: Het belang van het leven

Russell M. Nelson, 'De schepping', *Liahona*, juli 2000, 102. Gebruik deze toespraak om de wonderen van de schepping te bespreken.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 1.

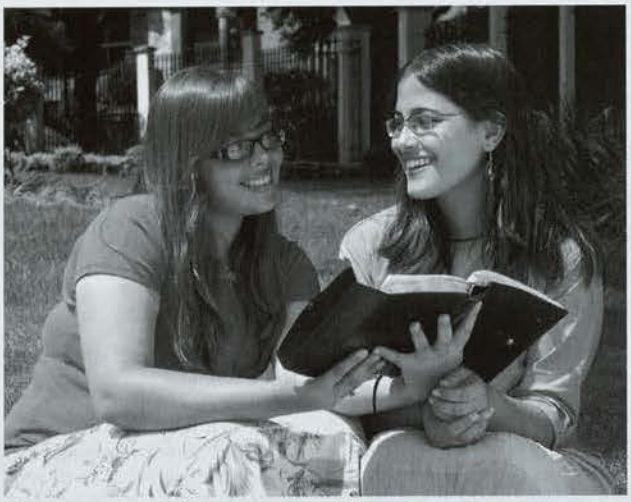
Les 33: Het heilige voortplantingsvermogen

Richard G. Scott, 'De heiligheid van het vrouwzijn', *Liahona*, juli 2000, 43. Vertel het verhaal over de jongevrouwen die ouderling Scott in de pick-up zag zitten. Vergelijk hun gedrag en kleding met de kerknormen.

'Het heilige voortplantingsvermogen', *Liahona*, juni 2005, 38. Gebruik 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' ter ondersteuning van de beginselen in de les.

Les 34: Blijf trouw aan de normen van de Heer

James E. Faust, 'Jouw licht — een standaard voor alle naties', *Liahona*,

Twee jongevrouwen uit São Paulo (Brazilië) lezen samen in de Schriften.

mei 2006, 111. Vertel aan het eind van de les het verhaal over Jeanne d'Arc en het advies van president Faust om er hoge normen op na te houden.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 1.

Les 35: Verstandige keuzen

Richard G. Scott, 'Verstandig leven te midden van het toenemende kwaad', *Liahona,* mei 2004, 100. Overweeg de inleiding te vervangen met het verhaal over het dorpje Quiriza.

Robert D. Hales, 'Naar eigen inzicht handelen: de gave en zegeningen van keuzevrijheid', *Liahona*, mei 2006, 4. Gebruik ouderling Hales' idee om onze kinderen en kleinkinderen een belangrijke les te leren.

Les 36: Eerlijkheid

Richard C. Edgley, Drie handdoeken en een krant van een kwartje, *Liahona*, november 2006, 72. Rond de les af met het verhaal van bisschop Richard C. Edgley over de drie handdoeken.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 2.

Les 37: Rein blijven door rechtschapen te leven

Jeffrey R. Holland, 'Aan de jongevrouwen', *Liahona*, november 2005, 28. Gebruik dit artikel ter aanvulling van de paragraaf over kuis blijven.

Algemene presidiums van de jongemannen en de jongevrouwen, 'Zelfvertrouwen', *Liahona*, januari 2007, 8. Gebruik ter aanvulling op het verhaal over Christine de tips om voortdurend goede gedachten te hebben.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: projecten', stip 5.

Les 38: Lichamelijke gezondheid

Boyd K. Packer, 'Gij [zijt] Gods tempel', *Liahona,* januari 2001, 85. Vertel het verhaal over president Packers patriarchale zegen en bespreek de zegeningen van lichaamsverzorging.

Diane L. Spangler, Het lichaam, een gewijde gave, *Liahona*, juli 2005, 16. Bespreek aan het begin van de les dat God anders over uiterlijk denkt dan de wereld.

Les 39: Ziekten voorkomen

Dieter F. Uchtdorf, 'Het einde vanaf het begin kennen', *Liahona*, mei 2006, 42. Vertel de ervaring die ouderling Uchtdorf in zijn jeugd had om het belang van goede gezondheidsregels te onderstrepen.

Les 40: Zichzelf meester zijn

Dieter F. Uchtdorf, 'Op de vleugels van arenden', *Liahona*, juli 2006, 14. Overweeg dit artikel te gebruiken ter aanvulling van de paragraaf 'De Schriften en de kerkleiders leren ons hoe we onszelf meester kunnen worden'.

David A. Bednar, 'Er is voor hen geen struikelblok', *Liahona*, november 2006, 89. Verwerk de paragraaf 'Kies ervoor om niet beledigd te raken' in de bespreking van 'Zelfbeheersing leidt tot geluk en een gevoel van eigenwaarde'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nrs. 2 en 5.

Les 41: Optimisme

Joseph B. Wirthlin, 'Leven in overvloed', *Liahona,* mei 2006, 99. U kunt verhalen en voorbeelden uit deze toespraak gebruiken om te bespreken hoe we kunnen leren om vrolijk en optimistisch te zijn.

Anthony D. Perkins, 'De grote en wonderbaarlijke liefde', *Liahona*, november 2006, 76. Gebruik deze toespraak om aan te geven hoe we ontmoediging kunnen onderkennen en overwinnen.

Les 42: Dank en waardering

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, apr 2001, 30. Lees de paragraaf over dankbaar zijn ter ondersteuning van het begin van de les.

Dallin H. Oaks, 'In alles dank betuigen', *Liahona,* mei 2003, 95. Verwijs naar dit artikel als u bespreekt hoe u uw dank kunt uiten.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 3.

Les 43: Vrije tijd verstandig gebruiken

Thomas S. Monson, 'Paden tot volmaking', *Liahona*, juli 2002, 111. Gebruik president Monsons vierde suggestie om de noodzaak van werken en de schade van uitstellen uit te leggen.

Joseph B. Wirthlin, 'Volg Mij', *Liahona,* juli 2002, 15. Overweeg aspecten uit deze toespraak aan het begin van de les te gebruiken.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrije keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 2.

Les 44: Talenten ontwikkelen

James E. Faust, 'Ik kan het, ik wist dat ik het kon', *Liahona*, november 2002, 49. Gebruik deze toespraak ter aanvulling van het onderdeel 'Toepassing van de les' om aan te geven hoe belangrijk het is om onze talenten te ontwikkelen en ten goede te gebruiken.

Ronald A. Rasband, 'De gelijkenis van de talenten', *Liahona,* augustus 2003, 34. Behandel Matteüs 25:14–30 aan de hand van dit artikel.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: ervaringen', nr. 2.

Les 45: Kunst waarderen

Dallin H. Oaks, 'Acht doelen van openbaring', *Liahona,* september 2004, 8. Gebruik het vierde punt van ouderling Oaks onder 'Doelen van openbaring' als onderdeel van uw bespreking over hoe kunst ons leven kan verrijken.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 6.

Les 46: Financiële verantwoordelijkheid

Joseph B. Wirthlin, 'Aardse schulden, hemelse schulden', *Liahona,* mei 2004, 40. Behandel in uw bespreking van financiële zelfredzaamheid de vijf stappen naar financiële vrijheid die ouderling Wirthlin bespreekt.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrije keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 7.

Les 47: Een verheffend milieu

Dieter F. Uchtdorf, 'Op de vleugels van arenden', *Liahona*, juli 2006, 14. Bespreek hoe de gebroeders Wright hun omgeving hebben veranderd als onderdeel van uw bespreking over 'Een goed milieu scheppen'.

Jeremy Robertson, 'Het teken aan de muur', *Liahona*, augustus 2004, 8. Vertel dit verhaal ter inleiding van uw les.

Les 48: Contactvaardigheid bij het leiding geven

L. Tom Perry, 'De plechtige taak om van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen', *Liahona*, juni 2006, 56. Gebruik punten uit dit artikel om de paragraaf 'We kunnen allen leidsters zijn' aan te vullen.

M. Russell Ballard, 'O weest wijs', *Liahona*, november 2006, 17. Bespreek de zes manieren waarop we wijs en goed kunnen dienen als onderdeel van 'Leiderschap is liefde in praktijk brengen'

Les 49: Gehandicapten waarderen en aanmoedigen

Gayle M. Clegg, 'Onze kinderen leren omgaan met mensen die anders zijn', *Liahona,* juni 2004, 16. Als de video die in de les wordt genoemd niet beschikbaar is, kunt u de twee verhalen aan het begin van dit artikel gebruiken.

Aäronisch priesterschap 2

Les 26: Goede gedachten

Dallin H. Oaks, 'Pornografie', *Liahona,* mei 2005, 87. Neem de waarschuwingen van ouderling Oaks op in de discussie.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 27: De gezondheidswet van de Heer

Thomas S. Monson, 'Trouw aan het geloof', *Liahona*, mei 2006, 18. Overweeg het verhaal aan het eind van de les te vervangen met de gelijkenis van de maka-feke.

Plicht jegens God (diaken), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 12.

Les 28: De sabbat

L. Tom Perry, 'Het belang van het gezin', *Liahona*, mei 2003, 40. Gebruik de adviezen over gepaste sabbatsbezigheden in het eerste deel van de les.

Earl C. Tingey, 'Eeuwige patronen', *Liahona,* oktober 2004, 20. Vervang het verhaal van ouderling Cook met het advies van ouderling Tingey in de paragraaf over de sabbat.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 2.

Les 29: Het doel van het leven

Richard G. Scott, 'De waarheid hersteld', *Liahona,* november 2005, 78. Besluit de les met de raad van ouderling Scott hoe een goed begrip van het heilsplan ons zal wapenen tegen problemen.

Robert D. Hales, 'Naar eigen inzicht handelen: de gave en zegeningen van keuzevrijheid', *Liahona*, mei 2006, 4. Gebruik de ideeën uit dit artikel om aan te tonen hoe onze keuzevrijheid ons kan helpen verleiding te weerstaan.

Les 30: Naastenliefde

H. David Burton, 'Een meevoelend hart en behulpzame handen', *Liahona*, mei 2006, 8. Behandel de voorbeelden van bisschop Burton in plaats van het verhaal aan het eind van de les.

Plicht jegens God (leraar), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 3.

Les 31: Vergeving

James E. Faust, 'Onze vurigste hoop is in de verzoening', *Liahona*, januari 2002, 19. Bespreek in het eerste onderdeel van de les hoe de verzoening ons de kracht geeft om anderen te vergeven.

Boyd K. Packer, 'De stralende morgen van vergiffenis', *Liahona*, november 1995, 18. Overweeg het verhaal over Corrie ten Boom te vervangen met het verhaal over John Breen uit het artikel.

Les 32: De gaven van de Geest ontwikkelen

David A. Bednar, 'De tedere barmhartigheden van de Heer', *Liahona,* mei 2005, 99. Leg uit hoe geestelijke gaven tedere barmhartigheden van de Heer zijn.

Les 33: Zoek wetenschap

John K. Carmack, 'Het Permanent Studiefonds: een glimp van hoop', *Liahona,* januari 2004, 32. Bespreek de beginselen die we kunnen leren van het Permanent Studiefonds over het volgen van een opleiding.

Plicht jegens God (priester), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nrs. 1 en 2.

Les 34: De macht van het voorbeeld

Gordon B. Hinckley, 'De noodzaak van meer vriendelijkheid', *Liahona,* mei 2006, 58. Vertel het verhaal over Richard in plaats van de verhalen onder 'Het goede voorbeeld van een Aäronisch priesterschapsdrager beïnvloedt de mening van anderen over de kerk'.

Thomas S. Monson, 'Het bouwplan van de meester', *Liahona*, januari 2006, 2. Verwerk de paragraaf 'Voorbeelden van gelovigen' in de bespreking.

Les 35: De wet gehoorzamen, eerbiedigen en hooghouden

Plicht jegens God (diaken), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 5.

Les 36: Geef dank in alles

Dallin H. Oaks, 'In alles dank betuigen', *Liahona,* mei 2003, 95. Vervang de inleiding met ouderling Oaks' vijf redenen om dank te zeggen. Laat uw klas vijf voorbeelden uit hun leven geven, een voor elke reden.

H. David Burton, 'Een meevoelend hart en behulpzame handen', *Liahona*, mei 2006, 8. Overweeg het verhaal over de veilingmeester te vervangen door het verhaal over Joseph Smith.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 10.

Les 37: De positie van de vrouw begrijpen

Gordon B. Hinckley, 'De vrouwen in ons leven', *Liahona*, november 2004, 82. Gebruik dit artikel om te bespreken dat de rol van de vrouw anders is dan die van de man, maar net zo belangrijk.

Julie B. Beck, 'Een moederhart', *Liahona,* mei 2004, 75. Gebruik het artikel om het slot van de les aan te vullen.

Les 38: Een rechtschapen leven leiden in een onrechtvaardige wereld

James E. Faust, 'De strot van de duivel', *Liahona,* mei 2003, 51. Gebruik de analogie over de waterval uit dit artikel in de les.

Richard G. Scott, 'Verstandig leven te midden van het toenemende kwaad', *Liahona,* mei 2004, 100. Vul de inleiding aan met de zendingservaring van ouderling Scott over zijn evangelieonderwijs aan dorpelingen.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 2.

Les 39: Morele moed

Gordon B. Hinckley, 'Blijf op de juiste koers', *Liahona*, januari 2005, 2. Gebruik het derde onderdeel van het artikel ter aanvulling op de bespreking over het ontwikkelen van morele moed om problemen het hoofd te bieden.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 2.

Les 40: Verleidingen vermijden en overwinnen

Dieter F. Uchtdorf, 'Het einde vanaf het begin kennen', *Liahona*, mei 2006, 42. Overweeg het advies van ouderling Rector te vervangen met de raad van ouderling Uchtdorf.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 41: Het avondmaal: tot zijn gedachtenis

L. Tom Perry, 'Nu wij aan het avondmaal deelnemen', *Liahona*, mei 2006, 39. Gebruik de beginselen uit het artikel wanneer u het hebt over de verbonden die we hernieuwen als we van het avondmaal nemen.

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 7; *Plicht jegens God (priester),* 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 42: Gehoorzaam de algemene autoriteiten

L. Tom Perry, 'Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard', *Liahona,* november 2003, 85. Behandel in het eerste deel van de les hoe de kerk openbaring ontvangt.

Jeffrey R. Holland, 'Wederom profeten in het land', *Liahona*, nov 2006, 104. Gebruik de beginselen uit de toespraak van ouderling Holland ter aanvulling van de paragraaf 'Wij kunnen ons voordeel doen met de leiding van kerkleiders'.

Les 43: De geestelijke voorbereiding op een zending

David A. Bednar, 'Zendeling worden', *Liahona*, november 2005, 44. Gebruik dit artikel om uit leggen hoe en waarom we ons geestelijk dienen voor te bereiden op een zending.

Gebruik de *Liahona* van maart 2007 ter aanvulling van de les.

Les 44: Zich nu voorbereiden op een tempelhuwelijk

Russell M. Nelson, 'Uw voorbereiding op de tempelzegens', *Liahona,* juli 2001, 37. Gebruik deze toespraak ter aanvulling van de instructies over de tempelaanbeveling en de voorbereiding op het bezoeken van de tempel.

M. Russell Ballard, 'Wat het belangrijkst is, gaat het langst mee', *Liahona*, november 2005, 41. Gebruik de drie tips van ouderling Ballard om de les af te ronden.

Les 45: Doeltreffend huisonderwijs

Thomas S. Monson, 'Doe uw plicht; doe uw best', *Liahona,* november 2005, 56. Pas de raad van president Monson over huisonderwijs toe op het onderdeel 'Huisonderwijs is een taak van de priesterschap'.

Plicht jegens God (leraar), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 46: Verderfelijke invloeden van de media vermijden

M. Russell Ballard, 'Laat uw stem horen', *Liahona,* november 2003, 16. Rond uw les af met gebruikmaking van de suggesties die ouderling Ballard doet over het beperken van de invloed van de media.

Plicht jegens God (leraar), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 9.

Les 47: Fatsoenlijke taal

H. David Burton, 'Pal staan', *Liahona,* januari 2002, 75. Gebruik bisschop Burtons tweede voorbeeld als u bespreekt hoe ons taalgebruik onthult wat er in ons hart is.

Les 48: Zich houden aan goede normen

James E. Faust, 'Op heilige plaatsen staan', *Liahona,* mei 2005, 62. Gebruik de beginselen uit het artikel om aan te geven dat op heilige plaatsen staan ons kan helpen om niet van de wereld te zijn.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 2.

Les 49: Eerlijkheid en integriteit

D. Todd Christofferson, Laten wij mannen zijn, *Liahona*, november 2006, 46. Behandel de ideeën uit dit artikel ter afronding van de les.

Richard C. Edgley, Drie handdoeken en een krant van een kwartje, *Liahona*, november 2006, 72. Vervang het verhaal aan het eind van de les met de verhalen van bisschop Edgley over zijn vakantiebaantje en de kranten.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 50: Gehandicapten waarderen en aanmoedigen

Plicht jegens God (priester), 'Lichamelijke ontwikkeling', nr. 11. ■

'Broeders en zusters, we hebben een fijne conferentie achter de rug', sprak president Gordon B. Hinckley ter afsluiting van de 177ste algemene april-conferentie. 'We hopen dat u de Liahona van mei zult gebruiken om er onderwerpen voor de gezinsavond uit te halen, om te bespreken wat er in deze conferentie is gepredikt. Iedere spreker of spreekster heeft met een gebed in het hart de kennis willen overbrengen die ons zal inspireren en ons ertoe zal aanzetten om hoger te reiken en een beter mens te worden.'

DUTCH
4 02007 85120 1